கழக வெளியீடு—சஉக

தொல்காப்பியம்

பொருளதிகாரம்

அகத்திணையியல்
புறத்திணையியல்

நச்சினார்க்கினியர் உரை

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்

திருநெல்வேலி : : சென்னை

PUBLISHED BY
THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA
WORKS PUBLISHING SOCIETY TINNEVELLY LTD.
TIRUNELVELI & MADRAS

Q. H. M/S 95-B., March 1947

The Royal Printing Works, Mount Road, Madras.—MS. 175.

முன்னுரை

தொல்காப்பியம் என்னும் நூல் தமிழ் மொழியில் உள்ள நூல்களிலெல்லாம் மிகப் பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்த இயல் நூலாகும். பண்டைக் காலத்துத் தமிழ்ப் பழங்குடிகளுள் ஒன்றான காப்பியக் குடியிற் பிறந்து சிறந்தோர் ஒருவரால் செய்யப்பட்டமையின், இஃது இப்பெயர் பெற்றது. காப்பியஞ் சேந்தனார் என்று பெயர் கொண்ட ஒரு புலவர் நற்றிணையில் ஒரு செய்யுளைப் பாடினோராகக் காணப்படுகின்றார். காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் என்பது பதிற்றுப் பத்துள் ஒரு பத்தைப் பாடிய புலவர் பெயர். இவற்றாலும் காப்பியம் என்பது தமிழ் நாட்டோடே தொடர்புற்ற தமிழ்க்குடியைக் குறிப்பதாகவே அறியப்படும். தொல்காப்பியர் தமிழ்முனியாகிய அகத்தியர் இயற்றிய அகத்தியத்தை நிலைகண்டுணர்ந்தே இந்நூலைச் செய்தனர். இதை

"ஆன்ற பெருமை அகத்திய னென்னும்
அருந்தவ முனிவன் ஆக்கிய முதல் நூல்
பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப உணர்ந்தோர்
நல்லிசை நிறுத்த தொல்காப் பியனும்"

எனப் பன்னிருபடலப் பாயிரம் கூறுமாற்றால் தெளிக. இவர் சங்கம் வளர்த்த முதற்குடியிற் றோன்றிய நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவையத்து இந்நூலை அரங்கேற்றினரென்பதும், அதங்கோட்டாசான் என்ற புலவர் பெருமான் முன் அது நிகழ்ந்ததென்பதும் இந்நூற் பாயிரத்தால் தெளிதின் உணரப்படும்.

இவர் காலம் வடமொழி வியாகரணம் இயற்றிய பாணினியின் காலத்துக்கு முற்பட்டதென்பது பெரிதும் கருதத்தக்கது. தொல்காப்பியப் பாயிரத்திலேயே "ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன்" என இவர் சிறப்பிக்கப் படுகின்றார். வட மொழிக்கு ஐந்திரம் என்ற இலக்கணமே முற்பட்டிருந்ததென்பதும், அதற்குப் பின்னேயே பாணினீயம் தோன்றியதென்பதும் வடநூலாரும் ஒப்பும் உண்மையாகும். ஆதலின் தொல்

காப்பியம் பாணினியின் வடமொழி வியாகரணத்துக்கு மிகவும் முற்பட்டதென்பது தெளிந்த துணிபன்றே? "ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன்" என இவர் சிறப்பிக்கப்படுதற்குக் காரணம் என்னை எனின், தமிழ் மொழிக்குப் பேரிலக்கணம் செய்யப் புகுந்த இவர், அக்காலத்துச் சிறந்து விளங்கியிருந்த மற்றொருமொழியான வடமொழி இலக்கண வமைதியையும் நிலை கண்டுணர்ந்து இருமொழி அமைதியையும் அறிந்தமைந்த உரவோர் ஆயதைத் தெரிவிக்கவேண்டி எனக. மற்று இவர் வடமொழி இலக்கண மறிந்தமை கூறப்பட்டதன்றி, அகத்தியம் முதலிய தமிழிலக்கண நூலுணர்ச்சி பாயிரத்தில் குறிக்கப்படவில்லையெனின், அப்பாயிரமே முற்பகுதியில், 'முந்து நூல்கண்டு முறைப்பட எண்ணிப்—புலந்தொகுத்தோனே போக்கறு பனுவல்', எனத் தெள்ளிதின், உரைத்தமையால், தங்காலத்துக்கு முற்பட்ட தமிழிலக்கண நூல் முழுவதும் அவர் கண்டவர் என்பதும், அந் நூற்பொருள் முழுவதையும் தாம் முறைப்படுத்தினர் என்பதும், விரிந்து கிடந்த அந்நூற்பொருளை எல்லாம் தம் அஃகியகன்ற அறிவால் தொகுத்துக் கூறினார் என்பதும், ஆதலின் இங்ஙனம் செய்த நூல் எவ்வகைக் குற்றமுமற்று விளங்குவதென்பதும் தெளிய உணர்த்தப்பட்டன.

நூல் என்பது இக்காலத்து இலக்கண இலக்கியங்களையெல்லாம் குறிப்பினும், முற்காலத்து இலக்கண நூலையே வரைந்து குறித்தற்கும். நச்சினார்க்கினியரும் 'முந்நூல் அகத்தியமும் மாபுராணமும் பூதபுராணமும் இசைநுணுக்கமும்" என உணர்த்தியமை காண்க. பிற்காலத்துப் பவணந்தியால் செய்யப்பட்ட நன்னூலின் சிறப்புப் பாயிரத்தில்

"....................முன்னோர் நூலின்
வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்"

என்று கூறப்படுகிறது. ஈண்டும் நூல் என்றே இலக்கணத்தைக் குறித்து, நன்னூல் அம்முந்து நூற்கு வழிநூலாகச் செய்யப்பட்டதென்று உணர்த்தப்பட்டமை காண்க. தொல்காப்பியத்துக்கு, முதல் நூலாகச் சிறந்த இலக்கணமான அகத்தியம் சுட்டப்படாமை போலவே, நன்னூற் பாயிரத்தும் அதற்கு முன்னைய சிறந்த இலக்கணமான தொல்காப்பியம் சுட்டப்படாமை காண்க. மேலும் தொல்காப்பியப் பாயிரத்தின் முற்பகுதியில்

வழக்கும் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின
எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் நாடி

என இலக்கியங்க ளெல்லாம் செய்யுள் என்று குறிக்கப்பட்டுப் போந்தமையால், நூல் என்பது இலக்கணத்தையே வரைந்துணாத்திறறெனபது தெளிவு.

ஆகவே, உலக வழக்கை யுணாந்து, பண்டைத் தமிழிலக்கியங்களை யாராய்ந்து, எழுத்துச் சொல் பொருள் என்பவற்றின் அமைதிகளை யுணர்ந்து, சிறந்த அகத்திய முதலாய இலக்கணங்களையும் தெளிந்து, இந்நூலைச் செய்தனா தொல்காப்பியா என்பது தெளியப்பட்ட உண்மையாம்.

எழுத்துச், சொல், பொருள் எனனும் மூன்றும் மூன்றதிகாரத்தால் கூறப்படுகின்றன. எழுத்தும் சொல்லும் தமிழ் மொழியின் அமைதியை விளக்குவன. பொருள் அத்தமிழ் மொழி வழக்கிறகு நிலைக்களனுயுள்ள தமிழரது ஒழுக்கத்தை எடுத்துக் காட்டுவதாகும்

இப்பொருளதிகாரம், தமிழரே உலகத் தோற்றத்தில் முதற்கண் நிலைபெற்ற பண்டைப் பெருங்குடியின ராவரென்பதைத் தெளிய உணருமாறு உரைத்துச் செல்கிறது. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற நானிலப் பகுப்பு மக்கள் வாழ்க்கையிடம் படிப்படியாக மாறிய முறையையே தெரிவிப்பதாகு மன்றே? உலகத்தே முதலில மக்கள மரஞ் செறிந்த மலையிடத்தேயே தோன்றி, எதிர்ப்பட்ட விலங்குகளைக் கொன்றுண்டு வாழ்க்கை நடாத்திப், பின் காலப்போக்கில் முல்லை நிலத்தே வந்து தங்கி, வரகு முதலியன வித்திப் பயன்கொண்டு வாழ்ந்து, பின் மருத நிலத்தே ஆற்று நீரைத் தேக்கிப் பயன்கொண்டு, மேம்பட்ட உழுதொழில் செய்து வாழ்ந்து, பின் பல்வகைத் தொழிலும் பெருக்கி, நெய்த னிலத்தே பட்டினமமைத்துக் கடல் கடந்து நாவாய மூலம் சென்று வாணிகம் புரிந்து மேம்பாடுற்றமை வரலாற்றுண்மையன்றே?

கலதோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே வாளோடு
முன் தோன்றி மூத்த குடி (புற-வெ-2-14)

என்று கூறிக், குறிஞ்சி நிலத்தையே மக்கட்டோற்றத்திற்கான முதலிடமாகக் குறிப்பிட்டமையும் காண்க.

மக்கட்பெருக்கததுக்குக் காரணராயிருந்த இத் தமிழக் குடியினரிடததே, அததனமைக் கேறபக் காதலும வீரமும சிறந்திருநதமையையும, அவவிரணடையும நுனிததறிநது வரையறை செயது நனமுறையில ஒழுகிவநததையுமே பொருளதிகாரம விரிததுப பேசுவதாகும.

காதலொழுககததை நுனிததறிநத தமிழர், அதைப புணாதல, பிரிதல, இருததல, இரஙகல ஊடல எனறைவகையாக வகுததுரைததனா இவை எநநிலததும நிகழுமாயினும நாடக வழககினும உலகியல வழககினும பாடல சானற புலனெறி வழககததால, இடம காலம முதலியவறறுட்படுததுக் கூறபபடடன

வீரவுணாவு மிகுநத தமிழா அவவீரததை அறநெறி வழுவாது ஓமபப போறறிய வகையும, அவாகள வீரததின மேமபாடும வகைபபடுததி உரைககபபடடன.

பொருளதிகாரம இவறறை அகவொழுக்கம, புறவொழுக்கம எனறு கூறுகிறது இவறறைச் சிறநதெடுதத துணாததுவதே அகததிணை இயல, புறததிணை இயல எனற இரணடுமான இபபொருளதிகாரப பகுதியாம. அகவொழுககமாயிறறு, இருபாலாருள ஒருவரோடொருவா மனமொனறிய காதலொழுககமாதலின புறவொழுககமாயிறறுச, சிறபபாகப பிறரின மாறுபடடு அறமும பொருளும கருதித தோனறும போரொழுக்கமாதலின அகவொழுககமலலாத பிற வெலலாம இப புறவொழுக்கததில அடஙகும.

அகததிணை இயல, தமிழா வாழும நிலம குறிஞசி, முல்லை, மருதம, நெயதல, (பாலை) எனப பகுககபபடு மெனபதும, அவவநநிலததில இன்னினன காலஙகள சிறநதன வெனபதும, அவவநநிலதது வாழ மக்கள குறவா, இடையா, உழவா, பரதவா, எயினா எனபபடுவா எனபதும, அவவநநிலததுத தெயவம, உணவு, விலஙகு, பறவை, மரம, பறை, செயதி, யாழ முதலியன வேறுவே றெனபதும, மககள காதலொழுககததில புணாதல, பிரிதல, இருததல, இரஙகல, ஊடல எனனுமைநதும நிகழுமெனபதும, மககள கலவி, பகை தூது, பொருள எனபன பறறிக் காதலியைப பிரிவரெனபதும, பிரிவினகண நறறுய, செவிலிததாய, தோழி, கணடோா, தலைவன எனபோா

கூறு முறை இவை என்பதும், காமஞ்சாலா இளமையோள் மாட்டுக் காதல் புரியும் கைக்கிளையினியல்பு, கழிபெருங் காமுகராய் ஒழுகும் பெருந்திணை இயல்பு இவை என்பதும் கூறுகின்றது.

இனிப் புறத்திணை இயல், பகையரசர் நாட்டிலுள்ள பசுக்களுக்குத் தீங்கு வாராமற் காத்தல் அறமெனக் கருதிப், போர் கொண்டெழுதற்கு முன் வெட்சிப்பூச் சூடிச் சென்று, அப் பசுக்களுக்கு ஓரிடையூறும் உண்டாகாவண்ணம் கவர்ந்து வரும் முறைகளும், பகைவர் அரணை அடைந்து உழிஞைப்பூச் சூடி, அவ்வரணிட்டத்து நின்று போருடற்றி, அரணைத் தம் வசப்படுத்தும் முறைகளும், மாற்றாரும் எதிர்ந்து வந்துழித், தும்பைப்பூச் சூடி அவரோடு போர்புரியும் முறைகளும், வென்றவழி வாகைப்பூச் சூடி வெற்றியைக் கொண்டாடும் முறைகளும், இவையன்றிப் பார்ப்பார், அரசர், வேளாளர், அறிவர், தாபதர், பொருநர் என்போர் சிறந்து மேம்படும் முறைகளும், நிலையா உலகத்து இயல்பும், பிறர் மேம்பாட்டைப் புகழ்ந்து பாடும் முறையும் கூறுகின்றது.

காதலைத் தூயமுறையில் நுனித்தறியும் பேருணர்வுடன், உலகில் தோன்றிய பழங்கால மக்கட் கூட்டத்தினரிடையே மேம்பட்டுத் தோன்றுதற்கான குணமாய வீரவுணர்வும் வாய்ந்த நனிநாகரிகர் தமிழ் மக்கள் என்பதை யுணர்த்தும் இத் தொல்காப்பியம், தமிழரின் பழம் பண்பாட்டை யுணர்த்திய ஒரு தனிப்பெரு நூலாயது பெரிதும் உணரத்தக்கது.

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

கடவுள் துணை.

தொல்காப்பியம்

பொருளதிகாரம்

நச்சினார்க்கினியம்

முதலாவது

அகத்திணையியல்

---

௧. கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்
முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப.

என்பது சூத்திரம்.

நிறுத்த முறையானே பொருளினது இலக்கணம் உணர்த்தினமையின் இது பொருளதிகாரமென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. இது நாண்மீனின் பெயர் நாளிற்குப் பெயராயினாற்போல்வதோர் ஆகுபெயர். பொருளாவன.—அறம் பொருள் இன்பமும், அவற்றது நிலையின்மையும், அவற்றின் நீங்கிய வீடுபேறுமாம். பொருளென்பது பொதுப்படக் கூறவே, அவற்றின் பகுதியாகிய முதல் கரு உரியும், காட்சிப்பொருளும், கருத்துப்பொருளும், அவற்றின் பகுதியாகிய ஐம்பெரும் பூதமும், அவற்றின் பகுதியாகிய இயங்குதிணையும் நிலைத்திணையும், பிறவும் பொருளாம்.

எழுத்துஞ் சொல்லும் உணர்த்தி அச்சொற்றொடர் கருவியாக உணரும் பொருள் உணர்த்துதலின், மேலதிகாரத்தோடு இயைபுடைத்தாயிற்று. அகத்திணைக்கண் இன்பமும், புறத்திணைக்கண் ஒழிந்த மூன்று பொருளும் உணர்த்துப. இது வழக்கு நூலாதலிற் பெரும்பான்மையும் நால்வகை வருணத்தார்க்கும் உரிய இல்லறம் உணர்த்திப் பின் துறவறமுஞ் சிறுபான்மை கூறுப. அப்பொருள்கள் இவ்வதிகாரத்துட் காண்க. பிரிதனிமித்தங் கூறவே, இன்ப நிலையின்மையுங் கூறிக் 'காமஞ் சான்ற' என்னுங் கற்பியற் சூத்திரத்தால் துறவறமுங் கூறினார்.

வெட்சிமுதலா வாகையீறாக அறனும் பொருளும் பயக்கும் அரசியல் கூறி, அவற்றது நிலையின்மை காஞ்சியுட் கூறவே, அறனும் பொருளும் அவற்றது நிலையின்மையுங் கூறினார். 'அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்' *என்னுஞ் சூத்திரத்தான் இல்லறமுந் துறவறமுங் கூறினார். இந்நிலையாமையானும் பிறவாற்றானும் வீட்டிற்குக் காரணங் கூறினார். இங்ஙனங் கூறவே, இவ்வாசிரியர் பெரிதும் பயன்றருவதோர் இலக்கணமே கூறினாராயிற்று, இதனைச் செய்த புலனெறி வழக்கினை யுணர்ந்தோர் இம்மை மறுமை வழுவாமற் செம்மை நெறியாற் றுறைபோவராதலின்.

இப்பொருளை எட்டுவகையான் ஆராய்ந்தாரெனப; அவை அகத்திணை புறத்திணையென இரண்டு [1] திணை வகுத்தது, அதன்கட் கைக்கிளை முதற் பெருந்திணையிறுவாயேழும் வெட்சி முதற் பாடாண்டிணையிறுவாயேழுமாகப் பதினான்கு [2] பால் வகுத்தது, ஆசிரியம் வஞ்சி வெண்பாக் கலி பரிபாடல் மருட்பாவென அறுவகைச் [3] செய்யுள் வகுத்தது, முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலென நால்வகை [4] நிலன் இயற்றிச் சிறுபொழுதாறும் பெரும்பொழுதாறுமாகப் பன்னிரண்டு [5] காலம் வகுத்தது, அகத்திணை வழுவேழும் புறத்திணை வழுவேழுமெனப் பதினான்கு [6] வழு வமைத்து, நாடக வழக்கும் உலகியல் வழக்குமென இருவகை [7] வழக்கு வகுத்து, வழக்கிடமுஞ் செய்யுளிடமுமென இரண்டு [8] இடத்தான் ஆராய்ந்தாராதலின். எட்டிறந்த பலவகையான் ஆராய்ந்தாரென்பார் முதல் கரு உரியுந், திணை தொறுமரீஇய பெயருந், திணைநிலைப் பெயரும், இருவகைக் கைகோளும், பன்னிருவகைக் கூற்றும், பத்துவகைக் கேட்போரும், எட்டுவகை மெய்ப்பாடும், நால்வகை உவமமும், ஐவகை மரபு மென்பார்

இனி, இவ்வோத்து அகத்திணைக்கெல்லாம் பொது இலக்கண முணர்த்துதலின் அகத்திணையியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று; என்னை? எழுவகை யகத்திணையுள் உரிமைவகையால் நிலம்பெறுவன இவையெனவும் அந்நிலத்திடைப் பொதுவகையால் நிகழ்வன கைக்கிளை பெருந்திணை பாலை யெனவுங் கூறலானும், அவற்றுட் பாலைத்திணை சிலவகையால் நடுவணதெனப்பட்டு நால்வகை யொழுக்கம் நிகழாநின்றுழி அந்நான்கனுள்ளும் பிரிதற்பொருட்டாயத் தான் பொதுவாய் நிற்குமெனக் கூறலானும், முதல் கரு உரிப்பொருளும் உவமங்களும் மரபும் பொதுவகையாற் கூறப்படுதலானும், பிறவும் இன்னோரன்ன பொதுப் பொருண்மைகள் கூறலானு மென்பது. இங்ஙனம் ஓதிய அகத்திணைக்குச் சிறப்பிலக்கணம் ஏனை ஓத்துக்களாற் கூறுப.

ஒத்த அன்பான் ஒருவனும் ஒருத்தியுங் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம் அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவரும்

* தொல். புறத். எரு.

ஒருவர்க்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய், யாண்டும் உள்ளத்துணர்வே நுகர்ந்து இன்புறுவதோர் பொருளாதலின் அதனை அகம் என்றார். எனவே, அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகமென்றது ஓர் ஆகுபெயராம்.

இதனை ஒழிந்தன, ஒத்த அன்புடையார் தாமே யன்றி எல்லார்க்குந் துய்த்துணரப் படுதலானும், இவை இவ்வாறிருந்த தெனப் பிறர்க்குக் கூறப்படுதலானும், அவை புறமெனவே படும். இன்பமே யன்றித் துன்பமும் அகத்தே நிகழுமாலெனின், அதுவும் காமங் கண்ணிற்றேல் இன்பத்துள் அடங்கும். ஒழிந்த துன்பம் புறத்தார்க்குப் புலனாகாமை மறைக்கப்படாமையிற் புறத்திணைப்பாலதாம். காம நிலையின்மையான வருந் துன்பமுந் 'தாபதநிலை' 'தபுதாரநிலை' *யென வேறும். திணையாவது ஒழுக்கம், இயல் இலக்கணம், எனவே, அகத்திணை யியலென்றது இன்பமாகிய ஒழுக்கத்தினது இலக்கணமென்றவாறாயிற்று. இவ்வோத்துக்கள் ஒன்றற்கொன்று இயைபுடைமை அவ்வவ் வோத்துகளுட் கூறுதும்

இனி, இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனிற் கூறக் கருதிய பொருளெல்லாந் தொகுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்.—கைக்கிளை முதலா-கைக்கிளை யெனப் பட்ட ஒழுக்கம் முதலாக, பெருந்திணை இறுவாய்-பெருந்திணை யென்னும் ஒழுக்கத்தினை இறுதியாகவுடைய ஏழனையும், முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப-முற்படக் கூறப்பட்ட அகத்திணை யேழென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு

எனவே, பிற்படக் கூறப்பட்ட புறத்திணையும் ஏழுளவென்ற வாறாயிற்று. எனவே, இப்பகுதினன்கு மல்லது வேறு பொருளின்றென வரையறுத்தாராயிற்று அகப்புறமும் அவை தம்முட் பகுதியாயிற்று முதலும் ஈறுங் கூறித் திணையேழெனவே 'நடுவணைந் திணை'† உளவாதல் பெறுதும், அவை மேற் கூறுப.

கைக்கிளை யென்பது ஒரு மருங்கு பற்றிய கேண்மை. இஃது ஏழாவதன் தொகை எனவே, ஒருதலைக் காமமாயிற்று. எல்லா வற்றினும் பெரிதாகிய திணையாதலிற் பெருந்திணையாயிற்று. என்னை? எண் வகை மணத்தினுள்ளுங் கைக்கிளை முதல் ஆறு திணையும் நான்கு மணம் பெற்ற, தான்னொன்றுமே நான்கு மணம் பெற்று நடத்தலின். பெருந்திணையிறுவாய்-பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. முற்படக் கிளந்த வென எடுத்த லோசையாற் கூறவே பிற்படக் கிளந்த ஏழு திணை யுளவாயிற்று. அவை வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண்திணை என வரும்.

* தொல். புறம் ௭௬ † தொல். அகம் ௨.

ஒழிந்தோர் பன்னிரண்டென்றாராதலிற் புறத்திணை யேழென்றதெனனையெனின, அகங்கை இரண்டுடையார்க்குப புறங்கை நானகாகாது இரண்டாயவாறுபோல, அகத்திணை யேழற்குப புறததிணை யேழென்றலே பொருத்தமுடைத்தா யிற்று. எனவே, அகததிணைககுப புறத்திணை அவ்வந் நிலத்து மககள வகையாற பிறநத செயகை வேற்றுமையாதலின ஒன றொன்றற்கு இனறியமையாதவா றாயிற்று. காநதை அவ வேழற்கும பொதுவாகிய வழுவாதலின, வேறு திணயாகாது. எணவகை மணனும எதிரசென்று கூறுவதாகலானும, காமஞ் சாலா விளமைப்பருவம அதனகணண தாகலானுங கைக் கிளையை முறகூறினா. எனப வென்றது அகத்தியனுரை. இக குறியீடுகளும அகத்தியனுரிட்ட வென்றுணாக (க)

உ. அவற்றுள்,
நடுவண் ஐந்திணை நடுவண தொழியப்
படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே.

இது முறகூறிய ஏழனுள தமக்கென நிலம பெறுவனவும நிலம பெறாதனவுங் கூறுகின்றது.

இதனபொருள —அவற்றுள-முறகூறிய ஏழு திணையுள, நடுவண ஐந்திணை-கைககிளை பெருந்திணைககு நடுவுநின்ற ஐந் தொழுககததினை, படு திரை வையம பாத்திய பணபே-ஒலிக்குந் திரைசூழ்நத உலகிற்கு ஆசிரியன பகுததுக கொடுதத இலக் கணததை, நடுவணது ஒழிய-நடுவணதாகிய பாலையை அவ வுலகம பெறாதே நிறகுமபடியாகச செயதாா எனறவாறு.

எனவே, யானும அவவாறே நூல செயவ லெனறாா.

உலகத்தைப படைககினற காலத்துக் காடும மலையும நாடுங் கடறகரையுமாகப படைதது, இநநால்வகை நிலததிற்கு ஆசிரியன தான படைதத ஐவகை ஒழுககததிற பாலை யொழிந் தனவறறைப பகுததுக கொடுததான. அப பாலை-ஏனையபோல ஒருபாற படாது நாலவகை நிலததிறகும உரியவாகப் புலனெறி வழககஞ்செயது வருதலபறறிப பாலைககு நடுவணதெனனும பெயா ஆட்சியுங் குணனுங் காரணமாகப பெறறபெயா. 'நடுவு நிலைததிணையே நணபகல வேனில' *என ஆளப. புணர்தல், இருததல், இரங்கல, ஊடல எனபவறறிறகு இடையே பிரிவு நிகழதலானும, நாலவகை யுலகததிறகிடையிடையே,

"முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற றிரிநது
நலலியல்பு ழிநது நடுங்குதுய ருறுத்துப்
பாலை யென்பதோர் படிவங கொளளும்" (சிலப்-காடு-64-66.)

* தொல். அகத் க.

என முதற்பொருளைப்பற்றிப் பாலை நிகழ்தலானும், நடுவணதாகிய நண்பகற்காலந் தனக்குக் காலமாகலானும், புணர்தற்கும் இருத்தற்கும் இடையே பிரிவு வைத்தலானும், உலகியற் பொருளான அறம்பொரு ளின்பங்களுள் நடுவணதாய பொருட்குத் தான் காரணமாகலானும், நடுவணதெனக் குணங் காரணமாயிற்று.

பாயிரத்துள் எல்லை கூறியதன்றி ஈண்டும் எல்லை கூறினார், புறநாட்டிருந்து தமிழ்ச்செய்யுள் செய்வாரக்கும் இதுவே இலக்கணமாமென்றற்கு.

இவ்விலக்கணம் மக்கள் நுதலிய அகனைந்திணைக்கேயாத லின் இன்பமே நிகழுந் தேவர்க்கு

'காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்' (தொல்-பொருள் 83)

நடுவணதிணை யென்றது ஐந்திணை யென்றார், பாலையும் அவற்றோ டொப்பச் சேர்த்தற்கு. இத்திணையை மூன்றாக மேற் பகுப்பர். (உ)

௩. **முதல்கரு வுரிப்பொருள் என்ற மூன்றே**
நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே
பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை.

இது நடுவணைந்திணையைப் பகுக்கின்றது.

இதன் பொருள் —பாடலுள் பயின்றவை நாடுங் காலை-புல னெறி வழக்கிடைப் பயின்ற பொருட்களை ஆராயுங் காலத்து, முதல் கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே-முதலுங் கருவும் உரிப் பொருளும் என்ற மூன்றேயாம், நுவலுங் காலை முறை சிறந் தனவே-அவை தாம் செய்யுள் செய்யுங்கால் ஒன்று ஒன்றனிற் சிறந்து வருதலுடைய என்றவாறு

இங்ஙனம் பாடலுட் பயின்ற பொருண்முறை மூன்றெனவே, இம் மூன்றும் புறத்திணைக்கும் உரியவென்பது பெறுதும். அது புறத்திணைச் சூத்திரங்களுள், 'வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே' (௫௬) என்பன முதலியவற்றாற் கூறுப.

முதலிற் கருவும், கருவில் உரிப்பொருளுஞ் சிறந்துவரும். இம்மூன்றும் பாடலுட் பயின்று வருமெனவே வழக்கினுள் வேறு வேறு வருவதன்றி ஒருங்கு நிகழாவென்பதூஉம், நாடுங் காலை யெனவே புலனெறிவழக்கிற் பயின்றவாற்றான் இம்மூன் றனையும் வரையறுத்துக் கூறுவதன்றி வழக்கு நோக்கி இலக் கணங் கூறப்படாதென்பதூஉம் பெறுதும், 'நல்லுலகத்து, வழக்குஞ் செய்யுளுமாயிரு முதலின' (தொல். பாயிரம்) என்று புகுந்தமையிற் பொருளும் அவ்விரண்டினாலும் ஆராய்தல் வேண்டுதலின்.

இஃது இல்லதெனப்பட்டது, உலகியலேயாம். உலகியலின் றேல், ஆகாயப்பூ நாறிற்றென்றுழி அது சூடக் கருதுவாரு

மின்றி மயங்கக் கூறினுனென்று உலகம் இழித்திட்டப்படுதலின் இதுவும் இழித்திடப்படும் இச் செய்யுள் வழக்கினை நாடகவழக் கென மேற்கூறினா, எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் ஒப்ப நிகழும் உலகியல் போலாது, உள்ளோன் தலைவனுக இல்லது புணர்த் தன முதலாகப் புனைந்துரைவகையாற் கூறும் நாடக இலக் கணம்போல யாதானுமோரோவழி ஒரு சாராாமாட்டு உலகிய லான நிகழும் ஒழுக்கத்தினை எல்லார்க்கும் பொதுவாக்கி இட மும் காலமும் நியமித்துச் செய்யுட் செய்த ஒப்புமை நோக்கி. மற்று இலலோன் தலைவனுக இல்லது புணாக்கும் நாடகவழக் குப்போல் ஈண்டுக் கொள்ளாமை, 'நாடக வழக்கு' என்னுஞ் சூத்திரத்துட் (ருந) கூறுதும்.

"கணங்கொ ளருவிக் கான்கெழு நாடன்
குறும்பொறை நாட னல்வய லூரன்
தண்கடற் சோப்பன் பிரிந்தெனப் பண்டையிற்
கடும்பகல் வருதி கையறு மாலை
கொடுங்கழி நெய்தலுங் கூம்புங்
காலை வரினுங் களைஞரோ விலரே" (ஐங்குறு-183)

என இவ் ஐங்குறுநூற்றுள் இடம் நியமித்துக் கூறியது செய்யுள் வழக்கு.

இனி, அவை முறையே சிறந்து வருமாறு:—

"முல்லை வைந்நுனை தோன்ற இல்லமொடு
பைங்காற் கொன்றை மென்பிணி யவிழ
இரும்புதிரித் தன்ன மாயிரு மருப்பிற்
பரலவ லடைய இரலை தெறிப்ப
மலாந்த ஞாலம் புலம்புபுறக் கொடுப்பக்
கருவி வானங் கதழுறை சிதறிக்
காரசெய் தன்றே கவின்பெறு கானங்
குரங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி
நரம்பார்ப் பன்ன வாங்குவள் பரியப்
பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த
தாதுண் பறவை பேதுறல் அஞ்சி
மணிநா ஆர்த்த மாண்வினைத் தேரன்
உவக்காண தோன்றும் குறும்பொறை நாடன்
கறங்கிசை விழவின் உறந்தைக் குணது
நெடுங்கொடு நுடங்கும் அட்ட வாயில்
போதவிழ் அலரின் நாறும்
ஆய்தொடி யரிவைநின் மாணலம் படர்ந்தே" (அகம் 4)

இது குறித்த காலம் வந்தது, அவரும் வந்தாரென ஆற்று வித்தது. இக்களிற்றியானை நிரையுண், முல்லைக்கு முதலுங் கருவும் வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப்பெய்தி முடிந்தது.

“கிளைபா ராட்டும் கடுநடை வயக்களிறு
முளைதரு பூட்டி வேண்டுகுள கருத்தத்
வாணிற வுருவின் ஒளிறுபு மின்னிப்
பருஉவுறைப் பஃறுளி சிதறிவான் நவின்று
பெருவரை நளிர்சிமை அதிர வட்டித்துப்
புயலே றுரைஇய வியலிருள் நடுநாள்
விறலிழைப் பொலிந்த காண்பின் சாயல்
றடைஇத் திரண்டநின் றோள்சேர் பல்லதைப்
படாஅ வாகுமெங் கண்ணென நீயும்
இருண்மயங்கு யாமத் தியவுக்கெட விலங்கி
வரிவயங் கிரும்புலி வழங்குநர்ப் பார்க்கும்
பெருமலை விடரகம் வரலரி தென்னாய்
வரவெளி தாக வெண்ணுதி யதனால்
நுண்ணிதிற் கூட்டிய படுமா ணாரந்
தண்ணிது கமழுநின் மார்பொரு நாள்
அடைய முயங்கே மாயின் யாமும்
விறலிழை நெகிழச் சாஅய்தும் அதுவே
அன்னை யறியினு மறிக அலர்வாய்
அம்பன் மூதூர் கேட்பினுங் கேட்க
வண்டிறை கொண்ட வெரிமருள் தோன்றியொடு
ஒண்பூ வேங்கை கமழுந்
தண்பெருஞ் சாரற் பகல்வந் தீமே” (அகம்-218)

இஃது இடைத்துய்த்துப் பகற்குறி நேர்ந்த வாய்பாட்டான் வரைவுகடாயது. இம் மணிமிடைபவளத்துட், குறிஞ்சிக்கு முதலுங் கருவும்வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப்பெய்தி முடிந்தது.

“வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணி யொண்கழல்
உருவக் குதிரை மழவர் ஓட்டிய
முருகன் நற்போர் நெடுவேள் ஆவி
அறுகோட் டியானைப் பொதினி* யாங்கண்
சிறுகா ரோடன் பயினொடு சேர்த்திய
கற்போற் பிரியலம் என்ற சொற்றாம்
மறந்தனர் கொல்லோ தோழி சிறந்த
வேய்மருள் பணைத்தோள் நெகிழச் சேய்நாட்டுப்
பொலங்கல வெறுக்கை தருமார் நிலம்பக
அழல்போல் வெங்கதிர் பைதறத் தெறுதலின்
நிழல்தேய்ந் துலறிய மரத்த அறைகாய்
பறுநீர்ப் பைஞ்சுனை ஆமறப் புலர்தலின்
உகுநெற் பொரியும் வெம்மைய யாவரும்
வழங்குநர் இன்மையின் வௌவுநர் மடியச்

* ‘பொதினி’ என்பது ஒரு மலை.

சுரம் புல்லென்ற ஆற்ற அலங்குசினை
நாரின் முருங்கை நவிரல் வான்பூச்
சூரல் அங் கடுவளி எடுப்ப ஆருற்
றுடைதிரைப் பிதிர்வின் பொங்கிமுன்
கடல்போலத் தோன்றல காடிறந் தோரே." (அகம்-1.)

இது பிரிவிடையாற்றாது தோழிக்குக் கூறியது. இக் களிற்றியானை நிரையுட், பாலைக்கு முதலுங் கருவும்வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப்பெய்தி முடிந்தது.

"சேற்றுநிலை முனைஇய‡ செங்கட் காரான்
ஊர்மடி கங்குலின் நோன்தளை பரிந்து
கூர்முள் வேலி கோட்டின் நீக்கி
நீர்முதிர் பழனத்து மீனுடன் இரிய
அந்தூம்பு வள்ளை மயக்கித் தாமரை
வண்டூது பனிமலர் ஆரு மூர
யாரை யோநிற் புலக்கேம் வாருற்று
உறையிறந் தொளிருந் தாழிருங் கூந்தல்
பிறரும் ஒருத்தியை நம்மனைத் தந்து
வதுவை அயர்ந்தனை யென்ப அஃதியாங்
கூறேம் வாழியர் எந்தை செறுநர்
களிறுடை அருஞ்சமந் ததைய நூறும்
ஒளிறுவாள் தானைக் கொற்றச் செழியன்
பிண்ட நெல்லி னள்ளூ ரன்னஎம்
ஒண்டொடி நெகிழினும் நெகிழ்க
சென்றீ பெரும நின் தகைக்குநர் யாரோ.' (அகம்-46.)

இது வாயில் மறுத்தது. இக் களிற்றியானை நிரையுள், மருதத்திற்கு முதலுங் கருவும் வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப்பெய்தி முடிந்தது. 'வண்டூது பனிமல' ரெனவே வைகறையும் வந்தது.

"கானல் மாலைக் கழிப்பூக் கூம்ப
நீனிறப் பெருங்கடல் பாடெழுந் தொலிப்ப
மீனார் குருகின் மென்பறைத் தொழுதி
குவையிரும் புன்னைக் குடம்பை சேர
அசைவண் டார்க்கும் அல்குறு காலைத்
தாழை தளரத் தூங்கி மாலை
அழிதக வந்த கொண்டலொடு கழிபடர்க்
காமர் நெஞ்சங் கையறு பினையத்
துயரஞ் செய்துநம் அருளா ராயினும்

‡ 'முனை இய' என்றும் பாடம்.

அருஅ லியரோ அவருடைக் கேண்மை
அளிஇன் மையின் அவணுறைவு முனைஇ
வாரற்க தில்ல தோழி கழனி
வெண்ணெல் அரிநர் பின்றைத் ததும்பும்
தண்ணுமை வெரீஇய தடந்தாள் நாரை
செறிமடை வயிரிற் பிளிற்றிப் பெண்ணை
அகமடற் சேக்குந் துறைவன்
இன்றுயின் மாயிற் சென்றஎன் நெஞ்சே." (அகம்-40)

இது பொருட் பிரிவிடைத் தோழிக்கு உரைத்தது. இக் களிற்றியானை நிரையுள், நெய்தற்கு முதலுங் கருவும் வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப்பெய்தி முடிந்தது. இச்சிறப்பானே முதலின்றிக் கருவும் உரிப்பொருளும் பெறுவனவும், முதலுங் கருவுமின்றி உரிப்பொருளே பெறுவனவுங் கொள்க.

"திருநகர் விளங்கு மாசில் கற்பி
னரிமதர் மழைக்கண் மாஅ யோளொடு
நின்னுடைக் கேண்மை யெவனோ முன்னை
யிரும்பல் கூந்த னூற்று
முருந்தேர் வெண்ப லொளியுநீ பெறவே"

இது பொருள்வயிற் பிரிந்தோன் சுரத்து நினைந்து உரைத்தது. இது முதற்பொருளின்றி வந்த முல்லை.

"காந்தை விரைஇய தண்ணறுங் கண்ணி
யிளைய ரேவ வியங்குபரி கடைஇப்
பகைமுனை வலிக்குந் தேரொடு
வினைமுடித் தனர்நங் காத லோரே."

இது வந்தாரென் றுற்றுவித்தது இது முதலுங் கருவுமின்றி வந்த முல்லை.

"நறைபரந்த சாந்த மறவெறிந்து நாளா
லுறையெதிர்ந்து வித்திய வூழேனல்-பிறையெதிர்ந்த
தாமரை போன்முகத்துத் தாழ்குழலீர் காணீரோ
வேமரை போந்தன வீண்டு." (திணை, 150-1)

இது மதியுடம்படுத்தது. இது முதற்பொருளின்றி வந்த குறிஞ்சி.

"முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே
மலைய னொள்வேற் கண்ணி
முலையும் வாரா முதுக்குறைந் தனளே."

இஃது இளையள் விளைவிலளென்றது. முதலுங் கருவு மின்றிவந்த குறிஞ்சி. இது நாணநாட்டம்.

> "நாளு நாளு மாளவினை யழுங்க
> வில்லிருந்து மகிழுவோர்க் கில்லையாற் புகழென
> வொண்பொருட் ககலவாங் காதலா
> கண்பனி துடையினித் தோழி நீயே" (சிற்றெட்டகம்.)

இது வற்புறுத்தாற்றியது, இஃது உரிப்பொருளொன்று மே வந்த பாலை.

> "பூங்கொடி மருங்கி னெங்கை கேண்மை
> முன்னும் பின்னு மாகி
> யின்னும் பாண னெம்வயி னானே."

இது வாயின் மறுத்தது. இஃது உரிப்பொருளொன்றுமே வந்த மருதம்.

> " அங்கண் மதிய மரவின்வாய்ப் பட்டெனப்
> பூசல் வாயாப் புலம்புமனைக் கலங்கி
> யேதின் மாக்களு நோவா தோழி
> யொன்று நோவா ரில்லைத்
> தெண்கடற் சேர்ப்ப னுண்டவென் னலக்கே."

இது கழிபடர். இது பேரானும் உரிப்பொருளானும் நெய்த லாயிற்று.

இங்ஙனங் கூறவே உரிப்பொருளின்றேற் பொருட் பயனின் றெனபது பெற்றாம் இதனானே முதல் கரு வுரிப்பொருள் கொண்டே வருவது திணையாயிற்று. இவை பாடலுட் பயின்ற வழக்கே இலக்கணமாதலின் இயற்கையாம். அல்லாத சிறு பான்மை வழக்கினைச் செயற்கையென மேற்பகுப்பர். (௩)

௪. முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டின்
இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே.

இது நிறுத்தமுறையானே முதல் உணர்த்துவான் அதன் பகுதியும் அவற்றுட் சிறப்புடையனவும் இல்லனவுங் கூறு கின்றது.

இதன்பொருள்:—முதல் எனப்படுவது - முதலெனச் சிறப் பித்துக் கூறப்படுவது, நிலம் பொழுது இரண்டின் இயல்பு என மொழிப - நிலனும் பொழுதும் என்னும் இரண்டினது இயற்கை நிலனும் இயற்கைப் பொழுது மென்று கூறுப, இயல்பு உணர்ந் தோரே - இடமுங் காலமும் இயல்பாக உணர்ந்த ஆசிரியர் என்றவாறு.

இயற்கையெனவே செயற்கை நிலனுஞ் செயற்கைப் பொழுதும் உளவாயிற்று. மேற் 'பாத்திய' (உ) நான்கு நிலனும் இயற்கை நிலனும்

ஐந்திணைக்கு வகுத்த பொழுதெல்லாம் இயற்கையாம்; செயற்கை நிலனும் பொழுதும் முன்னர் அறியப்படும்.

முதல் இயற்கைய வென்றதனாற் கருப்பொருளும் உரிப்பொருளும் இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாகிய சிறப்புஞ் சிறப்பின்மையும் உடையவாயச் சிறுவரவினவென மயக்கவகையாற் கூறுமாறு மேலே கொள்க. இனி நிலத்தொடு காலத்திணையும் முதலென்றலிற் காலம்பெற்று நிலம்பெறாத பாலைக்கும் அக்காலமே முதலாக அக்காலத்து நிகழுங் கருப்பொருளுங் கொள்க. அது முன்னர்க் காட்டிய உதாரணத்துட் காண்க. (௪)

௫. மாயோன் மேய காடுறை உலகமுஞ்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே.

இது 'நடுவணது' (உ) ஒழிந்த நான்கானும் அவ் 'வையத்'தைப் பகுக்கின்றது.

இதன்பொருள் —மாயோன் மேய காடு உறை உலகமும், சேயோன் மேய மை வரை உலகமும், வேந்தன் மேய தீம் புனல் உலகமும், வருணன் மேய பெரு மணல் உலகமும் - கடல்வண்ணன் காதலித்த காடுறையுலகமுஞ், செங்கேழ் முருகன் காதலித்த வான் தங்கிய வரைசூழுலகமும், இந்திரன் காதலித்த தண்புனனாடுங், கருங்கடற் கடவுள் காதலித்த நெடுங்கோட்டெக்கர் நிலனும், முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என சொல்லிய முறையால் சொல்லவும் படுமே - முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலென ஒழுக்கங் கூறிய முறையானே சொல்லவும் படும் என்றவாறு.

இந்நான்கு பெயரும் எண்ணும்மையோடு நின்று எழுவாயாகிச் சொல்லவும்படும் என்னுந் தொழிற்பயனிலை கொண்டன. என்றது இவ்வொழுக்கம் நான்கானும் அந்நான்கு நிலத்தையும் நிரனிறை வகையாற் பெயர் கூறப்படுமென்றவாறு. எனவே, ஒழுக்கம் நிகழ்தற்கு நிலம் இடமாயிற்று.

உம்மை எதிர்மறையாகலின், இம்முறையன்றிச் சொல்லவும் படுமென்பது பொருளாயிற்று. அது தொகைகளினுங் கீழ்க்கணக்குகளினும் இம்முறை மயங்கிவரக் கோத்தவாறு காண்க.

முல்லை நிலத்துக் கோவலர், பல்லா பயன் தருதற்கு மாயோன் ஆகுதி பயக்கும் ஆபல காக்கவெனக் குரவை தழீஇ மடைபல கொடுத்தலின் ஆண்டு அவன் வெளிப்படுமென்றார்.

உதாரணம்.—"அரைசுபட்ட கடந்தட்டு" என்னு முல்லைக் கலியுட்,

"பாடிமிழ் பரப்பகத் தரவணை யசைஇய
வாடுகொ ணேமியாற் பரவுதும்" (கலி-105)

எனவரும்,

"மடையிடுவான் மறங்கண்டீர் காமன் மடையடும்
பாலொடு கோட்டம் புகின்." (கலி-109)

என அவன் மகனாகிய காமனும் அந்நிலத்திற்குத் தெய்வமாதல் 'அவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப,' (கஅ) என்புழி வகை யென்றதனாற் கொள்க.

இனிக் குறிஞ்சி நிலத்திற்குக் குறவர் முதலியோர் குழீஇ வெறியயர்தற்கு வேண்டும் பொருள் கொண்டு வெறியயர்ப வாகலின், ஆண்டு முருகன் வெளிப்படுமென்றார்.

அது, "அணங்குடை நெடுவரை" என்னும் அகப்பாட்டினுட்,

"படியோர்த் தேய்த்த பல்புகழ்த் தடக்கை
நெடுவேட் பேணத் தணிகுவ ளிவள்." (அகம்-22)

எனவரும் "சூரர மகளிரோ டுற்ற சூளே"* என்புழிச் சூரர மகளிர் அதன் வகை.

இனி ஊடலுங் கூடலுமாகிய காமச்சிறப்பு நிகழ்தற்கு மருத நிலத்திற்குத் தெய்வமாக "ஆடலும் பாடலு மூடலு முணர்தலும்" உள்ளிட்ட இன்பவிளையாட்டு இனிதினுகரும் இமையோர்க்கும் இன்குரலெழிலிக்கும் இறைவனாகிய இந்திரனை ஆண்டையோர் விழவுசெய்து அழைத்தலின் அவன் வெளிப்படுமென்றார்.

அது,

"வையைப் புதுப்புன லாடத் தவிர்ந்தமை
தெய்வத்திற் றேற்றித் தெளிக்கு." (கலி-98)

என இந்திரனைத் தெய்வமென்றதனானும், இந்திர விழவூ ரெடுத்த காதையானும் உணர்க.

இனி நெய்தனிலத்தில் நுளையர்க்கு வலை வளந் தப்பின் அம்மகளிர் கிளையுடன் குழீஇச் சுறவுக் கோடு நட்டுப் பரவுக் கடன் கொடுத்தலின், ஆண்டு வருணன் வெளிப்படுமென்றார்.

* குறுந்தொகை 53.

அவை,

"சினைச்சுறவின் கோடுநட்டு
மனைச்சேர்த்திய வல்லணங்கினோன்" (பத்து-பட்டின-86, 87.)

எனவும்,

"கொடுஞ்சுழிப் புகாஅர்த் தெய்வ நோக்கி" (அகம்-110)

எனவும்,

"அணங்குடைப் பனித்துறை கைதொழு தேத்தி
யாயு மாயமொ டயரும்" (அகம்-240)

எனவும் வரும்.

இனிப் பாலைக்குச்,

"சினைவாடச் சிறக்குநின் சினந்தணிந் தீகெனக்
கனைகதிர்க் கனலியைக் காமுற லியைவதோ" (கலி-16,)

எனவும்,

"வளிதரு செல்வனை வாழ்த்தவு மியைவதோ" (கலி-16)

எனவும் ஞாயிற்றைத் தெய்வமாக்கி அவனிற் றோன்றிய மழையினையுங் காற்றினையும் அத்தெய்வப் பகுதியாக்கிக் கூறுபவாலெனின், எல்லாத் தெய்வத்திற்கும் அந்தணர் அவி கொடுக்குங்கால் அங்கி ஆதித்தன்கட் கொடுக்குமென்பது வேதமுடிபாகலின், ஆதித்தன் எல்லா நிலத்திற்கும் பொதுவென மறுக்க. இவ்வாசிரியர் கருப்பொருளாகிய தெய்வத்தினை முதற் பொருளோடு கூட்டிக் கூறியது தெய்வவழி பாட்டு மரபிதுவே, ஒழிந்தது மரபன்றென்றற்கு. எனவே அவ்வந் நிலத்தின் தெய்வங்களே பாலைக்குந் தெய்வமாயிற்று.

உறையுலகென்றார், ஆவும் எருமையும் ஆடும் இன்புற்று மாற்றல் நிலைபெறும் அக்காட்டின் கடவுளென்றற்கு. மைவரை எனவே மழைவளந் தருவிக்கும் முருகவேளென்றார். இந்திரன் யாற்றுவளனும் மழைவளனுந் தருமென்றற்குத் தீம்புனலென்றார். திரைபொருது கரை கரையாமல் எக்கர் செய்தல் கடவுட்கருத்தென்றற்குப் பெருமணலென்றார்.

இனி, முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்ற முறையென்னை? யெனின், இவ்வொழுக்கமெல்லாம் இல்லறம் பற்றிய ஒழுக்கமாதலின் கற்பொடு பொருந்திக் கணவன் சொற்பிழையாது இல்லிருந்து நல்லறஞ்செய்தல் மகளிரது இயற்கை முல்லையாதலின் அது முற்கூறப்பட்டது. எனவே, முல்லையென்ற சொற்குப் பொருள் இருத்தலாயிற்று "முல்லை சான்ற முல்லையம் புறவின்"* என்பவாகலின், புணர்தலின்றி இல்லறம் நிகழாமையிற் புணர்தற் பொருட்டாகிய குறிஞ்சியை அதன

* பத்து-சிறுபாண் 169.

பின வைத்தார். இதறகுதாரணம இறந்தது. "கருங்காற் குறிஞசி சானறவெற பணிந்து"† எனபது கரு. புணர்ச்சிப பின ஊடல நிகழ்தலின அதனபின மருததததை வைததாா. "மருதஞ சானற மருதத தணபணை"‡ எனபுழி மருதமெனறது ஊடியுங கூடியும போகம நுகாதலை. பரததையிற பிரிவுபோலப பிரிவொபபுமை நோககி நெயதலை ஈற்றினகண் வைததாா. நெயதற பறையாவது இரஙகற பறையாதலின, நெயதல் இரககமாம.

'ஐதக லலகுன் மகளிர்
நெய்தல கேளன்மார் நெடுஙகடை யானே" (புறம்-389)

என வரும.

இனி இவவாறனறி முல்லை முதலிய பூவாற பெயாபெறறன இவவொழுககஙகளெனின, அவவநிலஙகடகு ஏனைபபூககளும உரியவாகலின அவறறாற பெயாகூறலும உரியவெனக கடாயி னறகு விடையினமை உணாக.

இதனானே நடுவு நிலைததிணையொழிநத நானகறகும பெயரும முறையுங கூறினன இந்நானகும உரிபபொருளாதல 'புணாதல பிரிதல'* எனபுழிக கூறுதும. கருபபொருளாகிய தெயவததை முதறபொருளோடு கூறியது, அவை 'வநத நிலத் தின பயதத'† மயஙகுமாறுபோல மயஙகாது இதுவெனறற குங கருபபொருளுடைத தெனபபடட பாலைககுத தெயவததை விலககுதறகுமென றுணாக.

உதாரணம —

'வன்புலக்காடடு நாடடதுவே" (நற்றிணை-59)

எனவும,

"இறும்பு படடிருளிய விடடருஞ
சிலமபிற கன்மிசைச சிறுநெறி" (அகம்-128)

எனவும,

"அவவய னண்ணிய வளஙகே ழூரன" (அகம்-26.)

எனவும,

"கானலுங கழறாது * * * மொழியாது" (அகம்-170)

எனவும நாலவகை யொழுககததிறகு நால்வகை நிலனும உரியவாயின வாறு காணக. (ரு)

சு. காருமமாலையும முலலை குறிஞசி
கூதிர் யாமம என்மனார் புலவர்.

† பதது-மதுரை-300 ‡ பத்து-சிறுபாண்.186.
* தொல-பொருள கச. † தொல-பொருள கக.

இது முதலிரணடனுள நிலஙகூறிக காலஙகூறுவான முல் லைக்கும குறிஞசிககும பெருமபொழுதுஞ சிறுபொழுதுங கூறுதனுதலிறறு.

இதனபொருள :—காரும மாலையும முல்லை—பெருமபொழு தினுட காரகாலமுஞ சிறுபொழுதினுள அககாலதது மாலையும முலலை யெனபபடும, குறிஞசி கூதிர யாமம எனமனா புலவா— பெருமபொழுதினுட கூதிரககாலமுஞ சிறுபொழுதினுள அத னிடை யாமமுங குறிஞசி யெனபபடும எனறவாறு

முதல கரு உரிபபொருளென னும மூனறுபாலுங கொணடு ஓா திணையாமெனறு கூறினரேனும ஒரு பாலினையுந திணை யெனறு அபபெயரானே கூறினா, வநதான எனபது உயா திணை எனறாறபோல. இது மேலனவறறிறகும ஒககும இக காலஙகடகு விதநது ஓா பெயா கூறுது வாளா கூறினா, அப பெயா உலகவழககமாய அபபொருள உணரநிறறலின. கால வுரிமை எயதிய ஞாயிறறுககு உரிய சிஙகவோரை முதலாகத தணமதிககு உரிய கறகடகவோரை யீறாக வநது முடியுந்துணை ஓர் யாண்டாமாதலின அதனை இமமுறையானே அறுவகைப் படுதது இரணடு திஙகள ஒருகால மாககினா. இனி ஒரு நாளினைப படுசுடரமையந தொடஙகி மாலையெனவும, அதனபின இடையாம மெனவும, அதனபின விடிய லெனவும, அதனபின காலை யெனவும, அதனபின நணபக லெனவும, அதனபின எற பாடெனவும ஆறுகப பகுததாா. அவை ஒரோவொனறு பதது நாழிகையாக இமமுறையே சூததிரஙகளுட சிறுபொழுது வைப பா. பினபனியும நணபகலும பிறகூறிய காரணம அசசூததிரத் துக் கூறுதும

முல்லைககுக் காரும மாலையும உரியவாதறகுக காரண மெனனை? யெனின, பிரிந்து மீளுந தலைவனறிறமெலலாம பிரிந திருநத கிழததி கூறுதலே முலலைப பொருளாயும, பிரிநது போகினறானதிறஙகூறுவனவெலலாம பாலையாகவும வருதலின, அமமுலலைப பொருளாகிய மீடசிககுந தலைவி இருததறகும உபகாரபபடுவது காரகாலமாம, எனனை? வினைவயிற பிரிநது மீளவோன, விரைபரித தேரூர்நது பாசறையினினறு மாலைக காலதது ஊாவயின வரூஉங காலம ஆவணியும புரட்டாதியும ஆதலின, அவை வெபபமுந் தடபமும மிகாது இடை நிகாதத வாகி ஏவல செயதுவரும இளையோாககு நீரும நிழலும பயதத லானும, ஆாபதம மிககு நீரும நிழலும பெறுதலிற களிசிறநது மாவும புளளுந துணையோ டினபுறறு விளையாடுவன கணடு தலைவறகுந தலைவிககுங காமககுறிபபு மிகுதலானுமெனபது. புல்லை மேயந்து கொலலேறறோடே புனிறறாக கனறை நினைநது மனறிற புகுதரவுந் தீஙகுழ லிசைபபவும பந்தாமுலலை வநது மணங கஞறறவும வருகினற தலைவறகும இருநத தலைவிககுங காமக்குறிபபுச் சிறததலின அககாலதது மாலைபபொழுதும உரித்தாயிறறு,

இனிக் குறிஞ்சியாவது புணர்தற்பொருட்டு. அஃது இயற்கைப் புணர்ச்சி முதலியனவாம். இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்த பின் களவு நீட்டிப்பக் கருதுந் தலைவற்குக் களவினைச் சிறப்பிக்குங்கால், தலைவி அரியளாகவேண்டுமாகவே அவ்வருமையை ஆக்குவது ஐப்பசியுங் கார்த்திகையுமாகிய கூதிரும் அதன் இடையாமமுமென்பது. என்னை? இருள் தூங்கித் துளி மிகுதலிற் சேறல் அரிதாதலானும், பானாட் கங்குலிற் பரந்துடன் வழங்காது மாவும் புள்ளுந் துணையுடன் இன்புற்று வதிதலிற் காமக் குறிப்புக் கழியவே பெருத்தலானுங், காவன் மிகுதி நோக்காது வருந் தலைவனைக் குறிக்கண்ணெதிர்ப்பட்டுப் புணருங்கால் இன்பம் பெருகுதலின், இந்நிலத்திற்குக் கூதிர்க் காலஞ் சிறந்ததெனப்படும்.

உதாரணம்:—

"விருந்தின் மன்ன ரருங்கலந் தெறுப்ப
வேந்தனும் வெம்பகை தணிந்தனன் தீம்பெயற்
காரு மார்கலி தலையின்று தேரும்
ஓவத் தன்ன கோபச் செந்நிலம்
வள்வாய் ஆழி உள்ளுறு புருளக்
கடவுக் காண்குவம் பாக மதவுநடைத்
தாம்பசை குழவி வீங்குசுரை மடியக்
கனையலங் குரல காற்பரி பயிற்றிப்
படுமணி மிடற்ற பயநிரை யாயங்
கொடுமடி யுடையர் கோற்கைக் கோவலர்
கொன்றையங் குழலர் பின்றைத் தூங்க
மனைமனைப் படரு நனைநகு மாலைத்
*தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன்
பண்ணன் சிறுகுடிப் படப்பை நுண்ணிலைப்
புன்காழ் நெல்லிப் பைங்காய் தின்றவர்
நீர்குடி சுவையிற் றீவிய மிழற்றி
முகிழ்நிலாத் திகழ்தரு மூவாத் திங்கள்
பொன்னுடைத் தாலி யென்மகன் ஒற்றி
வருகுவை யாயின் தருகுவென் பாலென
விலங்கமர்க் கண்ணள் விரல்விளி பயிற்றித்
திதலை யல்குலெங் காதலி
புதல்வற் பொய்க்கும் பூங்கொடி நிலையே" (அகம்-54.)

இது பாகற்குரைத்தது. இது முல்லைக்கட் காரும் மாலையும் வந்தது. அகம்,

---

*இவ்வடியே மணிமேகலை 5-ஆவது காதையில் 73-ஆவது அடியாக அமைந்துள்ளது.

"மன்றுபா டவிந்து மனைமடிந் தன்றே
கொன்றோ ரன்ன கொடுமையோ டின்றே
யாமங் கொளவரிற் கனைஇக் காமங்
கடலினு முரைஇக் கரைபொழி யும்மே
யெவன்கொல் வாழி தோழி மயங்கி
இன்ன மாகவு நன்னர் நெஞ்சம்
என்னொடு நின்னொடுஞ் சூழாது கைம்மிக்
கிறும்புபட் டிருளிய இட்டருஞ் சிலம்பிற்
குறுஞ்சுனைக் குவளை வண்டுபடச் சூடிக்
கானக நாடன் வரூஉம் யானைக்
கயிற்றுப்புறத் தன்ன கன்மிசைச் சிறுநெறி
மாரி வானந் தலைஇ நீர்வார்பு
இட்டருங் கண்ண படுகுழி யியவின்
இருளிடை மிதிப்புழி நோக்கியவர்
தளரடி தாங்கிய சென்ற தின்றே." (அகம்-128)

இரவுக்குறிக்கட் சிறைப்புறமாகத் தோழிக்கு உரைப்பாளாக உரைத்தது. இது குறிஞ்சிக்குக் கூதிரும் யாமமும் வந்தது.

நிலனும் பொழுதும் முதலெனற்கமையிற் கார் முதலாதல் வேண்டும், வேண்டவே, அதற்கிடையின்றிக் கூறிய மாலையும் அதன் சினையாமாதலிற், கார்காலத்து மாலையென்பது பெற்றும் இது கூதிர்யாமம் என்பதற்கும் ஒக்கும்.

எ. பனியெதிர் பருவமும் உரித்தென மொழிப.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி, முற்கூறிய குறிஞ்சிக்கு முன்பனியும் உரித்தென்றலின்.

இதன்பொருள்—பனி எதிர் பருவமும் உரித்து என மொழிப—பனி முற்பட்ட பருவமுங் குறிஞ்சியொன்றற்கு உரித்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

எதிர்தலென்பது முன்னுதல், எனவே, முன்பனியாயிற்று, அது ஞாயிறுபட்ட அந்திக்கண் வருதலின். உரித்தென்றதனாற் கூதிர்பெற்ற யாமமும் முன்பனி பெற்று வரும் எனக்கொள்க.

உதாரணம்:—

"* * * *
பனியடூஉ நின்ற பானாட் கங்குல்
தமியோர் மதுகை தூக்காய் தண்ணென
முனிய அலைத்தி முரணில் காலை
* * * *" (அகம்-125)

என முன்பனியாமங் குறிஞ்சிக்கண் வந்தது.

அ. வைகுறு விடியல் மருதம் எற்பாடு நெய்தல் ஆதல் மெய்பெறத் தோன்றும்.

இனிச் சிறுபொழுதே பெறுவன கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்.—வைகுறு விடியல் மருதம்—வைகறையும் விடியற்காலமும் மருதமாதலும், எற்பாடு நெய்தல் ஆதல் மெய் பெறத் தோன்றும்—எற்படுகாலம் நெய்தலாதலும் பொருள் பெறத் தோன்றும் என்றவாறு.

வைகுறுதலும் விடியலும் என்னும் உம்மை தொக்கு நின்றது. செவியறிவுறுத்தலைச் செவியறிவுறூஉ என்றாற்போல வைகுறுதலை வைகுறு என்றார் அது மாலையாமமும் இடையாமமும் கழியுந்துணை அக்கங்குல் வைகுறுதல், அது கங்குல் வைகிய அறுதியாதலின் வைகறையென்றுங் கூறுப அதுவும் பாடம். நாள் வெயிற் காலையை விடியலென்றார் "விடியல் வெங்கதிர்காயும் வேய்மலகலறை"* என்ப. "விடியல் வைகறை யிடூஉ மூரன்"† என்றது விடியற்கு முன்னர்த்தாகிய வைகறை யென உருபுதொக்கு முன்மொழி நிலையலாயிற்று. பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் ஆடலும் பாடலுங் கண்டுங் கேட்டும் பொழுது கழிப்பிப் பிறர்க்குப் புலனாகாமல் மீளுங் காலம் அதுவாதலானும், தலைவிக்குக் கங்குல் யாமங் கழியாது நெஞ்சழிந்து ஆற்றாமை மிகுதலான் ஊடலுணர்த்தற் கெளிதாவதோர் உபகார முடைத்தாதலானும் வைகறை கூறினார் இனித் தலைவி விடியற்காலஞ் சிறுவரைத்தாதலின் இதனாற் பெறும் பயன் இன்றென முனிந்து வாயிலடைத்து ஊடனீட்டிப்பவே அவ் வைகறை வழித்தோன்றிய விடியற்கண்ணும் அவன் மெய்வேறுபாடு விளங்கக் கண்டு வாயில் புகுத்தல் பயத்தலின் விடியல் கூறினார்,

"வீங்குநீர்" என்னும் மருதக்கலியுள்,

"அணைமென்றோள் யாம்வாட அமர்த்துணைப் புணர்ந்துநீ
மணமனையா யெனவந்த மல்லலின் மாண்பன்றோ
பொதுக்கொண்ட கௌவையிற் பூவணைப் பொலிந்தநின்
வதுவையங் கமழ்நாற்றம் வைகறைப் பெற்றதை." (கலி-66)

என மருதத்திற்கு வைகறை வந்தது.

"விரிகதிர் மண்டிலம்" என்னும் மருதக்கலியுள்,

"தணந்தனை யெனக்கேட்டுத் தவறோரா தெமக்குநின்
குணங்களைப் பாராட்டுந் தோழன்வந் தீயான்கொல்
கணங்குழை நல்லவர் கதுப்பற லணைத்துஞ்சி
யணங்குபோற் கமழுநின் னலமாற்றுக் காணிய." (கலி-71)

என மருதத்துக் காலை வந்தது.

---

* கலித்தொகை. ௪௫ † அகம். ௧௬௬

"காலை யெழுந்து கடுந்தேர் பண்ணி"* என்பதும் அது.

இனி வெஞ்சுடர் வெப்பந் தீரத் தண்ணறுஞ் சோலை தாழ்ந்து நீழற் செய்யவுந், தண்பதம்பட்ட தெண்கழி மேய்ந்து பல் வேறு வகைப்பட்ட புள்ளெல்லாங் குடம்பை நோக்கி உடங்கு பெயரவும், புன்னை முதலிய பூவினாற்றம் முன்னின்று கஞற்றவும், நெடுந்திரை யழுவத்து நிலாக்கதிர் பரப்பவுங் காதல் கைமிகக் கடற்கானுங் கானற்கானும் நிறைகடந்து வேட்கைபுலப்பட உரைத்தலின், ஆண்டுக் காமக்குறிப்பு வெளிப்பட்டு இரங்கற்பொருள் சிறத்தலின் ஏற்பாடு நெய்தற்கு வந்தது,

உதாரணம் :—

" நெடுவேள் மார்பின் ஆரம் போலச்
செவ்வாய் வானந் தீண்டிமீன் அருந்தும்
பைங்கால் கொக்கின் †நிரைபறை யுகப்ப
எல்லை பைப்பயக் கழிப்பிக் குடவயின்
கல்சேர்ந் தன்றே பல்கதிர் ஞாயிறு
மதரெழில் மழைக்கண் கலுழ இவளே
பெருநாண் அணிந்த சிறுமென் சாயல்
மாணலஞ் சிதைய ஏங்கி யானாது
அழல்தொடங் கினளே பெரும அதனால்
கழிச்சுறு எறிந்த புட்டாள் அத்திரி
நெடுநீர் இருங்கழிப் பரிமெலிந் தசைஇ
வல்வில் இளையரொ டெல்லிச் செல்லாது
சேர்ந்தனை செலினே சிதைகுவ துண்டோ
பெண்ணை ஓங்கிய வெண்மணற் படப்பை
அன்றில் அகவும் ஆங்கண்
சிறுகுரல் நெய்தலெம் பெருங்கழி நாட்டே." (அகம்-120)

பகற்குறிக்கண் இட்டத்துய்த்துத் தலைவனை எதிர்ப்பட்டு உரைத்தது. நெய்தற்கு ஏற்பாடு வந்தது.

'கானல் மாலைக் கழிப்பூக் கூம்ப'|| என்பதனுண் மாலையும் வந்தது; கலியுண் மாலைக்காலம் நெய்தலின்கண் வந்தவாறு காண்க. இது மேல் 'நிலனொருங்கு மயங்குதலின்று'§ என்பதனாற் பெறுதும்.

இவற்றிற்கு அறுவகை இருதுவும் உரிய வென்பதன்றிக் காரும் இளவேனிலும் வேனிலும் பெரும்பொழுதாகக் கொள்ப என்றற்குப் பொருள்பெறத் தோன்றும் என்றார்,

---

* குறுந்தொகை ௪௫ † கொக்கின்
|| அகம். ௪௦ § தொல், அகம். ௧௨

இனி நெய்தற்கு ஒழிந்த மூன்று காலமும் பற்றிவரச் சான்றோர் செய்யுட் செய்திலர், அக்காலத்துத் தலைவி புறம்போந்து விளையாடாமையின். அங்ஙனம் வந்த செய்யுளுளவேல் அவற்றையுங் கொள்க.

"கழனி மாஅத்து விளைந்துகு தீம்பழம்
பழன வாளை கதூஉம் ஊரன்
எம்மில் பெருமொழி கூறித் தம்மில்
கையுங் காலுந் தூக்கத் தூக்கும்
ஆடிப் பாவை போல
மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் தாய்க்கே. (குறு-8)

புறனுரைத்தாளெனக்கேட்ட பரத்தை தலைவனை நெருங்கித் தலைவன் பாங்காயினோர் கேட்ப உரைத்தது. இது முதுவேனில் வந்தது.

"அரிபெய் சிலம்பி னாம்பலந் தொடலை
அரம்போ ழவ்வளைப் பொலிந்த முன்கை
இழையணி பணைத்தோ ளையை தந்தை
மழைவளந் தரூஉ மாவண் டித்தன்
பிண்ட நெல்லின் உறந்தை யாங்கண்
கழைநிலை பெறாஅக் காவிரி நீத்தங்
குழையமா ணொள்ளிழை நீவெய் யோளொடு
வேழ வெண்புணை தழீஇப் பூழியர்
கயநா டியானையின் முகனமர்ந் தாஅங்
கேந்தெழி லாகத்துப் பூந்தார் குழைய
நெருந லாடினை புனலே யின்றுவந்
தாக வனமுலை யரும்பிய சுணங்கின்
மாசில் கற்பிற் புதல்வன் றாயென
மாயப் பொய்ம்மொழி சாயினை பயிற்றியெம்
முதுமை யெள்ள லஃ தமைகுந் தில்ல
சுடர்ப்பூந் தாமரை நீர்முதிர் பழனத்
தந்தூம்பு வள்ளை யாய்க்கொடி மயக்கி
வாளை மேய்ந்த வள்ளெயிற்று நீர்நாய்
முள்ளரைப் பிரம்பின் மூதரிற் செறியும்
பல்வேல் மத்தி கழாஅ ரன்னவெம்
இளமை சென்று தவத்தொல் லஃதே
இனியெவன் செய்வது பொய்ம்மொழி யெமக்கே." (அகம்-6.)

பரத்தையொடு புனலாடி வந்தமைகேட்டுத் தலைவி புலந்தது. இது இளவேனில் வந்தது. ஏனைய வந்தவழிக் காண்க

* அகம். ௪௦

'நாடகவழக்கானன்றி உலகியல் வழக்கானும் அச் சிறு பொழுதும் பெரும்பொழுதிற்குப் பொருந்து மென்றற்குத் தோன்று மென்றார். இதன் பயன் இவ்விரண்டு நிலத்துக்கு மற்றை மூன்று காலமும் பெரும்பான்மை வாராதென்றலாம்.

௯. நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு
முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே.

இது நிலனுடைய நான்கற்குங் காலங் கூறி அந்நான்கிற்கும் பொதுவாகிய பாலைக்குக் காலங் கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:— நடுவுநிலைத்திணையே — பாலைத்திணை, நண்பகல் வேனிலொடு — எற்பாடுங் காலையும் என்னும் இரு கூற்றிற்கு நடுவணதாகிய ஒரு கூறு தான் கொண்டு வெம்மை செய்து பெருகிய பெரும்பகலோடும் இளவேனிலும் வேனிலும் என்னும் இரண்டினோடும், முடிவுநிலை மருங்கின் — பிரிவென்பப் படுத்தற்கு முடிவுடைத்தாகிய குறிஞ்சியும் முல்லையுமாகிய ஒரு மருங்கின்கண்ணே, முன்னிய நெறித்து — ஆசிரியன் மனங் கொள்ளப்படும் நெறிமைத்து என்றவாறு.

நிலை யென்றது நிலத்தினை. முடிவுநிலைப்பகுதிக்கண் முன்னப் படுமெனவே அத்துணை யாக்கமின்றி ஒழிந்த மருதமும் நெய்தலும் முடியாநிலமாய் அத்துணை முன்னப்படாதாயிற்று. இது பாலைக் கென்பதாம். பிரிவின்கண் முடிய வருவனவெல்லாம் இவ்விரண்டற்கும் முடியவருதலும் ஒழிந்த இரண்டற்கும் அவை குறுகி வருதலும் முறையாற் கொள்க. என்னை? சுரத்தருமை அறியின், இவள், ஆற்றாளாமெனத் தலைவன் செலவழுங்குதலுந் துணிந்துபோதலும், உடன்போவலெனத் தலைவி கூறுதலும், அதனை அவன் விலக்கலும், இருந்திரங்கலும் போல்வன பலவும் முடியவரும் நிலங் குறிஞ்சியும் முல்லையு மாகலின் சுரத்தருமை முதலியன நிகழாமையின் மருதமும் நெய்தலும் அப்பொருண் முடிய வாராவாயின.

"நன்றே காதலர் சென்ற ஆறே
அணிநிற இரும்பொறை மீமிசை*
மணிநிற உருவின தோகையு† முடைத்தே" (ஐங்குறு-431)

இது சுரத்தருமை நினைந்து வருந்தினேனென்ற தலைவிக்கு அவ் வருமை நீங்கக் கார்காலமாயிற்றென்று ஆற்றுவித்தது. இப்பாட்டு முதலிய பத்தும் முல்லையுட் பாலை.

'கார்செய் காலையொடு கையறப் பிரிந்தோர்
தேர்தரு விருந்தின் தவிர்குதல் யாவது
மாற்றருந் தானை நோக்கி
ஆற்றவும் இருத்தல் வேந்தனது தொழிலே" (ஐங்குறு-451)

* 'இரும்புற மீமிசை' எனவும் 'அரும்பொறை மீமிசை' எனவும் பாடம்.
† 'உருவின் றோகை, எனவும் பாடம்.

இது பருவங்கண்டு ஆற்றாளாகிய தலைவி பாசறைச் செய்தி கேட்டு வருந்தியது.

மேற்கூறிய பருவங்கண்டு கிழத்தியுரைத்த இப்பத்தும் முல்லையுட் பாலை.

"கருங்கால் வேங்கை மாத்தகட்டு ஒள்வீ
இருங்கல் வியலறை வரிப்பத் தாஅம்
நன்மலை நாடன் பிரிந்தென
ஒண்ணுதல் பசப்பது எவன்கொல் அன்னாய்" (ஐங்குறு-219.)

இது வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்துழித் தலைவி யாற்றாமை கண்டு தோழி கூறியது. இது குறிஞ்சியுட் பாலை.

'எக்கர் ஞாழல் செருந்தியொடு கமழத்
துவலைத் தண்டுளி வீசிப்
பசலை செய்தன பனிபடு துறையே" (ஐங்குறு-141)

இது வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்துழி ஆற்றுவிக்குந் தோழிக்குத் துறையினைப் புணர்த்த காலான் வருத்திற்றெனத் தலைவி கூறியது. இது ஈரத்தருமை முதலியனவின்றி நெய்தற்குட் பாலை வந்தது. ஏனைய வந்துழிக் காண்க.

முந்நீர் வழக்கஞ் சிறுபான்மையாகலின் நெய்தற்கு முடிய வாராதாயிற்று. இக்கருத்தானே பிரிவொழுக்கம் மருதத்திற்கும் நெய்தற்குஞ் சிறுபான்மையாகப் புலனெறிவழக்கஞ் செய்யப்படும்.

எற்பாட்டிற்கு முன்னதாகிய நண்பகலைப் பாலைக்குக் கூற வேண்டிப் பின் வைத்தாரேனும் பெரும்பொழுதிற்கு முற்கூறுதலின் ஒருவாற்றாற் சிறுபொழுதாறும் முறையே வைத்தா ராயிற்று. காலையும் மாலையும் நண்பகலன்ன கடுமைகூரச் சோலைதேம்பிக் கூவல் மாறி, நீரும் நிழலு மின்றி, நிலம் பயந் துறந்து, புள்ளும் மாவும் புலம்புற்று இன்பமின்றித் துன்பம் பெருகுவதொரு காலமாதலின், இன்பத்திற்கு இடையூறாகிய பிரிவிற்கு நண்பகலும் வேனிலுஞ் சிறப்புடைத்தாயிற்று.

தெள்ளறல் யாற்றுத் திரைமணல் அடைகரை
வண்டு வரிபாடத் தண்போ தலர்ந்து
தாதுந் தளிரு மேதகத் துவன்றிப்
பல்பூஞ் சோலைப் பன்மலர் நாற்றமொடு
செவ்விதிற் றென்றல் ஒவ்விதிற் றூங்கிக்
குயில்கூஉக் குரலும் பயில
அதன்மேலும்
நிலவுஞ் சாந்தும் பயில்வுறு முத்தும்
இன்பம் விளைக்கு நன்பொருள் பிறவும்

பண்டைய போலாது, இன்பம் மிகத்தரும் இளவேனிற் காலத்துப், பொழில் விளையாடியும், புதுப்பூக் கொய்தும், அருவியாடியும் முன்னர் விளையாட்டு நிகழ்ந்தமைபற்றிப் பிரிந்த

கிழத்தி மெலிந்துரைக்கும் கிளவி பயின்று வருதலானும், உடன்போக்கின்கண் அக்காலம் இன்பம் பயக்குமாதலானும், இளவேனிலோடு நண்பகல் சிறந்ததெனப்பட்டது. பிரிந்த கிழத்தி இருந்து கூறுவன காரகால மன்மையின் முல்லையாகா.

உதாரணம் :—

"கள்ளியங் காட்ட புள்ளியம் பொறிக்கலை
வறனுறல் அங்கோ டுதிர வலங்கடந்து
புலவுப்புலி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை
இரவுக்குறும் பலற நாறி நிரைபகுத்து
இருங்கல் முடுக்கர்த் திறறி கெண்டும்
கொலைவில் ஆடவர் போலப் பலவுடன்
பெருந்தலை எருவையொடு பருந்துவந் திருக்கும்
அருஞ்சுரம் இறந்த கொடியோர்க் கல்கலும்
இருங்கழை இறும்பின் ஆய்ந்துகொண் டுறுத்த
துணங்குகண் சிறுகோல் வணங்கிறை மகளிரொ
டகவுநர்ப் புரந்த வன்பின் கழல்தொடி
நறவுமகிழ் இருக்கை நன்னன் வேண்மான்
வயலை வேலி வியலூர் அன்னநின்
அலர்முலை யாகம் புலம்பப் பலநினைந்
தாழேல் என்றி தோழி யாழவென்
கண்பனி நிறுத்தல் எளிதோ குரவுமலர்ந்
தற்சிர நீங்கிய அரும்பவிழ் வேனில்
அறலவிர் வாரமணல் அகலயாற் றடைகரைத்
துறையணி மருதொ டிகல்கொள வோங்கிக்
கலிழ்தளிர் அணிந்த இருஞ்சினை மாஅத்
திணர்ததை புதுப்பூ நிரைத்த பொங்கர்ப்
புகைபுரை அம்மஞ் சூர
நுகர்குயில் அகவுங் குரல்கேட் போர்க்கே" (அகம் 97)

இது வற்புறுத்தும் தோழிக்குத் தலைவி கூறியது.

இக் களிற்றியானைநிரையுள் இருவகை வேனிலும் பாலைக்கண் வந்தன. நண்பகலோடுவருவன வந்துழிக் காண்க. (௯)

௧0 பின்பனி தானும் உரித்தென மொழிப.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

இதன் பொருள் :—நடுவு நிலைத்திணைக்கு முற்கூறிய வேனிலன்றிப் பின்பனிக்காலமும் உரித்து என்றவாறு.

இது கூதிரை, முன்பனியாகிய மார்கழியுந் தையுந் தொடர்ந் தாற் போல, வேனிலாகிய சித்திரை முதலிய நான்கற்கு முன் பின்பனியாகிய மாசியும் பங்குனியுந் தொடர்ந்ததென்று கூறி னார்.

உதாரணம்.—

“ ,கைவென்று திறைகொண்ட பாய்திண்டேர் மிசையவர்
வகைகொண்ட செம்மலுள் வனப்பார விடுவதோ
புகையென்ப புதல்சூழ்ந்து பூவங்கட் பொதிசெய்யா
முகைவெண்பல் லுதிபொர முற்றிய கடும்பனி.” (கலி 31)

இது தனித்தோர்க்குப் பின்பனி ஆற்றற்கு அரிது, இஃதெலாக்கும் ஏதமாம் எனவும், இதனுள் இறந்துபடுவே னெனவுங் கூறிற்று

“அம்ம வாழி தோழி காதலர்
நூலறு முத்திற் றண்சிதர்ந் துறைப்பத்
தாளித் தண்பவர் நாளா மேயும்
பனிபடு நாளே பிரிந்தனர்
பிரியு நாளும் பலவா கவவே” (குறு - 104.)

தலைவி தோழிக்கு உரைத்தது.

இதுவும் அது

பின்பனிக்கு நண்பகல் துன்பஞ்செய்யா தென்பதூஉம் அதற்குச் சிறுபொழுது வரைவில வென்பதூஉங் கூறிற்று, என்னை? சூத்திரத்துத் தான் எனத் தனித்து வாங்கிக் கூறின மையின (௧௦)

கக. இருவகைப் பிரிவும் நிலைபெறத் தோன்றினும் உரிய தாகும் என்மனார் புலவர்.

இது பாலைப் பகுதி இரண்டெனவும் அவ்விரண்டற்கும் பின்பனி உரித்தெனவுங் கூறுகின்றது.

இதன் பொருள் —இருவகைப்பிரிவும் நிலைபெறத் தோன்றி னும்—நான்கு வருணத்தார்க்கும் காலிற் பிரிவும் வேளாளர்க் குக் கலத்திற் பிரிவுந் தத்தம் நிலைமைக்கேற்பத் தோன்றினும், உரியது ஆகும் என்மனார் புலவர்—பின்பனிக்காலம் அவ்விரண் டற்கும் உரிமைபூண்டு நிற்குமென்று கூறுவர் புலவர் என்ற வாறு.

கடலினை நிலமென்றமையிற் கலத்திற் பிரிவு முன்பகுத்த நிலத்துள் அடங்காதென்று, அதுவும் அடங்குதற்கு, ‘இரு வகைப் பிரிவும்’ என்னும் முற்றும்மை கொடுத்துக், காலிற் பிரி வோடு கூட்டிக் கூறினார். கலத்திற் பிரிவு அந்தணர் முதலிய

செந்திவாழநர்க்கு ஆகாமையின வேளாளர்க்கே உரித்தெனருர். வேத வணிகரலலாதாா கலததிற பிரிவு வேதநெறி யனமை யின் ஆராய்சசியினறு. இககருததானே இருவகை வேனிலும் நண்பகலும இருவகைப பிரிவிறகும ஒப்ப உரியவனறிக், காலிற பிரிவுக்குச் சிறத்தலுங, கலத்திற பிரிவிற்கு இளவேனி லொன றுங காறறுமிகாத முறபக்கத்துச சிறுவரவிற்ருய வருதலுங கொளக. ஒழிந்த உரிப பொருளகளிலும பாலை இடை நிகழு மெனறலிற பிரியவேண்டியவழி அவறறிற்கு ஓதிய காலஙகள கலத்திற பிரிவிறகும வந்தால் இழுககினறு. எனனை? கார காலத்துக் கலத்திறபிரிவும உலகியலாயப பாடலுட பயினறு வருமாயினெனக. தோனறினும எனற உம்மை சிறப்புமமை, இரண்டு பிரிவிறகும பினபனி உரிததெனறலின்

இனிக் கலத்திற பிரிவிறகு உதாரணம் :—

"உலகு கிளர்நதன்ன உருகெழு வங்கம
புலவுத்திரைப் பெருங்கடல் நீரிடைப் போழ
இரவும எல்லையும அசைவின் ருகி
விரைசெல லியற்கை வங்கூ ழாட்டக்
கோடுயர் திணிமண லகன்றுறை நீகான்
மாட வொளளெரி மருங்கறிந தொய்ய
ஆளவினைப் புரிந்த காதலர் நாளபல
கழியா மையி னழிபட ரகல
வருவா மன்னுற ரேழி தண்பணைப
பொருபுனல வைப்பின் நமமூ ராங்கட்
கருவிளை முரணிய தண்புதற பகன்றைப்
பெருவள மலர அல்லி தீண்டிப்
பலவுக்காய்ப் புறத்த பசுமபழுப் பாகல
கூதள மூதிலைக் கொடிநிரைத் தூஙக
அறனின் றலைக்கு மாறு வாடை
கடிமனை மாடத்துக் கங்குல் வீசத்
திருநிழை நெகிழநது பெருங்கவின் சாய
நிரைவளை யூருந தோளென
உரையொடு செல்லு மன்பினாப் பெறினே" (அகம்-255.)

இது தோழி தூதுவிடுவது காரணமாக உரைத்தது. இம் மணிமிடை பவளததுப பினபனி வநதவாறும, நண்பகல் கூறு மையும் அவா குறித்தகாலம இதுவெனபது தோன்றியவாறுங் காண்க.

"குன்ற வெண்மண லேறி நின்றுநின்று
இன்னுங் காண்கம் வம்மோ தோழி
களிறுங கநதும் போல நளிகடற
கூம்புங் கலனுந் தோன்றுந
தோன்றன் மறநதோர் துறைகெழு நாட்டே."

வருகின்றாரெனக் கேட்ட தலைவி தோழிக்கு உரைத்தது. இது பின்பனிநின்றகாலம் வரைவின்றி வந்தது. கடலிடைக் கலத்தைச் செலுத்துதற்கு உரிய காற்றெழுபட்ட காலம் யாதானுங் கொள்க. ஆகுமென்றதனால் வேதவணிகரும் பொருளின்றி இல்லறம் நிகழாத காலத்தாயிற் செந்நீவழிபடுதற்கு உரியோரை நாட்டிக் கலத்திற் பிரிதற்கு உரியரென்று கொள்க. (௧௧)

௧௨. திணைமயக் குறுதலுங் கடிநிலை இலவே
நிலனொருங்கு மயங்குதல் இன்றென மொழிப
புலனன் குணர்ந்த புலமை யோரே.

இஃது உரிப்பொருள் மயங்கு மென்றலின் மேலனவற்றிற்குப் புறனடை,

இதன் பொருள் :—திணை மயக்குறுதலும் கடிநிலை இலவே 'மாயோன்மேய' (ரு) என்பதனுள் ஒரு நிலத்து ஒரொழுக்கம் நிகழுமென நிரனிறுத்துக் கூறிய ஒழுக்கம் அவ்வந்நிலத்திற்கே உரித்தாயொழுகாது தம்முண் மயங்கிவருதலும் நீக்கப்படா, நிலன் ஒருங்கு மயங்குதல் இன்று என மொழிப—அங்ஙனம் ஒரு நிலத்து இரண்டொழுக்கந் தம்முண் மயங்குதலன்றி இரண்டு நிலம் ஒரோவொழுக்கத்தின்கண் மயங்குதலில்லை யென்று கூறுவர், புலன் நன்கு உணர்ந்த புலமையோர்—அங்ஙனம் நிலனும் ஒழுக்கமும் இயைபு படுத்துச் செய்யும் புலனெறி வழக்கத்தினை மெய்பெற உணர்ந்த அறிவினையுடையோர் என்றவாறு

என்றது ஒரு நிலத்தின்கண் இரண்டு உரிப்பொருள் மயங்கி வருமென்பதூஉம் நிலன் இரண்டு மயங்காதெனவே காலம் இரண்டுந் தம்முள் மயங்குமென்பதூஉங் கூறினாராயிற்று. எனவே, ஒரு நிலமே மயங்குமாறாயிற்று உரிப்பொருண் மயக்குறுதல் என்னாது திணை மயக்குறுதலும் என்றார், ஓர் உரிப்பொருளோடு ஓர் உரிப்பொருண் மயங்குதலும், ஓர் உரிப்பொருள் நிற்றற்கு உரிய இடத்து ஓர் உரிப்பொருள் வந்து மயங்குதலும், இவ்வாறே காலம் மயங்குதலும், கருப்பொருண் மயங்குதலும் பெறுமென்றற்கு, திணையென்றது அம்மூன்றனையுங் கொண்டே நிற்றலின்

உதாரணம் :—

"அறியே மல்லே மறிந்தன மாதோ
பொறிவரிச் சிறைய வண்டின மொய்ப்பச்
சாந்த நாறு நறியோள்
கூந்த லுறங்கின † மார்பே தெய்யோ" (ஐங்குறு-240)

இது புறத்தொழுக்க மின்றென்றாற்குத் தோழி கூறியது.

† 'மார்பேன' எனவும் பாடம்

புலிகொல் பெண்பாற் பூவரிக் குருளை
வளைவெண் மருப்பிற கேழல் புரக்கும்
குன்றுகெழு நாடன் மன்றதன்
பொன்போல் புதல்வனோ டென்னீத் தோனே." (ஐங்குறு-266.)

இது வாயில்களுக்குத் தலைவி கூறியது,

"வன்கட் கானவன் மென்சொன் மடமகள
புன்புல மயக்கத் துழுத வெனற
பைம்புறச் சிறுகிளி கடியு நாட
பெரிய கூறி நீப்பினும
பொய்வலைப் படூஉம பெண்டுதவப் பலவே." (ஐங்குறு 283)

இது தலைவன ஆறறுமை வாயிலாகப புணாநதுழிப் பளளி யிடத்துச் சென்ற தோழி கூறியது

இவை குறிஞ்சிககண மருதம நிகழ்ந்தன, இவை ஒரொழுக கம நிகழ்தறகு உரியவிட்டதே ஒரொழுககம நிகழந்தன.

"அன்னாய் வாழிவேண் டன்னையென் றோழி
பசநதனள பெரிதெனச் சிவநத கண்ணை
கொன்னே கடவுதி யாயி னென்னதூஉ
மறிய வாகுமோ மறறே
முறிஇணாக் கோஙகம பயநத மாறே" (ஐங்குறு-366.)

இஃது இவவேறு பாடெனனெனற செவிலிககுத தோழி பூததரு புணாசசியால அறத்தொடு நிறறல

இது பாலையிற குறிஞ்சி இஃது உரிபபொருளோடு உரிப பொருண மயஙகிறறு. மேல வருவனவறறிறகும இவவாறு உயத்துணாநதுகொள்க

"வளமலர் ததைந்த வண்டுபடு நறுமபொழின்
முளைநிரை முறுவ லொருத்தியொடு நெருநற
குறிநீ செய்தனை யென்ப வலரே
குரவ நீள்சினை யுறையும
பருவ மாக்குயிற கௌவையிற பெரிதே." (ஐங்குறு-369.)

இது பொழிலிட்டது ஒருததியொடு தஙகிவநதும யான பரத்தையை அறியேனெனறுறகுத தோழி கூறியது.

"வண்சினைக் கோங்கின் றண்கமழ படலை
யிருஞ்சிறை வண்டின் பெருஙகிளை மொய்ப்ப
நீநயந் துறையப் பட்டோள
யாவ ளோவெம மறையா தீமே." (ஐங்குறு-370.)

இது பரத்தையர்க்குப் பூவணிந்தமை கேட்ட தலைவி அஃதின்றென்றாற்குக் கூறியது. இவை பாலைக்கண் மருதம் நிகழ்ந்தன "அருந்தவ மாற்றியார்" || என்னும் பாலைக்கலியுள் அது.

"அன்னை வாழிவேண் டன்னை யுவக்கா
ணேர்கொடிப் பாசடம்பு பரியவூர் பிழிபூ
நெய்தன் மயக்கிவந் தன்று நின்மகள்
பூப்போ லுண்கண் மரீஇய
நோய்க்கு மருந்தாகிய கொண்கன் றேரே" (ஐங்குறு-101)

இஃது அறத்தொடுநின்றபின் வரைதற்குப்பிரிந்தான் வரைவொடு வந்தமை தோழி செவிலிக்குக் காட்டியது. இது நெய்தலிற் குறிஞ்சி

"கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
யொள்ளிழை யுயர்மணல் வீழ்ந்தென
வெள்ளாங் குருகை வினவு வோளே" (ஐங்குறு-122)

"கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
உறாஅ வறுமுலை மடாஅ
வுண்ணாப் பாவை யூட்டு வோளே." (ஐங்குறு-128)

இவை பெதும்பைப் பருவத்தாள் ஓர் தலைவியொடு வேட்கை நிகழ்ந்தமையைத் தலைவி கூறித் தலைவனைக் குறிப் புணர்ந்தது.

'யானெவன் செய்கோ பாண வானாது
மெல்லம் புலம்பன் பிரிந்தெனப்
புல்லென் றனவென் புரிவளைத் தோளே." (ஐங்குறு-138)

இது தலைவன் புறத்துப்போன அத்துணைக்கு ஆற்றாயாகு தல் தகாதென்ற பாணற்குத் தலைவி கூறியது.

இப் பத்தும் நெய்தற்கண் மருதம்.

"வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
மிதிப்ப நக்க கண்போ னெய்தல்
கட்கமழ்ந் தானாத் துறைவற்கு
நெக்க நெஞ்ச நேர்கல் லேனே." (ஐங்குறு 151)

|| கலித்தொகை-௯௦.

இது வாயில்வேண்டிய தோழிக்குத் தலைவி வாயின் மறுத்தது. இப் பத்தும் செய்தறகண் மருதம்.

"இலங்குவளை தெளிரப்ப வலவ னூட்டி
முகைபுதை கதுப்பின ளிறைஞ்சிநின் றோளே
புலம்புகொண் மாலை மறைய
நலமிகே ழாக நலகுவ ளெனக்கே." (ஐங்குறு. 197)

இடந்தலைப்பாட்டிற் றலைவி நிலைகண்டு கூறியது. இது செய்தலிற் புணர்த னிமித்தம்.

"வேப்புநனை யன்ன நெடுங்கட் கள்வன்
றன்னக மண்ணளை நிறைய நெல்லி
னிரும்பூ வுறைக்கு மூரற்கிவள்
பெருங்கவி னிழப்ப தெவன்கொ லன்னாய்" (ஐங்குறு. 30.)

இது தோழி அறத்தொடு நின்றது.

"பழனக் கம்புள பயிர்ப்பெடை யகவுங்
கழனி யூரநின் மொழிவ லென்றுந்
துஞ்சுமனை நெடுநகா வருதி
யஞ்சா யோவிவ டந்தைகை வேலே." (ஐங்குறு. 60.)

இது தோழி இரவுக்குறி மறுத்தது.

'நெறிமருப் பெருமை நீலவிரும் போத்து
வெறிமலர்ப் பொய்கை யாம்பன் மயக்குங்
கழனி யூரன் மகளிவள்
பழன வெதிரின் கொடிப்பிணை யலளே." (ஐங்குறு. 91)

இஃது இளையள் விளைவில ளென்றது.

"கருங்கோட் டெருமைச் செங்கட் புனிற்றாக்
காதற் குழவிக் கூறுமுலை மடுக்கு
நுந்தை நும்மூர் வருது
மொண்டொடி மடந்தை நின்னையாம் பெறினே. (ஐங்குறு. 92

இது நின் தமர் வாராமையின் எமர் வரைவு நேர்ந்தில ரென்று தோழி கூறக் கேட்ட தலைவன் தலைவிக்குக் கூறியது.

இவை மருதத்துக் குறிஞ்சி நிகழ்ந்தன.

இக் காட்டியவெல்லாம் ஐங்குறுநூறு. "புனையிழை நோக்கியும்"* என்னும் மருதக் கலியும் அது.

---

* கலித்தொகை—எகூ.

"முரசுடைச் செல்வர் புரவிச் சூட்டு
மூட்டுறு கவரி தூக்கி யன்ன
செழுஞ்செய் நெல்லின் சேயரிப் புனிறறுக்கதிர்
மூதா தின்றல் அஞ்சிக் காவலர்
பாக லாய்கொடிப் பகன்றையொடு பரீஇக்
காஞ்சியி னகத்துக் கரும்பருத்தி யாக்கும்
தீம்புன லூர திறவ தாகக்
குவளை யுண்க ணிவளும் யானும்
கழனி யாம்பல் முழுநெறிப் பைந்தழை
காயா ஞாயிற் றாகத் தலைப்பப்
பொய்த லாடிப் பொலிகென வந்து
நின்னகாப் பிழைத்த தவறோ பெரும
கள்ளுங் கண்ணியுங் கையுறை யாக
நிலைக்கோட்டு வெள்ளை நாலசெவிக் கிடாஅய்
நிலைத்துறை கடவுட் குளப்பட வோச்சித்
தணிமருங் கறியாள யாயழ
மணிமருண் மேனி பொன்னிறங் கொளலே." (அகம்-156)

இது தலைவியைத் தோழியிடத்ததுயதத்துத் தலைவனை வரைவு கடாயது. இவவகப்பாட்டும் அது.

இனனும, மயக்குறுதலும என றதனை அவ்வந் நிலங்கட்கு உரிய முதலுங கருவும வந்து உரிபபொருள வேறுதலன றி அவ வந்நிலங்கட்கு உரியவலலாத முதலுங கருவும வந்து உரிப பொருண மயங்குவனவுங கொளக. அஃது "அயந்திகழ நறுங கொன்றை"† எனனும நெயதற கலியுட காணக. இககருத் தானே நக்கீரரும் ஐநதிணையுள்ளுங களவு நிகழுமென று கொண்டவாறுணாக ¶

இனிக் காலம ஒருங்கு மயங்குங்கால் பெரும்பொழுது இரண்டும் பெரும்பான்மையுஞ் சிறுபொழுதும மயங்குதலுங் கொள்க.

"மழையில் வான மீனணிந் தன்ன
குழையமன் முசுண்டை வாலிய மலர
வரிவெண் கோடல் வாங்குகுலை வான்பூப்
பெரிய சூடிய கவர்கோற கோவலர
எல்லுப பெயலுழந்த பல்லா நிரையொடு
நீர்திகழ கண்ணியர் ஊர்வயிற் பெயர்தர
நளிசேட் பட்ட மாரி தளிசிறந

† கலித்தொகை—கருo ¶ 'ஐநதிணையுள்ளும களவு வேறன்று' என் பது, இறையனாரகப்பொருள் க-ஆம் சூத்திரவுரை.

தேர்தரு கடுநீர் தெருவுதொ றொழுகப்
பேரிசை முழக்கமொடு சிறந்துநனி மயங்கிக்
கூதிர்நின் றன்றாற் பொழுதே காதலர்
நந்நிலை யறியா ராயினுந் தந்நிலை
யறிந்தனர் கொல்லோ தாமே யோங்குநடைக்
காய்சின யானைக் கங்குற் சூழ
அஞ்சுவர விறுத்த தானை
வெஞ்சின வேந்தன் பாசறை யோரே" (அகம்-264)

இது தோழிக்குத் தலைவி கூறியது.

இம் மணிமிடை பவளத்துள் முல்லையுட் கூதிர் வந்தது.

"மங்குல் மாமழை விண்ணதிர்பு முழங்கித்
துள்ளுப்பெயல் கழிந்த பின்றைப் புகையுறப்
புள்ளிநுண் துவலை பூவகம் நிறையக்
காதலர்ப் பிரிந்த கையறு மகளிர்
நீர்வார் கண்ணிற் கருவிளை மலரத்
துய்த்தலைப் பூவின் புதலிவர் ஈங்கை
நெய்த்தோய்த் தன்ன நீர்நனை யந்தளிர்
இருவகிர் ஈருளின் ஈரிய துயல்வர
அவரைப் பைம்பூப் பயில அகலவயற்
கதிர்வார் காய்நெல் கட்கினி நிறைஞ்சச்
சிதர்சினைத் தூங்கும் அற்சிர அரைநாட்
காய்சின வேந்தன் பாசறை நீடி
நந்நோ யறியா அறனி லாளர்
இந்நிலை களைய வருகுவர் கொல்லென
ஆனா தெறிதரும் வாடையொடு
நோனேன் தோழியென் தனிமை யானே." (அகம்-294)

இது பருவ வரவின்கண் வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைவி கூறியது.

இம் மணிமிடை பவளத்து முல்லையுண் முன்பனி வந்தது. நிலமுங் கருவும் மயங்கிற்று.

"கருங்கால வேங்கை வீயுகு துறுகல்
இரும்புலிக் குருளையிற் றோன்றுங் காட்டிடை
யெல்லி வருநர் களவிற்கு
நல்லை யல்லை நெடுவெண் ணிலவே." (குறு-47.)

இஃது இரா வந்து ஒழுகுங்காலை முன்னிலைப் புறமொழியாக நிலாவிற்கு உரைப்பாளாய் உரைத்தது.

இக் குறுந்தொகையுட் குறிஞ்சியுள் வேனில் வந்தது.

* 'விருந்தின் மன்னர் * * *"

என்பது கார்காலத்து மீள்கின்றென முகிழ்நிலாத் திகழ் தரூஉச் சிறந்த வேனிலிறுதிக்கண் தலைவிமாட்டு நிகழ்வன கூறி, அவை காண்டற்குக் கடிது தேரைச் செலுத்தெனறது.

இது முல்லைக்கண் வேனில் வந்தது.

"துஞ்சுவது போல விருளி விண்பக
இமைப்பது போல மின்னி யுறைக்கொண்டு
ஏறுவது போலப் பாடு சிறந்துரைஇ
நிலமெனஞ் சுட்க ஓவாது சிலைத்தாங
கார்தளி பொழிந்த வார்பெயற் கடைநாள்
ஈன்றுநா ளுலந்த வாலா வெண்மழை
வான்றோ யுயர்வரை யாடும் வைகறைப்
புதலொளி சிறந்த காண்பின் காலைத்
தண்ணறும் படுநீர் மாந்திப் பதவருந்து
வெண்புறக் குடைய திரிமருப் பிரலை
வார்மண லொருசிறைப் பிடவவிழ் கொழுநிழற்
காமர் துணையொ டேமுற வதிய
அரக்குநிற வுருவின் ஈயல் மூதாய்
பரப்பி யவைபோற பாஅய்ப் பலவுடன்
நீர்வார் மருங்கி னீரணி திகழ
இன்னும் வாரா ராயின் நன்னுதல்
யாதுகொல் மற்றவர் நிலையே காதலர்
கருவிக் காரிடி யிரீஇய
பருவ மன்னவர் வருதுமென் றதுவே." (அகம்.139)

இது பிரிவிடையாற்றாது தோழிக்கு உரைத்தது.

இம் மணிமிடை பவளத்துப் பாலைக்கண் முன்பனியும் வைகறையும் ஒருங்கு வந்தன.

'தொல்லெழில் வரைத்தன்றி வயவுநோய் நலிதலி
னல்லாந்தா ரலவுற வீன்றவள் கிடக்கைபோற்
பல்பய முதவிய பசுமைதீ ரகன்ஞாலம்
புல்லிய புனிறொரீஇப் புதுநல மேர்தர
வளையவர் வண்டலபோல் வார்மணல் வடுக்கொள
விளையவ ரைம்பால்போ லெக்கர்போழ்ந் தறல்வார
மாவீன்ற தளிர்மிசை மாயவ டிதலைபோ

* அகம்-௫௪. இச் செய்யுளை ௯-ஆம் பக்கத்திற் காண்க,

லாயிதழ்ப் பன்மல ரையகொங் குறைத்தர
மேதக விளவேனி லிறுத்தந்த பொழுதின்கண் ;

இது தரவு.

சேயார்கட் சென்றவென் னெஞ்சினைச் சின்மொழி
நீகூறும் வரைத்தன்றி நிறுப்பென்மன் னிறைநீவி
வாய்விரிபு பனியேற்ற விரவுப்பன் மலர்தீண்டி
நோய்சேர்ந்த வைகலான் வாடைவந் தலைத்தரூஉம் ;
பொழுதுள்ளார் துறந்தார்கட் புரிவாடுங் கொள்கையைச்
சூழ்பாங்கே சுடரிழாய் கரப்பென்மற் கைநீவி
வீழ்கதிர் விடுத்தபூ விருந்துண்ணு மிருந்தும்பி
யாழ்கொண்ட விமிழிசை யியன்மாலை யலைத்தரூஉம் ;
தொடிநிலை நெகிழ்த்தார்கட் டோயுமென் னாருயிர்
வடுநீங்கு கிளவியாய் வலிப்பென்மன் வலிப்பவு
நெடுநிலாத் திறந்துண்ண நிரையிதழ் வாய்விட்ட
கடிமலர் கமழ்நாற்றங் கங்குல்வந் தலைத்தரூஉம் ;

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

வருந்தினை வதிந்தநின் வளைநீங்கச் சேய்நாட்டுப்
பிரிந்துசெய் பொருட்பிணி பின்னோக்கா தேகிநம்
அருந்துயர் களைஞர் வந்தனர்
திருந்திழை நிலங்குநின் றேமொழி படர்ந்தே." (கலி-29)

இது சுரிதகம்.

இஃது ஒத்தாழிசை

வந்தாரென ஆற்றுவித்தது

இதில் வேனிலும் வாடையுங் கங்குலும் மாலையும் வந்தன.

"அம்ம வாழி தோழி சிறியிலைக்
குறுஞ்சினை வேம்பி னறும்பழ முணீஇய
வாவ லுகக்கு மாலையு
மின்றுகொல் காதலர் சென்ற நாட்டே" (ஐங்குறு-339)

இவ ஐங்குறுநூறு பாலைக்கண் மாலை வந்தது.

"தண்கடற் சேர்ப்பன் பிரிந்தெனப் பண்டையிற்
கடும்பகல் வருதி கையறு மாலை
மாலை நெய்தலுங் கூம்பக்
காலை வரினுங் களைஞரோ விலரே." (ஐங்குறு-183.)

பருவ வரவினகண மாலைபபொழுது கணடு ஆற்ருளாய தலைவி தோழிக்குக் கூறியது.

இவ் ஐங்குறுநூறு நெயதறகண மாலை வந்தது.

"தொல்லூழி தடுமாறித் தொகல்வேண்டும பருவத்தாற்
பலவயி னுயிரெல்லாம் படைத்தான்கட் பெயர்ப்பான்போ
லெல்லுறு தெறுகதிர் மடங்கித்தன் கதிர்மாய
நல்லற நெறிநிறீஇ யுலகாண்ட வரசனபி
னலலது மலைந்திருந் தறநெறி நிறுக்கல்லா
மெலலியான் பருவமபோன் மயங்கிரு டலைவர
வெல்லைக்கு வரம்பாய விடுமபைகூர் மருண்மாலை

* * * *

பனியிருள சூழதரப் பைதலஞ சிறுகுழ
லினிவரி னுயருமற பழியெனக் கலங்கிய
தனியவ ரிடுமபைகண் டினைதியோ வெம்போல
வினியசெய தகன்றுரை யுடையை யோநீ" (கலி.129)

என நெயதறகலியுட கஙகுலும மாலையும முனபனியும வநதன. ஒழிநதனவும மயஙகுமாறு வந்துழிக காணக. (கஉ)

கங. உரிப்பொருள் அல்லன மயங்கவும் பெறுமே.

இஃது எயதாத தெயதுவித்தது.

இதன பொருள்:—உரிபபொருள அலலன — உரிபபொருளென்று ஓதபபடும ஐநதிணையும அல்லாத கைக்கிளையும பெருந்திணையும, மயஙகவும பெறும — நால்வகை நிலததும மயஙகவும பெறும என்றவாறு

உம்மை, எச்சவுமமை யாதலின உரிபபொருளாக எடுத்த பாலையும நால்வகை நிலததும மயஙகவும பெறும எனறவாறும. பாலையெனபது ஒனறுபிரிந்து பலவாகிய கூறறின மேறறுதலின, ஒறறுமைபபட்டு நிகழகினறார் இருவர் பிரிநதுவரலும பாலையாமனறே? அதனால், அதுவுங குணங காரணமாயச் செமபால செமபாலையாயினறபோல நினறது.

"ஊாககா னிவநத" எனனுங குறிஞசிககலியுள,

"ஆய்தூவி யனமென வணிமயிற பெடையெனத்
தூதுணம புறவெனத் துதைநதநின னெழினல
மாதர்கொண் மானோக்கின் மடநலலாய் நிறகண்டார்ப்
பேதுறூஉ மென்பதை யறிதியோ வறியாயோ" (கலி.56.)

என்பது நிலம்வரையாது வந்த கைக்கிளை. இதனைக் குறிஞ்சியுட் கோத்தார், புணர்ச்சி யெதிர்ப்பாடாகலின்.

"கொலலேற்றுக் கோடஞ்சு வானை மறுமையும்
புல்லாளே யாய மகள்." (கலி-103.)

"வளியா வறியா வுயிர்காவல் கொண்டு
நளிவாய் மருப்பஞ்சு நெஞ்சினார் தோய்தற
கெளியவோ வாயமக டோள." (கலி-103.)

"......முளளெயிற் றேஎ ரிவளைப் பெறுமிதோர்
வெள்ளேற் றெருத்த டங்குவான்;
ஒள்ளிழை, வாருறு கூந்தற றுயிலபெறும வைமருப்பிற்
காரி கதனஞ்சான கொளபவன்... .." (கலி 104.)

எனறாற்போல ஏறுதழுவினாறகு உரியள இவளென வந்த கைககிளைகளெல்லாம முல்லைககலி பலவற்றுள்ளுங காண்க.

'முனனைய மூனறுங கைககிளைக் குறிபபே'* எனபதனுன் அவை கைக்கிளையாயின.

இனி "எழினமருப பெழிலவேழம"† என்றது முதலிய நால்கு பாட்டும ஏறிய மடறறிறமான பெருநதிணை. என்னை?

"மாமேலே னென்று மடலபுணையா நீநதுவேன்
தேமொழி மாத ருறாஅ துறீஇய
காமக் கடலகப் பட்டு." (கலி-139)

எனறாற போல்வன வருதலின்.

"புரிவுணட புணர்ச்சி"‡ எனறது முதலிய ஆறுபாட்டுந் தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிறமாகிய பெருந்திணை. இவறறை நெய்தலுட கோத்தார், சாக்காடு குறித்த இரங்கற பொருட்டாகலின். கூனுங குறளும முகுநு செவிடும உறழ்ந்து கூறும பெருந்திணையும ஊடறபகுதியவாகலின மருதத்துட் கோததார்

"கலலாப் பொதுவனை நீமாறு" (கலி-112.)

எனப் பொதுவியர் கூறலும,

"நடாஅக் கரும்பமன்ற தோளாரைக் காணின்
விடாஅலோம பென்று ரெமர்." (கலி-112)

எனப பொதுவர் கூறலும மிக்க காமத்து மிடலாகிய பெருந்திணையாகலின முல்லையுட் கோத்தார.

"நறவினை வரைந்தார"§ "ஈணடு நீரமிசை"|| என்னுங கலிகளுங காமத்து மிகுதிறத்தான அரசனை நோக்கிச் சென்றோர் கூறியவாகலின மருதத்துக் கோத்தார.

---

*தொல்-பொருள்-௩௦௫. † கலி-௧௩௮. ‡ கலி-௧௪௨. §கலி-௯௧. ||கலி-௧௦௦.

இனி,

"வானமூர்ந்த வயங்கொளி மண்டில
நெருப்பெனச் சிவந்த வுருப்பவிர் காட்டு." (அகம்-111.)

எனக் காடுறை யுலகத்துப் பாலைவந்தது.

"தொடங்கற்கட் டோன்றிய முதியவன் முதலாக
வடங்காதார் மிடல்சாய வமரர்வந் திரத்தலின்
மடங்கல்போற் சினைஇ மாயஞ்செய் யவுணரைக்
கடந்தடு முன்பொடு முக்கண்ணான் மூவெயிலு
முடன்றக்கான் முகம்போல வொண்கதிர் தெறுதலிற்
சீறருங் கணிச்சியோன் சினவலி னவ்வெயி
லேறுபெற் றுதிர்வனபோல வரைபிளந் தியங்குந
ராறுகெட விலங்கிய வழலவி ராரிடை
மறப்பருங் காத லிவளீண் டொழிய
விறப்பத் துணிந்தனிர் கேண்மின்மற் றைஇய-" (கலி 2.)

இது மைவரையுலகத்துப் பாலை வந்தது.

"மறந்தவ ணமையா ராயினும்"‡ என்னும் அகப்பாட்டுத் தீம்புனலுலகத்துப் பாலை வந்தது. "அருளி லாளர் பொருள் வயினகறல்"¶ என்னும் பாட்டினுட் பெருமணலுலகத்துப் பாலை வந்தது.

இன்னும் பிறவுஞ் சான்றோர் செய்யுட்கண்ணே உரிப் பொருண் மயங்கியுங் காலங்கண் மயங்கியும் வருவனவெல்லாம் இதனான் அமைத்துக் கொள்க. (௧௩)

௧௪. புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல்
ஊடல் இவற்றின் நிமித்தம் என்றிவை
தேருங் காலைத் திணைக்குரிய பொருளே.

இதுவும் மேனிறுத்த முறையானன்றியும் அதிகாரப்பட்டமைகொண்டு உரிப்பொருள் கூறுகின்றது, உரிப்பொருள் உணர்த்தலல்லது உரிப்பொருளல்லன உணர்த்தலாகாமையின்.

இதன்பொருள்:—புணர்தலும் புணர்தனிமித்தமும்; பிரிதலும் பிரிதனிமித்தமும், இருத்தலும் இருத்தனிமித்தமும், இரங்கலும் இரங்கனிமித்தமும், ஊடலும் ஊடனிமித்தமும் என்ற பத்தும் ஆராயுங்காலை ஐந்திணைக்கும் உரிப்பொருளாம் என்றவாறு.

தேருங்காலை என்றதனாற் குறிஞ்சிக்குப் புணர்ச்சியும், பாலைக்குப் பிரிவும், முல்லைக்கு இருத்தலும், நெய்தற்கு இரங்கலும், மருதத்திற்கு ஊடலும், அவ்வந்நிமித்தங்களும் உரித்தென்று ஆராய்ந்துணர்க. இக்கருத்தே பற்றி 'மாயோன்மேய'* என்பதனுள் விரித்துரைத்தவாறுணர்க.

‡ அகம்-௩௭. ¶ அகம்-௩௦௫.
* தொல்-பொருள்-௫.

அகப்பொருளாவது புணர்ச்சியாகலானும் அஃது இருவர்க்கும் ஒப்ப நிகழ்தலானும் புணர்ச்சியை முற்கூறிப், புணர்ந்துழியல்லது பிரிவின்மையானும் அது தலைவன் கண்ணதாகிய சிறப்பானும் தலைவி பிரிவிற்குப் புலனெறி வழக்கின்மையானும் பிரிவினை அதன் பிற்கூறிப், பிரிந்துழித் தலைவி ஆற்றியிருப்பது முல்லையாகலின் இருத்தலை அதன்பிற் கூறி, அங்ஙனம் ஆற்றியிராது தலைவனேவலிற் சிறிது வேறுபட்டிருந்து இரங்கல் பெரும்பான்மை தலைமகளதே யாதலின் அவ் விரங்கற் பொருளை அதன்பிற் கூறி, இந்நான்கு பொருட்கும் பொதுவாதலானுங் காமத்திற்குச் சிறத்தலானும் ஊடலை அதன்பிற்கூறி இங்ஙனம் முறைப்படுத்தினர்.

நானகு நிலத்தும் புணர்ச்சி நிகழுமேனும் முற்பட்ட புணர்ச்சியே புணர்தற் சிறப்புடைமையிற் குறிஞ்சியென்று அதனை முற்கூறினார் அவை இயற்கைப் புணர்ச்சியும் இடந்தலைப்பாடும் பாங்கற் கூட்டமுந் தோழியிற்கூட்டமும் அதன் பகுதியாகிய இருவகைக் குறிக்கண் எதிர்ப்பாடும் போல்வன தலைவன் தோழியைக் குறையுறும் பகுதியும் ஆண்டுத் தோழி கூறுவனவுங் குறைநேர்தலும் மறுத்தலும் முதலியன புணர்ச்சி நிமித்தம்.

இனி, ஓதலுந் தூதும் பகையும் அவற்றின் பகுதியும் பொருட்பிரிவும் உடன்போக்கும் பிரிவு. 'ஒன்றுத் தமரினும் பருவத்துஞ் சுரத்தும்'† தோழியொடு வலித்தன முதலியனபிரித னிமித்தம் பிரிந்தபின் தலைவி வருந்துவனவுந் தோழியாற்றுவித்தனவும் பாலையாதலிற் பின்னொருகாற் பிரிதற்கும் நிமித்தமாம், அவை பின்னாப் பிரியும் பிரிவிற்கு முன்னிகழ்தலின்.

இனித் தலைவி, பிரிவுணாத்தியவழிப் பிரியாரென்றிருத்தலும், பிரிந்துழிக் குறித்தபருவ மன்றென்று தானே கூறுதலும், பருவம் வருந்துணையும் ஆற்றியிருந்தமை பின்னாகக் கூறுவனவும் போல்வன இருத்தல் அப்பருவம் வருவதற்கு முன்னாகக் கூறுவன முல்லைசான்ற கற்பன்மையிற் பாலையாம். இனிப் பருவங்கண்டு ஆற்றருது தோழி கூறுவனவும், பருவமன்றென்று வற்புறுத்தினவும், வருவரென்று வற்புறுத்தினவுந், தலைவன் பாசறைக்கண் இருந்து உரைத்தனவும், அவைபோல்வனவும் நிமித்தமாதலின் இருத்த னிமித்தமெனப்படும்.

இனிக் கடலுங் கானலுங் கழியுங் கண்டொறும் இரங்கலும், தலைவன் எதிர்ப்பட்டு நீங்கியவழி இரங்கலும், பொழுதும் புணர்துணைப் புள்ளுங் கண்டு இரங்கலும் போல்வன இரங்கல் அக்கடல் முதலியனவுந், தலைவன் நீங்குவனவு மெல்லாம் நிமித்தமாம்.

புலவி முதலியன ஊடலாம். பரத்தையும் பாணனும் முதலியோர் ஊடனிமித்தமாம்.

---

† தொல்-பொருள்-சக.

ஏனையவும் வழக்கியலான நால்வகை நிலத்துஞ் சிறுபான்மை வருமேனும், பெரும்பான்மை இவை உரியவென்றற்குத் 'திணைக்குரிய பொருளே' யென்றார்.

உரிமை குணமாதலின் உரிப்பொருள் பண்புத்தொகை.

உதாரணம் :—

"கோட லெதிர்முகைப் பசுவீ முல்லை
நாறிணர்க் குவளையொ டிடைப்பட விரைஇ
யைதுதொடை மாண்ட கோதை போல
நறிய நல்லோண் மேனி
முறியினும் வாயது முயங்கற்கு மினிதே." (குறு-62.)

இக் குறுந்தொகை புணர்ந்துழி மகிழ்ந்து கூறியது.

"அலகுபட ருழந்த வரிமதர் மழைக்கட்
பல்பூம் பகைத்தழை நுடங்கு மல்குற்
றிருமணி புரையு மேனி மடவோ
ளியார்மகள் கொல்லிவ டந்தை வாழியர்
துயர முறீஇயின ளெம்மே யகல்வய
லரிவன ரரிந்துந் தருவனர் பெற்றுந்
தண்சேறு தாய மதனுடை நோன்றாட்
கண்போ னெய்தல் போர்விற் பூக்குந்
திண்டேர்ப் பொறையன் றொண்டித்
தன்றிறம் பெறுகவிவ ளீன்ற தாயே." (நற்றிணை-8.)

இந் நற்றிணையும், "முலையே முகிழ்முகிழ்த் தனவே"* என்னுங் குறுந்தொகையும் புணர்தனிமித்தம்.

"அன்றவண் ஒழிந்தன்றும் இலையே வந்துநனி
வருந்தினை வாழிய னெஞ்சே பருந்திருந்
துயாவிளி பயிற்றும் யாவுயர் நனந்தலை
உருளுறுடி மருளியின் பொருள்தெரிந் திசைக்கும்
கடுங்குரற் குடிஞைய நெடும்பெருங் குன்றம்
எம்மொ டிறத்தலுஞ் செல்லாய் பின்னின்
றொழியச் சூழ்ந்தனை யாயிற் றவிராது
செலவினிச் சிறக்கநின் னுள்ளம் வல்லே
மறவல் ஓம்புமதி எம்மே நறவின்
சேயிதழ் அனைய வாகிக் குவளை
மாயிதழ் புரையு மலிர்கொள் ஈரிமை
உள்ளகங் கனல உள்ளுதொ றுலறிப்
பழங்கண் கொண்ட கதழுந்துவீழ் அவிரறல்
வெய்ய வுகுதர வெரீஇப் பையெனச

* குறுந்தொகை-௩௩௯.

சில்வளை சொரிந்த மெல்லிறை முன்கைப்
பூவீ கொடியிற் புல்லெனப் போகி
யடர்செய் ஆயகல் சுடர்துணை யாக
இயங்காது வதிந்தநங் காதலி
யுயங்குசாய் சிறுபுற முயங்கிய பின்னே" (அகம்-19.)

இது மறவலோமபுமதியெனப பிரிவு கூறிறறு.

"அறியாய் வாழி தோழி யிருளற
விசும்புடன் விளங்கும விரைசெலல திகிரிக்
கடுங்கதி ரெறித்த விடுவாய் நிறைய
நெடுங்கால முருங்கை வெண்பூத் தாஅய
நீரற வறந்த நிரம்பா நீளிடை
வள்ளெயிற்றுச் செந்நாய வருநதுபசிப் பிணவொடு
கள்ளியங் காட்ட கடத்திடை உழிஞ்சில
உளளுன் வாடிய சுரிமூக்கு நொளளை
பொரியரை புதைத்த புலம்புகொள இயவின்
விழுத்தொடை மறவர் விலலிட வீழ்ந்தோர்
எழுத்துடை நடுகல் இன்னிழல வதியும்
அருஞ்சுரக் கவலை நீந்தி யென்றும
இல்லோர்க் கிலலென் றியைவது கரத்தல
வல்லா நெஞசம வலிப்ப நமமினும
பொருளே காதலர் காதல
அருளே காதல ரென்றி நீயே." (அகம்-53)

இது பிரிதனிமிததம. வறபுறுததுந் தோழிக்குத் தலைவி கூறியது.

"வண்டுபடத ததைநத கொடியிண ரிடையிடுபு
பொன்செய புனையிழை கட்டிய மகளிர்
கதுப்பிற தோன்றும புதுப்பூங கொன்றைக்
கானங் காரெனக் கூறினும
யானோ தேறே னவர்பொய வழங்கலரே" (குறு-21)

இது பருவங்கண்டுழியும பொய கூறுரெனறு ஆறறியிருந தது.

"அவரோ வாரார் முலலையும பூத்தன
பறியுடைக் கையர் மறியினத் தொழியப்
பாலொடு வந்து கூழொடு பெயரும்
யாடுடை யிடைமகன் சென்னி
சூடிய வெலலாஞ் சிறுபசு முகையே." (குறு-221.)

இது பருவங்கண்டாறறு கூறியது. இது முல்லைசானற கறபாயிற்று; அவன கூறிய பருவம வருந்துணையும ஆற்றி யிருத்தலின,

"மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை
கல்பிறங் கத்தஞ் சென்றோர் கூறிய
பருவம வாரா வளவை நெரிதரக்
கொம்புசேர் கொடியிணர் ஞழ்ந்த
வம்ப மாரியைக் காரென மதித்தே." (குறு-66.)

இது பருவமனறெனறு வறபுறுத்தலின இருத்தனிமிதத மாயிறறு. "தேமபடு சிமய"* எனனுங களிற்றியானைநிரையும இருததனிமிததமாம, இக்காலம வருநதுணையும ஆறறினுளெனத் தான வருநதுதலின.

" கானலுங் கழறாது கழியுங் கூறாது
தேனிமிா நறுமலர்ப் புன்னையும மொழியா
தொருநின் னலலது பிறிதியாதும இலனே
இருங்கழி மலர்நத கண்போ னெயதல
கமழிதழ நாறறம் அமிழதென நசைஇத்
தண்டா தூதிய வண்டினங களிசிறநது
பறைஇய தளருந துறைவனை நீயே
சொலலல வேண்டுமால அலவ பலகாற்
கைதையம படுசினை யெவவமொ டசாஅங்
கடறசிறு காக்கை காமா பெடையொடு
கோடடுமீன் வழஙகும வேடடமடி பரப்பின்
வெளளிறுக் கனவும் நளளென் யாமத்து
நின்னுறு விழுமங களைநதோள
தன்னுறு விழுமம நீநதுமோ வெனவே" (அகம் 170.)

இவ அகப்பாட்டு நெயதல். இரஙகலுரிபபொருட்டாயிறறு.

' ஞாயிறு பட்ட வகல்வாய் வானத்
தளிய தாமே கொடுஞ்சிறைப் பறவை
யிறையுற வோங்கிய நெறியயன் மராஅத்த
பிளளை யுளவாய்ச் செரீஇய
விரைகொண் டவையும் விரையுமாற செலவே." (குறு 92)

இஃது இரஙகனிமிததம

" தருக்கேம பெருமநின் னலகல் விருப்புறறுத
தாழந்தாய்போல வந்து தகவில செய்யாது
சூழநதவை செய்துமற் றெம்மையு முளளுவாய்
விழநதார் விருப்பறறக் கால்" (கலி-69)

இஃது ஊடல.

---

* அகநானூறு-கூச.

*"பரியுடை நன்மான் பொங்குளை யன்ன
வடைகரை வேழம் வெண்பூப் பகருந்
தண்டுறை யூரன் பெண்டிர்
† துஞ்சும் யாமத்துந் துயிலறி யலரே." (ஐங்குறு-13)

இஃது ஊடனிமித்தம்.

பிறவும் வேறுபட வருவனவெல்லாம் அறிந்து இதனகண் அடக்கிக்கொள்க.

கரு. கொண்டுதலைக் கழியினும் பிரிந்தவ ணிரங்கினும் உண்டென மொழிப ஓரிடத் தான.

இது முற்கூறிய ஐந்தனுட் பாலைக்கட் குறிஞ்சி மயங்குமாறும் நெய்தன் மயங்குமாறுங் கூறுகின்றது.

இதன்பொருள் :—கொண்டு தலைக்கழியினும்— தலைவன் தலைவியை உடன்கொண்டு அவள் தமரிடத்து நின்று பிரியினும்; பிரிந்து அவண் இரங்கினும்—தலைவன் உடன்கொண்டு போகாது தானே போதலின் தலைவி மனையின்கண் இருந்து இரங்கினும், ஓரிடத்தான—இவ்விரண்டும் ஓரிடத்தினகண்ணே ஒழுக்கமாயின, உண்டென மொழிப—இவ்வொழுக்கந்தான் நான்கு வருணத்திலும் வேளாண் வருணத்திற்கு உண்டென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

கொண்டு தலைக்கழிதலால் இடையூறின்றிப் புணர்ச்சி நிகழு மெனினும், பிரிவு நிகழ்ந்தவா றென்னையெனின்,

இடைச்சுர மருங்கி னவடம ரெய்திக்
கடைக்கொண்டு பெயர்த்தலிற் கலங்கஞ ரெய்தி' (தொல்-பொருள்-௪௧.)

என மேலே கூறுவாராதலிற் றந்தையுந் தன்னையருந் தேடிப் பின் வந்து இவரொழுக்கத்திற்கு இடையூறுசெய்வரென்னுங் கருத்தே இருவருள்ளத்தும் பெரும்பான்மை நிகழ்தலிற் பிரிவுநிகழ்ந்த வாறாயிற்று. ஆகவே பாலைக்கண்ணே குறிஞ்சி நிகழ்ந்ததாயிற்று.

உதாரணம்:—

" வேனிற் பாதிரிக் கூனி மாமலர்
நறைவாய் வாடல் நாறு நாட்சுரம்
அரியார் சிலம்பிற் சீறடி சிவப்ப
எம்மொடோ ராறு படஇயர் யாழநின்
பொம்ம லோதி பொதுள வாரி
அரும்பற மலர்ந்த வாய்பூ மராஅத்துச்

* 'புரியுடை' எனவும் 'புரிவுடை' எனவும் பாடம்.
† 'துஞ்சூர் யாமத்தும்' எனவும் பாடம்.

சுரும்புகு முலரி நைதில் வேய்ந்தநின்
தேம்பாய் கூந்தற் குறும்பல மொசிக்கும்
வண்டுகடிந் தோம்பல் தேற்றாய் அணிகொள
நுண்கோ லெல்வளை தெளிர்க்கும் முன்கை
மெல்லிறைப் பணைத்தோள் விளங்க வீசி
வல்லுவை மன்னால் நடையே கள்வர்
பகைமிகு கவலைச் செந்நெறி காண்மார்
மிசைமரஞ் சேர்த்திய கவைமுறி யாஅத்து
நாரரை மருங்கின் நீர்வரப் பொளித்துக்
களிறு சுவைத்திட்ட கோதுடைத் ததரல்
கல்லா உமணர்க்குத் தீமூட் டாகும்
துன்புறு தகுந ஆங்கண் புன்கோட்டு
அரிலிவர் புற்றத் தல்கிரை நசைஇ
வெள்ளரா மிளிர வாங்கும்
பிள்ளை யெண்கின் மலைவயி னானே." (அகம்-257,)

இது கொண்டுதலைக்கழிதற்கண் தலைவன் நடையை வியந்தது. இஃது அகம். "அழிவிலா முயலும்"* என்பது பாலைக்கட் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தது.

இனித் தலைவி பிரிந்திருந்து மிகவும் இரங்குதலின் இரங்கினு மெனச் சூத்திரஞ்செய்தான், அதனானே பாலைப்பொருட்கண் இரங்கற்பொருள் நிகழுமென்றான்.

உதாரணம்.—

"ஓங்குமலைச் சிலம்பிற் பிடவுடன் மலர்ந்த
வேங்கை வெறித்தழை வேறுவகுத் தன்ன
ஊன்பொதி யவிழாக் கோட்டுகிர்க் குருளை
மூன்றுடன் ஈன்ற முடங்கர் நிழத்த
துறுகல் விடரளைப் பிணவுப்பசி கூர்ந்தெனப்
பொறிகிளர் உழுவைப் பேழ்வா யேற்றை
யறுகோட் டுழைமான் ஆண்குர லோர்க்கும்
நெறிபடு கவலைய நிரம்பா நீளிடை
வெள்ளி வீதியைப் போல நன்றுஞ்
செலவயர்ந் திசினால் யானே பலபுலந்
துண்ணா வுயக்கமொ டுயிர்செலச் சாஅய்த்
தோளுந் தொலைந்தவின் றுலைய நாளும்
பிரிந்தோர் பெயர்வுக் கிரங்கி
மருந்துபிறி தின்மையின் இருந்துவினை யிலனே." (அகம்.147)

* நற்றிணை-கூ,

இதனுள் வெள்ளிவீதியைப்போலச் செல்லத்துணிந்தியான் பலவற்றிற்கும் புலந்திருந்து பிரிந்து ஓரிடத்தினின்றும் பிரிந்த பெயர்வுக்குத் தோணலந்தொலைய உயிர்செலச் சாஅய் இரங்கிப் பிறிது மருந்தின்மையிற் செயலற்றேனென மிகவும் இரங்கியவாறு மெய்ப்பாடுபற்றி யுணர்க. இஃதும் அகம்.

“வானமூர்ந்த”* என்னும் அகப்பாட்டினுள் “மெய்புகு வன்ன கைகவர் முயக்க-மவரும் பெறுகுவர் மன்னே” எனக் கூறி, அழுதன மேவாவாய்க்கண்ணும் துயிலுமென இரக்கமிகக் கூறியவாறு முணர்க. “குன்றியன்ன”† என்னும் அகப்பாட்டும் அது. இவை பாலைக்கண் இரங்கல் நிகழ்ந்தன. இங்ஙனம் இச்சூத்திரவிதி உண்மையிற் சான்றோர் அகத்தினுங் கலியினும் ஐங்குறுநூற்றினும் பாலைக்கண்ணே உடன்போக்கு நிகழ்ந்த செய்யுட்களைக் கோத்தாரென் றுணர்க.

இல்லிருந்து செந்தீயோம்பல் வேளாளர்க்கு இன்மையிற் கொண்டுதலைக்கழிதல் அவர்க்கு உரியதாயிற்று ஒழிந்த மூன்று வருணத்தோரும் தமக்கு உரியபிரிவின்கட் செந்தீயோம்புவாரை நாட்டிப் பிரிப, ஆகலான், அவர்க்கு ஏனைப் பிரிவுகள் அமைந்தன. இதனைக் “கொடுப்போ ரின்றியுங் கரணமுண்டே”‡ எனக் கற்பியலிற் கரணம் வேறுக்கக் கூறுமாறு ஆண்டுணர்க. “வேர் முழுதுலறி நின்ற”§ என்னும் மணிமிடைபவளத்துட் “கூழுடைத் தந்தை யிடனுடை வரைப்பின், ஊழடி யொதுங்கினு முயங்கும்” எனவுங் “கிளியும்பந்தும்”¶ என்னும் களிற்றியானைநிரையுள் °“அலகுபத மிகுத்த கடியுடை வியனகர்” எனவும், நெல்லுடைமை கூறிய அதனானே வேளாண் வருணமென்பது பெற்றாம். (௧௫)

௧௬. கலந்த பொழுதும் காட்சியும் அன்ன.

இதுவும் பாலைக்கட் குறிஞ்சி மயங்கு மென்கின்றது.

இதன் பொருள்:—கலந்த பொழுதும் காட்சியும்—இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்த காலமும் அதன்முன்னர்த்தாகிய வழிநிலைக்காட்சி நிகழ்ந்த காலமும், அன்ன—முன்னர்ச் சூத்திரத்துட் கொண்டுதலைக் கழிந்த காலத்தை உடைய என்றவாறு.

என்றது, முன்னர்க் குறிஞ்சி பாலைக்குரிய இருவகை வேனிற்கண் நிகழ்ந்தாற்போல இவையும் இருவகை வேனிற்கண் நிகழுமென்றவாறு. மழைக்காலத்துப் புறம்போந்து விளையாடுதலின்மையின் எதிர்ப்பட்டுப் புணர்தல் அரிதாகலானும், அதுதான் இன்பஞ் செய்யாமையானும் இருவகை வேனிற்காலத்தும் இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழுமென்றது இச்சூத்திரம்.

---

* அகம்-௧௧. † அகம்-௧௩௩.

‡ தொல்-பொருள்-௧௪௩. § அகம்-௧௪௫. ¶ அகம்-௪௯.

° ‘மல்குபதம்’ எனவும் பாடம்.

முன்னாக கூதிரும யாமமும முனபனியுஞ் சிறந்ததென்றது இயற்கைப புணர்ச்சிப்பின்னாக் களவொழுக்கம நிகழ்தற்குக் கால மென்றுணர்க.

அது,

" பூவொத்த தலமருந தகையா வேவொத்த
தெலலாரு மறிய நோய்செய தனவே
தேமொழித் திரண்ட மென்றோண மாமலைப
பரிஇ வித்திய வேனற்
குரீஇ யோப்புவாள பெருமழைக் கணணே." (ஐற.72.)

என வரும.

இக்குறுந்தொகையுட் குரீஇயோப்புவாள கண்ணென வழி நிலைக் காட்சியைப் பாங்கற்குக் கூறினமையின அததிணைக் கதிர் முற்றுதற்கு உரிய இளவேனிலும பகற்பொழுதுங் காட்சிக்கண் வந்தன. "கொங்குதேர்வாழ்க்கை" எனபதும இளவேனிலாயிற்று, தும்பி கொங்கு தேருங் காலம அதுவாகலின் கலத்தலுங் காட்சியும உடனிகழுமென்றுணர்க, கலத்தலின்றிக் காட்சி நிகழ்ந்ததேல், உள்ளப்புணர்ச்சியேயாய் மெய்யுறு புணர்ச்சியின்றி வரைந்துகொள்ளுமென்றுணர்க (கசு)

கஎ. முதலெனப் படுவ தாயிரு வகைத்தே.

இது முற்கூறிய முதற்பகுதியைத்தொகுத்து எழுதிணையும இவவாற்றானுரிய வென்கின்றது

இதன்பொருள்—முதல் எனப படுவது—முதலென்று கூறப்படும நிலனும பொழுதும, அ இரு வகைத்து— அக்கூறியவாற்றான இருவகைப்படும யாண்டும் என்றவாறு

இது 'கூறிற்றென்ற'† லென்னும உத்திவகை இதனபயன முதல் இரண்டுவகை என்றவாறும். தமக்கென நிலனும பொழுதும இலலாத கைக்கிளையும பெருந்திணையும நிலனில்லாத பாலையும பிறமுத லோடு மயங்கிற்றேனும அவை மயங்கிய நிலனும பொழுதும அவவத்திணைக்கு முதலெனப்படுமெனபதாம். இது முன்னின்ற சூத்திரத்திற்கும ஒக்கும. (கஎ)

கஅ. தெய்வம் உணாவே மாமரம் புள்பறை
செய்தி யாழின பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப.

இது நிறுத்தமுறையானேயன்றி அதிகாரப்பட்டமையின உரிப்பொருள் கூறி ஒழிந்த கருப்பொருள் கூறுதனுதலிற்று.

---

* குறுந்தொகை-உ.

† தொல்-பொருள்-கூகூ.

இதன்பொருள்.—தெய்வம் உணாவே மா மரம் புள் பறை செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ—எல்லாத்திணைக்குந் தெய்வம் உணா விலங்கு மரம் புள்ளும் பறை தொழிலென்று இவற்றை யாழின் கூற்றோடே கூட்டி, அவ்வகை பிறவும் கரு என மொழிப—அவைபோல்வன பிறவுங் கருவென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

யாழின் பகுதி என்றதனான் மற்றையபோலாது பாலைக்குப் பாலை யாழென வேறு வருதல் கொள்க. 'அவ்வகை பிறவும்' என்றதனான் எடுத்தோதிய தெய்வம் ஒழிய அவற்றுட் பகுதியாகிய தெய்வமும் உள. அவை 'மாயோன்மேய'* என்புழிக் காட்டினாம். இதனானே பாலைக்குத் தெய்வமும் இன்றாயிற்று. இன்னும் 'அவ்வகை' என்றதனானே பாலைக்கு நிலம் பற்றாது காலம்பற்றிக் கருப்பொருள் வருங்காற் றம்மியல்பு திரியவருவனவும் வருமென்று கொள்க. 'எந்நில மருங்கிற் பூ' என்பதனாற் பூவும் புள்ளும் வரைவின்றி மயங்குமெனவே ஒழிந்த கருவும் மயங்குமென்பது 'சூத்திரத்துப் பொருளன்றியும்'† என்பதனான் உரையிற்கொள்க. அது 'அலாந்திகழ் நறுங்கொன்றை'‡ என்னும் நெய்தற்கலியுட் காண்க.

முல்லைக்கு உணா, வரகுஞ் சாமையும் முதிரையும், மா, உழையும் புல்வாயும் முயலும்; மரம் கொன்றையுங் குருந்தும்; புள், கானக்கோழியுஞ் சிவலும், பறை, ஏறுகோட்பறை, செய்தி, நிரை மேய்த்தலும் வரகுமுதலியன களைகட்டலும் கடாவிடுத லும்; யாழ், முல்லையாழ். பிறவுமென்றதனால், பூ, முல்லையும் பிடவுந் தளவுந் தோன்றியும்; நீர் கான்யாறு, ஊர், பாடியுஞ் சேரியும் பள்ளியும்.

குறிஞ்சிக்கு உணா, ஐவனநெல்லுந் தினையும் மூங்கிலரிசியும், மா, புலியும் யானையுங் கரடியும் பன்றியும், மரம் அகிலும் ஆர முந் தேக்குந் திமிசும் வேங்கையும், புள் கிளியும் மயிலும், பறை முருகியமுந் தொண்டகப்பறையும்; செய்தி, தேன் அழித்தலுங் கிழங்கு அகழ்தலுந் தினைமுதலியன விளைத்தலுங் கிளிகடித் லும்; யாழ், குறிஞ்சியாழ். பிறவுமென்றதனால், பூ காந்தளும் வேங்கையுஞ் சுனைக்குவளையும்; நீர், அருவியுஞ் சுனையும்; ஊர், சிறுகுடியுங் குறிச்சியும்.

மருதத்திற்கு உணா, செந்நெல்லும் வெண்ணெல்லும், மா, எருமையும் நீர்நாயும், மரம் வஞ்சியுங் காஞ்சியும் மருதமும், புள் தாராவும் நீர்க்கோழியும், பறை, மணமுழவும் நெல்லரிகிணையும், செய்தி, நடுதலுங் களைகட்டலும் அரிதலுங் கடாவிடுதலும், யாழ், மருதயாழ். பிறவுமென்றதனால், பூ, தாமரையுங் கழுநீரும், நீர், யாற்றுநீரும் மனைக்கிணறும் பொய்கையும், ஊர், ஊரக ளென்பனவேயாம்.

---

* தொல்-பொருள்-௫. † தொல்-பொருள்-௬௫௮. ‡ கலித் தொகை-௧௩௦.

நெய்தற்கு உணா, மீன்விலையும் உப்புவிலையும்; மா, உமண் பகடு போல்வன, முதலையுஞ் சுறவும் மீனாதலின் மாவென்றல் மரபன்று. மரம், புன்னையும் ஞாழலுங் கண்டலும்; புள், அன்னமும் அன்றிலும் முதலியன; பறை, மீன்கோட்பறை; செய்தி, மீன்படுத்தலும் உப்பு விளைத்தலும் அவை விற்றலும்; யாழ், நெய்தல்யாழ் பிறவுமென்றதனால், பூ, கைதையும் நெய்தலும்; நீர், மணற்கிணறும் உவர்க்குழியும்; ஊர், பட்டினமும் பாக்கமும்.

இனிப் பாலைக்கு உணா, ஆறலைத்தனவுஞ் சூறைகொண்டனவும்; மா, வலியழிந்த யானையும் புலியுஞ் செந்நாயும்; மரம், வற்றின இருப்பையும் ஓமையும் உழிஞையும் ஞெமையும்; புள், கழுகும் பருந்தும் புறாவும்; பறை, சூறைகோட்பறையும் நிரைகோட்பறையும்; செய்தி, ஆறலைத்தலுஞ் சூறைகோடலும்; யாழ், பாலையாழ். பிறவுமென்றதனால், பூ, மராவுங் குராவும் பாதிரியும்; நீர், அறுநீர்க்கூவலுஞ் சுனையும்; ஊர், பறந்தலை.

இன்னும் பிறவு மென்றதனானே இக்கூறியவற்றிற்குரிய மக்கள் பெயருந் தலைமக்கள் பெயருங் கொள்க. 'அவை பெயரும் வினையும்'* என்னுஞ் சூத்திரத்துட் காட்டுதும். பிறவுமென்றதனாற் கொள்வன, சிறுபான்மை திரிவுபடுதலிற், பிறவுமென்று அடக்கினார். (கஅ)

ககூ. எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்
அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்
வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்.

இது முற்கூறிய கருப்பொருட்குப் புறனடை.

இதன் பொருள் :—எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்—எழுதிணை நிகழ்ச்சியவாகிய நால்வகை நிலத்துப் பயின்ற பூவும் புள்ளும், அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா ஆயினும்—தத்தமக்கு உரியவாகக் கூறிய நிலத்தொடுங் காலத்தொடும் நடவாமற் பிற நிலத்தொடுங் காலத்தொடும் நடப்பினும், வந்த நிலத்தின் பயத்த ஆகும்—அவை வந்த நிலத்திற்குக் கருப்பொருளாம் என்றவாறு.

ஒடு அதனோடியைந்த ஒருவினைக்கிளவியாதலின் உடன் சேறல் பெரும்பான்மையாயிற்று. 'வினைசெய் யிடத்தி னிலத்திற் காலத்தின்'† என்பதனான் நிலத்தின் பயத்தவாமென்பப் பொழுதினையும் நிலமென்று அடக்கினார். பூவைக் கருவென ஓதிற்றிலரேனும் முற்கூறிய மரத்திற்குச் சினையாய் அடங்கிற்று. ஒன்றென முடித்தலான் நீர்ப்பூ முதலியனவும் அடங்கும். இங்ஙனம் வருமிடஞ் செய்யுளிடமாயிற்று.

* தொல்-பொருள்-உ0. † தொல்-சொல்-அக.

உதாரணம் :—

"தாமரைக் கண்ணியை தண்ணறுஞ் சாந்தினை
நேரிதழ்க் கோதையாள் செய்குறி நீவரின்.' (கலி-52.)

இது மருதத்துப்பூ, குறிஞ்சிக்கண் வந்தது.

"உடையிவ ளுயிர்வாழா ணீநீப்பி னெனப்பல
விடைகொண்டி யாமிரப்பவு மெமகொள்ளா யாயினை
கடைஇய வாற்றிடை நீர்நீத்த வறுஞ்சுனை
யடையொடு வாடிய வணிமலர் தகைப்பன" (கலி 3)

இது மருதத்துப்பூ, பாலைக்கண் வந்தது

"கனமிசை மயிலாலக் கறங்கியூ ரலர்தூற்றத்
தொன்னல நனிசாய நம்மையோ மறந்தைக்க
வொன்னுதார்க் கடந்தடூஉ முரவுநீர் மாகொன்ற
வென்வேலான் குன்றின்மேல் விளையாட்டும் விரும்பார்கொல்."
(கலி-27)

இது குறிஞ்சிக்குப் பயின்ற மயில் பாலைக்கண் இளவேனிற்கண் வருதலிற் பொழுதொடு புள்ளும் மயங்கிற்று. கபிலர் பாடிய பெருங்குறிஞ்சியில் (பத்-குறிஞ்சிப்பாட்டு) வரையன்றிப் பூமயங்கியவாறு காண்க. பிறவும் இவ்வாறு மயங்குதல் காண்க. ஒன்றென முடித்தலாற் பிறகருப்பொருண் மயங்குவன உளவேனுங்கொள்க (கக)

௨0. பெயரும் வினையுமென் றாயிரு வகைய
திணைதொறு மரீஇய திணைநிலைப் பெயரே.

இது 'பிறவு'* மென்றதனாற் றழுவிய பெயர்ப்பகுதி கூறுகின்றது.

இதன் பொருள் —திணைதொறும் மரீஇய திணைநிலைப் பெயர்—நால்வகை நிலத்தும் மரீஇப்போந்த குலப்பெயருந் திணைநிலைப்பெயரும் உரிப்பொருளிலே நிற்றலையுடைய பெயரும், பெயரும் வினையுமென்று அ இருவகைய — பெயர்ப்பெயரும் வினைப்பெயருமென்று அவ்விரண்டு கூற்றையுடையவாம் என்றவாறு.

நால்வகை நிலத்தும் மருவிய குலப்பெயராவன :—குறிஞ்சிக்குக் கானவர் வேட்டுவர் இறவுளர் குன்றுவர் வேட்டுவித்தியர் குறத்தியர் குன்றுவித்தியர், ஏனைப் பெண்பெயர் வருமேனும் உணர்க. முல்லைக்குக் கோவலர் இடையர் ஆயர் பொதுவர் இடைச்சியர் கோவித்தியர் ஆய்ச்சியர் பொதுவியர். நெய்தற்கு நுளையர் திமிலர் பரதவர் நுளைத்தியர் பரத்தியர், ஏனைப் பெண்பெயர் வருமேனும் உணர்க. மருதத்திற்குக் களமர் உழவர் கடையர் உழத்தியர் கடைச்சியர்; ஏனைப் பெண்பெயர் வருமேனும் உணர்க.

* தொல்-பொருள்-கஅ.

முன்னர் 'வந்த நிலத்தின்பயத்த'* என்புழிக் காலத்தையும் உடன்கோட்லின் ஈண்டுந் திணைதொறு மருவுதலும் பொழுதொடு மருவுதலும் பெறப்படுதலிற் பொழுது முதலாக வரும் பாலைக்குத் திணைதொறு மரீஇய பெயருந் திணைநிலைப்பெயரும் கொள்க. எயினர் எயிற்றியர் மறவர் மறத்தியர் எனவும் மீளி விடலை காளை எனவும் வரும்.

இனி, உரிப்பொருட்குரிய தலைமக்கள் பெயராவன, பெயர்ப் பெயரும் நாட்டாட்சிபற்றிவரும் பெயருமாம். குறிஞ்சிக்கு வெற்பன் சிலம்பன் பொருப்பன், கொடிச்சி, இஃது ஆண்பாற் கேலாத பெயராயினும் நிலை யென்றதனாற் கொள்க. முல்லைக்கு அண்ணல் தோன்றல் குறும்பொறைநாடன், மனைவி. நெய்தற்குக் கொண்கன் துறைவன் சேர்ப்பன் மெல்லம்புலம்பன், தலைவி பெயர் வந்துழிக்காண்க மருதந்திறகு மகிழ்நன் ஊரன், மனையோள் எனவரும் இக்காட்டிய இருவகையினும் பெயர்ப் பெயரும் வினைப்பெயரும் பாட்டலுட் பயின்றவகையாற் பொருந்துக்கியுணர்க

ஈண்டுக்கூறிய திணைநிலைப்பெயரை 'ஏவன்மரபின'† என்னுஞ் சூத்திரத்து அறுவகையரெனப் பகுக்குமாறு ஆண்டுணர்க ௨௦

௨௧ ஆயர் வேட்டுவர் ஆடூஉத் திணைப்பெயர்
ஆவயின் வரூஉங் கிழவரும் உளரே.

இது முன்னர்த் திணைதொறுமரீஇய பெயருடையோரிலுந் திணைநிலைப்பெயராகிய தலைமக்களாய வழங்குவாரும் உளரென முல்லைக்குங் குறிஞ்சிக்கும் எய்தாததெய்துவித்தது

இதன் பொருள் :—ஆடூஉத் திணைப்பெயர் — முற்கூறிய ஆண்மக்களாகிய திணைதொறு மரீஇய பெயர்களுள், ஆயர் வேட்டுவர் வரூஉங் கிழவரும் உளர்—ஆயரிலும் வேட்டுவரிலும் வருங் கிழவரும் உளர், ஆ வயின் (வரூஉங் கிழவியரும் உளர்)—அவ்விடத்து வருந் தலைவியரும் உளர் என்றவாறு.

ஆயர் வேட்டுவரென்னும் இரண்டு பெயரே எடுத்தோதினரேனும் ஒன்றென முடித்தலான் அந்நிலங்கட்கு உரிய ஏனைப் பெயர்களான் வருவனவுங் கொள்க.

"தீம்பால் கறந்த கலமாற்றிக் கன்றெல்லாந்
தாம்பிற் பிணித்து மனைநிறீஇ யாய்தந்த
பூங்கரை நீலம் புடைதாழ மெய்யசைஇப்
பாங்கரு முல்லையுந் தாய பாட்டங்காற் றோழிநம்
புல்லினத் தாயர் மகளிரோ டெல்லா
மொருங்கு விளையாட வவ்வழி வந்த

* தொல்-பொருள்-௧௯ † தொல்-பொருள்-௨௪,

குருக்தம்பூங் கண்ணிப் பொதுவன் மற்றென்னை
முற்றிழை யேஎர் மடநல்லாய நீயாடுஞ்
சிற்றில் புனைகோ சிறிதென்றா னெல்லாநீ
பெற்றேயா மென்று பிறர்செய்த வில்லிருப்பாய்
கற்ற திலைமன்ற காணென்றேன் முற்றிழாய்
தாதுசூழ் கூந்த றகைபெறத் தைஇய
கோதை புனைகோ நினக்கென்றா னெல்லாநீ
யேதிலார் தந்தபூக் கொள்வா *னணிமிகப்
பேதையை மன்ற பெரிதென்றேன் மாதரா
யைய பிதிர்ந்த சுணங்கணி மென்முலைமேற்
றொய்யி லெழுதுகோ மற்றென்றான் யாம்பிறர்
செய்புற நோக்கி யிருத்துமோ நீபெரிது
மையலை மாதோ விடுகென்றேன் றையலாய
சொல்லிய வாறெல்லா மாறுமா றியான்பெயர்ப்ப
வல்லாந்தான் போலப் பெயர்ந்தா னவனைநீ
யாயர் மகளி ரியல்புரைத் தெந்தையும்
யாயு மறிய வுரைத்தீயின் யானுற்ற
நோயுங் களைகுவை மன்.'' (கலி-111.)

ஆயர் மகனையுங் காதலை கைம்மிக
ஞாயையு மஞ்சுதி யாயி னரிதரோ
நீயுற்ற நோய்க்கு மருந்து.'' (கலி-107.)

''தோழிநாங்

காணுமை யுண்ட கடுங்கள்ளை மெய்கூர
நாணுது சென்று நடுங்கவுரைத் தாங்குக்
கரந்ததூஉங் கையொடு கோட்பட்டாங் கண்டாய்நம்
புல்லினத் தாயர் மகன்.'' (கலி-115)

என்றாற் போல்வன பிறவும் வருவன கொள்க.

இன்னும் ''ஏனலு மிறங்கு கதிரிறுத்தன''§ என்னும் அகப்பாட்டினுள் ''வானிணப் புகவிற்கானவர் தங்கை'' எனவும், 'மெய்யிற்றீரா''† என்பதனுள் ''வேட்டுவற் பெற்லோ டமைந்தனை'' எனவும் வருவனவும் பிறவுங் கொள்க, வேட்டு என்னுந் தொழிலுடையானை வேட்டுவனென்றலிற் குறிப்பு வினைப் பெயர்.

''குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள்
வண்டுபடு கூந்தற் றண்டழைக் கொடிச்சி
வளையண் ‡முளைவா ளெயிற்ற
ளிளைய ளாயினு ¶மாரணங் கினளே.'' (ஐங்குறு-256.)

---

* 'இனிமிக' எனவும் பாடம்

§ அகம்—௩௩௨. 'ஏனலு மிறங்கு குரலிறுத்தன' எனவும் பாடம்.

† அகம்—௨௮. ‡ 'முளைவாய் வாளெயிற் றிளையள்' எனவும் 'முளைவா ளெயிற்றள்' எனவும் பாடம்.

¶ 'மன்னணங் கினளே' எனவும் பாடம்.

இது வருத்தும் பருவத்தளல்லள் என்று தோழிக்குக் கூறியது. இப்பத்தினுட் "குறவனமகள்" எனக் கூறுவன பல பாட்டுக்கள் உள; அவையுங் கொள்க. இவ்வாறாருன இந் நிலத்து மக்கள்பெயரும் பெற்றும். ஏனைய பெயர்களில் வந்தன வுளவேற் கொள்க. (உக)

**உஉ. ஏனோர் பாங்கினும் எண்ணுங் காலை
ஆறு வகைய திணைநிலைப் பெயரே.**

இது முலலையுங் குறிஞ்சியும் ஒழிந்தவற்றுள் திணைதொறு மரீஇய பெயருடையோரிலும் திணைநிலைப் பெயராகிய தலைமக்களாய வழங்குவாரும் உளரென எய்தாத தெய்துவித்தது.

இதன் பொருள் —ஏனோர் பாங்கினும் திணைநிலைப்பெயர் எண்ணுங்கால—ஒழிந்த பாலைக்கும் நெய்தற்கும் உரியராகக் கூறிய மக்கள் கூற்றினும் வரும் தலைமக்கள் பெயரை ஆராயுங் காலத்து; ஆறு வகைய—அவை பெரும்பானமையாகிய கூறு பாட்டினையுடைய என்றவாறு.

உதாரணம்:—

" சிலைவிற் பகழிச் செந்துவ ராடைக்
† கொலைவி லெயினர் தங்கைநின் முலைய
சுணங்கென ‡நினைதி நீயே
யணங்கென நினையுமென் னணங்குறு நெஞ்சே" (ஐங்குறு—363)

இவ் வைங்குறுநூறு உடனபோகினாருன் நலம்பாராட்டிய கூற்றும்.

" முளவுமா வல்சி யெயினர் தங்கை
யிளமா வெயிற்றிக்கு §நின்னிலை யறியச்
சொல்லினே னிரக்கு மளவை
வென்வேல் விடலை விரையா தீமே" (ஐங்குறு—364)

இவ் வைங்குறுநூறு கொண்டுபோங் காலத்திற்குக் கொண்டுடன போக கொருப்படுத்துவ லென்றது.

" கணமா தொலைச்சித் தன்னையர் தந்த
‖நிணவூன் வல்சிப் படுபுள ளோப்பு
¶நலமா ணெயிற்றி போலப் பலமிக
நன்னல நயவர வுடையை
யென்றேற் றனையோ மாவின் றளிரே." (ஐங்குறு—365)

---

* 'யுடையவாம்' எனவும் பாடம்.
† 'கொலைவல் லெயினர்' எனவும் பாடம்.
‡ 'நினைத்தி' எனவும் பாடம்'
§ 'மிநநிலை' எனவும் பாடம்.
‖ 'நிணவூண்வல்சி' எனவும் பாடம்.
¶ 'அலமர லெயிற்றி போல நலமிக' எனவும் பாடம்.

இவ வைங்குறுநூறு வரைவிடைவைத்துப்பேர்கின்ருன் மார்வினை நோக்கிக் கூறியது. ** ஏனைபபெயர்களில் வருவன வந்துழிக் காண்க.

" முற்ரு மஞ்சட் பசும்புறங் கடுப்பச்
சுறறிய பிணர சூழகழி யிறவின்
கணஙகொள குப்பை யுணஙகுதிற நோக்கிப்
புன்னையங கொழுநிழன் முன்னுயத்துப் பரப்புந்
துறைநனி யிருநத பாக்கமு முறைநனி
யினிதும னளிதோ தானே துனிதீர்ந
தகன்ற வலகு லதமை நுசுப்பின்
மீனெறி பரதவர் மடமகண்
மானேர் நோக்கங் காணு வூஙகே " (நற்றிணை-101.)

இது வரைதற பொருட்டுத தலைவி வேறுபாட்டிறகு ஆற்ருத தோழி சிறைபபுறமாகக கூறியது

" அறிகரி பொயத்த லான்ருேரக் கிலலே
குறுக லொமபுமின் சிறுகுடிச செலவே
யிதறகிது மாண்ட தெனறு தததபட்
டாண்டொழிந தன்றே மாண்டகை நெஞ்ச
மயிறக ணனன மாணமுடிப் பாவை
நுண்வலைப பரதவா மடமகள
கண்வலைப் படூஉங கான லானே." (குறுந்—184.)

இது கழறிய பாஙகறகுக் கூறியது.

" கடுநதே ரேறியுங காலிற செனறும்
* *
எனவு நினையுங கொல பரதவா மகளே." (நற்றிணை—849.)

என வரும. இது நற்றிணை.

"இவளே, கான நண்ணிய"* என்னும நற்றிணைப் பாட்டினுட் "கடுந்தோச் செலவா காதன மகனே." † எனறு அவனருமை செயதயர்த்தலின அவனை இகழ்ச்சிககுறிபபாற றலைமையாகக கூறினள. ‡ ஏனைப பெணபெயாக்கண் வருவனவும் வநதுழிககாணக.

"ஏனோர் பாஙகினும" எனப பொதுபபடககூறிய அதனுன மருத நிலதது மககளுட் டலைமககள உளராகப புலனெறி

* *'ஏனைபபெயாககண' எனவும பாடம.
* நறறிணை—சரு. † 'எனறது அருமைசெய் தயர்ததலின்' எனவும் பாடம்.
‡ 'ஏனைப் பெயர்க்கண்' எனவும பாடம.

வழக்கஞ் செய்த செய்யுட்களை வந்தன உள்வேற கண்டு கொள்க. (௨௨)

௨௩. அடியோர் பாங்கினும் வினைவல பாங்கினும் கடிவரை யிலபுறத் தென்மனார் புலவர்.

இது மேல் நாலவகை நிலத்து மக்களுந் தலைமக்களாகப் பெறுவரென்றார், அவரேயன்றி இவருந் தலைமக்களர்குப கைக் கிளை பெருந்திணைக்க ணென்கின்றது

இதன் பொருள்'—அடியோர் பாங்கினும—பிறாக்குக் குற்றேவல் செய்வோரிடத்தும் வினை வல பாங்கினும—பிறர் ஏவிய தொழிலைச் செய்தல் வல்லோரிடத்தும், கடி வரையில புறத்து என்மனார் புலவர—தலைமக்களாக நாட்டிச் செய்யுட் செய்தல் நீக்கப்படாது நடுவணைந்திணைப் புறத்து நின்ற கைக்கிளை பெருந்திணைகளுள் என்றவாறு

கூனபாட்டினுள்,

" நம்மு ணகுதற் றொடீஇயா நம்மு
ளுமுசா அக கோனடி தொட்டேன்" (கலி.94)

எனவும,

" பேயும பேயுந் துள்ள லுறுமெனக்
கோயிலுட் கண்டோர் நகாமை வேண்டுவல" (கலி—94.)

எனவும பெருந்திணைக்கண் அடியோர் தலைவராக வந்தது என்னை? கோன அடிதொட்டேன என்றமையானும சோயில் என்றமையானும இவாகள குற்றேவனமாக்க ளாயிற்று

"ஏஎயிஃதொத்தன" என்னும குறிஞ்சிக்கலியுள,

" போறருய கனைநின முதுக்குறைமை போற்றிக்கேள
வேட்டாக் கினிதாயி னல்லதை நீர்க்கினிதென்
றுண்பவோ நீருண் பவா." (கலி—62)

தியகாமம இழிந்தோாககுரிமையின, இதுவும அடியோர் தலைவராக வந்த கைக்கிளை அடியோரெனவே இருபாற றலைமக்களும அடங்கிற்று. கடிவரையில என்றதனை அவருட் பரத்தையரும உளரென்று கொள்க

"இகல்வேந்தன" என்னும முல்லைக்கலியுள,

" மேயு நிரைமுன்னர்க் கோலூன்றி நின்றோயோ
ராயனை யலலை *பிறவோ வமரருண்
ஞாயிற்றுப் புத்தேண் மகன்." (கலி—108.)

* பிறவோரமாருள எனவும பாடம.

என்பதனாற் றலைவன் வினைவல †பாங்கினனாயினவாறு காண்க. இதனுள்,

" புனத்துளா னெந்தைக்குப் புகாவுய்த்துக் கொடுப்பதோ
இனத்துளா ‡னெந்தைக்குக் கலத்தொடு செல்வதோ
தினைக்காலுள் யாய்விட்ட கன்றுமேய்க் கிற்பதோ" (கலி-108)

என்றவழி எமரேவல்லன யானுஞ் செய்வதன்றி யாங்கள் ஏவ நின்னெஞ்சம் இத்தொழில்கள் செய்கின்றனவில்லை என்றலின் வினைவல பாங்கினளாய தலைவி கூற்றாயிற்று.

"யாரிவன்" என்னும் முல்லைக்கலியுள்,

" வழங்காப் பொழுதுநீ கன்றுமேய்ப் பாய்போல
வழங்க லறிவா ருரையாரே லென்னை
யிகழ்ந்தாரே யன்றோ வெமர்" (கலி-112.)

இதுவும் வினைவலபாங்கினளாய தலைவியை நோக்கி அத்தலைவன் கூறினது

"நலமிக நந்திய" என்னும் முல்லைக்கலியுள்,

" பலகாலியாங் கான்யாற்ற றவிர்மணற் றண்பொழி
லல்க லகலறை யாயமொ டாடி
முல்லை குருந்தொடு முச்சிவேய்ந் தெல்லை
யிரவுற்ற தின்னுங் கழிப்பி யரவுற்
றுருமி னதிருங் குரல்போற் பொருமுர
ணல்லேறு நாகுட னின்றன
பல்லா னினநிரை நாமுடன் செலற்கே" (கலி-113)

இது தாழ்த்துப் போதற்குத் தலைமையின்றிக் கடிதிற் போகல் வேண்டுமென்றமையானும், நல்லேறும் நாகும்போல நாமுங் கூடிப் போகல் வேண்டுமென்றமையானுந், தலைவன் வினைவல பாங்கினனாயிற்றென்க. வினைவலனென்னாது பாங்கினனென்றதனாற் றமரேவல் செய்வது பெறுதும். இஃது அவ்வந் நிலத்து இழிந்தோர்க்கு எஞ்ஞான்றுந் தொழிலேயாய் நிகழு மென்றும், புனங்காவலும் படுபுள்ளோப்புதலும் இவ்வாறன்றி உயர்ந்தோர் விளையாட்டாகி இயற்கைப்புணர்ச்சிப் பின்னர்ச் சின்னாளிற் றவிர்வரென்றும் வேறுபாடுணர்க. இக்கூறிய இருதிறத்தோருந் தமக்கு உரியரானமையான் அறம்பொருளின்பம் வழாமை நிகழ்த்துதல் அவர்க்கரிதென்பது பற்றி இவற்றை அகப்புறமென்றார்.

௨௪. ஏவல் மரபின் ஏனோரும் உரியர்
ஆகிய நிலைமை யவரும் அன்னர்.

† 'பாங்கராயினவாறு' எனவும் பாடம்.

‡ 'எனைக்கு' எனவும் பாடம்.

இது முன்னர்ப 'பெயருமவினையும்' எனபதனுள திணை தொறுமரீஇய பெயருந் திணைநிலைப்பெயருமெனப் பகுத்த இரண்டனுள திணைதொறுமரீஇய பெயருட் டலைவரா தறகுரியாரை அதிகாரபபட்டமையிற கூறி, அஙஙனந் தலைவ ராதறகுரிமையின அடியோரையும வினைவலபாஙகினோரையும் அதன பிறகூறிப, பினனர்நினற திணைநிலைபபெயராதறகுச் சிறநதார் அறுவகையரெனப பகுககினறது.

இதனபொருள:—மரபின—வேத நூலுட் கூறிய இலக் கணததானே, ஏவல ஆகிய நிலைமையவரும— பிறரை ஏவிக் கொளளுந தொழில் தமககுளதாகிய தனமையையுடைய அந்தணா அரசா வாணிகரும, அனனா ஆகிய அவரும— அமமூவரையுமபோற பிறரை ஏவிககொளளுந தனமையராகிய குறுநிலமனனரும அரசராற சிறபபுபபெறறோரும, ஏனோரும— நால்வகை வருணமெனறு *எணணிய வகையினுல ஒழிந்து நினற வேளாளரும, உரியா—உரிபபொருட டலைவராதறகு உரியர் எனறவாறு

ஆகிய எனபதனை ஏவலொடும அனனரொடுங கூட்டுக.

எனவே, திணைநிலைபபெயா அறுவகையாயிறறு. †'வேந்து விடு தொழிலிற . பொருள' எனபதனை வேளாளரே அரசராற சிறபபுச்செயயப பெறுவரெனறுணாக. இனி ‡ 'விலலும வேலுங கழலு .. முரிய' எனபதனை ஏனோருஞ் சிறுபானமை சிறபபு பெறுவரெனறுணாக. உரிபபொருட் டலைவர் இவரேயாதலைத தான மேற பிரிவிறகுக் கூறுகினற வற்றானும உணாக.

" தாமரைக் கண்ணியை தண்ணறுஞ் சாநதினை
நேரிதழ்க் கோதையாள செய்குறி நீவரின்
மணஙகமழ் நாறறதத மலைநின்று பலிபெறூஉ
மணஙகென வஞசுவா சிறுகுடி யோரே;
ஈர்ந்த ணுடையை யெலலி மாலையை" (கலி—52.)

என வரும

" முளிதயிர் பிசைநத காநதண் மெல்விரல
கழுவுறு கலிஙகங கழாஅ துடீஇக்
குவளை யுண்கண் குயபுகை கமழத்
தான்றுழந தடட தீமபுளிப பாக
ரினிதெனக் கணவ னுண்டலி
னுண்ணிதின் மகிழநதன றொண்ணுதன் முகனே" (குறு-167)

* 'எணணி யொழிநது நினற' எனவும பாடம.
† தொல்-பொருள-மர-அக
‡ தொல்-பொருள-மர-அங.

இது குறுந்தொகை. இது பார்ப்பானையும் பார்ப்பனியையும் தலைவராகக் கூறியது. கடிமனைச் சென்ற செவிலி கூற்று வாயினேர்வித்தலுமாம்.

“ வருதும் என்ற நாளும் பொய்த்தன
அரியே ருண்கண் நீரும் நில்லா
தண்கார்க் கின்ற பைங்கொடி முல்லை
வைவாய் வான்முகை அவிழ்ந்த கோதை
பெய்வனப் பிழந்த கதுப்பும் உள்ளார்
அருளகண் மாறலோ மாறுக அந்தில
அறனஞ் சலரே ஆயிழை நமரெனச்
சிறிய சொல்லிப் பெரிய புலம்பினும்
பனிபடு நறுந்தார் குழைய நம்மொடு
துனிதீர் முயக்கம் பெறறோள போல
உவக்குவள வாழிய நெஞ்சே விசும்பின்
ஏறெழுந்து முழங்கினு மாறெழுந்து சிலைக்கும்
கடாஅ யானை கொட்கும் பாசறைப்
போர்வேட் டெழுந்த மன்னர் கையதை
கூர்வாட் குவிமுகஞ் சிதைய நூறி
மானடி மருங்கிற் பெயர்த்த குருதி
வான மீனின் வயின்வயின் இமைப்ப
அமரோரத் தட்ட செல்வந
தமாவிரைந் துரைப்பக் கேட்கும் ஞான்றே.” (அகம்—144.)

மீண்டவன் நெஞ்சிற்கு உரைபபர்னுயப பாகற்கு உரைத்தது. இம மணிமிடைபவளத்து வேந்தன தலைவனாயினவாறுந் தான * அமரகத்து அட்ட செல்வத்தையே மிக்க செல்வமாகக் கருதுதற்குரியாள அரசவருணத்திற றலைவியே எனபதூஉம் உணர்க

“ பகைவென்று திறைகொண்ட பாய்திண்டேர் மிசையவர்
வகைகொண்ட செம்மனும் வனப்பார விடுவதோ.” (கலி—31.)

இதனுள வேந்தன் தலைவனாயினவாறும வகைகொண்ட தலைமையின அழகை நுகரவிரும்பினுள என்றலிற் றலைவியும அவ்வருணத்தாளாயவாறும உணர்க. “உலகுகிளர்ந்தனன”† எனனும அகப்பாட்டுள வாணிகன தலைவனாகவுங் கொள்ளக் கிடத்தலிற் றலைவியும அவவருணத் தலைவியா மென்றுணர்க.

---

† ‘அமரொறுத்தட்ட’ எனவும, ‘அமரோத்தட்ட’ எனவும பாடம்,

* ‘அமரொறுத்தட்ட’ எனவும பாடம.

† அகம்—உருரு.

" நடமருப் பெருமை மடநடைக் குழவி
தூண்டொறும யாத்த காண்டகு நலலிற
கொடுங்குழை பெய்த ‡செழுஞ்செம் பேழை
சிறுதாட் செறித்த மெல்விரல சேப்ப
வாளை யீர்ந்தடி வல்லிதின் வகைஇப்
புகையுண் டமர்த்த கண்ணை டகைபெறப்
பிறைநுதற பொறித்த சிறுநுண் பல்விய
ரகநுகிற றலையிற் றுடையின ணப்புலந
தட்டிலோளே யமமா வரிவை
யெமக்கே வருவதில விருநதே சிவப்பானறு
சிறியமுள ளெயிறு தோன்ற
முறுவல கொண்ட முகங்காண் கமமே," (நற்றிணை-120.)

விருநதொடு புகலோன கூறறு செவிலிகூறறுமாம. இந நற்றிணை வாளையீாநதடிவகைஇ எனறலின வேளாண்வருண மாயிறறு.

" மலைமிசைக் குலைஇய உருகெழு திருவில
பணைமுழங கெழிலி பௌவம வாஙகித்
தாழபெயற் பெருநீா வலனோர்பு வளைஇ
மாதிரம புதைப்பப் பொழிதலின் காண்வர
இருநிலங கவினிய வேமுறு காலை
நெருப்பின அன்ன சிறுகட் பன்றி
அயிர்க்கண படாஅர்த் துஞ்சுபுறம புதைய
நறுவீ முலலை நாண்மலா உதிரும
புறவடைந் திருந்த அருமுனை இயவில
சீறூ ரோளே ஒண்ணுதல யாமே
எரிபுரை பன்மலா பிறழ வாஙகி
அரிஞர் யாத்த வலஙகுதலைப் பெருஞ்சூடு
கள்ளார் விளைஞர் களநதொறும மறுகும
தண்ணடை தழீஇய கொடிநுடங காரெயில்
அருந்திறை கொடுப்பவுங் கொளளான் சினஞ்சிறந்து
வினைவயிற் பெயர்க்குந தானைப்
புனைதாா வேந்தன் பாசறை யேமே." (அகம்.84.)

இது தூதுகண்டு வருநதிக் கூறியது. இக் கவிற்றியானை நிரையுட் டனனூரும அருமுனையியவிற சீறூா எனறலிற் றுன குறு நிலமனனனெனபது பெறறாம.

" அகலிருவிசும்பகம " * எனனும அகப்பாட்டும் பொருளுணக்கினல் இதுவேயாமா றுணர்க.

‡ 'கொழுஞ்செமபேழை எனவும பாடம,
* அகம-௨௪௬.

"இருபெரு வேந்தர் மாறுகொள வியன்களத்
தொருபடை கொண்டு வருபடை பெயர்க்குஞ்
செலவ முடையோர்க்கு நின்றன்று விறலெனப்
பூக்கோ ளேய தண்ணுமை விலக்கிச்
செலவே மாதல அறியாள முலைலே
கோர்கால முதுகொடி நுழைப்ப நீர்சொரிந்து
காலை வானத்துக் கடுஞ்சுரற் கொண்மூ
முழங்குதொறுங் கையற ளொடுங்கிப் புலந்து
பழங்கண் கொண்ட பசலை மேனியள்
யாங்கா குவள்கொ லுனே வேங்கை
யுழுறு நறுவீ கடுப்பக் கேழ்கொள
ஆகத் தருமபிய மாசறு சுணங்கினள
நன்மணல வியலிடை நடந்த
சின்மெல் லொதுக்கின் மாஅ யோளே." (அகம் 174.)

இது மீள்வான நெஞ்சிற் குரைத்தது.

இதனுட் "பூக்கோளேய தண்ணுமை விலக்கிச் செலவே" மென்றலின அரசனுறை சிறப்புப்பெற்ற தலைவனாயிற்று. இன்னுஞ் சான்றோர் செய்யுட்களுள இங்ஙனம வருவனவற்றை அவற்றின் பொருணோக்கி உணாக (உச)

உரு. ஓதல பகையே தூதிவை பிரிவே.

இத் துணையும அகத்திற்குப பொதுவாகிய முதல் கருவுரிப பொருளே கூறி இனி இருவகைக கைகோளுக்கும பொதுவாகிய பாலைததிணை கூறிய *எழீ இயது.

இதன்பொருள .—பிரிவே—பாலையெனனும பிரிதற பொருணமை, ஓதல பகையே தூது இவை—ஓதற பிரிதலும, பகைமேற் பிரிதலும, பகைவரைச் சந்துசெயதன முதலிய தூதுற்றுப பிரிதலுமென மூன்றுவகைபபடும எனறவாறு.

ஒரோவொன்றே அறமும் துறககமும பொருளும பயததற சிறப்புநோககி இவற்றை இவையென விதந்தோதினா இவை யென்றதனை எடுததலோசையாற கூறவே அறங்கருதாது அரசரேவலால் தூதிற்பிரிதலும † போரத்தொழில புரியாது திறைகோடற்கு இடைநிலந்துப் பிரிதலுஞ் சிறப்பினமை பெறுதும். அறங் கருதாது பொருள ஈட்டுதற்குப பிரிதலும பொருளவயிற பிரிவிற்கு உணமையின இவற்றொடு ஓதாது பிற கூறினர். அந்தணாககுரிய ஓதலுந் தூதும உடனகூறிற்றிலர், பகைபிறந்தவழித தூதுநிகழுதலின. (உரு)

* 'எழுநதார்' எனவும பாடம்

† 'போர்த்தொழிற்குப் பிரியாது' எனவும் பாடம்,

௨௬. அவற்றுள்
ஓதலுந் தூதும் உயர்ந்தோர் மேன.

இது முற்கூறியவற்றுள் அந்தணர் முதலிய மூவர்க்கும் இரண்டு பிரிவு ‡உரித்தெனகிறது.

இதன்பொருள்:—அவற்றுள் - அம்மூன்றனுள்; ஓதலுந் தூதும் உயர்ந்தோர் மேன - ஓதற்பிரிவுந் தூதிற்பிரிவும் அந்தணர்முதலிய மூவரிடத்தன என்றவாறு.

எனவே ஒழிந்த பகைவயிற்பிரிவு அரசர்க்கே உரித்தென மேலே கூறுப. உயர்ந்தோரெனக் கூறலின் வேளாளரை ஒழித்தாரென்றுணர்க.

உதாரணம்:—

"அரம்போ ழவ்வளை தோணிலை நெகிழ
நிரம்பா வாழ்க்கை நேர்தல் வேண்டி
இரங்கா ழன்ன அரும்புமுதிர் ஈங்கை
ஆலி யன்ன வால்வீ தாஅய்
வைவா லோதி மையணல் ஏய்ப்பத்
தாதுறு குவளைப் போது பிணியவிழப்
படாஅப் பைங்கட் பாவடிக் கயவாய்க்
கடாஅம் மாறிய யானை போலப்
பெய்துவறி தாகிய பொங்குசெலற் கொண்மூ
மைதோய் விசும்பின் மாதிரத் துழிதரப்
பனியடூஉ நின்ற பானாட் கங்குற்
றமியோர் மதுகை தூக்காய் தண்ணென
முனிய அலைத்தி முரணில் காலைக்
கைதொழு மரபிற் கடவுள் சான்ற
செய்வினை மருங்கிற் சென்றோர் வல்வரின்
விரியுளைப் பொலிந்த பரியுடை நன்மான்
வெருவரு தானையொடு வேண்டுபுலத் திறுத்த
பெருவளக் கரிகால் முன்னிலைச் செல்லார்
சூடா வாகைப் பறந்தலை ஆடுபெற
ஒன்பது குடையு நன்பக லொழித்த
பீடில் மன்னர் போலப்
ஓடுவை மன்னால் வாடைநீ யெமக்கே" (அகம் 125)

இதனுட் பலருங் கைதொழும் மரபினையுடைய கடவுட்டன்மை யமைந்த செய்வினையெனவே ஓதற்பிரிதலென்பது

‡ 'உணர்த்துகின்றது' எனவும் பாடம்.

பெற்ரும. "சிறந்தது பயிறற லிறந்ததன பயனே" § எனபதி ஞற் கிழவனும் கிழத்தியும இல்லறத்திற சிறந்தது பயிற்ருக் கால் இறநததஞற் பயனினருதலின இலலறம நிரமபா தென்றறகு நிரமபாவர்முககை யெனருர் இலலறமஂநிகழகினற காலத்தே மேல்வருந துறவறம நிகழததுதறகாக அவறறைக் கூறும நூல்களையும * கறறு அவறறின பினனாத தததுவங களையுணாதது மெயயுணாதல அநதணா முதலிய மூவாககும வேணடுதலின ஒதறபிரிவு அநதணா முதலியோாககே சிறந்த தெனருர்.

" பொய்யற்ற கேள்வியாற் புரையோரைப் படாநதுநீ
மையறற படிவத்தான் மறுத்தர லொலவதோ." (கலி—15)

எனபதும அது, மையறறபடிவம அநதணா முதலியோா கண்ணதாதலின. "விருநதினமனனா"† எனறும அகப்பாட் டில் வேந்தன பகைமையைத தான தணிவிததமை கூறலின அந்தணன தூதிற பிரிநதமை பெறரும. "வயலைகொடியின வாடியமருஙகுல"‡ எனனும புறப்பாட்டில அநதணன தூது செனறவாறுணாக§ அரசன தூதுசேறல் பாரதததது வாசு தேவன தூதுசெனற வாறருனுணாக.

அது,

" படர்நதா ரணமுழுங்கப் பஞ்சவர்க்குத தூது
நடநதானை யேத்தாத நாவென்ன நாவே." (சிலப்—ஆய்ச்சியர்குரவை)

எனபதனுனுணர்க வாணிகனசெனற தூதும வந்துழிக் கர்ணக. (உசு)

உஎ. தானே சேறலும தன்னேடு சிவணிய ஏனேர் சேறலும வேந்தன் மேற்றே.

இது பகைவயிற பிரிவு அரசாககே உரிததென்கினறது.

இதன்பொருள—தானே சேறலும - தனபகைக்குத் தானே செல்லுதலும, தனனெடு சிவணிய ஏனோ சேறலும - அவ னெடு நடபுககொணட ஒழிநதோா அவறகுத் துணையாகிச் செல்லுதலுமாகிய இருபகுதியும, வேநதன மேறறு - அரசன கண்ணது எனறவாறு

எனவே, வாணிகாககு உரிததனருயிறறு. தானேயெனறு ஒருமை கூறிய அதனுனே முடியுடைவேநதா தாமே சேறலும

§ தொல - பொருள-கறபி.ருக.

* 'கற்றபின்னர்' எனவும பாடம

† அகம . 54. ‡ புறம - 305. § 'காண்க' எனவும் பாடம.

ஏனோரெனப் பன்மைகூறிய அதனானே *பெரும்பான்மையுங் குறுநிலமன்னர் அவர்க்காகச் சேறலும், முடியுடைவேந்தர் அவர்க்காகச் சிறு பான்மை சேறலும் உணர்க. முடியுடை வேந்தர் உள்வழிக் குறுநில மன்னர் தாமே செல்லாமையுணர்க. இதனை "வேந்தற்குற்றுழி"† யெனப ஏனையார். அவ்வேந்தர் இல்வழிக் குறுநிலமன்னரும் தாமே சேறல் "வேந்து வினையி யற்கை"‡ எனபதனகட் கூறுப. இதனானே தன்பகைமேலும் பிறர் பகை மேலும் ஒருகாலத்திற் சேறலினரெனறார்.

"கடும்புனல் கால்பட்டு" எனனும் பாலைக்கலியுள்,

" மயங்கமா மாறட்டு மண்வெளவி வருபவா
தயங்கிய களிற்றின்மேற் றகைகாண விடுவதோ" (கலி—31)

எனவும்,

" பகைவென்று திறைகொண்ட பாயதிண்டேர் மிசையவர்" (கலி-31.

எனவும் மணகோட்லும் திறைகோடலும் அரசாக்கே உரித்தாகக் கூறியது.

" நீளுயா கூட னெடுங்கொடி யெழுவே" (கலி—31)

எனச் சுரிதகத்துக் கூறியவாற்றா னுணாக.

" பொருபெரு வேநதர்க்குப போரப்புணை யாகி
யொருபெருங் காதலா சென்றார்—வருவது
காணிய வமமோ கனங்குழை கண்ணேக்கா
னீணகா முன்றின்மே னின்று "

இது வேநதாக்குற்றுழி வேநதன பிரிநதது

" கொற்றச் சோழர் கொங்காப் பணீஇயா
வெண்கோட் டியானைப் *பேளர் கிழவோன்
பழையன வேலவாய்த் தன்னகின்
பிழையா நன்மொழி தேறிய விவட்கே." (குறுந்—10)

* 'குறுநில மன்னர் அவர்க்காகச் சேறல் பெரும்பான்மையும் முடியுடை வேநதா அவர்க்காகச் சேறல் சிறுபான்மையு மெனவுணாக' எனவும் பாடம்

† இறையனாரகப்பொருள் சூத்திரம் 39: "வேந்தர்க்குற்றுழிப் பொருட்பிணிப் பிரிவென், றுக்க விரண்டு மிழிநதோர்க்குரிய "

‡ தொல் - பொருள - அகத் - ௩௨.

* 'பழையன காவிரி வைப்பிற் போ ஓர் அன்ன' என்றா அகப்பாட்டினும் (186.)

இது குறுநிலமன்னர் போலவார் சென்றமைதோன்றக் கூறியது. "மலைமிசைக் குலைஇய"† என்பதும் அது.

இனி வேட்டைமேற் சேறலும் நாடுகாணச் சேறன்முதலியனவும் பாலையாகப் புலனெறி வழக்கஞ் செய்யாமை உணர்க. வேந்தனென்று ஒருமைபற்றக் கூறினார், "மெய்பெறிலை மயக்கிஞ் ஞூ குநவும்"‡ என்னும் விதிபற்றி சிவணிய வென்பதனை வினையெச்சமாக்கி நடபாடல் வேண்டியென்றுமாம்.

௨௮. மேவிய சிறப்பி னேனோர் படிமைய
முல்லை முதலாச் சொல்லிய முறையாற்
பிழைத்தது பிழையா தாகல் வேண்டியும்
இழைத்த வொண்பொருள் முடியவும் பிரிவே.

இது முறையானே தன்பகைமேற்சென்ற அரசன் திறை பெற்ற நாடுகாத்து அதன்கண் §தன்னெறிமுறை அடிப்படுத்து தற்குப் பிரிதலும் ஏனை வணிகர் பொருட்குப்பிரிதலுங் கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—முல்லை முதலாச் சொல்லிய மேவிய சிறப்பின்-தானே சென்ற வேந்தன் தனக்கு முல்லை முதலாக முற் கூறப்பட்ட நால்வகைநிலனும் திறையாக வந்துபொருந்திய தலைமையானே, பிழைத்தது-முன்னர் 'ஆள்பவர் கலக்குறுத்த அலைபெற்று'¶ நெறிமுறைமை தப்பிய அந்நாடு, முறையாற் பிழையாதாகல் வேண்டியும் பிரிவே-தனது பழையநாடுகளை ஆளும் நெறிமுறைமையினாலே தப்பாமல் ஆக்கம்பெறக் காத்தலை விரும்பிப் பிரிதலும் பிரிவே, ஏனோர் படிமைய இழைத்த ஒண் பொருள் முடியவும் பிரிவே—முற்கூறிய அந்தணர் அரசரை ஒழிந்த வணிகர் தமக்கு விரதங்களுடையவாக வேத நூலிற் கூறிய ஒள்ளிய பொருள் தேடி முடியும்படி பிரிதலும் பிரிவே என்றவாறு.

பிரிவை இரண்டற்குங் கூட்டுக. சிறப்பிற் பிரிதலும் எனச் சேர்க்க. சொல்லியவென்பதும் பிழைத்ததென்பதுந் தொழிற் பெயர். முறையாற் காக்கவென முடிக்க. விரதமாவன கொள்வதூஉம் மிகை கொளாது கொடுப்பதூஉம் குறைகொடாது— பல்பண்டம் பகர்ந்து வீசன'* முதலியன

† அகம்-84.
‡ தொல்-சொல-௪௪௧.
§ 'தன்னெறி முறைப்படுத்துதற்கு' எனவும் பாடம்
¶ "ஆள்பவர் கலக்குறவலை பெற்றநாடு என்பது, கலித்தொகை, 5 ஆம்பாட்டில் வருவது.
* பட்டினப் பாலை அடி-210-211.

உதாரணம் :—

" ஒருகுழை யொருவன்போ லிணர்சேர்ந்த மராஅமும்
பருதியஞ் செல்வன்போ னனையூழ்த்த செருந்தியும்
மீனேற்றுக் கொடியோன்போன் மிஞிறார்க்குங் காஞ்சியும்
ஏனோன்போ னிறங்கிளர்பு கலுழ்ந்தலர் ஞாழலும்
ஆனேற்றுக் கொடியோன்போ லெதிரிய விலவமும்
ஆங்கத்
திருதிரு சிறப்பினவாக வணிபோலப்
போதவிழ் மரத்தொடு பொருகரை கவின்பெற
நோதக வந்தன்றா லிளவேனில் மேதக,

பல்வரி யினவண்டு புதிதுண்ணும் பருவத்துத்
தொல்கவின் றொலைந்தவென் றடமென்றோ ளுள்ளுவார்
ஒல்குபு நிழல்சேர்ந்தார்க் குலையாது காத்தோம்பி
வெல்புக ழுலகேத்த விருந்துநாட் டுறைபவர்;

திசைதிசை தேனார்க்குந் திருமருத முன்றுறை
வசைதீர்ந்த வென்னலம் வாடுவ தருளுவார்
நசைகொண்டு தந்நிழல் சேர்ந்தாரைத் தாங்கித்த
மிசைபரந் துலகேத்த வேதினாட் டுறைபவர்,

அறல்சாயப் பொழுதோடெம் மணிநுதல் வேறாகித்
திறல்சான்ற பெருவனப் பிழப்பதை யருளுவார்
சூறஞ்சி நிழல்சேர்ந்தார்க் குலையாது காத்தோம்பி
யாறினறிப் பொருள்வெஃகி யகன்றநாட் டுறைபவர்,
எனநீ,
தெருமரல் வாழி தோழிநங் காதலர்
பொருமுரண் யானையர் போர்மலைந் தெழுந்தவர்
செருமேம் பட்ட வென்றியர்
வருமென வந்தன்றவர் வாய்மொழித் தூதே."   (கலி.26.)

இதனுள் 'ஒல்குபு நிழல்சேர்ந்தார்க்கு' எனவே, முன்னர் ஆள்பவர் கலக்குறுத்த அலைபெற்றுப் பின் தன்னை நிழலாகச் சேர்ந்தாரென்பதூஉம், அவர்க்குப் பின்னர் உலைவு பிறவாமற் பேணிக் காத்தானென்பதூஉம், 'விருந்துநாட்டு' என்பதனால் திறைபெற்ற புதிய நாடென்பதூஉம் பெற்றாம். ஏனையவற்றிற்கும் இவ்வாறே கூறிக்கொள்க.

ஏதினாடு - புதிய நாடு. ஆறினறிப் பகைவர் பொருளை விரும்பின நாட்டென்றும் அவரை யகன்ற நாட்டென்றும் பொருள் கூறுக. செருவின் மேம்பட்ட என்றது நாடுகளை.

அதனாற் பெறற வெனறியெனவே நாடு திறைபெறறமை கூறிறறு.

"படைபண்ணிப புனையவும"* எனனும பாலைக்கலியுள் "வலவினை வயக்குதல் வலித்திமன" எனபதறகு வலிய போர் செயது அபபகைவர் தநத நாடடைட் விளக்குதறகு வலித்தி யெனவுந், "தோறறஞசா ரெருபொருள" எனபதற்குத் தோற்றம அமைந்த திரண்ட பொருளாவன அந்நாடுகாததுப பெறற அறமபொருளினபம எனவும, "பகையறு பயவினை" எனபதறகுப பகையறுதறகுக காரணமாகிய நாடாகிய பயனைத் தரும வினையெனவும, "வேட்டபொருள" எனபதறகு அறம பொருளினபமெனவும பொருளுரைததுக்கொளக.

பிறவும இவவாறு வருவன உயத்துணாநது பொருள் கூறுக.

இனிக,

"கேளகே டூன்றவுங் கிளைஞ ராரவுங
கேளல் கேளிர் கெழீஇயின ரொழுகவு
மாளவினைக் கெதிரிய வூக்கமொடு புகலசிறநது" (அகம்-93.)

என வாணிகா பொருளவயிற பிரிநதவா றுணர்க. †

"நட்டோ ராக்கம வேணடியு மொட்டிய
வின்றோ ளணிபெற வரறகு
மன்றோ தோழியவா சென்ற திறமே" (நற்றிணை-286.)

எனபதனுள அணியென றது பூணினை

பிறவும இவவாறு வருவன உயததுணாநதுகொளக. (உ௰)

உக. மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கு முரித்தே.

இஃது எயதாத தெயதுவிததது

இதன பொருள.—மேலோா முறைமை-மேல அதிகாரப பட்டு நினற வாணிகாககு ஓதிய அறநதலைப பிரியாப பொருள செயல் வகை, நாலவாககும உரிதது-அநதணாககும அரசர்க கும இருவகை வேளாளாககும உரிதது எனறவாறு.

இதறகு வாணிகாககு வேதநூலுள இழைதத பொருண் முடிவானே இநநாலவரும பொருணமுடிபபரெனிற பிரிவொன ருகி மயஙகக கூறலெனனுங குறறநதஙகுமாகலின அது கருத் தனறு, இநநால்வருள அநதணா ஓதலுந தூதுமபறறிய பொருணமுடித்தலும, அரசா பகைவயிற பிரிவும பறறிய

* கலி-17 † 'காணக' எனவும பாடம.

பொருண்முடித்தலும், உயர்ந்த வேளாளர் பகைவயிற் பிரிவு பற்றிய பொருண்முடித்தலும், உழுதுண்பார் வாணிகத்தாற் பொருண்முடித்தலுங் கருதத் வேற்று வேள்விக்குப் பிரிந்து சடங்கிற்கு உறுப்பாகியும் அதற்குக் *குரவனாகியும் நிற்றல் உரிமையின் ஆண்டு வேள்விசெய்தான் கொடுத்தபொருள் கோடல் வேண்டுதலானும் அறங்கருதித் தூதிற்பிரியினும் அவர் செய்த பூசனை கோடல்வேண்டுமாகலானும் அவை அந்தணர்க்குப் † பொருள் வருவாயாயிற்று. வேள்விக்குப் பிரிதல் ஓதற்பிரிவின் பகுதியாயிற்று.

உதாரணம் :—

"நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுங் கடுத்துந்தா
மஞ்சிய தாங்கே யணங்காகு மென்னுஞ்சொ
லின்றீங் கிளவியாய் வாய்மன்ற நின்கேள்
புதுவது பன்னாளும் பாராட்ட யானு
மிதுவொன் றுடைத்தென வெண்ணி யதுதேர
மாசில்வண் சேக்கை மணந்த புணர்ச்சியுட்
பாயல்கொண் டென்றோட் கனவுவா ராய்கோற்
றொடிநிரை முன்கையாள் கையாறு கொள்ளாள்
கடிமனை காத்தோம்ப வல்லுவள் கொல்லோ
விடுமருப் பியானை யிலங்குதேர்க் கோடு
நெடுமலை *வெஞ்சுரம் போகி நடுநின்றெஞ்
செய்பொருண் முற்று மளவென்றா ராயிழாய்
தாமிடை கொண்ட ததுவாயி னம்மின்றி
யாமுயிர் வாழு மதுகை யிலமாயிற்
றொய்யி றுறந்தா ரவரெனத் தம்வயி
னொய்யார் நுவலும் பழிநிற்பத் தம்மொடு
போயின்று சொல்லென் னுயிர்." (கலி-24.)

இதனுள் 'நடுநின்' றென்றதனான் இருபெருவேந்தரையுஞ் சந்து செய்வித்தற்கு யான் நடுவே நிற்பலென்றும், 'எஞ் செய்பொருண் முற்றுமள' வென்றதனான் அது முடித்தபின்னர் யாம் பெறுதற்குரியவாய அவர் செய்யும் பூசனையாகிய பொருண் முடியு மளவுமென்றும், அந்தணன் பொருள்வயிற் பிரியக் கருதிக் கூறிய கூற்றினை அவன் தலைவி கூறியவாறுணர்க. இதனுட் 'கடிமனைகாத்' தென்றதனை இல்லறமாகவும் 'ஓம்ப' வென்றதனைச் செந்தீயோம்பவென்றுங் கொள்க.

---

* 'களவனாகியும்' எனவும் பாடம்.

† 'பொருள் வரவாயிற்று' எனவும் பாடம்.

* 'அத்தம்' எனவும் பாடம்.

"நன்கலங் களிற்றொடு நண்ணா ரேந்தி
வந்து திறைகொடுத்து வணங்கினர் வழிமொழிந்து" (அகம்.124)

என்புழி, நன்கலந் திறைகொடுத்தோ ரென்றலிற் பகைவயிற் பிரிவே பொருள்வருவாயாயிற்று. ஒழிந்தனவும் இவ்வாறே உய்த்துணர்க.

மேலோர் முறைமை ஏனோர்க்கு முரித்தே என்றது நால்வர்க்கு முரித்தே என்றது முற்கூறிய வணிகரையொழிந்த இருவகை வெள்ளாளரையுங் கூட்டியென் றுணர்க. அவர் பொருள்வயிற் பிரிந்தனவுஞ் சான்றோர் செய்யுட்களை நோக்கி உய்த்துணர்ந்துகொள்க. அவர்களுள் உழுதுண்பார்க்குக் கலத்திற்பிரிவும் உரித்து. ஏனையோர்க்குக் காலிற்பிரிவே உரித்தென்றுணர்க. (உக)

௩௦. மன்னர் பாங்கிற் பின்னோ ராகுப.

இஃது இறுதிநின்ற வேளாளர்க்கு இன்னுமோர் பிரிவு விகற்பங் கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—மன்னர் பாங்கின்-அரசரைச் சார்ந்து வாழும் பக்கத்தாராகி நிற்றல் காரணமாக, பின்னோர் ஆகுப-பின்னோரென்பப்பட்ட வேளாளர் வரையறையின்றி வேந்தன் ஏவிய *திறமெல்லாவற்றினும் பிரிதற்கு ஆக்கமுடையராகுப என்றவாறு.

மன்னர் பின்னோரென்றற் பன்மையான் முடியுடையோரும், முடியில்லாதோரும், உழுவித்து உண்போரும், உழுது உண்போருமென மன்னரும் வேளாளரும் பலரென்றார். † 'வேளாண் மாந்தர்க்கு' ‡ 'வேந்துவிடுதொழிலில்' என்னும் மரபியற் சூத்திரங்களான் வேளாளர் இருவகையரென்ப. அரசரேவுந் திறமாவன பகைவர்மேலும் நாடுகாத்தன்மேலுஞ் சந்து செய்வித்தன்மேலும் பொருள்வருவாய மேலுமாம்.

அவருள் உழுவித்துண்போர் மண்டிலமாக்களுந் தண்டத்தலைவருமாய்ச் சோழநாட்டுப் பிடவூரும் அழுந்தூரும் நாங்கூரும் நாவூரும் ஆலஞ்சேரியும் பெருஞ்சிக்கலும் வல்லமுங் கிழாரும் முதலிய பதியிற்றோன்றி வேளெனவும் அரசெனவும் உரிமையெய்தினோரும், பாண்டிநாட்டுக் காவிதிப்பட்ட மெய்தினோருங், குறுமுடிக் குடிப்பிறந்தோர் முதலியோருமாய முடியுடைவேந்தர்க்கு மகட்கொடைக்கு உரிய வேளாளராகுப.

---

* 'நிலமெல்லாவற்றினும்' எனவும் பாடம்.

† தொல்-பொ-மர-௮௦.

‡ „ „ „ ௮௧.

o"இருங்கோ வேண்மா னருங்கடிப பிடவூர்" எனவும **"ஆலஞ் சேரி மயிந்த னூருண்கேணிநீ ரொபபோன" எனவுஞ சான றோர் செயயுடசெயதார். உருவபபஃறோ இளஞசேடசென்னி அழுந்தூர்வேளிடை மகட்கோடலும அவன மகனாகிய கரிகாற பெருவளத்தான நாஙகூர்வேளிடை மகட்கோடலுங கூறுவர்.

இதனானே,

"பகடுபுறந தருநர் பார மோம்பிக்
குடிபுறந் தருகுவை யாயின்" (புறா-35)

எனவும,

ஞாலத்துக், கூலம் பகாநா குடிபுறந தராஅக்
குடிபுறந தருநர் பார மோம்பி" (பதிற்று-இரண்டு-3.)

எனவுஞ சான்றோர் கூறியவாறுணர்க.

உதாரணம் :—

"வேந்தன் குறைமொழிந்து வேண்டத் தலைப்பிரிந்தார்
தாந்தங் குறிப்பின ரல்லரா-லேந்திழாய்
கண்பனி வாரக் கலஙகல பிரிவரோ
தண்பனி நாளே தனித்து"

எனவரும்.

தந்தையர் மக்கள் முகங்கா ணமல்
வெநத சாகம் வேறுவே றருந்திக்
குணனுள தலையுங கொடுத்து வாழநத
கணவனை மகளிர் கண்பா ராமல்
விழித்தவிழி யெல்லாம் வேறறு விழியாகி
யறவுரை யின்றி மறவுரை பெருகி
யுறைமறந் தொழிந்த வூழிக் காலத்துத்
தாயில் லவர்க்குத் தாயே யாகவுந
தநதையில் லவர்க்குத் தநதையே யாகவும
இந்த ஞாலத் திடுக்கண் தீர
வநது தோன்றினன் மாநிதிக் கிழவன்
நீலஞ் சேரு நெடுமால் போலவான்
ஆலஞ் சேரி மயிந்த னென்பான்
ஊருண் கேணி நீரொப் போனே
தன்குறை சொல்லான் பிறன்பழி யுரையான்

o புறநானூறு-395.
**"கால ஞாயிறு கடுஙகதிர் பரப்பி
வேலையுங குளனும வெடிபடச் சுவறித்

மறந்தும் பொய்யான் வாய்மையுங் குன்றான்
வருந்த வேண்டா வழுதி
இருந்தனை யிருந்தனை யிடர்கெடுத் தனமே."

இது தமிழ் நாவலர் சரிதையிற் கண்டது.
(சோழமண்டல சதகம்-30 மேற்கோள்.)

௩௧. உயர்ந்தோர்க் குரிய வோத்தி னான.

இது நான்கு வருணத்தோர்க்கும் எய்தாத தெய்துவித்தது.

இதன் பொருள்:—ஓத்தினான-வேதத்திற் பிறந்த வடநூல்களுந் தமிழ் நூல்களும், உயர்ந்தோர்க்கு உரிய-அந்தணர் அரசர் வணிகர்க்கும், உயர்ந்த வேளாளர்க்கும் உரிய என்றவாறு.

அவை சமய நூல்களும் ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டுக் கூறுந் தருக்க நூல்களுந் தருமநூல்களும் சோதிடமும் வியாகரணம் முதலியனவும் அகத்தியம் முதலாகத் தோன்றிய தமிழ் நூல்களுமாம். வேதந்தோன்றிய பின்னர் அது கூறியபொருள்களை இவையும் ஆராய்தலின் ஓத்தினானவென்று அவற்றிற்குப் பெயர்கூறினார், ஓத்தென்பது வேதத்தையே யாதலின். (௩௧)

௩௨. வேந்து வினையியற்கை வேந்தனி னொரீஇய
ஏனோர் மருங்கினு மெய்திட னுடைத்தே.

இது மலயமாதவன் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணலுழை நரபதியருடன் கொணர்ந்த பதினெண்வகைக் குடிப்பிறந்த வேளிர்க்கும் வேந்தன்றொழில் உரித்தென்கிறது.

இதன் பொருள்:—வேந்து வினை இயற்கை-முடியுடைவேந்தர்க்குரிய தொழிலாகிய இலக்கணங்கள்; வேந்தனின் ஒரீஇய ஏனோர் மருங்கினும் எய்து இடன் உடைத்து-அம்முடியுடை வேந்தரை யொழிந்த குறுநிலமன்னரிடத்தும் பொருந்தும் இடனுடையது என்றவாறு.

அவர்க் குரிய இலக்கணமாவன, தன்பகைவயிற் றானே சேறலுந் தானதிறைபெற்ற நாடுகாக்கப் பிரிதலும் மன்னர் பாங்கிற் பின்னோரெனப்பட்ட வேளாளரை ஏவிக்கொள்ளுஞ் சிறப்புமாம்.

உதாரணம்:—

"விலங்கிருஞ் சிமயக் குன்றத் தும்பர்
வேறுபன் மொழிய தேஎ முன்னி
வினைநசைஇப் பரிக்கு முரன்மலி நெஞ்சமொடு
புனைமா ணெஃகம் வலவயி னேந்திச்
செலன்மாண் புற்ற" (அகம்-215.)

எனபுழி வேறுபன்மொழிய தேஎத்தைக் கொள்ளக்கருதிப் போர்த்தொழிலைச் செலுத்தும் உரன்மிக்க நெஞ்சமென்றலின்,

இது குறுநிலமன்னன் தன்பகைவயின் நாடுகொள்ளச் சென்ற தாம், *வேந்தனென்ப பெயர் கூறாமையின். †"பகைபடுபச்சை நெய தோய்தது" என்னும் அகப்பாட்டினுண்" முடிந்தன றம மனர் முன்னிய வினையே" என்றலிற் றுனே குறுநிலமன்னன் சென்றதாம். ஏனைய வந்துழிக் காண்க. (௩௨)

௩௩. பொருள்வயிற் பிரிதலும் அவர்வயின் உரித்தே உயர்ந்தோர் பொருள்வயின் ஒழுககத் தான.

இஃது அக் குறுநிலமன்னர்க்குப் பொருள்வயிற் பிரிதலும் ஓதற் பிரிதலும் உரிய வென்கிறது.

இதன் பொருள்:—பொருள் வயினும்-தமக்குரிய திறையர் கப்பெறும் பொருளிடத்தும், உயர்ந்தோர் ஒழுக்கத்து ஆன பொருள் வயினும்-உயர்ந்த நால்வகை வருணத்தார்க்குரிய ஒழுக்கத்திலேயான ஓ த தி ட த் து ம், பிரிதல் அவர்வயின் உரித்து-பிரிந்துசேறல் அக் குறுநிலமன்னரிடத்து உரித்து என்றவாறு.

பொருள்வயிற்பிரிதல் பொருள்தேடுகின்ற இடத்தின் கண்ணென வினைசெயயிடமாயநின்றது ‡'உயர்ந்தோர்க்குரிய வோத் தினுன்' என்று அவவோத்தினை அவரொழுக்கத்திலேயான பொருளென்றுர் அச் சூத்திரத்திற் கூறிய ஓதற்பிரிவே இவர்க் கும் உரித்தென்று கொள்க இவற்றுக்குச் சான்றோர் செய யுட்களுள்வழிப் பொருள்படுமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க. ()

௩௪. மூன்றீர் வழக்கம் மகடூஉவோ டில்லை.

இது முற்கூறிய ஓதல் பகை தூது காவல் பொருள் என்ற ஐந்தனுட் பகையுங் காவலும் ஒழிந்தவற்றிற்கு ஓரிலக்கணங் கூறுகின்றது

இதன் பொருள்.—ஓதலுந் தூதும் பொருளுமாகிய மூன்று நீர்மையாற் செல்லுஞ் செலவு தலைவியோடு கூடச் சேறலின்று என்றவாறு.

தலைவியை உடன்கொண்டு செல்லாமை முற்கூறிய உதார ணங்களிலும் ஒழிந்த சான்றோர் செய்யுட்களுள்ளுங் காண்க. இதுவே ஆசிரியர்க்குக் கருத்தாதல் தலைவியோடுகூடச் சென்றாராகச் சான்றோர் புலனெறிவழக்கஞ் செய்யாமையான் உணர்க.

இனித், தலைவி கற்பினுட் பிரிவாற்றது எம்மையும் உடன் கொண்டு சென்மினெனக் கூறுவனவுந் தோழி கூறுவனவுஞ்

---

*'வேந்தன் பகை கூறாமையின்' எனவும் பாடம்

†அகம்—௨௪௪

‡தொல்-பொரு-அகத்-௩௧.

செலவழுங்குவித்தற்குக் கூறுவனவென்று உணர்க. அக் கூற்றுத் தலைவன் மரபு அன்றென்று மறுப்பன * 'மரபுநிலை திரியா' என்பதனுள் அமைந்தது.

இனி, இச்சூத்திரத்திற்குப், 'பொருள்வயிற் பிரிவினைக் கலத்திற்பிரிவு தலைவியுடன் சேறலில்லை, எனவே, காலிற் பிரிவு தலைவியுடன் சேறல் உண்டு' என்று பொருள் கூறுவார்க்குச் சான்றோர் செய்த புலனெறிவழக்கம் இன்மை உணர்க. இனி, உடன்கொண்டு போகுழிக் கலத்திற் பிரிவின்று, காலிற்பிரிவே யுளதென்பாரும் உளர் (கச)

கரு. எத்திணை மருங்கினும் மகடூஉ மடல்மேற்
பொற்புடை நெறிமை இன்மை யான.

இஃது இத்துணையும் †பாலைக்கு உரிய இலக்கணங் கூறி, மகடூஉ அதிகாரப்படுதலிற் பெருந்திணைக்கு உரியதோர் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—எத்திணை மருங்கினும்-கைக்கிளை முதற் பெருந்திணையிறுவாய் ஏழன்கண்ணும், மகடூஉ மடல் மேல் நெறிமை-தலைவி மடலேறினாளாகக் கூறும் புலனெறிவழக்கம், பொற்புடைமை இன்மையான - பொலிவுடைமையின்று, ஆதலான் அது கூறப்படாது என்றவாறு.

> "கடலன்ன காமம் உழந்து மடலேறாப்
> பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில." (குறள்-1137.)

என வரும்.

> "கடலன்ன காமத்த ராயினும் பெண்டிர்
> மடலூரார் மைந்தர்மே லென்ப —மடலூர்தல்
> காட்டுகேன் வம்மின் கலிவஞ்சி யாரகோமான்
> வேட்டமா மேல்கொண்ட போழ்து."

என்றாரால்லோவெனின், இது மடலேற்றன்று; ஏறுவலெனக் கூறிய துணையேயாம். (கரு)

கசா. தன்னும் அவனும் அவளுஞ் சுட்டி
மன்னு நிமித்தம் மொழிப்பொருள் தெய்வம்
நன்மை தீமை யச்சஞ் சார்தலென்
றன்ன பிறவும் அவற்றொடு தொகைஇ
முன்னிய காலம் மூன்றுடன் விளக்கித்
தோழி தேஎத்துங் கண்டோர் பாங்கினும்

---

* தொல்-பொரு-அகத்-சரு.
† 'ஐம்பாற்குமுரிய' எனவும் பாடம்.

போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலும்
ஆகிய கிளவியும் அவ்வழி யுரிய.

இது பிரிவிலக்கணம அதிகாரபபடடு வருதலிற் கொண்டு தலைக்கழிந்தழி வருநதுவோர தாயரெனபதூஉம ; அதனது பகுதியுங கூறுகின்றது.

இதன் பொருள் :—போகிய திறத்து நறறாய - தலைவியுந் தலைவனும உடனபோய காலதது அம மகட பயந்த நறறாய, தன்னும அவனும அவளுஞ சுட்டிக் காலம மூனறுடன மன னும நனமை தீமை முனனிய விளக்கிப புலமபலும-தனனையுந் தலைவனையுந தன மகளையுங குறித்துக் காலம மூனறுடன நிலை பெறறு வரும *நலவினை தீவினைககுரிய காரியஙகளைத் தன நெஞசிறகு விளக்கி வருநதிக் கூறுதலும, அச்சஞ சாதல் எனறு அனன பிறவும நிமித்தம மொழிபபொருள தெயவம அவறறொடு தொகைஇப புலமபலும-அச்சஞ சாதலெனறு கூறபபட்டவறறையும அவைபோலவன பிறவறறையும பல்லி முதலிய சொல் நறசொல் தெயவங கட்டினுங கழஙகினும இட்டு உரைககும அத் தெயவப பகுதியெனறவறறொடு கூட்டி வருநதிக கூறலும, தோழி தேஎததும கண்டோா பாஙகினும் புலமபலும-தோழியது ஆறறுமையைக கண்டுழியுந தலைவி யைத தேடிபபோய்க காணாது வந்தாரைக கண்டுழியும வருந் திக் கூறலும, அவவழி ஆகிய கிளவியும - அவ வுடனபோக கிட்டதுச் சானறோா புலனெறிவழககஞ செயதறகுரியவாய வருங கிளவிகளும, உரிய-உட்னபோகிய திறதது உரிய எனற வாறு

நறறாய புலமபலுங கிளவியும் போகியதிறதது உரிய வென முடிகக. எனறெனபதனையும புலமபலெனபதனையும யாண்டுங கூட்டுக. இஙஙனம உடனபோக்கி வருந்துதல நோககித தாயை முறகூறித் தலைவன கொணடுபோயினமை நோககித் தலைவிமுனனா அவனைக கூறினா. அவளும அவனும எனறு பாடம ஓதுவாரும உளா.

உதாரணம: —

"மளளர் *கொட்டின் மஞஞை யாலும்
உயாநெடுங குன்றம் படுமழை தலைஇச்
சுரநனி யினிய வாருக் திலல
அறநெறி யிதுவெனத் தெளிந்தவென்
பிறைநுதற் குறுமகள போகிய சுரனே" (ஐங்—371.)

இதனுள அறநெறி இதுவெனத் தெளிந்த எனமகளெனறு தாய கூறவே உடனபோககுத தருமமெனறு மகிழ்ந்து கூறி

* 'நலவினை தீவினை கருதிய' எனவும பாடம.
* 'கொட்டு மஞஞை' எனவும் பாடம்.

அங்ஙனங் கூட்டிய நல்வினையைத் தன் நெஞ்சிற்கு விளக்கிப் புலம்பியவாறு காண்க.

"நாடொறுங் கலுழு மென்னினு மிடைநின்று
காடுபடு தீயிற் கனலியா மாதோ
நல்வினை நெடுநகர் கலலெனக் கலங்கப்
பூப்புரை யுண்கண் மடவரற்
போக்கிய புணர்ந்த வறனில பாலே." (ஐங்-376.)

இது தீவினையை வெகுண்டு புலம்பியவாறு காண்க. பால், பழவினை. இவை ஐங்குறுநூறு.

இனி அச்சம் இருவகைத்து, தலைவி ஆண்டை விலங்கும் புள்ளும் ஆறலைப்போரும் முதலிய கண்டு அஞ்சும் அச்சமும், தந்தை தன்னையர் பின்சென்றவர் இஃதறமென்றுது தீங்கு செய்கின்றாரோ என்று அஞ்சும் அச்சமுமென.

"நினைத்தொறுங் கலுழு மிடுமலை யெய்துக
புலிக்கோட் பிழைத்த கவைக்கோட்டு முதுகலை
மான்பிணை யணைதர வாண்குரல் விளிக்கும்
வெஞ்சுர மென்மக ளுய்த்த
வம்பமை வல்வில் விடலை தாயே." (ஐங்-373.)

இதுவும் ஐங்குறுநூறு.

"கேளாய் வாழியோ மகளைநின் தோழி
திருநகர் வரைப்பகம் புலம்ப அவனொடு
பெருமலை இறந்தது நோவேன் நோவல்
கடுங்கண் யானை நெடுங்கை சேர்த்தி
முடங்குதாள் உதைத்த பொலங்கெழு பூழி
பெரும்புலர் விடியல் விரிந்துவெயில் எறிப்பக்
கருந்தா மிடற்ற செம்பூழ்ச் சேவல்
சிறுபுன் பெடையொடு குடையும் ஆங்கண்
அஞ்சுவரத் தகுந கானம் நீந்திக்
கன்றுகா ணாது புன்கண்ண செவிசாய்த்து
மன்றுநிறை பைதல் கூரப் பலவுடன்
கறவை தந்த கடுங்கான் மறவர்
கல்லென் சீறூர் எல்லியின் அசைஇ
முதுவாய்ப் பெண்டின் செதுகால் குரம்பை
மடமயி லன்னஎன் நடைமெலி பேதை
தோள்துணை யாகத் துயிற்றத் துஞ்சாள்
வேட்டக் கள்வர் விசியுறு கடுங்கண்
சேக்கோள் அறையுந் தண்ணுமை
கேட்குநள் கொல்லெனக் கலுழுமென் னெஞ்சே." (அகம்-63.)

இவை அச்சங் கூறின.

தந்தை தனனையா சென்ருரென்று சான்ரேர் செய்யுட் செயதிலா, அது புலனெறிவழககம அனமையின.

இனிச் சாாதலும இருவகைததது· தலைவி சென்று சாரும இடமும, மீண்டு வநது சாருமஇடமுமென.

உதாரணம :—

"எம்வெங் காமம இயைவ தாயின்
மெய்ம்மலி பெரும்பூட் செமமற் கோசா
கொடிமையம பசுங்காய்க் குடுமி விளைந்த
பாக லாாகைப பறைக்கட பீலித்
தோகைக காவின் துளுநா டனன
வறுங்கை வமபலர்த தாங்கும பண்பிற
செறிநத சேரிச செமமல் மூதூர்
அறிநத மாக்கட் டாகுக தில்ல
தோழி மாரும யானும புலம்பச
சூழி யானைச் சுடாப்பூண் நன்னன
பாழி யன்ன கடியுடை வியன் நகர்ச்
செறிநத காப்பிகந் தவனொடு போகி
அத்த இருப்பை ஆர்கழல புதுப்பூத்
துய்த்த வாய துகளநிலம பரபபக்
கொன்றை யஞ்சினைக் குழறபழங் கொழுதி
வன்கை யெண்கின் வயநிரை பரக்கும
இன்றுணைப் பிரிந்த கொளகையொ டொராங்குக்
குனற வேயில திரண்டஎன்
மென்றோள அஞ்ஞை சென்ற ஆறே." (அகம்.15)

"அருஞ்சுரம இறநதவென் பெருநதோட் குறுமகள
திருநதுவேல விடலையொடு வருமெனத தாயே
புனைமாண் இஞ்சி பூவலஊட்டி
மனைமணல அடுத்து மாலை நாறறி
உவநதினி தயரு மென்ப யானு
மான்பிணை நோக்கின் மடநல லாளை
யீன்ற நட்பிற கருளான் ஆயினும
இன்னகை முறுவல ஏழையைப் பன்னாட்
கூநதல வாரி நுசுப்பிவாங தோமபிய
நலமபுனை *யுதவியும உடையன் மன்னே
அஃதறி †கிறபினோ நன்றுமற றிலல
அறுவை தோயும ஒருபெருங் குடுமிச்
சிறுபை நாறறிய பஃறலைக் கொடுங்கோல்
ஆகுவ தறியும முதுவாய் வேல

* 'உதவியோ' எனவும பாடம † கறபின்ன்று எனவும் பாடம்.

கூறுக மாதோநின் கழங்கின் றிட்பம்
மாறா வருபனி கலுழுங் கங்குலின்
ஆனா துயருமென் கண்ணினிது படீஇயர்
எம்மனை முந்துறத் தருமோ
தன்மனை உய்க்குமோ யாதவன் குறிப்பே." (அகம்-195.)

இவ் வகைப்பாட்டு இரண்டும தெய்வத்தொடு படுத்துப் புலம்பியது.

"இலலெழும் வயலை யிலையு மூழ்த்தன
செல்வ மாக்களிற் செலவு மஃகின
மயிலடி யிலைய மாக்குரல நொச்சிப்
பயிலிணர் நறும்பொழிற பாவையுந தமியள
ஏதி லாளன் பொய்யபப பொய்மருண்டு
பேதை போயினள பிறநகுமனை பிறநதெனா
மான்ற மாலை மனையொடு புலமப
ஈன்ற தாயு மிடும்பைய ளெனாநினைந்து
அங்கண் வானத் தகடுர்நது திரிதருந
திங்கட் கடவு டிரித்துநீ பெயர்த்தரிற்
கடிமலர்க் கொன்றைக் காவலன் சூடிய
குடுமியஞ் செலவங் குன்றினுங் குன்றாய்
தண்பொழில கவிதத தமனிய வெண்குடை
ஒண்புகழ்த் தநதைக் குறுதி வேண்டித்
தயங்குநடை முதுமை தாங்கித் தான்றனி
யியங்கு நடை யிளமை யின்புற் றீந்த
மான்றே ரண்ண ரேன்றுபுகழ போலத
துளங்கிரு ளிரவினு மன்றி
விளங்குவை மன்னலிவ் வியலிடத் தானே." (தகடூர் யாத்திரை,)

இது தெய்வத்தை நோக்கிக் கூறியது.

"மறுவில் தூவிச் சிறுகருங் காக்கை
யன்புடை மரபினின் கிளையோ டாரப்
பச்சூன் பெய்த *பைந்நிண வல்சி
பொலம்புனை கலத்தில தருகுவென் மாதோ
வெஞ்சின ‡விறல்வேல் விடலையோ
டஞ்சி லோதியை ‡வரக்கரைந் தீமே." (ஐங்குறு-391)

இவ வைங்குறுநூறு நிமித்தத்தொடுபடுத்துப் புலமபியது. நற்சொல்லொடுபடுத்தன வந்துழிக் காண்க.

---

* 'பைந்நிண வல்சி' எனவும் பாடம்.

† 'விறல்வேற் காளையோ' டெனவும் பாடம்.

‡ 'வரக்கரைந் திடுமே' எனவும் பாடம்,

இனி 'அன்னபிறவுமெனறதனுல்'

"ஈன்று புறந்தந்த எமமும உள்ளாள
வான்தோய் இஞ்சி நன்னகா புலமபத்
தனிமணி இரட்டுந தாளுடைக் கடிகை
நுழைநுதி நெடுவேற குறுமபடை மழவா
முனையாத் தந்து முரமபின் வீழ்தத
வில்லேர் வாழ்க்கை விழுததொடை மறவர்
வலலாண் பதுக்கைக் கடவுட் பேண்மாா
நடுகற் பீலி சூட்டித் ¶துடிப்படுத்துத
தோப்பிக் களளொடு துரூஉப்பலி கொடுக்கும
போக்கருங் கவலைய புலவுநா றருஞ்சுரந
துணிநதுபிறள ஆயினள ஆயினும அணிநதணிந
தாரவ நெஞ்சமொ டாய்நலன் அளைஇத்தன்
மார்பு துணையாகத் துயிறறுக திலல
துஞ்சா முழுவிற் கோவற் கோமான்
நெடுநதோக் காரி கொடுஙகான் முன்றுறைப்
பெண்ணையம் பேரியாறறு நுண்ணறல் கடுக்கு
நெறியிருங் கதுப்பினென் பேதைக்
கறியாத் தேஎத தாறறிய துணையே" (அகம்-35)

இவவகம் தலைவனமிகவும அனபுசெய்கவெனறு தெயவத திற்குப பராஅய்து.

"நீர்நசைக் கூக்கிய வுயவல் யானை
யியமபுணர் தூமபி னுயிர்க்கு மத்தஞ்
சென்றனண் மன்றவென் மகளே
§பநதும் பாவையுங் கழஙகுமெமக் கொழிததே." (ஐங்குறு-377.)

இவ் வைங்குறுநூறு யாம இவறறைக் கணடு வருந்த இவறறை எமக்கு ஒழிததுத தானநீா இலா ஆரிடைப பேரயி னுளெனறது.

"என்னு முள்ளினள கொலலோ தன்னை
நெஞ்சுணத் தேற்றிய வஞ்சினக் காளையொ
*டழுங்கன் மூதா ரலரெழச
செழுமபல் குன்ற மிறநதவென் மகளே" (ஐங்குறு-372.)

இஃது எனனை நினைபபாளோவெனறது.

இன்னும இதனுனேசெயயுட்களுள இவறறின வேறுபட வருவனவெல்லாம் அமைததுக கொளக.

¶ 'துடிப்படத்' எனவும பாடம.
§ 'பநது பாவையும்' எனவும பாடம.
* 'அழுங்கின் மூதூர்' எனவும் பாடம.

"செல்லிய †முயலிற் பாஅய சிறகர்
வாவ ‡லுகக்கு மாலையாம புலமபப்
போகிய வவட்கோ நோவேன் றேமொழித்
துணையிலள் கலுழு நெஞசின்
இணையே ருண்க ணிவட்குநோ வதுவே." (ஐங்குறு-378.)

இது தோழி தேளததுப புலமபல. இஃது ஐங்குறுநூறு
தோழி தேளததுமெனப பொதுபபடக் கூறியவதனாற்
தோழியை வெகுணடு கூறுவனவுங கொளக.

"வரியணி பநதும வாடிய வயலையு
மயிலடி யன்ன மாககுர னொச்சியுங
கடியுடை வியனகாக் காண்வரத தோன்றத்
தமியேன் கண்டதண் டலையுந தெறுவர
நோயா கின்றே மகளை நின்றோழி
யெரிசினந §தணிநத இலையி லருசினை
வரிப்புறப் புறவின் புலம்புகொ டெளவிளி
யுருப்பவி ரமையத் தமாப்பன கேட்கு
யிலங்கிலை வெளவேல விடலையை
விலஙகுமலை யாரிடை நலியுங்கொ லெனவே' (நற்றிணை-305)

என வரும.

"*இதுவென் பாவைக் கினியநன் பாவை
யிதுவென் பைஙகிளி யெடுத்த பைஙகிளி
யிதுவென் பூவைக் கினியசொற பூவையென்
றலமவரு நோக்கி னலமவருஞ் சுடர்நுதல்
காண்டொறுங காண்டொறுங கலங்கி
நீங்கின ளோவென் பூங்க ணோளே." (ஐஙகுறு-375.)

இவவைங்குறுநூறு தேடிககாணாதுவநதாரைககண்டுபுலம்பி
யது.

இனி அவவழியாகிய கிளவிகளுட்சில வருமாறு:—

"ஒருமக ளுடையேன் மன்னே யவளுஞ
செருமிகு மொய்மபிற் கூர்வேற் காளையொடு

† 'முயலின்' எனவும பாடம.
‡ 'உவக்குமாலை' எனவும் பாடம.
§ 'தவிாநத' எனவும பாடம.
* 'இதுவென பாவை பாவை யிதுவென்
னலமரு நோக்கி னலமவரு சுடாநுதற
பைஙகிளி யெடுத்த பைஙகிளி யென்றிவை
காண்டொறுங காண்டொறுங கலஙக
நீஙகின ளோவென் பூங்க ணோளே'
எனவும பாடம.

பெருமலை யருஞ்சுர நெருநற் சென்றனள்
இனியே,
தாங்குநி னவல மென்றீ ரதுமற்
றியாங்கன மொல்லுமோ வறிவுடை யீரே
யுள்ளி னுள்ளம் வேமே யுண்கண்
மணிவாழ் பாவை நடைகற் றன்னவென்
அணியியற் குறுமக ளாடிய
மணியேர் நொச்சியுந் தெற்றியுங் கண்டே." (நற்றிணை-184.)

இந் நற்றிணை தெருட்டும் அயலிலாட்டியர்க் குரைத்தது.

"கயந்தலை மடப்பிடி பயம்பிற பட்டெனக்
களிறுவிளிப் படுத்த கம்பலை வெரீஇ
ஓய்யென வெழுந்த செவ்வாய்க் குழவி
தாதெரு மறுகின் மூதா ராங்கண்
எருமை நல்லான் பெருமுலை மாந்தும்
நாடுபல இறந்த நன்ன ராட்டிக்கு
ஆயமும் அணியிழந் தழுங்கின்று தாயும்
இன்றோள் தாராய் இறீஇயரென் னுயிரெனக்
கண்ணு நுதலு நீவித் தண்ணெனத்
தடவுநிலை நொச்சி வரிநிழ லசைஇத்
தாழிக் குவளை வாடுமலர் சூடித்
தருமணற் கிடந்த பாவையென்
அருமக ளேயென முயங்கின ளழுமே." (அகம்-165.)

இம் மணிமிடை பவளத்துத் தாய நிலையும் ஆயத்து நிலையுங் கண்டோர் கூறியவா றுணர்க.

"மான்பிண கொளகையொடு மயக்குதுயர் செய்த
வன்பி லறனு *மருளிற்று மன்ற
வெஞ்சுர மிறந்த அஞ்சி லோதி
பெருமட மான்பிணை யலைத்த
சிறுநுதற் குறுமகட் காட்டிய வம்மே." (ஐங்குறு-394)

இவ் வைங்குறுநூறு தலைவி மீண்டு வந்துழித் தாய சுற்றத் தார்க்குக் காட்டியது.

"நும்மனைச் சிலம்பு கழீஇ யயரினு
மெம்மனை வதுவை நன்மணங் கழிகெனச்
சொலலி னெவனோ †மற்றே வென்வேன்
மையற விளங்கிய கழலடிப்
பொய்வல் காளையை யீன்ற தாய்க்கே." (ஐங்குறு-399.)

---

* 'அருளின்று' எனவும் பாடம்.
† 'தோழி' எனவும் பாடம்.

இவ் வைங்குறுநூறு தலைவன மீணடு தலைவியைத தன மனைக்கட் கொண்டுவருதுழி அவன தாய சிலமபுகழி நோனபு செயகினறுளெனக் கேட்ட நறறுய ஆணடுநினறும வந்தார்க்குக் கூறியது.

இனனுஞ சானறோா செயயுடகளுள வேறுபட வருவன வெல்லாம இதனுன அமைக்க.

நஎ. ஏமப் பேரூர்ச் சேரியுஞ் சுரத்துந்
தாமே செல்லுந் தாயரும் உளரே.

இஃது எயதியதனமேற சிறபபுவிதி.

இதன் பொருள் :—ஏமபபோரூாச்சேரியும சுரததும-பதி யெழுவறியாப பேரூரிற றெருவின கணணும அருவழிக்கணணும, தாமே செல்லும தாயரும உளா-தநதையுந தனையரும உணரா முனனம எதிர்பபடடு மீடடறகுத தாமே போகுந தாயரும உளா எனறவாறு.

உமமை எண்ணுமமை. தாயரெனப பனமை கூறித தாமேயெனப பிரித்ததனறு சேரிக்கு நறறுய சேறலுஞ, சுரததிறகுச் செவிலிததாய சேறலும புலனெறி வழக்கிறகுச் சிறநததெனறுணர்க.

உதாரணம :—

* * *

"வெமமலை யருஞ்சுர நமமிவ ணொழிய
விருநில முயிரக்கு மின்னுக் கான
நெருநற் போகிய பெருமடத் தகுவி
யையதக லலகுற றழையணிக் கூட்டுங
கூழை நொச்சிக் கீழ தென்மகள
சேப்புடைச் சிறுவிரல வரிதத
வண்டலுங் *காணிரோ கண்ணுடை யீரே." (அகம்-275.)

வண்டலைக் காணா தேளதது நினறு காணில் ஆற்றீரெனக் கூறினமையின ஆய்த்திணையகனறு இறபுறஞ் சென்று சேரியோர்க்கு உரைததாயிறறு.

"நிலந்தொட்டுப் புகாஅா வான மேறுா
விறந்திரு முந்நீர்க் காலிற செலலா
நாட்டி னட்டி னூரி னூரிற
குடிமுறை குடிமுறை தேரிற்
கெடுநரு முளரோநம காத லோரே." (குறு-130.)

இது செவிலி தேடத் துணிநதது. இக் குறுந்தொகையுள நமமாற காதலிக்கப்படடா ரெனறது அவவிருவரையும. தாயரு

* 'காண்டிரோ' எனவும பாடம.

முன்றெனறதனற றந்தையும் தன்னையரும வந்தால் இன்னது செயவலெனறலும உளவென்று கொளக.

"நுமாவரி னோப்பி னல்ல தமர்வரின்
முநநீர் மண்டில முழுவது மாறறுது"

என்றற போலவன. அடி புறததிடாதாள புறம்போத லும பிரிவெனறறகுச சேரியுங கூறினா, அஃது † ஏம இல இருககையனறுதலின. *(நள)

நஅ. அயலோர் ஆயினும் அகற்சி மேற்றே.

இதுவும பாலைக்கு ஓா வேறுபாடு கூறுகினறது.

இதன பொருள —அயலோர் ஆயினும-முறகூறிய சேரியி னுஞ சுரததினுமனறித தமமனைக்கு அயலே பிரிந்தாராயினும; அகறசிமேறறு-அதுவும பிரிவின கணணதாம எனறவாறு.

எனவே நறறுய தலைவியைத தோநது *இல்லிற கூறுவன வுஞ சேரியிற கூறுவனவும பிரிநதாரைப பின சென்றதே யாயிறறு. இக கருததான "ஏமபபேறூா" என்றுா. இதனனே மனையயறகட பரததையிற பிரிவும பாலையென்று உயததுணர்க.

நகூ. தலைவரும் விழும நிலையெடுத துரைப்பினும
போக்கற் கண்ணும் விடுத்தற் கண்ணும
நீககலின் வநத தம்முறு விழுமமும்
வாய்மையும் பொய்மமையுங் கண்டோர்ச சுட்டித்
தாய் நிலை நோககித் தலைப்பெயர்த்துக கொளினும்
நோய்மிகப் பெருகித்தன் னெஞ்சுகலுழந் தோளை
யழிந்தது களைஇய வொழிந்தது கூறி
வன்புறை நெருஙகி வந்ததன் றிறத்தோ
டென்றிவை யெலலா மியல்புற நாடின்
ஒன்றித் தோன்றுந் தோழி மேன.

தாயாக்கு உரியனகூறி இது தோழிக்குக் கூறறு நிகழு மாறு கூறுகினறது.

இதன பொருள :—தலைவரும விழும நிலை எடுதது உரைப பினும - தலைவன கொண்டு தலைக்கழியாவிடிற றலைவிக்கட் டோனறுந துனபநிலையைத தலைவறகுந தலைவிக்கும விளஙகக் கூறினும, போக்கற கணணும - அதுகேட்டு இருவரும † போக் கொருபபட்டுழித தலைவியைப போககவிடும இடத்தும, விடுத்

† 'ஏமமிலிருக்கை யென்றுகலின' எனவும பாடம.
* இலலறந கூறுவனவும' எனவும பாடம.
| 'போகற கொருப்பட்டுழி' எனவும பாடம.

தற்கண்ணும் - தலைவியை அவனோடு கூட்டி விடுக்குங்கார் றலை வறகுப பார்து காவலாக்க் கூறும இடத்தும, நீககலின வநத தம உறு விழுமமும - *தாயரை நீக்குதலா்ற றமக்குறற வருத தத்திட்த்தும; வாயமையும பொயமையும கணடோர்ச் சுட்டித் தாயநிலை நோக்கித தலைபபெயர்ததுக கொளினும - மெயயும பொயயும உணர்ந்த அறிவரது தரும நூற றுணிபும இது வெனக் கூறிப பின சென்று அவரை மீட்டறகு நினைநத தாயது நிலைமை அறிநது அவரை மீளா்தபடி அவளை மீட்டுக்கொளி னும; நோய மிகப பெருகித தன நெஞசு கலுழநதோளை அழிந தது கிளைஇய ஒழிநதது கூறி வனபுறை நெருஙகி வநததன திறத்தோடு-தலைவி போக்கு நினைநது நெஞசு மிகப புண்ணுற றுத தடுமாறுந தாயை அவ வருததந தீர்ததல்வேணடி உழுவ லனபு காரணததாற பிரிநதாளெனபது உணரக் கூறி அவளை நெருஙகிவநது ஆறறுவிததற கூறறோடே, என்று இவை யெல லா்ம இயலபுற நாடின ஒன்றித தோனறும தோழி மேன-என்று இச் சொல்லபபட்டன எல்லாவறறுக் கண்ணும இலக்கண வகையான ஆராயுங காலததுத தான அவள எனனும வேற றுமையினறி ஒன்றுபட்த தோனறும தோழி மேன கிளவி எனறவா்று.

உதாரணம —

"வெல்போர்க் குரிசினீ வியன்சுர ணிறப்பிற
பலகாழலகு லவவரி வாடக்
குழலினு மினைகுவள பெரிதே
† விழவொலி கூநதனின் மாஅ யோளே." (ஐங்குறு-306-)

இவ வைங்குறுநூற்றுட் குழலினும இரஙகுவளென்று பிரிந்தவண இரஙகுதற பொருளபடத தோழி தலைவரும விழு மந் தலைவறகுக் கூறினாள.

"உன்னங் கொளகையோ டுளஙகரந துறையும
அன்னை சொலலும உய்கம என்னதூஉம
ஈரஞ சேரா இயலபின் பொய்மமொழிச்
சேரியம பெண்டிா கெளவையும ஒழிகம்
நாடுகண் அகறறிய உதியஞ சேரற
பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல
உவவினி வாழி தோழி யவரே
பொமமல ஓதி நமமொ டொராஙகுச
செலவயா்ந் தனரால இன்றே மலைதொறும
மாலகழை பிசைநத காலவாய கூரெரி
மீன்கொள பரதவா கொடுநதிமி னளிசுடர்
வான்தோய் புணரி மிசைக்கண் டாங்கு

* 'தமரை' எனவும பாடம.
† 'அவிழொலி' எனவும் பாடம,

மேவரத் தோன்றும் யாஅ உயர் நனந்தலை
உயவல் யானை வெரிநுச்சென் றன்ன
கல்லூர் பிழிதரும புலசாய் சிறுநெறிக்
காடுமீக் கூறுங் கோடேந் தொருத்தல
ஆறுகடி கொள்ளு மருஞ்சுரம பணைத்தோள
நாறைங் கூந்தற் கொம்மை வரிமுலை
நிறையிதழ உண்கண் மகளிர்க்கு
அரிய வாலென அழுங்கிய செலவே." (அகம்.65)

இதனுள அன்னைசொல்லும பெண்டிர் கௌவையுந் தலை வரும விழுமமென்று தலைவிகருக் கூறினள.

இனிப போக்கறகட கூறுவன பலவுமுள

'இலங்குவீங் கெலவளை யாய்நுதல *கவின்பெறப்
பொலந்தேர்க் †கொண்கனும வந்தன னினியே
யிலங்கரி ‡நெடுங்க ணனந்த நீரமதி
§நலங்கவா பசலையை ||நகுகம யாமே." (ஐங்குறு.200)

இவ வைங்குறுநூற்றிற கணகள அனந்தநீர் என்றத னுனே உடனகொண்டு போதறகு வந்தானெனப பாயலுணர்த் திக் கூறிற்று.

"வேலும விளங்கின ¶வினைஞரு மியன்றனர்
தாருந் தையின தழையுந தொடுத்தன
நிலநீ ரற்ற வெம்மை நீங்கப்
பெயனீர் தலைஇ உலவையிலை நீத்துக்
குறுமுறி யீன்றன மரனே நறுமலர்
வேய்ந்தன போலத் தோன்றிப் பலவுடன்
தேமபடப் பொதுளின பொழிலே கானமும்
நனிநன் றாகிய பனிநீங்கு வழிநாட்
பாலெனப் பரத்தரு நிலவின் மாலைப்
போது வந்தன்று தூதே நீயும்
கலங்கா மனத்தை யாகி யென்சொல்
நயந்தனை கொண்மோ நெஞ்சமர் தகுவி
தெற்றி யுலறினும வயலை வாடினும்
நொச்சி மென்சினை வணர்குரல சாயினும்
நின்னினும மடவள நனிநின் னயந்த
அன்னை யலலல தாங்கிநின் னையா

* 'கவின' எனவும பாடம.
† 'கொண்கன்' எனவும பாடம்.
‡ 'நெடுங்கண் ஞெகிழுமதி' எனவும் பாடம்.
§ 'நலங்கிளர்' எனவும பாடம.
|| 'நகுக நாமே' எனவும் பாடம்.
¶ 'வினையரும் பயின்றனர்' எனவும் பாடம்.

புலிமருள் செம்மல் நோக்கி
வலியாய் இன்னும தோய்கதின் முலையே." (அகம்-259.)

இவ் வகம் போக்குதறகண் முயங்கிக் கூறியது.

"அண்ணாக் தேந்திய வனமுலை தளரினும
பொன்னேர் மேனி மணியிற ருழுநத
நன்னெடுங் கூநத னரையொடு முடிபயினு
நீத்த லோமபுமதி பூக்கேழ் ஊர
வின்கடுங் களளி னிழையணி †கொடித்தேர்க்
கொற்றச் சோழர் கொங்கர்ப் பணீஇயர்
வெண்கோட் டியானைப் போஒ கிழவோன்
பழையன் வேல்வாய்த் தன்னநின்
பிழையா நன்மொழி தேறிய விவட்கே." (நற்றிணை-10.)

இந் நற்றிணை தலைவியைப பாதுகாககவெனத தோழி கையடுத்துவிததது.

"புதல்வனீனற" (நற்றிணை-355.) எனபதும அது.

"இவளே நின்னல திலளே யாயுங
குவளை யுண்க ணிவளல திலளே
யானு மாயிடை யேனே
மாமலை நாட மறவா தீமே."

இதுவும அது.

"விளமபழுங் கமழுங் கமஞ்சூல குழிசி
பாசந் தின்ற தேய்கான் மதத
நெய்தெரி யியக்கம வெளின்முதன முழஙகும
வைகுபுலர் விடியன் மெய்கரநது தன்கா
லரியமை சிலமபு கழீஇப பன்மாண
*வரிபுனை பநதொடு வைஇய செலவோ
ளிவைகாண் டோறு நோவா மாதோ
வளியரோ வளியரென னயத் தோரென
நுமமொடு வரவுதா னயரவுங
தன்வரைத தன்றியுங கலுழுநதன கண்ணே" (நற்றிணை-12.)

இந நற்றிணை † போககுதல தவிரநததாம.

"அவளே, யுடனம ராயமொ டோரை வேணடாது
மடமான் பிணையின் மதாதத நோக்கமொ
டென்னினு நின்னினுஞ் சிறநத மெனமொழி

* 'வலமா வின்னும' எனவும பாடம
† 'நெடுநதோ' எனவும பாடம.
* 'வரிப்புனை' எனவும பாடம.
† 'போக்குத தவிரநததாம' எனவும பாடம.

யேதி லாளன் ‡காதலி ளுறைது
பாலபாற படுப்பச் சென்றன ளதனன்
முழவிமிழ பகதா விழைபுனை நலலில
விழவயாக திருப்பி னலலதை யினியே
நீயெவ னிரஙகுதி யன்னை
யாயினுஞ சிறநத நோயமுக துறுத்தே"

என்னினும நின்னினுஞ சிறநதோன தலைவ §னென்று தவிாதல் தருமநூலவிதி எனபது இனி விழவயர்நதிருபபினல் லதை எனவே மீட்டறகுச சேறல அறனன றெனறு மீட்டாளா யிறறு.

"அனனை வாழியோ வனனை நின்மக
ளென்னினு யாயினு நின்னினுஞ சிறநத
தன்னம ரிளநதுணை மருட்டலின் முறைது
வெனவேற புலலி வேஙகட நெடுவரை
மழையொடு மிடைநத வயக்களிற றருஞசுரம
விழைவுடை யுளளமொ டுழைவயிற பிரியாது
வனகண் செயது சென்றனள
புன்கண *செயதல புரைவதோ வனறே."

இது தாயை வறபுறுததியது

† இயலபுற எனறதனுனே தலைவன ‡ கரணவகையால வரைநதானுக எதிரசெனற தோழிககு யானவரைநதமை நுமாக் குணாததல வேணடுமெனறுறகு அவள உணாத்தினேனெனற லுந தலைவி மீணடு வநதுழி §ஊரது நிலைமை கூறுதலுங கொளக.

"கருவிரன் மநதிக் கலலா விளமபார்ப்பு
இருவெதி ரீர்ஙகழை யேறிச சிறுகோன்
மதிபுடைப் பதுபோற ரேன்று நாட
வரைநதனை நீயெனக கேட்டியா
னுரைத்தனெ னலலனே வஃதென் யாய்க்கே" (ஐங்குறு 280.)

"புளளு மறியாப் பலபழம பழுனி
மடமா னறியாத் தடநீா நிலைஇச
சுரநனி யினிய வாகுக வெனறு
நினைநதொறுங கலுழு மென்னினு
மிகபபெரிது கலஙகின்று தோழிநம மூரே." (ஐங்குறு 398)

‡ 'காதலிற றனுஅது' எனவும பாடம
§ 'என்றதவிாத றரும நூல' எனவும பாடம.
* 'செயது புரையில புறவே' எனவும பாடம.
† 'சூததிரத்து இயலபுற என்றதனுனே' என்க
‡ 'காணு வகையால வரைநதானுக வென்று' எனவும பாடம்.
§ 'தலைவி ஆறறுமை' எனவும பாடம.

இன்னும் இதனானே செய்யுட்கண் வேறுபட வருவன வெல்லாம் அமைத்துக்கொள்க.

"ஊட ரலரெழச் சேரி கல்லென
ஆனா தலைக்கு மறனி லன்னை
தானே யிருக்கதன் மனையே யானே
நெல்லி தின்ற முளவெயிறு தயங்க
உணலாய்ந் திசினா லவரொடு சேய்நாட்டு
விண்டொட நிவந்த விலங்குமலைக் கவாஅற்
கரும்புநடு பாத்தி யன்ன
பெருங்களிற் றடிவழி நிலைஇய நீரே" (குறு-262)

இது போக்கு || நேர்ந்தமை தோழிகூறியது.

பிறவுமன்ன. (௩௪)

௪௦. பொழுதும் ஆறும் உட்குவரத் தோன்றி
வழுவின் ஆகிய குற்றங் காட்டலும்
ஊரது *சார்வுஞ் செல்லுந் தேயமும்
ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய கிளவியும்
புணர்ந்தோர் பாங்கிற் புணர்ந்த நெஞ்சமொடு
அழிந்தெதிர் கூறி விடுப்பினு மாங்கத்
தாய்நிலை கண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினுஞ்
சேய்நிலைக் ககன்றோர் செலவினும் வரவினுங்
கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப.

இது கொண்டு தலைக்கழிந்துழி இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் கூறுவன கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—பொழுதும் ஆறும் உட்குவரத் தோன்றி வழுவின் ஆகிய குற்றம் காட்டலும்-உடன்போயவழி மாலைக் காலமுஞ் சேறற்கரிய வழியும் அஞ்சுவரக் கூறி அவற்றது தீங்கு காரணமாகப் போகின்றார்க்கு வரும் ஏதம் அறிவித்தலும்; ஊரது சார்வும் செலவும் தேயமும் ஆர்வநெஞ்சமொடு செப்பிய கிளவியும்-எம்மூர் அணித்தெனவும் நீர் செல்லும்ஊர் சேய்த்தெனவும் அன்புடை நெஞ்சத்தாற் கூறுங் கூற்றுக்களும்; புணர்ந்தோர் பாங்கில் புணர்ந்த நெஞ்சமொடு அழிந்து எதிர் கூறி விடுப்பினும்-புணர்ந்து உடன்போய இருவர் கண்ணுந் தணவா நெஞ்சினராகி ஆற்றாமை மீதூர ஏற்றுக் கொண்டு நின்று இனி இதின ஊங்குப் †போதற்கரிது நும் பதிவயிற் பெயர்தல் வேண்டுமென்று உரைத்து மீட்டலும், ஆங்கு

|| 'நேரத் தோழி கூறியது' எனவும் பாடம்.
* 'சார்பும்' எனவும் பாடம்
† 'போக்கரிது' எனவும் பாடம்.

அத் தாயநிலேகணடு தடுபபினும விடுபபினும-அவவிடத்துத் தேடிச்சென்ற அச்செவிலியது நிலேகணடு அவனைத் தடுத்து மீட்பினும அவா இனனுழிச் செல்வரென விடுத்துப போக்கினும, சேய நிலேககு அகனறோா செலவினும-சேயத்தாகிய நிலேமைககண்ணே நீஙகின அவவிருவருடைய போக்கிடத்தும; வரவினும-செவிலியது வரவிடத்தும, கண்டோா மொழிதல் கண்டது எனப-இடைச்சுரத்துககண்டோா கூறுதல் உலகியல் வழககினுட காணபபடடதெனறு கூறுவா புலவா எனறவாறு.

"*எமமூ ரலல †தூாநணி யிலலே
வெமமுரட் செலவன் கதிரு மூழத்தனன்
சேர்நதனே சென்மோ பூநதாா மாா்ப
விளேயண் மெலலியண் மடநதை
அரிய சேய பெருஙக லாறே." (சிற்றெட்டகம)

இதனுட கதிரும ஊழத்தனனெனவே பொழுதுசேறலும பெருஙகலாறெனவே ஆறறதருமையும பறறிக குறறங காட்டிய வாறு காணக. "எல்லுமெலலினறு" என்னுங குறுந்தொகைப் (390) பாட்டும அது.

"நலலோண் மெல்லடி நடையு மாறருள
பலகதிாச் செலவன் கதிரு மூழததனன்
அணிததாத் தோன்றுவ தெமமூா
‡மணிததாா் மாா்ப சோ்நதனே சென்மே"

இஃது எமமூா அணிததெனறதனற சாாவும அதனுனே செல்லுந் தேயஞு சேயதெனவுங கூறிறறு. மகட்பயந்து வாழ வோாக்கு இவனேக கணடு அருள வருதலின ஆாவநெஞச மெனறாா்.

"இதுநும மூரே யாவருங் கேளிா்
பொதுவறு சிறப்பின் வதுவையுங் காண்டு
மீன்றோ ரெய்தாச் செய்தவம்
யாமபெற றனமான் மீண்டனே சென்மே"

இஃது அழிநதெதிர் கூறி விடுததது. இது 'கொடுப்போ ரின்றிக கரண முண்மை§' கூறிறறு. மீடடுழி இ ன னு ழி ச் சென்று இனனது செயப எனறல் புலனெறிவழககனறு.

"பெயாநது போகுநி பெருமூ தாட்டி
சிலமபுகெழு சிறடி சிவப்ப
விலக்குவேற காளேயோ *டிறநதனள சுரனே."

* இச்செயயுள இறையனு ரகப்பொருள 23-ஆவது சூத்திரவுரையுள் மேறகோளாகக் காட்டப் பெறறுளளது.

† 'ஊரணித்திலலே' எனவும பாடம.

‡ 'மணத்தாா்' எனவும் பாடம.

§ தொல-பொ-கற-உ.

* 'இறநதன டானே' எனவும பாடம.

"சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை
நீருளே பிறப்பினும நீர்க்கவைதா மென்செய்யும்
தேருங்கா னுமமக ளுமக்குமாங் கனையளே."* (கலி—9.),

"கடன்மேய சஙகங கழியடைநத பெண்ணை
மடன்மேய வாழகுர லன்றில—கெடலருஞசீர்
வாமா னெடுஙகோதை வான்றீண்டு கொலலிமேற
றேமாவின் மேய கனி"

இவை செவிலியைத தடுத்தன.

"சிலம்புஞ் சிறுநுதலுஞ் சிலகுழலும பலவளையு மொருபாற் றோன்ற
அலங்கலந திண்டோளும ஆடெருத்தும் ஒண்குழையு மொருபாற றோன்ற
விலஙக லருஞ்சுரத்து வேறுருவின் ஒருடமபாய வருவார்க் கண்டே
அலங்கல்அவிாசடையெம அண்ணல விளையாடடென்றகன்றேம†பாவம.'

இது தெயவமென யாஙகள போநதேம, நுமகெயதச் சேறலாமெனறு விடுத்தது.

"கெருப்பவிர் கனலி யுருப்புசினந தணியக்
கருங்கால ‡யாதத வரிநிழ லசைஇச்
சிறுவரை யிறப்பிற §காண்டி செறிதளிர்ப்
பொன்னேர் மேனி மடநதையொடு
$வென்வே லணணல முன்னிய சுரனே." (ஐங்குறு—388)

இவ வைங்குறுநூறும் அது.

"அஞசுடர்நீள வாண்முகத் தாயிழையு மாறிலா
வெஞசுடாநீள வேலானும போதரக்கண்—டஞ்சி
யொருசுடரு மின்றி யுலகுபா ழாக
விருசுடரும போநதனவென் றூா." (திணை, 150-71)

இஃது இடைச்சுரத்துக் கணடோா கூறிய வார்தைதயைக் கேட்டோராகச் சிலா கூறியது

"அழுநதுபட விழநத பெருநதண் குன்றத்
தொலிவ லீநதி னுலவை யஙகாட்
டாறுசென மாக்கள சென்னி யெறிநத
செமமறுத் தலைய கெய்த்தோா வாய
வல்லியம் பெருந்தலைக் குருளை மாலை
மரனேக்கு மீண்டிவ ரீஙகைய சுரனே
வையெயிற் றையண் மடநதை *முன்னேற
றெலவிடை நீங்கு மிளையோ னுளளங்

† 'அறறேம' எனவும பாடம
‡ 'யாத்துவரி நிழல' எனவும் பாடம.
§ 'காண்குவை செறிதொடி' எனவும பாடம.
$ 'வெளவேல் விடலை' எனவும பாடம.
* 'முன்னுறறு' எனவும பாடம்,

காலொடு பட்ட மாரி
மாலவரை மிளிர்க்கு முருமினுங் கொடிதே." (நற்றிணை—2)

" கான்பா னவாவின்ற காதலன் காதலியின் னடவாநிற்ப
நாண்பால ளாதலா னன்னுதல கேளவன்பின் னடவா நிற்ப
வாண்பான்மை குன்று வயில்வே லவன்றனக்கு மஞ்சொ லாட்கும்
பாண்பாலே வண்டினமும பாட வருஞ்சுரமும †பதிபோன் றன்றே."

" மடக்கண் டகரக் கூந்தற பணைத்தோள
வார்ந்த வாலெயிற்றுச் சோந்துநெறி குறங்கிற
பிணைய லந்தழை தைஇத் துணையிலள
விழவுக்களம பொலிய வந்துநின் றோளே
யெழுமினோ வெழுமினங் கொழுநர்க் காக்க
மாரியர் துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப்
பலருடன் கழித்த வொள்வாள் மலையன
தொருவேற கோடி யாங்குநம
பன்மைய தெவனோவிவ ணன்மைதலைப் படினே." (நற்றிணை—170)

இஃதுஇடைச்சுரததுக குறுமபினுள்ளோர்இவரைக் கண்டு கோள இழைபபுறறாரககு அவா பெணடிா கூறியது. இவை செலவினகட கூறியன.

" வில்லோன் காலன கழலே தொடியோண்
மெல்லடி மேலவுஞ் சிலமபே நலலோா
யார்கொ லளியா தாமே யாரியர்
கயிறுடு பறையிற காலபொரக் கலங்கி
வாகை வெண்ணெற றொலிக்கும
வேய்பயி லழுவ முன்னியோரே." (குறுந்—7)

எனபதும அது.

" கடியான் கதிரெறிபபக் கலலுலையில வெமபியவக் கலங்கற சின்னீ
ரடியா னுலகளந்த வாழியா னுக்கிய வமிர்தென் றெண்ணிக்
கொடியான் கொடுப்பக் குடங்கையிடங் கொண்டிருந்து குடித்துச் சென்ற
வடியோ தடங்கணவ் வருசிக்கொம பினறுரிவ வருவார் போலும."

" நமரே யவரெனி னண்ணினீர் சொனமி
னமர்வி லொராவவதி யாயநின் - றமரோ
விளக்கி னனையாளைத் தான்கண்டாள கண்டேன்
களக்கனி வண்ணனை யான்."

" அறம்புரி யருமறை நவின்ற நாவிற
திறமபுரி கொள்கை யநதணிா தொழுவலென்
றொண்டொடி வினவும பேதையம பெண்டே

† 'பதியொன் றன்றே' எனவும பாடம,

கண்டனெ மம்ம சுரத்திடை *யவளை
யின்றுணை யினிதுபா ராட்டக்
குன்றுயர் பிறங்கன் †மலையிறந் தோளே." (ஐங்குறு—387.)

இவை செவிலி வரவினகட் கூறின.

"எறித்தரு கதிர்தாங்கி யேந்திய குடைநீழ
லுறித்தாழ்ந்த கரகமு முரைசான்ற முக்கோலு
நெறிப்படச் சுவலசை இ வேறோரா நெஞ்சத்துக்
குறிப்பேவல் செயன்மாலைக் கொளைநடை யந்தணிர்
வெவ்விடைச் செலன்மாலை யொழுக்கத்தீ ரிவ்விடை
யென்மக ளொருத்தியும் பிறண்மக னொருவனுந்
தம்முளே புணர்ந்த தாமறி புணர்ச்சிய
ரன்னா ரிருவரைக் காணிரோ பெரும
காணே மல்லேங் கண்டனங் கடத்திடை
யாணெழி லண்ணலோ டருஞ்சுர முன்னிய
மாணிழை மடவர லுயிர்நீர் போறிர்:
பலவுறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்க் கல்லதை
மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கவைதா மென்செய்யு
நினையுங்கா னும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே,
சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை
நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென் செய்யுந்
தேருங்கா னும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே,
ஏழ்புண ரின்னிசை முரல்பவர்க் கல்லதை
யாழுளே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதா மென்செய்யுஞ்
சூழுங்கா னும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே;
எனவாங்கு, இறந்த கற்பினாட் கெவ்வம் படரன்மின்
சிறந்தானை வழிபடஇச் சென்றன
ளறந்தலை பிரியா வாறு மற்றதுவே" (கலி—9))

எனனும் பாலைக்கலியும் அது இக்கூறியவாற்றனறி இனனும் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இசசூத்திரத்தான அமைக்க. (௪௦)

௪௧. ஒன்றாத் தமரினும் பருவத்துஞ் சுரத்தும்
ஒன்றிய தோழியொடு வலிப்பினும் விடுப்பினும்
இடைச்சுர மருங்கின் அவள்தம ரெய்திக்
கடைக்கொண்டு பெயர்த்தலிற் கலங்கஞ ரெய்திக்
கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை யுளப்பட
அப்பாற் பட்ட ஒருதிறத் தானும்
நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந்
தாளாண் பக்கமுந் தகுதிய தமைதியும்

* 'அவளே' எனவும் பாடம். † 'மலையிறந் தோரே' எனவும் பாடம்.

இன்மையது *இளிவு முடைமைய துயர்ச்சியும்
அன்பின தகலமு மகற்சிய தருமையும்
ஒன்றாப் பொருள்வயின் ஊக்கிய பாலினும்
வாயினுங் கையினும் வகுத்த பக்கமொடு
ஊதியங் கருதிய வொருதிறத் தானும்
புகழு மானமு மெடுத்துவற் புறுத்தலுந்
தூதிடை யிட்ட வகையி னானும்
ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினு
மூன்றன் பகுதியு மண்டிலத் தருமையுந்
தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும்
பாசறைப் புலம்பலு முடிந்த காலத்துப்
பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினுங்
காவற் பாங்கி னாங்கோர் பக்கமும்
பரத்தையி னகற்சியிற் பரிந்தோட் குறுகி
இரத்தலுந் தெளித்தலு மெனவிரு வகையோடு
உரைத்திற நாட்டங் கிழவோன் மேன.

இஃது உடன்போக்கினுள் நற்றாயுந் தோழியுங் கண்டோருங் கூறுவன கூறித் தலைவன் ஆண்டும் பிறாண்டுங் கூறுங் கூற்றுங் கூறுகின்றது. *தமர் பருவஞ் சுரமெனனும் மூன்றற்கும் ஒன்றா வென்பதனையும் ஒன்றியவென்பதனையுங் கூட்டி ஏழனுருபு விரித்துப் பொருளுரைக்க.

இதன் பொருள்:—ஒன்றாத் தமரினும்-உடன்போக்கிற்கு ஒன்றாத தாயர் முதலியோர்க்கண்ணும், பருவத்தும்-இறச்சிறிய பாற் புறம்போதற்கு ஒன்றாமையானுந் தலைவனொடு கூட்டம் பெறாது ஆற்றியிருக்கும் பருவம் †ஒன்றாதானும் ஒன்றாப் பருவத்தின்கண்ணும், சுரத்தும்-அரிய சேய கல்லதர் ஆகலிற் போதற்கு ஒன்றாச் சுரத்தின்கண்ணும், ஒன்றிய தோழியோடு வலிப்பினும்-தலைவி வேண்டியதே தான் வேண்டுதலிற் பின் தமர் கூறுங் கடுஞ்சொற் கேட்டற்கும் ஒருப்பட்டு நொதுமலர் வரைவிற்காற்றாது உடன் போக்கிற்கேலாத கடுங்கோடை யெனக் கருதாது கொண்டுதலைக்கழிதற்கு ஒன்றிய தோழியொடு தலைவன் ஆராய்ந்து உடன் போக்கினைத் துணியினும்; விடுப்பினும்-தலைவியை ஆற்றி யிருப்பளெனக் கருதி உடன் கொண்டு போகாது தலைவன் விடுப்பினும், இடைச் சுர மருங்கின் அவள் தமர் எய்திக் கடைக்கொண்டு பெயர்த்தலிற் கலங்கு

* 'இழிவும்' எனவும் பாடம்
* 'தமரினும் பருவத்துஞ் சுரத்தும்' எனவும் பாடம்.
† 'அன்றாகலானும்' எனவும் பாடம்.

அஞ்ஞான்று எய்திக் கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை உளப்பட அப்பால் பட்ட ஒரு திறத்தானும் — தந்தையுந் தன்னையரும் இடைச் சுரத்திடத்தே பின்சென்று பொருந்தித் தலைவியைப் ‡பெயர்த்தல் வேண்டுதலிற் றலைவி மிகவருந்தித் தமர்பாற் பட்டு உரையாடாது தலைவன்பாற் படுதலின் அவள் கற்பொடு புணர்ந்தமை சுற்றத்தாருஞ் சுரத்திடைக்கண்டோரும் உணர்ந்த வெளிப்பாடு உளப்படக் கொண்டுதலைக்கழிதற் கூற்றின்கட் பட்ட பகுதிக் கண்ணும்.

கடைக்கொண் டெய்தியெனக் கடை — பின். தமரெனவே, தந்தை தன்னையரை உணர்த்திற்று. "முன்னாத் தாய்நிலை கண்டு தடுப்பினும்" மென்றலின், தாயர்தாமே சென்றமை முன்னாத்தாற் றமர் உணர்ந்து வலிதிற்கொண்டு அகன்றானே வென்று கருதியும் அவ்வரைவு மாட்சிமைப் படுத்தற்கும் பின் சென்று அவள் பெயராமற் கற்பொடு புணர்ந்தமை *கண்டு தலைவன் எடுத்துக்கொண்ட வினைமுடித்தலும் ஒருதலையென் றுணர்ந்து பின்னர் அவரும் போகவுடன்பட்டு மீள்பவென்று கொள்க. அவ்வெளிப்பாடு கற்பாதலிற் கற்பென்றார். †உளப் படவென்றதனால் வலித்தலும் விடுத்தலும் அகப்பட வென்று ராயிற்று.

நாளது சின்மையும் இளமையது அருமையும் தாளாண் பக்கமும் தகுதியது அமைதியும் இன்மையது இளிவும் உடைமையது உயர்ச்சியும் அன்பினது அகலமும் அகற்சியது அருமையும் ஒன்றாப் பொருள்வயின் ஊக்கிய பாலினும் — வாழ்க்கை நாள் சில்வாதல் ஏதுவாகப் பொருள்செய்தல் குறித்தாரை இளமையது அருமை இன்பத்தின்கண்ணே யாத்து ஒன்றாமையும், மடியின்மை ஏதுவாகப் பொருள்செயல் குறித்தாரை யார்தாம் ஓர் ஆற்றாற் பொருள் செய்யலாகாது தத்த நிலைமைக்கேற்பச் செயல்வேண்டுமென்னுந் தகுதியதமைதி ஒன்றாமையும், இன்மையான் வரும் இளிவரவு நினைத்துப் பொருள்செய்ய நினைந்தாரைப் பொருளுடைமைக் காலத்து நிகழும் முயற்சி அதற்கு இடையூறாகிப் பொருணசை யுள்ளத்தைத் தடுத்து ஒன்றாமையும், பிரிந்துழி நிகழும் அன்பினது அகலங்காரணமாகப் பொருள்செய்யக் குறித்தாரைப் பிரிவாற்றாமை யிடைநின்று தடுத்து ஒன்றாமையுமாய், ஒன்று ஒன்றோடு ஒன்றாது வரும் பொருட்டிறத்துப் பிரிதற்குத் தலைவன் உள்ளம் எடுத்த பகுதிக்கண்ணும்,

எனவே, நாளது சின்மையுந் தாளாண்பக்கமும் இன்மையதிளிவும் அன்பினதகலமும் பொருள் செயல்வகைப்பால் ஆதலும்

‡ 'பெயர்த்தலின்' எனவும் பாடம்.

* 'உணர்ந்து' எனவும் பாடம்.

† 'உளப்பட வென்றது வலித்தலும் விடுத்தலும் அகப்பட என்றவாறு' எனவும் பாடம்.

இளமையதருமையுந தகுதியதமைதியும உடைமைய துயாச்சியும அகறசியதருமையும இனபததினபால ஆதலுங கூறினா. இவவெட்டும பொருளசெயறகு ஒனறுவெனறுமோ எனின, வாழநாள சிறிதெனறு உணாநது அதறகுளளே பொருள செயது அறமும இனபமும பெறுதறகுக கருதியவழி ஆணடு முயறசியும இனமையாலவரும இளிவரவும அதறகு ஒருபபடுததுங கருவியாதலானும, பொருள பினபு அனபிறகுப பெருக்கந தருமாதலானும, இநநானகும பொருளசெயதறகு வேணடுமென மறுகக இவவெட்டறகுந தலைவன கூறறுக உதாரணம வருவன உளவேற கணடுகொளக.

> "ஈதலுந துயததலு மிலலோாக கிலலெனச
> செயவினை கைமமிக தெணணுதி யவவினைக
> கமமா வரிவையும வருமோ
> வெமமை யுயததிரோ வுரைததிசி னெஞசே." (குறு 63)

இக் குறுந்தொகையுள இனமையதிளிவு நெஞசிறகுக் கூறியவாறு காணக பகுதியெனறதனனே, தலைவன பிரிவலெனக் கூறுவனவும பிறவும கொளக.

> " இனறே சென்ற வருது நாளைக
> குன்றிழி யருவி பின " (குறு-189)

என வரும

இது குறுந்தொகை.

இவை வாணிகாககே உரியன

இனித்தலைவன கூறறினைத தலைவியுந தோழியுங கொணடு கூறுவன பெருமபானமை. அவையெலலாம 'நிகழநதது கூறி நிலையலுநதிணையே' (தொல-பொ-அக-சச) என மேலவருஞ சூததிரததுட காடடுதும.

வாயினுங கையினும வகுதத பக்கமொடு ஊதியம கருதிய ஒரு திறததானும—உணமைப பொருளிடததும அதறகேறற ஒழுக்கததிடததுங கூறுபடுததுக கூறிய நூலகளாற பெறும பயனைக் கருதிய ஒரு கூறறின கணணும,

எனறது, விடுபேறறிறகு *உதவியாகிய நூலகளை ஓததற்குப பிரிவுழியு மெனறதாம. இதறகுத தலைவன கூறறுக உதாரணம் வருவன உளவேற கொளக

புகழும மானமும எடுதது வறபுறுததலும—போகம்வேண்டுப பொருட்சொற †போறறுததல அரசியலனறுதலிற றமக்கேறறபுகாம பெருமையும எடுதது்காட்டி இதனைப பிரிது மொழித தலைவியையுந தோழியையும வறபுறுததறகணணும,

* 'உதவியாக நூலகளையோத' எனவும பாடம.
† 'போறறுதல' எனவும பாடம.

இதற்குத் தலைவன் கூற்று வந்துழிக் காண்க.

தூது இடையிட்ட வகையினாலும்—இருபெரு வேந்தர் பொருவது குறித்துழி இருவரையுஞ் சந்து செய்வித்தற் பொருட்டுக் கூட்டத்திற்கு இடையிட்ட பிரிதற் பகுதிக்கண்ணும்;

‡ஒருவனுழை ஒருவன் மாற்றங்கொண்டுரைத்தலிற் றூதாயிற்று. வகையென்றார், வாணிகரில் அரசர்க்கும் அரசரில் அந்தணர்க்குந் தூது சிறந்ததென்றற்கும், குறுநிலமன்னர்க்குப் பெரும்பான்மை யின்றென்றற்கும், வேந்தர் தம்மின் இழிந்தாருழைத் தூதுசேறல் உரித்தென்றற்கும். இதற்குத் தலைவன் கூற்று வந்துழிக் காண்க.

ஆகித்தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும் — §தனக்கு ஆக்கஞ் சிறந்த நட்புடையோராகித் தோன்றும் நட்புடையோர்க்கு உற்றுழி உதவச் சேறற்கண்ணும்,

இதற்கு "மலைமிசைக் குலைஇய" (அகம்-84) என்பதூஉம் "இருபெரு வேந்தர்மாறுகொள்" (அகம்-173) என்பதூஉம் $முன்னர்க் காட்டினாம் அவற்றை உதாரணமாகக் கூறிக் கொள்க.

மூன்றன் பகுதியும்—அறத்தினாற் பொருளாக்கி அப் பொருளாற் காமநுகர்வலென்று பிரிதற்கண்ணும், மண்டிலத்து அருமையும்—அங்ஙனம் பொருள்வருவாய்க்கு ஏதுவாகிய வேற்றுப் புலங்களின் அருமைகூறிப் பிரிதற்கண்ணும்,

இதற்குத் தலைவன்கூற்று வந்துழிக் காண்க.

தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும்—தோற்றஞ் சான்ற புகழினராகிய வேற்று வேந்தர் தமது மீக்கூற்றங் கருதிப் பிரிதற் கண்ணும்,

இதற்குத் தலைவன்கூற்று வந்துழிக் காண்க.

தோன்றல் சான்ற என்றதனாற் றெவ்வர் தன்னின் மிக்காரெனக் கேட்டுழி அழுக்காறு தோன்றலின் அதுவும் பிரிதற்கு ஏதுவா மென்றுணர்க. இஃது அரசர்க்கேயுரித்து

பாசறைப் புலம்பலும்—தலைவன் பாசறைக்கண் இருந்து தனக்கு வெற்றி தோன்றிய காலத்துந் தான் அவட்குக் கூறிப் போந்த பருவம் வந்துழியுந் தூது கண்டுழியும் அவள் வருந்துவளென நினைத்துத் தனிமைகூறும் இடத்தும்,

---

‡ 'ஒருவனிடை' எனவும் பாடம்

§ 'தனக்காக்கஞ் சிறந்த நட்புடையோர்க்கு' எனவும் பாடம்.

$ 'தொல்-பொ-அக-உச ஆம் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

இதனைக் *'கிழவிநிலையே' (தொல்-பொ-கற-சரு) என்னுஞ் சூத்திரத்தான் விலக்குவரெனின், அதற்கு † உம்மைவிரித்துக் கிழவி நிலையை வினைசெய்யார் நிற்றலாகிய இடத்து நினைந்து கூறினுங் கூறார், வெற்றி நிகழுமிடத்துந் தான் குறித்த பருவம் வந்துழியுந் தூது கண்டுழியும் வருத்தம் விளங்கிக் கூற்றுத் தோன்றுமென்று பொருளாமென்றுணர்க.

முடிந்த காலத்துப் பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திறவகையினும்—வகையின் வினைத்திறமுமென மாற்றுக. வேந்தன் எடுத்துக்கொண்ட வினை முடிந்தகாலத்துத் தான் போகக் கொருப்பட்டு நின்று பாகனொடு விரும்பிக் கூறிய வகையின்கட் டோன்றிய வேறோர் வினைத்திறத்திடத்தும்,

என்றது, அரசனுக்குப் பின்னும் ஓர் பகைமேற் சேறல் உளதாதலை.

காவற்பாங்கின் பக்கமும்—வேந்தன் றன்னாற் காக்கப்படுவன வாகிய பகுதிகளின் கூற்றிற் பிரியுமிடத்தும்,

பகுதி ஆகுபெயர், அவை யானை குதிரை முதலியவற்றைக் காத்தலும் அரசர்க்குத் தருமமாகிய வேட்டையிற் சென்று கடுமா கொன்று ஏனையவற்றைக் காத்தலும் முதலியன.

ஆங்கோர் பக்கமும்—அவன் காத்தற்குரிய பகுதிக்கண்ணே நிற்பார்கூற்றிற் பிரியுமிடத்தும்,

அவர் தாபதர் முதலியோர் பலருமாம்

பரத்தையின் அகற்சியிற் பரிந்தோட் குறுகி இரத்தலும் தெளித்தலும் என இருவகையோடு—பரத்தையிற் பிரிதல் காரணத்தாற் பரிபுலம்பெய்திய தலைவியை எய்தி இரத்தலும் இரந்த பின்னர் ஊடலுணர்த்தலும் என்ற இருபகுதியோடே, உரைத்திற நாட்டம் கிழவோன் மேன—முற்கூறிய இடங்களிற் கூற்று நிகழுங் கூற்றுப்பாட்டை நிலைபெறுத்துதல் தலைமகனிடத் தனவாம் என்றவாறு.

உதாரணம்:—

"ஆறுசெல் வருத்தவுஞ் சீறடி சிவப்பவுஞ்
சினைநீங்கு தளிரின் வண்ணம் வாடவுந்
தானவர் றுணிந்த விவளினு மிவளுடன்
வேய்பயி லழுவ முவக்கும்
பேதை நெஞ்சம் பெருந்தக வுடைத்தே"

---

* 'கிழவி நிலையே வினையிடத் துரையார் - வென்றிக் காலத்து விளங்கித் தோன்றும்' என்பது இதன் பொருளே ஈண்டுக் கூறினார். இதன்கட் காலத்தும் என்னும் எச்சவும்மை தொக்கு நின்றது இது கருதியே உம்மை விரித்தென்றாரெனக

† 'உம்மை கொடுத்' தெனவும் பாடம்.

இது தோழியொடு வலித்தது.

அப்பாற்பட்ட ஒருதிறத்தானும் என்றதனானே, தலைவி யிடத்துத் தலைவன் கூறுவன பலவுங் கொள்க.

உதாரணம்:—

“வாளவரி வயமான் கோளுகிர் அன்ன
செம்முகை யவிழ்ந்த முண்முதிர் முருக்கின்
சிதரார் செம்மல் தாஅய மதரெழில்
மாணிழை மகளிர் பூணுடை முலையின்
முகைபிணி அவிழ்ந்த கோங்கமொ டடைஇ நன்னை
அதிரல் பரந்த அந்தண் பாதிரி
உதிரவீ அஞ்சினை நாஅய எதிரவீ
மராஅ மலரொடு விராஅய்ப் பராஅம்
அணங்குடை நகரின் மணந்த பூவின்
நன்றே கானம் நயவரும் அம்ம
கண்டிசின் வாழியோ குறுமகள் நுந்தை
அடுகளம் பாய்ந்த தொடிசிதை மருப்பின்
பிடிமிடை களிற்றில் தோன்றுங்
குறுநெடுந் துணைய குன்றமும் உடைத்தே.” (அகம்-99)

இவ் வகப்பாட்டு தலைவியை மருட்டிக் கூறியது.

“§உயர்கரைக் கானியாற் றவிர்ற லகன்றுறை
வேனிற் பாதிரி விரைமலர் குவைஇத்
தொடலை தைஇய மடவரன் மகளே
கண்ணினுங் கதவநின் முலையே
முலையினுங் கதவநின் றடமென் றோளே,” (ஐங்குறு-361)

இவ் வைங்குறுநூறு உடன்போயவழித் தலைவன் புகழ்ச் சிக்கு நாணித் தலைவி கண்புதைத்தவழி அவன் கூறியது.

“அழிவிலர் முயலு மார்வ மாக்கள்
வழிபடு தெய்வங் கட்கண் டாஅங்
கலமரல் வருத்தந் தீர யாழநின்
னலமென் பணைத்தோ ளெய்தின மாகலிற்
பொரிப்பூம் புன்கி னெழிற்றகை யொண்முறி
சுணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளத் திமிரி
நிழல்காண் டோறு நெடிது வைகி
மணல்காண் டோறும் வண்ட றைஇ
வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றோயே

§ ‘உயர்ற் கானயாற் றவிர்றல்’ எனவும் ‘விரிபுனற் கான்யாற் றவிர் மணல்’ எனவும் பாடம்.

மாநனே கொழுதி மகிழருயி லாலு
நறுநதண் பொழில கானங
குறுமபல லூரயாஞ செலலு மாறே (நற்றிணை-9)

எனவரும. இது புணாச்சி மகிழநதபின வழிவநத நனமை கூறி வருநதாது ஏகெனறது இது நற்றிணை.

பிறவும வேறுபட வருவனவெலலாம இதனுன அமைக்க.

"இருமபுலிக கிரிநத கருஙகட செநநாகு
நாடடயிா கடைகுரல *கேடடொறும வெரூஉ
மாநிலேப பளளி யலக நமமொடு
மானுண கண்ணியும வருமெனின
வாரார யாரோ பெருஙக லாறே."

இது விடுததறகட கூறியது.

"விளையமை பாவையி னியலி நுநதை
மனேவரை யிறநது வநதனே யாயிற
றலேநாட கெதிரிய †தண்பத வெழிலி
யணிமிகு கானத தன்புறப பரநத
கடுஞசெம மூதாய கண்டுங கொணடு
நீவிளே யாடுக சிறிதே யானே
மழகளி றுரிஞிய பராரை வேஙகை
மணலிடு மருஙகி னிருமபுறம பொருநதி
யமாவரி னஞசேன பெயாகுவ
னுமாவரின மறைகுவன மாஅ யோளே" (நற்றிணை-362)

இது நற்றிணை.

"நுமாவரி னோபபி னலல நமாவரின்
முநநீா மணடில முழுது மாறறு
தெரிகணே விடுததலோ விலனே
யரிமதா மழைககண கலுழ வகை யெவனே."

இவை தமர் வருவரென ஐயுறறுக் கூறியன. அவா வநது கறபொடு புணர்நதன வநதுழிக காணக.

"அரிதாய வறனெயதி யருளியோாக களிததலும
பெரிதாய பகைவெனறு பேணுரைத தெறுதலும
புரிவமா காதலிற புணாசசியுந தருமெனப
பிரிவெணணிப பொருளவயிற ‡பெயாநதநங காதலா
வருவாகொல வயஙகிழா அய வலிபபலயான கேளினி" (கலி-11)

* 'மீடடொறும' எனவும பாடம
† 'தணபெயல' எனவும பாடம
‡ 'சென்ற' எனவும பாடம.

இதனுள் என்னென்றதனற் றலைவன்கூற்றுப் பெறாகும். இது †மூன்றன் பகுதி.

"புகல்சால் சிறப்பிற் காதலி புலம்பத்
துறந்துவந்தோயே யருந்தொழிற் கட்டூர்
நல்லேறு †தழீஇ நாகுபெயர் காலை
யுள்ளுதொறுங் கலுழு நெஞ்சம்
வல்லே யெம்மையும் ‡வரவிழைத் தனையே." (ஐங்குறு 446)

இது பகைவயிற் பிரிந்தோன் பருவங்கண்டு தலைவியை நினைந்து நெஞ்சொடு புலம்பியது.

"முல்லை நாறுங் கூந்தல் கமழ்கொள
நல்ல காணகுவ மாஅ யோயே
பாசறை யருந்தொழி லுதவிநங்
காதன் னாட்டுப் போதரும் பொழுதே" (ஐங்குறு 446)

இது வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்தோன் பருவவரவின்கண் உருவு வெளிப்பட்டுழிப் புலம்பியது உதவியென்றலின் வேந்தற்குற்றுழி யாயிற்று.

"வந்தாற்றுள் செல்லாமோ வாரிடையாய வாகதிரால
வெந்தாற்போற் றேன்றுமீள வேயத்தந்—தந்தார்
தகரக் ¶குழல்புரளத் தாழ்துநில்லைகை யேந்தி
மகரக் குழைமறித்த நோக்கு" (திணை-150 77)

இஃது உருவுவெளிப்பாடு நின்னொடு போதுவே னென்றவளை ஆற்றுவித்தது திணைமாலையிற்பாலை.

"நனிசேய்த் தென்னாது நற்றேர் ஏறிச்சென்
றிலங்கு நிலவி னிளம்பிறை போலக்
காணகுவேந் தில்லவவள் கவின்பெறு சுடர்நுதல்
விண்ணுய ரரணபல வௌவிய
மண்ணுறு முரசின் வேந்துதொழில் விடினே." (ஐங்குறு-443)

இது வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்தோன்றான் குறித்தபருவத்து வினை முடியாமையிற் புலம்பியது.

"*முழங்கு குரன்முரசங் காலை யியம்பக்
கடுஞ்சின வேந்தன் றொழிலெதிர்ந் தனனே
மெல்லவன் மருங்கின் முல்லை பூப்பப்
பொங்குபெயற் கனைதுளி காரெதிர்ந் தன்றே

† மூன்றன் பகுதி கூறுதலாவது அறத்திறை பொருளாகி அப்பொருளாற் காமம் நுகர்வே னென்றலாம்' என்று இக்கலித்தொகையுரையிற் கூறியதனான் இதனைத் தெளிக (கலி-பாலை-10)

‡ 'தழீஇய' எனவும் பாடம் §'வரவழைத்தனையே' எனவும் பாடம்.

¶ 'குழலிணைய' எனவும் பாடம்

* 'தழங்குரன்' எனவும் 'தழங்குகுரன்' எனவும் பாடம்.

யஞ்சி லோதியை யுள்ளுந்தொறுந
துஞ்சா தலமர லுமெதிரந தனமே'' (ஐங்குறு-448)

இது வேந்தறகுறறுழிப பிரிந்தோன பருவமவந்துழி மீளப பெறறு அரசனசெய்தியும பருவத்தின செய்தியுந தனசெய்தி யுங கூறிப புலம்பியது. இப பாசறைப புலம்பல பத்தினுள்ளும வேறுபாடு காணக. தூதிறபிரிந்துழிப புலம்பின வந்துழிக காண்க.

''நீடின மென்று கொடுமை தூற்றிய
வாடிய நுதல ளாகிப †பிறிதுநினைந்
தியாமவெங காதலி நோயமிகச சாஅய்ச
சொல்லிய துரைமதி நீயே
முல்லை நல்யாழப பாண மற்றெமக்கே' (ஐங்குறு-478)

இது தூதுகண்டு அவள கூறிய திறங்கூறெனக கேட்டது.

''பனிமலர நெடுங்கண் பசலை பாயத
துனிமலி துயரமொ டருமபட ருழப்போள
கையறு ‡நெஞ்சத துயவுத்துணை யாகச
சிறுவரைத தங்குவை யாயிற
§காண்குவை மன்னுற பாணவெந தேரே'' (ஐங்குறு 477)

இது தலைவிமாட்டுப பாணனைத தூதாக விடுந தலைவன கூறியது.

''படுந்தடங்கட பலபனைபோல வானமுழுங்கள மேலுங
கொடுந்தடங்கட கூற்றமின் னுக—நெடுந்தடங்க
ணீர்நின்ற நோக்கி னெடுமபணைமென ரோளாடகுத
தோ நினற *தென்னுய திரிந்து,'' (திணை, 150-115)

இஃது இளையோரைத தூதுவிட்டது.

''ஐய வாயின செய்யோள கிளவி
காரநா ளுருமொடு கையறப பிரிந்தென
நோயநனகு $செய்தன றெமக்கே
யாமுறு துயரமவ ளறியினோ நன்றே'' (ஐங்குறு-441)

இது வினைமுடியாமையிற பருவங்கண்டு மீளப்பெறாத தலைவன தூதா வாராததைக் கேட்டு வருந்தியது. பிறவும வேறுபட வருவன கொள்க.

---

† 'பெரிது நினைத்து' எனவும 'பெரிது நினைந்து' எனவுப பாடம.
‡ 'நெஞ்சிற [illegible]' எனவும பாடம
§ 'காணகுமனறே' எனவும பாடம.
* 'தென்னுய நீ சென்று' எனவும பாடம,
$ 'செய்தன வெமக்கே' எனவும பாடம.

"முரமபுகண் ணுடையத திரியுந திகிரியொடு
பணைநிலை முனைஇய வயமாப் புணாநது
திண்ணிதின் மாணடன்று தேரே
யொண்ணுதற காண்குவம ‡வேநதுவினை விடினே." (ஐங்குறு-440)

இது வேந்தன திறைகொண்டு மீளவுழித் தானுஞ் சமைந்த தேரை அழைத்துககணடு 'திணணிதின மாண்டன்று தே'ரெனப் பாகனொடு கூறியவழி அவவேந்தன திறைவாங்காது வினைமேற செனறுழிப பாகனை நோக்கிக் கூறியது. இவை ஐங்குறு நாறு. "மலைமிசைக குலைஇய" எனனும (84) அகப் பாட்டும் அது. கலிததொகையுட "புததியானை வநதது காண பானயான றஙகினேன்" (மருதக்கலி 32.) என்பன முதலியவற்றுன யானைமுதலியவறறையுங, கடவுட் பாட்டால் (மருதக்கலி-28) தாபதரையுங காததறகுப பிரிநதே னெனக் கூறினு னென்பது பெறறும.

"ஒருஉக், கொடியிய னலலார் குரனுறறத் துறற
முடியுதிர் பூநதாது மொயமபின வாகத
தொடிய வெமக்குநீ யாரை பெரியார்க்
கடியரோ வாறறு தவா ;
கடியாதமக், கியாாசொலலத தக்கார் மற்று ;
வினைக்கெடடு, வாயலலா வெணமை யுரையாது கூறுநின்
மாய மருளவா ரகதது ;
ஆயிழாய, நினகண் பெறினலலா லின்னுயிா வாழகல்லா
வென்க ணெவனோ தவறு ;
இஃதொததன், புளளிக் களவன் புனலசோ பொதுக்கமபோல
வளளுகிா போழநதனவும வாளெயி றுற்றனவு
மொளளிதழ சோர்நதநின் கண்ணியு நலலார்
சிரறுபு சீறச் சிவந்தநின் மார்புந
தவறுதல சாலாவோ கூறு ,
அதுதக்கது, வேறறுமை யென்கணணோ வோராதி தீதின்மை
தேறறக்கண் டியாய தெளிக்கு ,
இனித தேறறேம யாந
தோமயஙகி வநத தெரிகோதை யந்நலலார்
தாாமயங்கி வந்த தவறஞ்சிப் போர்மயங்கி
நீயுறும பொயச்சூ ளணஙகாயின் மறறினி
யாாமேல விளியுமோ கூறு." (கலி 88.)

இதனுள இரததலுந் தெளித்தலும வந்தவாறு காணக. பிறவும இவவாறு வருவன கொளக. (௪க)

‡ 'வேநதன் வினை' எனவும பாடம்,

௪௨. எஞ்சி யோர்க்கும் எஞ்சுதல் இலவே.

இது முனனாக் கூறறிறகு உரியரெனக கூருதோாக்குங கூறறு விதிததலின எயதாத தெயதுவிததது.

இதன பொருள:—எஞசியோர்க்கும—முனனாக் கூருது நின்ற செவிலிக்குந தலைவிககும ஆயததோாக்கும அயலோாககும; எஞசுதல இலவே—கூறறொழிதலில எனறவாறு.

செவிலிக்குக கூறறு நிகழுமாறு:—

“கிளியும பநதுங கழஙகும வெயயோள
அளியும அனபுஞ சாயலும இயலபும
முன்னுள போலாள இறீஇயரென் உயிரெனக்
கொடுநதொடைக் குழவியொடு வயின்மரத தியாதத
கடுஙகட கறவையிற சிறுபுற நோக்கிக
குறுக வநது குவவுநுதல நீவி
மெலலெனத தழீஇயினே ளாக என்மகள
நன்னா ஆகத திடைமுலை வியாப்பப
பலகால முயஙகினள மனனே அன்றோ
விறனமிகு நெடுநதகை பலபா ராட்டி
வறனிழல அசைஇ வானபுலநது வருநதிய
மடமான அசாவினந * திரஙகுமரல சுவைக்குங
காடுடன் கழிதல அறியின தநதை
அலகுபத மிகுதத கடியுடை வியனகாச
செலவுழிச செலவுழி மெயநநிழல போலக்
கோதை யாயமோ டோரை தழீஇத
தோடமை அரிசசிலம பொலிபப அவள
ஆடுவழி ஆடுவழி அகலேன் மன்னே. (அகம்-49)

இவ வகப்பாட்டு உடனபோன தலைவியை நினைநது செவிலி மனையினகண மயஙகியது

“அதத நீளிடை யவனொடு போகிய
முத்தோ வெணபன் முகிழுநகை மடவர
†லூய ரென்னும பெயரே வலலா
றெடுததேன மன்ற யானே
கொடுததோா மனறவவ ளாயத தோரே” (ஐங்குறு-380)

இவ வைங்குறுநூறு செவிலி தெருடடுவார்க்குக கூறியது. “முலைமுகஞ செயதன முளளெயி றிலஙகின” எனனும அகப் பாட்டு (7) மகடபோககிய செவிலிததாய சுரததிடைப பின சென்று நவவிபயிணையைக கணடு சொறறது. செவிலி கானவா மகளிர்க்கணடு கூறியதுமாம

* ‘மடமான சாயினம’ எனவும பாடம.
† ‘தாய ளென்னும பெயரே னலலாறு’ எனவும பாடம.

"காலே பரிதப் பினவே கணணே
நோக்கி நோக்கி வாளிழந தனவே
யகலிரு விசும்பின் மீனினும
பலரே மன்றவிவ வுலகததுப் பிறரே." (குறு 44.)

இது குறுந்தொகை. செவிலி கடத்திடைத் தன் நெஞ்சிற குச் சொல்லியது.

"இடிதுடிக் கமபலேயு மின்னுத வோசையு மிசையி னுராக்
கடுவினை யாளா ‡கடததிடைப பைஙகுரவே கவனறு நின்றாய்
நெடுவினை மேறசெயத வெமமேபோ னீயும
படுசினைப பாவை பறிததுக்கோட பட்டாயோ பையக கூறாய."
*

இது செவிலி குரவொடு புலமபியது.

"தான்றாயாக் கோஙகந தளாநது முலைகொடுபப
வீனறாயநீ பாவை யிருஙகுரவே—யீன்றுண
மொழிகாட்டா யாயினு முளளொயிறருள சென்ற
வழிகாடடா யீதெனறு வந்து" (திணை 150-65)

இது குரவை வழிகாட்டெனறது.

"குடமபுகாக் கூவல குடிகாக்குஞ சின்னீ
ரிடமபெறு மாதிரியு *மேறுநீ ரதத
முடமபுணா காத லுவபப விறநத
தடமபெருங கணணிககு யானறாயை கண்டீர"

இது நீ யாரெனறு வினாயினாககுச் செவிலி கூறியது இன னும வேறுபட வருவனவெலலாம இதனை அமைததுக் கொளக

இனித தலைவிகூறறு நிகழுமாறு —

"பையயப பசநதனறு நுதலுஞ சாஅய
ஐதா கின்றென் தளிாபுரை மேனியும
பலரும அறியத திகழ்தரும அவலமும
உயிாகொடு கழியின் அலலதை நினையின்
எவனோ வாழி தோழி பொரிகால
பொகுட்டரை யிருப்பைக் †குவிகுலைக் கழன்ற
ஆலி யொபபின் தூமபுடைத திரளவீ
ஆறுசெல வமபலா் நீளிடை யழுங்க
ஈனல எண்கின் இருஙகிளை கவரும்

‡ 'கடறறிடை' எனவும பாடம.
* 'வேறு நீளததம' எனவும பாடம.
† 'குவிதலைக் கழன்ற' எனவும பாடம

சுரமபல $கடந்தோர்க் கிரஙகுப வென்னூர்
கெளவை மேவல ராகி இவளூா
நிரையப் பெண்டிா இன்று கூறுவ
புரைய அல்லஎன் மகட்கெனப் பரைஇ -
நமமுணர்ந தாறறிய கொளகை
யன்னை முன்னாயாம என்னிதற படலே." (அகம்.95.)

இது போக்குடனபட்ட* தலைவி தோழிக் குரைததது. அகம்.

"அளிதோ தானே நாணே நமமொடு
நனிநீ டுழநதன்று மன்னே யினியே
வான்பூ கருமபி னேஙகுமணற சிறுசிறை
தீமபுன னெரிதர வீநதுக காஙகுத
தாங்கு மளவை தாங்கிக
காம நெரிதரக கைநில லாதே." (குறு.149)

இக் குறுந்தொகை நாண நீஙகினமை கூறியது.

"சிலரும பலருங கடைகக ணோக்கி
மூக்கி னுசசிச சுட்டுவிரல சேர்ததி
மறுகிற பெண்டி ரமப றாறறச
சிறுகோல வலதத ளன்னை யலைபப
வலநதனென் வாழி தோழி கானற
புதுமலா தீண்டிய பூநாறு குரூஉசசுவற
கடுமான் பூண்ட நெடுநதோ கடைஇ†
நடுநாள வரூஉ மியறோக கொண்கனொடு
செலவயாந் திசினால யானே
யலாசுமந தொழிகவிவ வழுஙக லூரே. (நற்றிணை.449.)

இந நற்றிணை அலா அச்சம நீஙகினமை கூறியது

"சேட்புல முன்னிய ‡வசைநடை யநதணிா
நுமமொன் றிரநதனென் மொழிவ லெமமூாத
தாயநயந தெடுதத§ வாய்நலங கவினபெற||
வாரிடை யிறநதன ளென்மி
னேரிறை முன்கையென் னையத தோர்க்கே." (ஐங்குறு.384.)

இவ வைங்குறுநூறு 'யான போகினறமை ஆயத்திற்கு உரைமின்' எனறது.

$ 'கழிநதோர்க்' கெனவும பாடம.
* 'போக்குடன் படடமை' எனவும பாடம.
† 'கடுமாண் பரீஇய கதழுபரி கடைஇ' எனவும பாடம.
‡ 'விரைநடை' எனவும பாடம.
§ 'ஆய்நயந தெடுதத' எனவும பாடம.
|| 'வாய்நலங கவின.' எனவும பாடம.

"கடுங்கட் காளையொடு நெடுந்தே ரேறிக்
கோள்வல் வேங்கை மலை*பிறக் கொழிய
வேறுபல் லருஞ்சுர மிறந்தன ளவளெனக்†
கூறுமின் வாழியோ வாறுசென் மாக்க
ணறநெறி னயந்துபா ராட்டி
யெறிகெடுத் திருந்த வறனில் யாய்க்கே" (ஐங்குறு-385.)

இவ் வைங்குறுநூறு இன்று யான் தேரேறி வருத்தமின்றிப் போகின்றமை யாய்க்கு உரைமின் என்றது.

"கவிழ்மயி ரெருத்திற் செந்நா யேற்றை
குருளைப் பன்றி கொள்ளாது கழியுஞ்
சுரநனி வாரா நின்றன ளென்பது
முன்னுற விரைந்தனி ருரைமின்‡
னின்னகை முறுவலென் னாயத் தோர்க்கே." (ஐங்குறு-397.)

இவ் வைங்குறுநூறு மீள்கின்றுளென்று என வரவு ஆயத் தார்க்குக் கூறுமின் என்றது.

"வேய்வனப் பிழந்த தோளும் வெயிறெற
வாய்கவின் றொலைந்த நுதலு நோக்கிப்
பரியல் வாழி§ தோழி பரியி¶
னெல்லைமி விடுமழை தரூஉ
நல்வரை நாடனொடு வந்த வாறே." (ஐங்குறு-392)

இவ் வைங்குறுநூறு மீண்டு வந்த தலைவி வழிவரல் வருத்தங் கண்டு வருந்திய தோழிக்குக் கூறியது.

"அன்னை வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பைத்
தேன்மயங்கு பாலினு மினிய வவர்நாட்
டுவலைக் கூவற் கீழ
மானுண் டெஞ்சிய கலுழி நீரே." (ஐங்குறு-208)

இஃது உடன்போய் மீண்ட தலைவி 'நீ சென்ற நாட்டு நீர் இனியவல்ல, எங்ஙனம் நுகர்ந்தாயென்ற' தோழிக்குக்கூறியது.

"அறஞ்சா லியரோ வறஞ்சா லியரோ
வறனுண் டாயினு மறஞ்சா லியரோ$
வாள்வனப் புற்ற வருவிக்
‖ கோள்வரு மென்னையை மறைத்த குன்றே" (ஐங்குறு-312.)

---

* 'வேங்கையமலை' எனவும் பாடம்.
† 'வேரன் மலருஞ் சுரமிறந் தனளென' எனவும் பாடம்.
‡ 'முன்னுறச் செல்வீ ருரைமின' எனவும் 'முன்னுற விரைந்தனி ரன்ன சென் றுரைமின்' எனவும் பாடம்.
§ 'பிரியலவாழி' எனவும் பாடம்.
¶ 'பிரியன்' எனவும் பாடம்.
$ 'அறனு முண்டாயி னறஞ்சா லியரோ' எனவும் பாடம்.
‖ 'கோள்வ லென்னையை' எனவும் பாடம்.

இவ வைங்குறுநூறு நின ஐயனமார் வந்துழி நிகழ்ந்தது எனனெனற தோழிகருத் தலைவி தலைவனை மறைதத மலையை வாழத்தியது. பிறவும வேறுபட வருவன வெல்லாம இதனுன அமைக்க.

இனி ஆயததாா கூறறு நிகழுமாறு :—

"மானதா மயஙகிய மலைமுதற சிறுநெறி
தானவரு மென்ப தடமென ரேளி
யஞசின ளஞசின ளொாதுஙகிப
பஞசி மெலலடி‡ பரலவடுக் கொளவே."

இனி அயலோாகூறறு நிகழுமாறு :—

"துரநததற கொண்டுந§ துயரடச சாஅ
யறமபுலநது பழிக்கு மஙக ணுடடி$
யெவவ நெஞசிற கேம மாக
வநதன ளோாநின மடமகள
வெஞசின வெளவேல|| விடலைமுந துறவே." (ஐங்குறு-393.)

செயயுளியலுட் 'பார்பபர்னபாஙகன' (தொ-பொ-செய-௧௮0.) 'பாணன கூத்தன' (தொ-பொ-செய-௧௮௧) என னுஞ சூததிரஙகளாற் பாாபபான முதலியோா கூறறுக கூறுமாறு உணர்க. (௪௨)

௪௩. நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவும் ஆகும்.

இதுவும பாலையாவதோர் இலக்கணங கூறுகினறது.

இதனபொருள:—முனனா நிகழந்தோா நிகழசசி பினனர் நினைததறகுரிய நிமிததமாம * எனறவாறு

எனறது, முனனாத தலைவனகண நிகழநததோா நிகழசசி பினனாத தலைவி நினைததறகும ஏதுவுமாம முனனாத தலைவி கண நிகழநததோா நிகழசசி பினனர்த தலைவன நினைததறகும ஏதுவுமா மெனறவாறும.

உமமை எச்சவுமமையாதலிற கூறுதறகுமாம எனறு கொளக.

உதாரணம :—

"நுண்ணெழின் மாமைச் சுணஙகணி யாகநதங
கண்ணொடு தொடுததென நோக்கியு மமையாரென்
ஒண்ணுதல நீவுவா காதலா மறறவ
ரெணணுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும" (கலி-4)

---

‡ 'பஞசின மெலலடி' எனவும பாடம.
§ 'துறநததறகொண்டு' எனவும பாடம
$ 'உண்கணுடடி' எனவும பாடம.
|| 'வெநதிறல வெளவேல' எனவும பாடம
* 'நினைத்தறகு நிமித்தம' எனவும பாடம்.

இது, தலைவனகண் நிகழ்ந்த மிகுதித் தலையளி வஞ்ச மென்று தலைவி உட்கொண்டு பிரியுங்கொல லென நினைத்தற்கு நிமித்தமாயிற்று. இதனானே தலைவன் செய்திகளாயப பின் னார் தலைவி கூறுவனவற்றிற் கெல்லாம் இதுவே ஓத்தாக அமைத்துக்கொள்க.

இனி,

"அளிநிலை பொரு அ† தமரிய முகத்தள
விளிநிலை கேளாள தமியள மெனமெல
நலமிகு சேவடி நிலமவடுக கொளாஅக
குறுக வந்துதன கூரெயிறு தோன்ற
வறிதகத தெழுந்த வாயல முறுவலள
கண்ணிய துணரா அளவை யொண்ணுதல
வினைதலைப படுதல செலலா நினைவுடன
முளிந்த ஓமை முதையலங காட்டுப
பளிங்கத தன்ன பலகாய நெலலி
மோட்டிரும பாறை ஈட்டுவட டேயபப
உதிரவன படூஉம கதிர்தெறு கவாஅன்
மாய்த்த போல மழுகுநுனை தோற்றிப
பாத்தி யன்ன குடுமிக கூரங்கல
விரனுதி சிதைக்கு நிரைநிலை அதர
பரன்முரம பாகிய பயமில கானம
இறபப வெண்ணுதி ராயி னறததா
றனறென மொழிந்த தொன்றுபடு கிளவி
அன்ன வாக என்னுநள போல
முன்னங் காட்டி முகத்தின உரையா
ஓவச செய்தியின் ஒன்றுநினைந் தேற்றிப
பாவை மாய்த்த பனிநீர் நோக்கமொ
டாகத் தொடுக்கிய புதல்வன் புன்றலைத
தூநீர் பயந்த துணையமை பிணையல
மோயின ளுயிர்த்த காலை மாமலர்
மணியுரு விழந்த அணியழி* தோற்றம
கண்டே கடிந்தனஞ் செலவே ஒணதொடி
யுழையம ஆகவும இனைவோள்‡
பிழையலள மாதோ பிரிதுநாம எனினே," (அகம்-5)

" இருங்கழி முதலை மேந்தோ லன்ன" ஞான்றே (அகம்-3-)

† 'பெருஅ தெனவும பாடம.
* 'அணியிழை' எனவும பாடம.
‡ 'இணையோள' எனவும் பாடம,

இவை அகம்.

"வேற்பிணி வெதிரததுக் காலபொரு நரலிசை
கநதுபிணி யானை யயாவுயிாத தாஅங
கென்றூழ நீடிய வேயபயி லழுவததுக
குன்றூா மதிய நோக்கி நின்றுநினை
துளளினெ னலலனே யானே முளளெயிறறுத
திலகந தைஇய தேஙகமழ திருநுத
லெமது முண்டோா மதிநாட டிஙக
ளூரறுகுரல வெவவளி யெடுபப நிழலதப
வுலவை யாகிய மரதத
கலபிறஙகு மாமலை யுமபரஃ தெனவே." (நற்றிணை-62.)

இது நற்றிணை. இவை தலைவிகண் நிகழநதனவும அவடன மையும பினனாத் தலைவன நினைநது செலவழுஙகுதறகு நிமிதத மாயவாறு காணக. "அறியாய வாழி தோழி யிருளற" (அகம 53) எனபது தலைவனகண நிகழநதது தலைவி நினைநது தோழிக் குக் கூறியது. "நெஞசு நடுக்குற" எனனும (23) பாலைக்கலியும அது.

"உறலியா மொளிவாட வுயாநதவன் விழவினுள
விறலிழை யவரொடும விளையாடு வானமன்னே
பெறலரும பொழுதொடு பிறஙகிணாத துருததிரூழந
தறலாரும வையையென றறைகுந ருளராயின்." (கலி 30.)

இதுவும அது.

"என்பருந துயவும வானபெரு நெடுஞசினை
பொரியரை வேமபின் புளளி நீழற
கட்டளை யன்ன வடடரங கிழைததுக்
கலலாச சிறுஅா நெலலிவட் டாடும
விலலே ருழவா வெமமுனைச் சீறூாச்
சுரன்முதல வநத வுரனமாய மாலை
யுளளினெ னலலனே யானே யுளளிய
வினைமுடித் தன்ன வினியோண்
மனைமாண் சுடரொடு படாபொழு தெனவே," (நற்றிணை-3.)

எனனும நற்றிணையும் (3) அது. இவவாறனறி வேறுபட வருவனவெல்லாம இதனுன அமைகக. (௪௩)

௪௪. நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே.

இஃது 'ஒனறுத்தமரினும' (தொல-பொ-அகத-௪0) என் னுஞ் சூததிரததிறகோா புறனடை கூறுகினறது.

இதன பொருள :—நிகழந்ததுகூறி-ஒனறுததமரினும என் னுஞ் சூத்திரத்துத் தலைவனகண் நிகழ்ந்த கூறறினைத தலைவி யுந தோழியுங கூறி, நிலையலுந திணையே-அதன கண்ணே நிலை பெறறு நிறறலும பாலைத்திணையாம எனறவாறு.

உதாரணம் :—

"அரும்பொருள் வேட்கையி னுள்ளந் துரப்பப்
பிரிந்துறை சூழாதி யைய விரும்பிநீ
யென்றோ ளெழுதிய தொய்யிலும் யாழநின்
மைந்துடை மார்பிற் சுணங்கு நினைத்துக்காண்
சென்றோர் முகப்பப் பொருளுங் கிடவா
தொழிந்தவ ரெல்லாரு முண்ணாதுஞ் செல்லா
ரிளமையுங் காமமு மோராங்குப் பெற்றார்
வளமை விழைதக்க துண்டோ வுள்நா
ளொரோஒகை தம்முட் டழீஇ யொரோஒகை
யொன்றன்கூ றாடை யுடுப்பவரே யாயினு
மொன்றினார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை யரிதரோ
சென்ற விளமை தரற்கு." (கலி.18)

இதனுள் 'உள்நாள்' என்றது *நாளது சின்மை; 'அரிதரோசென்ற இளமை தரற்கு' என்றது இளமையது அருமை; 'உள்ளந் துரப்ப' என்றது உள்ளத்தான் உஞற்றுதலால் தாளாண் பக்கம், 'சென்றோர் முகப்பப் பொருளுங் கிடவாது' என்றது தகுதியது அமைதி, தத்தம் நிலைமைக்கேற்பப் பொருள்செய்ய வேண்டுதலின், அது பாணிக்கு மென்றலின் 'ஒரோஒகை தம்முட் டழீஇ ஒரோஒகை-ஒன்றன்கூ றாடை உடுப்பவரே யாயினும்' என்றது இன்மையது இளிவு; 'வளமை விழைதக்க துண்டோ' என்றது உடைமையது உயர்ச்சி, 'பிரிந்துறைசூழாதி ஐய' என்றது அன்பினது அகலம், 'பிரிந்துறைந் தன்பு பெருக்கல் வேண்டா தம்முளொன்றினார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை' என்றலின், 'தொய்யிலுஞ் சுணங்கு நினைத்துக்காண்' என்றது அகற்சிய தருமை. இவ் வெட்டுந் தாமேகூறல் வேண்டினமையின் முன்னொருகால் தலைவன் கூறக்கேட்டுத் தோழியுந் தலைவியும் உணர்ந்தமை கூறியவாறு காண்க.

"பொய்யற்ற கேள்வியாற் புரையோரைப் படர்ந்துநீ
மையற்ற படிவத்தான் மறுத்தர லொல்வதோ." (கலி.15.)

என்பது ஓதற்குப் பிரிவலெனத் தலைவன் கூறியது கேட்ட தோழி கூறியது.

"நோற்றோர் மன்ற தாமே கூற்றம்
கோளுற விளியார்பிறர் கொள்விளிந் தோரெனத்
தாள்வலம் படுப்பச் சேட்புலம் படர்ந்தோர்
நாளிழை நெடுஞ்சுவர் நோக்கி நோயுழந்(து)
ஆழல் வாழி தோழி தாழாஅ(து)
உருமெனச் சிலைக்கும் ஊக்கமொடு பைங்கால்

* இது முதலாக அகற்சியதருமை யிறுதியாக வந்துள்ள எட்டும் முன்னர் 'ஒன்றாத்தமரினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்துக் கூறியன.

வரிமாண் நோன்ஞாண் வன்சிலைக்* கொளீஇ
அருநிறத் தழுத்திய அம்பினர் பலருடன்
அண்ணல் யானை வெண்கோடு கொண்டு
நறவுநொடை நெல்லின் நாண்மகிழ் அயரும்
கழல்புனை திருந்தடிக் கள்வர்† கோமான்
மழபுலம் வணக்கிய மாவண் புல்லி
விழவுடை விழுச்சீர் வேங்கடம் பெறினும்
பழகுவ ராதலோ வரிதே முனாஅது
முழவுறழ் திணிதோ ணெடுவே ளாவி
பொன்னுடை நெடுநகர்ப் பொதினி யன்னநின்
ஒண்கேழ் வனமுலைப் பொலிந்த
நுண்பூண் ஆகம் பொருந்துதன் மறந்தே." (அகம்-61)

இவ் வகப்பாட்டின் மூப்பினும் பிணியினும் இறவாது அமர்க்களத்து‡ வீழ்ந்தாரே துறக்கம் பெறுவரெனத் தன் சாதிக்கேற்பத் தலைவன் புகழும் மானமும் எடுத்து வற்புறுத்தலைத் தோழி கூறினாள்.

"வேந்தன் குறைமொழிந்து வேண்டத் தலைப்பிரிந்தார்
தாந்தம் குறிப்பின ரல்லரா—லேந்திழாய்
கண்பனி வாரக் கலங்கல் பிரிவரோ
நண்பனி நாளே தனித்து."

இது குறைமொழிந்து வேண்டினமை தலைவன் கூறக்கேட்ட தோழி கூறியது "அரிதாய வறனெய்தி" (பாலைக்கலி-10.) என்றது மூன்றன்பகுதி§ தலைவன் கூறக்கேட்ட தலைவி கூறியது.

"யானெவன் செய்கோ தோழி பொறிவரி
வானம் வாழ்த்தி பாடவும் அருளாது
உறைதுறந்$ தெழிலி நீங்கலிற் பறையுடன்
மரம்புல் லென்ற முரம்புயர் நனந்தலை
அரம்போழ் நுதிய வாளி அம்பின்
நிரம்பா நோக்கின் நிரையங் கொண்மார்
நெல்லி நீளிடை எல்லி மண்டி
நல்லமர்க் கடந்த நாணுடை மறவர்
பெயரும் பீடு மெழுதி அதர்தொறும்

* 'வார்சிலை' எனவும் பாடம்.
† 'கானவர்' எனவும் பாடம்
‡ 'மறக்களத்து' எனவும் பாடம்.
§ 'அறத்திறை பொருளாக்கி அப்பொருளாற் காமம் நுகர்வலென்று பிரிவது'. (தொல்-பொருள் - அகத்-௪௦) இக் கலித்தொகை உரையினும் இது கூறினார்.
$ 'உரையிறந்' தெனவும் பாடம்.

பீலி சூட்டிய* பிறங்குநிலை நடுகல
வேலூன்று பலகை வேறுமுனை கடுககும்†
மொழிபெயா தேஎந தருமாா மன்னா
கழிபிணிக கறைததோல நிரைகண் டன்ன
உவலிடு பதுக்கை‡ ஆளுகு பறநதலை
உருவில பேஎய ஊராத தேரொடு
நிலமபடு மின்மினி போலப் பலவுடன
இலஙகுபரல இமைககும்§ என்பநம
நலநதுறந துறைநா சென்ற ஆறே." (அகம் 67)

இது மண்டிலததருமை தலைவன கூறககேட்ட தோழி கூறியது.

"நநநிலை யறியா ராயினுந தநநிலை
அறிந்தனா கொலலோ தாமே யோஙகுநடைக்
காயசின யானை கஙகுற சூழ
அஞசுவர விறுதத தானை
வெஞசின வேநதன் பாசறை யோரே" (அகம்-264)

இது தலைவன பாசறைப புலமபினமை கூறககேட்ட தலைவி நநநிலை அறியாராயினும எனக கூறினாள். "திசை திசை தேனாக்குந் திருமருத முனறுறை" எனபது (பாலைககலி-25.) காவற பாஙகினகட டலைவன கூறியது கேட்ட தலைவி கூறியது. பிறவும வருவனவெலலாம இதனுள்$ அமைக்க. (சச)

சரு. மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி
விரவும் பொருளும் விரவும் என்ப.

இது மரபியலுட கூறபபடும மரபன்றி அகத்திணைககு உரிய மரபுகள கூறுகினறது.

இதன பொருள —மரபுநிலை திரியா மாட்சிய ஆகி — புலனெறிவழககஞ செயதுவருகினற வரலாறறு முறைமை திரியாத மாட்சியவாய, விரவும பொருளும விரவும எனப-பாலைத திணைக்குங கைக்கிளை பெருந்திணைககும உரியவாய விரவும பொருளும ஏனைத திணைககு உரியவாய விரவும பொருளும விரவிவரு மெனறு கூறுவா புலவா எனறவாறு

அவை தலைவி ஆறறுமை கணடுழிப பிரிநத தலைவன மீணடுவநதானெனத தோழி கூறுவனவும, வரைவிடை வைததுப பிரிந்தோன தலைவியை நினைநது வருநதிக கூறுவனவும,

---

* 'சூடிய' எனவும பாடம
† 'கடநது' எனவும பாடம
‡ 'அழிதகு பதுககை' எனவும பாடம,
§ 'இலஙகு புலி யுறைககும்' எனவும பாடம
$ 'இதன்கண்' எனவும பாடம.

உடன போயவழி இடைச்சுரததது நிகழநததனை மீணடு வந்துழித் தலைவன ரேழிககுக் கூறுவனவும, யானினைத்த . வெலலை யெல்லாம பொருள முடிநதது வாராது நினனல நயநது வநதே னெனத் தலைவன கூறலும, பொருளவயிற பிரிநதோன தலை வியை நினைநது வருநதுவனவும, இடைச்சுரததுத தலைவன செலவு கணடோர கூறுவனவும, மீடசிகணடோர கூறுவனவும, ஊரினகட கணடோர கூறுவனவும பிறவுமாம. அவை பாலைத திணைக்கு விரவும பொருளா மெனறுணாக.

உதாரணம :—

"கோடுயா பன்மலை யிறநதன ராயினு
நீட விடுமோ மறறே நீடு நினைநது
துடைததொறுந துடைததொறுங கலங்கி
யுடைததரும வெளள* மாகிய கணணே." (ஐங்குறு-358)

இவ் வைங்குறுநூறு தலைவன மீணடானெனறது "பாடின றிப பசநதகண" (பாலைககலி—15.) எனபதும அது.

"வளைபடு முததம பரதவா பகருங
கடலகெழு கொணகன காதன மடமகள
கெடலருந துயர நலகிப
படலின் பாயல வெளவி யோளே¶" (ஐங்குறு—195)

இவ வைங்குறுநூறு வரைவிடைவைததுப பிரிநதோன தனிமைககு வருநதிக கூறியது.

"புறநதாழ பிருண்ட கூநதற போதி
னிறமபெறு மீரிதழப பொலிநத வுணக
ணுளளம பிணிககொண டோளவயி னெஞ்சஞ
செலல றீாகுஞ செலவா மென்னுஞ
செயவினை முடியா தெவவஞ செயத
லெயயா மையோ டிளிவுதலைத தருமென
வுறுதி தூக்கத தூங்கி யறிவே
சிறிதுநனி† விரைய லென்னு மாயிடை
யொளிறேநது மருப்பிற களிறுமாறு பறறிய
தேயபுரிப் பழங்கயிறு‡ போல
வீவது கொலலென வருநதிய உடமபே" (நற்றிணை—284.)

இந் நற்றிணையும அது.

"கானப் பாதிரிக கருநதகட டொளவீ
வேனில அதிரலொடு விரைஇக காண்வரச

* 'உடைததெழு வெளளம எனவும பாடம'
¶ 'வறுவி யோளோ' எனவும பாடம.
† 'சிறு நனி' எனவும பாடம
‡ 'பருஙகயிறு' எனவும பாடம்.

சிலலைங கூநத லழுததி மெலலிணாத
தேமபாய மராஅம அடைசசி வான்கோல
இலஙகுவளை தெளிாபப வீசிச சிலமபுநகச
சின்மெல லொதுககமொடு மெனமெல இயலிநின்
அணிமாண சிறுபுறங காண்கம§ சிறுநனி
ஏகென ஏகல் நாணி ஒயயென
மாகொல நோக்கமொடு$ மடஙகொளச சாஅய
நின்றுதலை யிறைஞசி யோளே அதுகண்டு
யாமுந துறுதல செலலேம ஆயிடை
அருஞசுரத தலகி யேமே இருமபுலி
களிறடடுக குழுமும ஓசையுங களிபடடு
விலலோா குறுமபிற றதுமபும
வலவாயக கடுநதுடிப பாணியுங கேடடே.” (அகம்- 261)

இது மீணடுவநதோன தோழிககு உரைததது.

“திருநதிழை யரிவை நினனலம முளளி
யருஞசெயற பொருடபிணி பெருநதிரு வுறுகெனச
*சொலலாது பெயாதந தேனே பலபொறி
சிறுகண யானை திரிதரு
நெறியிலங கதழகானத தானே†.” (ஐங்குறு-355)

இவ வைங்குறுநூறு பெறற பொருளகொணடு நினனலம நயநது வநதேன என்றது.

“அளிதோ தானே நாணே யாளவினை
யெளிதென லோமபானமி னறிவுடை யீரே
கானகெழு செலவின னெஞசுபின வாஙகத
தானசென றனனே தமிய னதாஅன
றெனனு வதுகொ லுனே பொன்னுடை
மனைமாண டடஙகிய கறபிற
புனையீ ரோதி புலமபுறு நிலையே.’

இது செலவுகண்டோா கூறியது.

“மரநதலை மணநத நனநதலைக கானத
தலநதலை‡ ஞெமையத திருநத குடிஞை
பொன்செய கொலலனி னினிய தெளிாபபப
பெயமணி யாரகு மிழைகிளா நெடுநதோ
வனபான முரமபி னேமி யதிரச

---

§ ‘காணகுதும காணடும’ எனவும பாடம்.
$ ‘மாதோ ணோககமொடு’ எனவும பாடம.
* ‘செலலாது’ எனவும பாடம.
† ‘கானநதானே’ எனவும பாடம.
‡ ‘கானதது வலந்தலை’ எனவும் பாடம்.

சென்றிசின் வாழியோ பணிக்கடு நாளே$
யிடைச்சுரத் தெழிலி யுறைத்தென மார்பிற்
குறும்பொறிக் கொண்ட சாந்தமொடு
நறுங்கண் ணியன்கொ ணேகோ யானே (நற்றிணை—394)

இந் நற்றிணை வரவுக்கண்டோர் கூறியது.

“இணைந்துநொந்* தழுதன ணினைந்துநீ டுயிர்த்தனள்
ளெல்லையு மிரவுங் கழிந்தன வென்றெண்ணி யெல்லிரா
நல்கிய கேள்வ னிவன்மன்ற மெல்ல
மணியிற் பிறந்தநீர் போலத் துணிவாங்
கலஞ்சிதை யில்லத்துக் காழ்கொண்டு தேற்றக்
கலங்கிய நீர்போற் றெளிந்து நலம்பெற்று
ணல்லெழின் மார்பனைச் சார்ந்து.” (கலி-142.)

இது பெருந்திணைக்கட் கண்டோர் கூறியது.

“குரவை தழீஇயா மரபுளி பாடித்
தேயா விழுப்புகழ்த் தெய்வம் பரவுதும்
மாசில்வான் முந்நீர் வளைஇய தொன்னிலம்
ஆளுங் கிழமையொடு புணர்ந்த
வெங்கோ வாழியரிம் மலர்தலை யுலகே” (கலி-103)

இச் சூத்திரத்துக் குரவையாடல் ஏற்றுக்கோட்டற் கைக்கிளையுள் விராயவந்தவாறுங் குரவைக்குரிய தெய்வத்தை நயனறி அரசனை வாழ்த்திய வாழ்த்து விராயவந்தவாறுங் கொள்க. ‘விரவும் பொருளும் விரவு’ மென்றே ஆசிரியர் குரவைக்கூத்தல்லது வேட்டுவவரிக் குரிய வெறியாடல்† விரவாதென்றுணர்க. இஃது எண்வகைச் சுவையானும் வரும் மெய்ப்பாடுங் கூத்தோடும் படுதலின் அச்சுவை பற்றிவரும் மெய்ப்பாட்டிற்கும் உரித்தாயிற்று.

இனிக் ‘காவற்பாங்கின் ஆங்கோர் பக்கத்’ திற் (தொல்-பொ-அக-௪௧.) தலைவன் கூறியவற்றைக் கற்பியலுள், ‘தலைவன் பகுதியினீங்கிய தகுதிக்கட், (தொல்-பொ-கற-௬.) டலைவி பரத்தையராகக் கூறுவனவும் இச்சூத்திரத்தான் அமைக்க. அவை மருதக்கலியுட் கட்டுட்பாட்டு‡ முதலியன. அவற்றை ஆண்டுக்காட்டுதும், கண்டுணர்க.

இனித் தலைவி கற்பினுட் பிரிவாற்றாது எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மினென்பனவும் அவன் அவட்கு மறுத்துக் கூறுவனவும் இதனான் அமைக்க.

$ ‘பனிக்கடி கேளே’ எனவும் பாடம்.
* ‘இணைந்து நைந்’ தெனவும் பாடம்
† ‘வெறியாட்டு’ எனவும் பாடம்.
‡ மருதக்கலி—28 ஆவது செய்யுள்.

உதாரணம :—

"மரையா மரலகவர மாரி வறபப
வரையோங கருஞசுரத தாரிடைச செலவோர
சுரையமபு மூழகச சுருஙகிப புரையோரத
முண்ணீர வறபபப புலாவாடு நாவிறகுத
தணணீர பெருஅத தடுமாற றருநதுயரங
கணணீர நனைக்குங கடுமைய காடென்று
லென்னீ ரறியாதீர போல விவைகூறி
னின்னீர வலல நெடுநதகா யெமமையு
மனபறச சூழாதே யாறறிடை நுமமொடு
துனபந துணையாக நாடி னதுவலல
தினபமு முண்டோ வெமக்கு." (கலி.6)

இக கலி எமமையும உடனகொணடு செனமினெனறது

"செருமிகு சினவேநதன" எனனும பாலைக்கலியுள,

"எலவளை யெமமொடு நீவரின யாழநின
மெலலியன மேவநத சீறடித தாமரை
யலலிசே ராயித முரககுததோயந தவைபோலக்
கலலுறி னவவடி கறுக்குந வலலவோ (கலி 13)

இது தலைவிகருத தலைவன உடனபோககு மறுததுக கூறியது இதன சுரிதகதது,

"அனையவை காதலா கூறலின விணைவயிற
பிரிகுவ ரெனபபெரி தழியாதி" (கலி.13.)

என விணைவயிறபிரிவு கூறலின இது கறபிற கூறியதாயிறறு.

இனனும இச சூததிரததான அமைததறகுரிய கிளவிகளாய வருவனவெலலாம அமைததுககொளக. (சரு)

சசு. உள்ளுறை உவமம் ஏனை உவமமெனத்
தள்ளா தாகும் திணையுணர் வகையே.

இஃது உவமவியலுள அகததிணைக கைகோள* இரணடறகும பொதுவகையான உரியதொனறு கூறுகினறது.

இதனபொருள:—உளளுறை உவமம ஏனை உவமம என—மேறகூறும உளளுறையுவமநதான ஏனையஉவமமெனறுகூறும படி, உவமையும உவமிககபபடும பொருளுமாய நினறது: திணை உணா வகை தளளாது ஆகும—அகததிணை உணர்தறகுக கருவியாகிய உளளுறை உவமமபோல எல்லாத திணையையும

---

* கைகோள-ஒழுகலாறு. களவு கறபு எனக் கைகோளிரணடு,

உணரும் கூற்றைத் தள்ளாதாய் வரும்; நல்லிசைப்* புலவர் செய்யுட்செய்யின என்றவாறு.

எனவே ஏனையோர் செய்யிற் ருனுணரும் வகைத்தாய் நிற்கும் என்றவாறும்.

உதாரணம்:—

"விரிகதிர் மண்டிலம் வியல்விசும் பூர்தரப்
புரிதலை தளையவிழ்ந்த பூவங்கட் புணர்ந்தாடி
வரிவண்டு வாய்சூழும் வளங்கெழு பொய்கையுட்
டுனிசிறந் திழிதருங் கண்ணினீ ரறல்வார
வினிதமர் காதல னிறைஞ்சித்தன் னடிசேர்பு
நனிவிரைந் தளித்தலி னகுபவள் முகம்போலப்
பனியொரு திறம்வாரப் பாசடைத் தாமரைத்
தனிமலர் தளைவிடூஉந் தண்டுறை நல்லூர" (கலி-71)

என்பது விரியுங் கதிரையுடைய இளஞாயிறு விசும்பிலே பரவாநிற்க, விடியற்காலத்தே இதழ்கண் முறுக்குண்ட தலைகள் அம்முறுக்கு நெகிழ்ந்த செவ்விப்பூவிடத்துக், களிவண்டு நுகர்ந்து விளையாடி, அதனானும் அமையாது பின்னும் நுகர்தற்கு அவ்விடத்தைச் சூழ்ந்து திரியும் அச்செல்வமிக்க பொய்கையுட், பசிய இலைகளுடனின்ற தாமரைத்தனிமலர், தனக்கு வருத்தஞ் செய்யும் பனி ஒரு கூற்றிலே வடியாநிற்கத், தான் மிகச்செவ்வியின்றி அலரும் துறையினையுடைய ஊர என்றவாறு.

இதனுள் வைகறைக்காலத்து மனைவயிற் செல்லாது, இளைய செவ்வியையுடைய பரத்தையரைப் புணர்ந்து விளையாடி, அதனானும் அமையாது, பின்னும் அவரைப் புணர்தற்குச் சூழ்ந்து திரிகின்ற இவ்வூரிடத்தே நினைப்பெருது, சுற்றத்திடத்தேயிருந்து கண்ணீர் வாராநிற்க, நீ ஒருகால் அளித்தலிற், சிறிது செவ்விபெற்ருளாயிருக்கும்படி வைத்த தலைவியைப் போலே, எம்மையும் வைக்கின்ருயென்று, காமக்கிழத்தி உள்ளுறையுவமங் கூறினள். துனிமிகுதலாலே பெருக்கு மாருது வீழ்கின்ற கண்ணீர் காமத்தீயாற் சுவறி அறுதலை உடைத்தாயொழுக, அவ்வருத்தத்தைக் கண்டு விரைந்து கணவன் அருளுதலிற் சிறிது மகிழ்பவள் முகம்போல என்ற ஏனையுவமந், தாமரைமலர் பனிவாரத் தளைவிடுமென்ற உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றது.

இஃது,

"உடனுறை யுவமஞ் சுட்டுநகை சிறப்பெனக்
கெடலரு மரபி னுள்ளுறை யைந்தே" (தொ. பொ. பொரு சஅ.)

* தொல-பொ-செய-க,

என்ற பொருளியற் சூத்திரத்திற் சிறப்பென்ற உள்ளுறை. இவ் வேனையுவமம் உள்ளுறையுவமத்திற்குச் சிறப்புக்கொடுத்து உள்ளுறையுவமம்போலத் திணையுணர்தலைத் தள்ளாது நின்ற வாறு காண்க.

இஃது,

"இனிதுறு கிளவியுந் துனியுறு கிளவியு
முவம மருங்கிற் றோன்று மென்ப" (தொல்—பொ—உ—உ அ.)

என உவமப்போலிக்குக் கூறுதலின் அவ்விரண்டுந் தோன்றி நின்றது.

"ஏனோர்க் கெல்லா மிடமவரை வின்றே." (தொ—பொ—உ—உ எ.)

என்று உவமப்போலியிற் கூறுதலாற் காமக்கிழத்தியும் உள்ளுறையுவமங் கூறினாள்

குறிஞ்சியிலும் மருதத்திலும் நெய்தலிலும் இவ்வாறு வரும் கலிகளும்,

"யானே யீண்டை யேனே யென்னலனே
யேனல் காவலர் கவணொலி வெரீஇக்
கான யானை கைவிடு பசுங்கழை
மீனெறி தூண்டிலி னிவக்கும்
கானக நாடனொ டாண்டொழிந் தன்றே." (குறு—54)

எனவும் இக் குறுந்தொகைபோல வருவனவும் இச் சூத்திரத்தான் அமைக்க. பேராசிரியரும் இப்பாட்டின் 'மீனெறி தூண்டி' லென்றதனை ஏனையுவமமென்றார்.

இனித் தள்ளாதென்றதனானே, "பாஅ லஞ்செவி" என வும் பாலைக்கலியுட் (4) டாழிசை மூன்றும் ஏனையுவமமாய் நின்று கருப்பொருளொடு கூடிச் சிறப்பியாது தானே திணைப்பொருள் தோன்றுவித்து நிற்பன போல்வனவுங், "கரைசேர் வேழங் கரும்பிற் பூக்குந் துறைகே ழூரன்" (ஐங்குறு—12.) என்றாற் போலக் கருப்பொருள் தானே உவமமாய் நின்று உள்ளுறைப் பொருள் தருவனவும், பிறவும் வேறுபட வருவனவும் இதனான் அமைக்க. இது புறத்திற்கும் பொது. இதனான் உள்ளுறை யுவமமும், ஏனையுவமமுமென உவமம் இரண்டேயென்பது கூறி னார். (சசு)

சஎ. உள்ளுறை தெய்வ மொழிந்ததை நிலனெனக்
கொள்ளும் என்ப குறியறிந் தோரே.

இது முறையே உள்ளுறையுவமங் கூறுகின்றது.

இதன்பொருள் — உள்ளுறை — உள்ளுறை யெனப்பட்ட உவமம், தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலன் எனக் கொள்ளும் என்ப — தெய்வமுதலிய கருப்பொருளுட் டெய்வத்தை ஒழித்து ஒழிந்த கருப்பொருள்களே தனக்குத் தோன்று நிலனாகக் கொண்டு

புலப்படுமென்று கூறுப; குறி அறிந்தோரே — இலக்கணம் அறிந்தோர் என்றவாறு.

எனவே உணவு முதலிய பற்றிய அப்பொருணிகழ்ச்சி பிறிதொன்றற்கு உவமையாகச் செய்தல் உள்ளுறையுவமமாயிற்று.

உதாரணம் :—

"ஒன்றே னல்லே னொன்றுவென் குன்றத்துப்
பொருகளிறு மிதித்த நெறிதாள் வேங்கை
குறவர் மகளிர் கூந்தற் பெய்ம்மார்
நின்றுகொய மலரு நாடனொ
டொன்றேன் றோழி யொன்றி னானே" (குறு—208)

இக் குறுந்தொகை பிறிதொன்றின் பொருட்டுப் பொருகின்ற யானையான் மிதிப்புண்ட வேங்கை நசையற உணங்காது மலர்கொய்யவாகக்கு எளிதாகி நின்று பூக்கும் நாடனென்றதனானே தலைவன் நுகருங் காரணத்தானன்றி வந்து எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்து நீங்குவான் நம்மை இறந்துபாடு செய்வியாது* ஆற்றுவித்துப் போயினானெனவும், அதனானே நாமும் உயிர் தாங்கியிருந்து பலராலும் அலைப்புண்ணாநின்றனம் வேங்கை மரம்போல எனவும், உள்ளத்தான் உவமங்கொள்ள வைத்தவாறு காண்க.

ஒழிந்தனவும் வந்துழிக் காண்க.

இனி அஃது உள்ளத்தான் உய்த்துணரவேண்டுமென மேற்கூறுகின்றார் (சஎ)

**சஅ. உள்ளுறுத் திதனோ டொத்துப்பொருண் முடிகென
உள்ளுறுத் திறுவதை யுள்ளுறை யுவமம்.**

இதுவும் அங்ஙனம் பிறந்த உள்ளுறையுவமத்தினைப்§ பொருட்கு உபகாரப்பட உவமங்கொள்ளுமாறு கூறுகின்றது.

இதன்பொருள் :—இதனோடு ஒத்துப் பொருள் முடிகென உள்ளுறுத்து-யான் புலப்படக் கூறுகின்ற இவ்வுவமத்தோடே புலப்படக் கூறாத உவமிக்கப்படும் பொருள் ஒத்து முடிவதாக வென்று புலவன் தன் உள்ளத்தே‡ கருதி, உள்ளுறுத்து இறுவதை உள்ளுறை உவமம்-தான் அங்ஙனங் கருதும் மாத்திரையே யன்றியுங் கேட்டோர் மனத்தின்கண்ணும் அவ்வாறே நிகழ்த்துவித்து அங்ஙனம் உணர்த்துதற்கு உறுப்பாகிய சொல்லெல்லாம் நிறையக்கொண்டு முடிவது உள்ளுறையுவமம் என்றவாறு.

---

* 'செய்யாது' எனவும் பாடம்.

§ 'உள்ளுறையுவமம் ஐந்தினை' எனவும் பாடம்.

‡ 'உள்ளே' எனவும் பாடம்.

இதனானே புலவன் தான் கருதியது கூறுதவழியுங் கேட்டோர் இவன் கருதிய பொருள் ஈதென்றாராய்ந்து கோடற்குக் கருவியாகிய சில்சொற் கிடப்பச் செய்தல் வேண்டுமென்பது கருத்தாயிற்று.

அது,

"வீங்குநீ ரவிழ்நீலம் பகர்பவர் வயற்கொண்ட
ஞாங்கர் மலர்சூழ்தந் தூர்புகுந்த வரிவண்
டோங்குய ரெழில்யானைக் கனைகடாங் கமழ்நாற்ற
மாங்கவை விருந்தாற்றப் பகலல்கிக் கங்குலான்
வீங்கிறை வடுக்கொள வீழ்நர்ப் புணர்ந்தவர்
தேங்கமழ் கதுப்பினு ளரும்பவிழ் நறுமுல்லை
பாய்ந்தூதிப் படர்தீர்ந்து பண்டுதா மரீஇய
பூம்பொய்கை மறந்துள்ளாப் புனலணி நல்லூர" (கலி—66)

இதனுள், வீங்குநீர் பரத்தையர் சேரியாகவும், அதன்கண் அவிழ்ந்த நீலப்பூக் காமச்செவ்வி நிகழும் பரத்தையராகவும், பகர்பவர் பரத்தையரைத் தேரேற்றிக்கொண்டு வரும் பாணன் முதலிய வாயில்களாகவும், அம்மலரைச் சூழ்ந்த வண்டு தலைவனாகவும், யானையின் கடாத்தை ஆண்டுறைந்த வண்டுகள் வந்த வண்டுக்கு விருந்தாற்றுதல் பகற்பொழுது புணர்கின்ற சேரிப் பரத்தையர் தமது நலத்தை அத்தலைவனை நுகர்வித்தலாகவும், கங்குலின் வண்டு முல்லையை ஊதுதல் இற்பரத்தையருடன் இரவு துயிலுறுதலாகவும், பண்டு மருவிய பொய்கையை மறத்தல் தலைவியை மறத்தலாகவும், பொருள் தந்து ஆண்டுப் புலப்படக் கூறிய கருப்பொருள்கள் புலப்படக் கூறுத மருதத்திணைப் பொருட்கு உவமமாய்க் கேட்டோனுள்ளத்தே விளக்கி நின்றவாறு காண்க.

பிறவும் இவ்வாறு வருவனவெல்லாம் இதனான் அமைக்க. இங்ஙனங் கோடலருமைநோக்கித் 'துணிவொடு வரூஉந் துணிவினோர் கொளினே' (தொல்-பொ-உவ-உ௩) என்றார். (௪அ)

௪௯. ஏனை யுவமந் தானுணர் வகைத்தே

இஃது ஒழிந்த உவமங் கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்:—ஒழிந்த உவமம் உள்ளத்தான் உணர வேண்டாது சொல்லிய சொற்றொடரே பற்றுக்கோடாகத் தானே உணரநிற்குங் கூறுபாட்டிற்று என்றவாறு.

*பவளம்போலும் வாய் என்றவழிப் பவளமே கூறி வாய் கூறுவிடின் உள்ளுறையுவமமாம் †அவ்வாறின்றி உவமிக்கப் படும் பொருளாகிய வாயினையும் புலப்படக் கூறலின் ஏனையுவம

* 'பவழம்' எனவும் பிரதிபேதமுண்டு

† 'மற்றன்றி' என்னும் பாடம்.

மாயிறறு. அகத்திணைக்கு உரித்தல்லாத இதனையும உடன கூறினர், உவமம இரணடல்லதில்லையென வரையறுத்தறகும, இதுதான உளளுறை தழீஇ அகததிணைககுப பயமபட்டு வரு மெனறறகும. (௫௪)

௫௦. காமஞ் சாலா விளமை யோள்வயின்
ஏமஞ் சாலா இடும்பை எய்தி
நன்மையுந் தீமையும் என்றிரு திறத்தால்
தன்னொடும் அவளொடுந் தருக்கிய புணர்த்துச்
சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொல்லி இன்புறல்
புல்லித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே.

இது முனனா அகததிணை ஏழென நிறீஇ, அவறறுள நானகறகு நிலங்கூறிப, பாலையும நானகு நிலததும வருமெனறு கூறி, உரிபபொருளலலாக் கைககிளை பெருநதிணையும அந்நிலதது மயஙகும மயககமுங கூறிக, கருபபொருடபகுதியுங கூறிப, பினனும பாலைபபொருளாகிய பிரிவெலலாங கூறி, அபபகுதியாகிய கொண்டுதலைககழிவினகட கணட கூறறுபபகுதியுங கூறி, அதனேடொதத இலககணபபறறி முலலைமுதலிய வறறிறகு மரபுகூறி, எல்லாததிணைககும உவமபபறறிப பொருள அறியபபடுதலின அவவுவமபபகுதியுங கூறி, இனிக் கைககிளையும பெருந்திணையும இபபெறறிய வெனபாா, இசசூத திரத்தானே கைக்கிளைக்குச சிறநத பொருள இது வெனபது உணாததுகினறாா.

இதன பொருள் —காமம சாலா இளமையோள வயின— காமக் குறிபபிறகு அமைதியிலலாத* இளமைபபிராயததாள† ஒருததி கணணே, ஏமஞசாலா இடுமபை எயதி—ஒருதலைவன இவள எனக்கு மனைக்கிழததியாக யான கோடல வேணடு மெனக கருதி மருந்து பிறிதிலலாப பெருநதுய ரெயதி, நனமையும தீமையும எனறு இருதிறததால தனனொடும அவளொடும தருக்கிய புணாதது—தனது நனமையும அவளது தீஙகையு மெனகினற இரண்டு கூறறின மிகபபெருககிய சொறகளைத தனனேடும அவளோடுங கூட்டிச்சொல்லி, சொலஎதிாபெறாஅன சொலலி இனபுறல—அசசொலலுததறகு எதிாமொழி பெறுதே பினனுந தானே சொலலி இனபுறுதல, புலலித தோனறும கைககிளைக குறிபபே—பொருந்திதத தோனறுங கைக்கிளைக குறிபபு எனறவாறு.

* 'காமக்குறிபபினமைதி' எனவும பாடம

† 'இளமைப பருவததாள' எனவும பாடம.

அவளுந் தமருந் தீங்குசெய்தாராக அவளோடு தீங்கைப் புணர்த்தும், தான் ஏதஞ்செய்யாது தீங்குபட்டானாகத் தன்னோடு நன்மையைப் புணர்த்தும் என நிரனிறையாக உரைக்க. இருதிறத்தாற் றருக்கிய எனக் கூட்டுக.

உதாரணம் —

"வாருறு வணரைம்பால் வணங்கிறை நெடுமென்றோட்
பேரெழின் மலருண்கட் பிணையெழின் மானோக்கிற்
காரெதிர் தளிர்மேனிக் கவின்பெறு சுடர்நுதற்
கூரெயிற்று முகைவெண்பற் கொடிபுரை நுசுப்பினாய்
நேரிலம் பரியாரப் நிரைதொடி வீசினை
யாருயிர் வௌவிக்கொண் டறிந்தியா திறப்பாய்கேள்,
உளனென் னுயிரையுண் டுயவுநோய் கைம்மிக
விளமையா னுணராதாய் நின்றவ றில்லானும்
களைநரி னோய்செய்யுங் கவின்றிந் தணிந்துதம்
வளமையாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில்லென்பாய்,
நடைமெலிந் தயாவுற்இ நாளுமென் னலியுநோய்
மடமையா னுணராதாய் நின்றவ றில்லானு
மிடைநில்லா தெய்க்குநின் னுருவறிந் தணிந்துதம்
உடைமையாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில்லென்பாய்,
அல்லல்கூர்ந் தழிபுகவ் வணங்காகி யடருநோய்
சொல்லினு மறியாதாய் நின்றவ றில்லானு
மொல்லையே யுயிர்வௌவு முருவறிந் தணிந்துதஞ்
செல்வத்தாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில்லென்பாய்,
எனவாங்கு,
ஒறுப்பின்யா னொறுப்பது நுமரையான் மற்றிந்நோய்
பொறுக்கலாம் வரைத்தன்றிப் பெரிதாயிற் பொலிவிழாய்
மறுத்திவ்வூர் மன்றத்து மடலேறி
நிறுக்குவென் போல்வென்யா னீபடு பழியே." (கலி-58)

எனத் தான் உயிர்கொடுத்தானாகத் தனது நன்மைகூறி அவளது தீங்கெல்லாங் கூறுவான் மடலேறுவென்போலு மென்று ஐயுறழுக் கூறியவாறு காண்க. அவளைச் சொல்லுதலே தனக்கின்பமாதலிற் சொல்லி யின்புறலென்றார். இது புலவித்தோன்றுங் கைக்கிளை யெனவே காமஞ்சான்ற இளமை யோள்கண் நிகழுங் கைக்கிளை இதுதுணைச் சிறப்பின்றாயிற்று.

அஃது, "எல்லா விஃதொத்தன" என்னுங் குறிஞ்சிக் கலியுள்,

"இவட்நகை,
காதலின் யாரகுங் கொடுக்கும் விழுப்பொருள்
யாதுநீ வேண்டியது;

பேதாஅய,
பொருளவேணடும புன்கணமை யீணடிலலை யாழ
மருளின மடநோககி நின்றேழி யெனனை
யருளியல் வேண்டுவல யான்'' (கலி-61)

என வரும.

இது கைகோளிரணடினுங கூறததகாத வாயபாட்டாற கூறலிற கைககிளையெனறார குறிபபெனறதனற சொலலி யினபுறினுந தலைவனறன குறிபபு நிகழநதது புறததாாக்குப புலனாகாதெனபதூஉங கொளக. அது ''கிழவோள பிறள குணம'' (தொல-பொ-பொரு-௨௦) எனனும பொருளியறசூத திரததது ஓதுதும.*

காமஞ சாலா இளமையோளவயினெனப பொதுபபடக கூறிய அதனால வினை வல பாஙகாயினாா† கணணும இவவிதி கொளக. இதனைக 'காராரபபெய்த கடிகொள வியனபுலதது'' எனனும (9) முல்லைக்கலியான உணாக. (௫௦)

௫க. ஏறிய மடற்றிற மிளமை தீர்திறந்
தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுதிறம்
மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇச
செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பே.

இது முறையானே இறுதிநினற பெருநதிணை யிலக்கணங கூறுகினறது.

இதனபொருள ,—ஏறிய மடறறிறம—மடனமா கூறுத லனறி மடலே றுதலும, இளமை தீர திறம—தலைவறகு இளைய ளாகாது ஒதத பருவததாளாதலும, தேறுதல ஒழிநத காமதது மிகுதிறம—இருபதது நானகாம மெயபபாட்டில நிகழநது ஏழாம அவதிமுதலாக வரும அறிவழிகுணனஉடையளாதலும, மிகக காமதது மிடலொடு தொகைஇ--காமமிகுதியானே எதிரப பட்டுழி வலிதிறபுணாநத இனபததோடே கூடடபபட்டு, செபபிய நானகும—கநதருவததுட்பட்டு வழீஇயிறருகச் செபபிய இநநானகும, பெருநதிணைக குறிபபே—பெருநதிணைக கருதது எனறவாறு

மடனமா கூறுதல கைககிளையாம். மடற றிறமெனறதனை அதன திறமாகிய வரைபாயதலுங கொளக. இளமைதீாதிறம எனறதனற றலைவன முதிாசசியும, இருவரும முதிாநத பருவததுந துறவினபாற சேறலினறிக காமநுகாதலுங கொளக. காமதது மிகுதிறம எனறதனற சிறிது தேறபபடு தலுங கொளக.

* 'ஓதுப' எனவும பாடம.
† 'பாஙகினோா' எனவும பாடம.

இவை கந்தருவத்துட்படாஅ வழீஇயின. இவற்றுள் ஏறிய மடற்றிறமும் காமத்துமிகுதிறமும் புணர்ச்சிப்பின் நிகழ்வனவாம், அது, "மடன்மா கூறு மிடனுமா ருண்டே" (தொல்-பொர்-கள-கக) என்பதனால் ஏறுவலெனக் கூறிவிடாதே ஏறுதலாம்.

உதாரணம்:—

"சான்றவிர் வாழியோ சான்றவி ரென்றும்
பிறர்நோயுந் தந்நோய்போற் போற்றி யறனறிதல்
சான்றவர்க் கெல்லாங் கடனாலிவ் விருந்த
சான்றீர் உமக்கொன் றறிவுறுப்பேன் மான்ற
துளியிடை மின்னுப்போற் றோன்றி யொருத்தி
யொளியோ டுருவென்னைக் காட்டி யளியளென்
னெஞ்சாறு கொண்டா ளதற்கொண்டு துஞ்சே
னணியலங் காவிரைப் பூவோ டெருக்கின்
பிணையலங் கண்ணி மிலைந்து மணியார்ப்ப
வோங்கிரும் பெண்ணை மடலூர்ந்தெ னெவ்வநோய்
தாங்குதல் தேற்றா விடுமலைக் குயிர்ப்பாக
வீங்கிழை மாதர் திறத்தொன்று நீங்காது
பாடுவென் பாய்மா நிறுத்து,
யாமத்து மெல்லிலு மெவ்வத் திரையலைப்ப
மாமேலே னென்று மடல்புணையா நீந்துவே
னேமொழி மாத ருறாஅ துறீஇய
காமக் கடலகப் பட்டு,
உய்யா வருநோய்க் குயவாகு மைய
லுறீஇயா ளீத்தவிம் மா,
காணுந ரெள்ளக் கலங்கித் தலைவந்தெ
னாணெழின் முற்றி யுடைத்துள ளழித்தரு
மாணிழை மாதரா ளேஎரெனக் காமன்
றாணையால் வந்த படை,
காமக் கடுமைபயிற் றோன்றினேற் கேம
மெழினுத லீத்தவிம் மா,
அகையெறி யானாதென் னாருயிரெஞ்சும்
வகையினா லுள்ளஞ் சுடுதரு மன்னோ
முகையே ரிலங்கெயிற் றின்னகை மாதர்
தகையாற் றலைக்கொண்ட நெஞ்சு,
அழன்மன்ற காம வருநோய் நிழன்மன்ற
நேரிழை யீத்தவிம் மா,
ஆங்கதை,
யறிந்தனி ராயிற் சான்றவிர் தான்றவ
மொரீஇத் துறக்கத்தின் வழீஇ யான்றோ

ருளிடப பட்ட வரசனைப பெயாததவ
ருயாகிலே யுலக முறீஇ யாஙகென
றுயாகில தீாதத லுஙநலக கடனே " (கலி-189)

இஃது ஏறிய மடற றிறம.

" உக்கதது மேலு நடுவுயாநது வாளவாய
கொககுரித தனன கொடுமடாய நினைனயான
புககககலம புலலினெனு சூனறும புறமபுலலி
னககுளுததுப புலலலு மாறறே னருளீமோ
பக்கததுப புலலல சிறிது " (கலி-94)

இதனுட, கொக்குரிததனன வெனபதனுற றேல் திரைநதமை கூறலின இளமைதீாதிறமாயிறறு

" உளோததவா கூறு முறையெலலா நிறக
முளோதத முறுவலாக கெலலாம—விளோதத
பழஙகள ளனைததாயப படுகளி செயயு
முழஙகு புனலூரன மூபபு "
" அருமபிறகு முண்டோ வலரது நாறறம
பெருநதோள விறலி பிணஙகல—சுருமபோ
டதிரும புனலூரற காரமிாத மனறே
முதிரு முலையாண் முயககு "

எனபனவும அது.

" புரிவுணட புணாசசி " எனனும (25) நெய்தற்பாட்டுக் காமததது மிகுதிறம. இதனைப *பொருளியலுட காட்டுதும. ஆண்டோதும இலககணஙகளுந தோனற இதனுட டெளிநது கூறுவனவும ஆண்டுக காணக.

" ஏஎ யிஃதொதத ளுணிலன் றன்றெடு
மேவேமென பாரையு மேவினன கைபபறறு
மேவினு மேவாக கடையு மவையெலலா
நீயறிதி யானஃ தறிகலலேன பூவமனற
மெலலிணா செலலாக கொடியன்ளுய நினைனயான்
புலலினி தாகலிற புலலினெ னெலலா
தமக்கினி தெனறு வலிதிற பிறாக்கின்னு
செயவது நன்றுமோ மறறு." (கலி-62)

இது மிக்க காமததுமிடல.

செபபிய நானகெனவே செபபாதனவாய அததிணைக கந்தருவமாகக் கூறுகினற "பினனர் நானகும பெருந்திணை பெறும" (தொல-பொ-கள-கச) எனற பெருநதிணையும நானகு

* தொல-பொ-பொருளியல-சஉ,

உளதென்று உணர்க. குறிப்பென்றதனான் அந்நான்கும் பெருந் திணைக்குச் சிறந்தன வெனவும், ஈண்டுக் கூறியன கைக்கிளைக் குச் சிறந்தனவெனவுங் கொள்க (ருக)

ருஉ. முன்னைய நான்கும் முன்னதற் கென்ப.

இது 'முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே' (தொல்-பொ-கள-கச) எனக் களவியலுட் கூறுஞ் சிறப்பில்லாக் கைக்கிளைபோ லன்றிக் காமஞ்சாலா இளமையோள்வயிற் கைக் கிளைபோல இவையுஞ் சிறந்தன எனவே, எய்தாத தெய்து வித்தது.

இதன்பொருள்:—இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கு முன்னிகழ்ந்த காட்சியும் ஐயமுந் தெரிதலுந் தேறலுமென்ற குறிப்பு நான்கும் நற்காமத்துக்கு இன்றியமையாது வருதலின், முற்கூறிய சிறப் புடைக் கைக்கிளையாதற்கு உரியவென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

களவியலுட் கூறுங் கைக்கிளை சிறப்பின்மையின் முன்னதற் குரியவெனச் சிறப்பெய்துவித்தார் களவியலுள் 'ஒத்த கிழ வனுங் கிழத்தியுங் காண்ப' (தொல்-பொ-கள-உ.) என்றது முதலாக இந்நான்குங் கூறுமாறு ஆண்டுணர்க. இவை தலைவி வேட்கைக் குறிப்புத் தன்மே னிகழ்வதனைத் தலைவன் அறிதற்கு முன்னே தன் காதன்மிகுதியாற் கூறுவனவாதலிற் கைக்கிளை யாயிற்று. இவை தலைவற்கே உரியவென்பது, 'சிறந்துழி யையஞ் சிறந்த தென்ப' (தொல்-பொ-கள-ந) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறுதும். இவையும் புணர்ச்சி நிமித்தமாய்க் குறிஞ்சியாகாவோ வெனின், காட்சிப்பின் தோன்றிய ஐயமும் ஆராய்ச்சியுந் துணி வும் நன்றெனக் கோடற்கும் அன்றெனக் கோடற்கும் பொது வாகலின், அவை ஒருதலையாக நிமித்தமாகா, வழிநிலைக் காட்சியே நிமித்தமா மென்றுணர்க (ருஉ)

ருங. நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கங்
கலியே பரிபாட் டாயிரு பாங்கினும்
உரிய தாகு மென்மனார் புலவர்.

இது புலனெறிவழக்கம் இன்னதென்பதூஉம், அது நடுவணைந்திணைக்கு உரிமையுடைத்தென்பதூஉம், இன்ன செய்யுட்கு உரித்தென்பதூஉம் உணர்த்துத னுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—நாடகவழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்—புனைந்துரைவகையானும், உலகவழக்கத்தானும், பாடல் சான்ற புல னெறி வழக்கம்—புலவராற் பாடுதற்கமைந்த புலவராற்று வழக்கம், கலியே பரிபாட்டு அ இரு பாங்கினும் உரியது ஆகும்

எனமனூா புலவா—கலியும பரிபாடலுமெனகினற அவ விரணடு கூறறுச செயயுளிடததும நடததறகு உரியதாமெனறு கூறுவா புலவா எனறவாறு.

இவறறிறகு உரிததெனவே, அஙஙனம உரிததனறிப புலநெறி வழக்கம ஒழிநத பாடடிறகும வருதலும, புலநெறி வழககம அல்லாத பொருள இவவிரணடிறகும வாராமையுங கூறிறறு. இவை தேவபாணிககு வருதலுங கொசசகக கலி பொருளவேறுபடுதலுஞ செயயுளியலுள வரைநது ஓதுதும* 'மககணுதலிய அகனைநதிணையு' மென (தொல-பொ-அக-ருச) மேலவரும அதிகாரததானும, இதனை அகததிணை யியலுள வைததமையானும அக னைநதிணையாகிய காமபபொருளே புலநெறி வழககததிறகுப பொருளென றுணாக.

பாடல சானற எனறதனுற பாடலுள அமைநதனவெனவே, பாடலுள அமையாதனவும உளவெனறு கொளளவைததமை யிற, கைககிளையும பெருநதிணையுமபெருமபானமையுமஉலகியல பறறிய புலநெறி வழககாயச் சிறுபானமைவருமெனறு கொளக. செயயு ளியலுட கூறிய முறைமையினறி ரணடுக கலியை முன னேதியது, கலியெலலாம ஐநதிணைபபொருளாய புலநெறிவழக கிற காமமுங, கைககிளை பெருநதிணையாகிய உலகியலே பறறிய புலநெறி வழககிற காமமுமபறறி வருமெனறறகும, பரிபாடல தெயவவாழதது உடபடக காமபபொருள குறிதது உலகியலே பறறி வருமெனறறகும எனறுணாக.

ஆசிரியமும வெணபாவும வஞசியும அகம புறமெனனும இரணடிறகும பொதுவாய வருமாறு †நெடுநதொகையும புறமுங கீழககணககும மதுரைககாஞசியும படடினபபாலையும எனபன வறறுட காணக. மருடபாத 'தானிதுவெனனுந தனிநிலை' (தொல்-பொ-செய-அரு.) இனமையின வரைநிலையினறு

''மனைநெடு வயலை வேழஞ சுறறுந
துறைகே ழூரன் கொடுமை நாணி
நலல னெனறும யாமே
யலல னெனனுமென றடமென றோளே'' (ஐங்குறு-11)

இதனுள முதல கரு வுரிபபொருளெனற மூனறுங கூற லின நாடக வழககுந, தலைவனைத தலைவி கொடுமைகூறல உல கியலாகலின உலகியலவழககும உடனகூ றிறறு. இவவிரணடுங கூடிவருதலே பாடலுட பயினற புலநெறிவழகக மெனபபடும. இவவிரணடினும உலகியல சிறததல 'உயாநதோாகிளவி' (தொல-பொ-பொரு-உரு.) எனனும பொருளியற சூததிரததா னும மரபியலானும பெறுதும

* 'ஓதுப' எனவும பாடம.
† 'நெடுநதொகை' எனபது அகநானூறு.

"முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கம்* கழாஅ துடீஇக்
குவளை யுண்கண் குய்ப்புகை கமழத்
தான்றுழந் தட்ட தீம்புளிப் பாகர்
இனிதெனக் கணவ னுண்டலி
னுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதன் முகனே." (குறுந்-167.)

இஃது உலகியலே வந்தது.

இனி அவ்வந் நிலத்து மக்களே தலைவராயக்கால் அவை உலகியலேயாம்.

இனிக் கைக்கிளையுள் அசுரமாகிய ஏறுகோடற் கைக்கிளை, காமப்பொருளாகிய புலனெறிவழக்கில் வருங்கால், முல்லை நிலத்து ஆயரும் ஆய்ச்சியருங் கந்தருவமாகிய களவொழுக்கம் ஒழுகி வரையுங்காலத்து, அந்நிலத்தியல்பப்பற்றி ஏறுதழுவி வரைந்துகொள்வரெனப் புலனெறிவழக்காகச்செய்தல் இக்கலிக் குரித்தென்று கோடலும் பாடலுள் அமையாதன என்றதனாற் கொள்க. அது "மலிதிரையூர்ந்து" என்னும் (4) முல்லைக்கலியுள் "ஆங்கணயர்வார் தழூஉ" என்னுந் துணையும் ஏறுதழுவிய வாற்றைத் தோழி தலைவிக்குக்காட்டிக் கூறிப், "பாடுகம் வம்மின" என்பதனாற் றலைவனைப் பாடுகம் வாவென்றுடக்கு, அவளும் "நெற்றிச் சிவலை*** மகள்" "ஒருக்குநாமாடு *** மகன்" என்பனவற்றான் அலரச்சம் நீங்கினவாறும், அவன்றன் வருத்தியவாறுங் கூறிப் பாடியபின்னர், தோழி

"கோளரி தாக்கி நிறுத்த கொலையேற்றுக்
காரி கதனஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவற்கே
யாவுற்றெமாகொடை நேர்ந்தா ரலரெடுத்த
வூராரை யுச்சி மிதித்து" (கலி 104)

என எயர்† கொடைநேர்ந்தாரெனக் கூறியவாறுங் காண்க.

இவ்வாறே இம்முல்லைநிலத்து அகப்பொருளோடு கலந்து வருங் கைக்கிளை பிறவுமுள, அவையெல்லாம் இதனான் அமைத்துக்கொள்க. புனைந்துரைவகையாற் கூறுபவென்றலிற் புலவர் இல்லனவுங் கூறுபவாலோவெனின், உலகத்தோர்க்கு நன்மைபயத்தற்கு நல்லோர்க்குள்ளனவற்றை ஒழிந்தோர் அறிந்தொழுகுதல் அறமெனக்கருதி, அந்நல்லோர்க்குள்ளனவற்றிற் சிறிது இல்லனவுங் கூறுதலன்றி, யாண்டும் எஞ்ஞான்றும் இல்லன கூறுரென்றற்கன்றே நாடகமென்னாது வழக்கென்பாராயிற்றென்பது.

இவ்வதிகாரத்து நாடகவழக்கென்பன, புணர்ச்சி உலகிற்குப் பொதுவாயினும் மலைசார்ந்து நிகழுமென்றுங், காலம் வரைந்தும், உயர்ந்தோர் காமத்திற் குரியன வரைந்தும், மெய்ப்ப

* 'கழாஅ துரீஇ' எனவும் பாடம்.
† 'நமர்' எனவும் பாடம்.

பாடுதோனறப பிறவாறுங கூறுஞ செய்யுளவழக்கம. இக்கருத்தானே 'முதலகரு வுரிபபொருளென்ற மூனறே-நுவலுங் காலை' (தொல-பொ-அக-௩.) எனறு புகுநதார இவவாசிரியர.

இப புலநெறிவழக்கினை இலல தினியது, புலவரா னுடடப படட தெனனுமோவெனின, இலலதெனறு கேடடோராகக மெயபபாடு பிறநதுஇனபஞசெயயா தாகலானும, உடனகூறிய உலகியலவழககததினை ஒழிததலவேணடு மாகலானும, அது பொருநதாது. அலலதூஉம அஙஙனஙகொணட இறையனா களவியலுளளும,

"வேநதுவினை யியறகை பாரபபாாக குரிததே" (இறையனார்-37)

"அரச ரலலா வேனை யோாககும
புரைவ தெனப வோரிடத தான" (இறையனார்-38)

எனவும,

"வேநதற குறறுழிப பொருடபிணிப் பிரிவென
ருஙக விரண்டு மிழிநதோாக குரிய" (இறையனார்-39)

எனவும நானகு வருணமுங கூறி, நாலவகைத தலைமககளை யும உணாததலின இலலதெனபது தொலலாசிரியா தமிழ வழக்கனறென* மறுகக இககருததானே மேலும 'மகக ளுதலிய வகனைநதிணையும' (தொல-பொ-அக-௫௪.) எனபா.

௫௪. மக்கள் நுதலிய அகனைந திணையுஞ்
சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறுஅர்.

இது முறகூறிய புலநெறிவழககிறகுச் சிறநத ஐநதிணைக் காவதோா வரையறை கூறுகினறது.

இதனபொருள்:—மக்கள நுதலிய அகன ஐநதிணையும— மககளே தலைமககளாகக கருதுதறகுரியநடுவணைநதிணைககண ணும, சுட்டி ஒருவாப பெயா கொளப பெறுா—திணைபபெயராற கூறினனறி ஒருவனையும ஒருததியையும விதநது கூறி, அவரது இயறபெயா கொளளபபெறுா எனறவாறு.

இது நாடக் வழககுபபறறி விலககியது அவை வெறபன துறைவன கொடிச்சி கிழததி யெனவரும. மககள நுதலிய எனபதனானே மககளலலாத தேவரும நரகரும தலைவராகக் கூறபபடாரெனவும, அகனைநதிணையும எனறதனானே கைககிளை யும பெருநதிணையுஞ சுடடி ஒருவா பெயாகொணடுங கொளளா தும வருமெனவுங கொளக. அக னைநதிணையெனவே அகமென பது நடுவுநினற ஐநதிணையாதலிற, கைககிளையும பெருநதிணை யும அவறறின புறததுநிறறலின அகபபுறமெனறும பெயர் பெறுதலும பெறறும

* 'தமிழ வழக்கன்று' எனவும பாடம.

இனி, அவை வரையறையுடைமை மேலைச் சூத்திரத்தான் அறிக. "கன்று முணாஅது கலத்தினும் படாது—நல்லான் றீம்பா னிலத்துக் * * * கவினே." இது (குறுந்-27.) வெள்ளி வீதியார் பாட்டு. "மள்ளர் குழீஇய விழவி னானும * * * மகனே." (குறுந்-31.) இது காதலற் கெடுத்த ஆதிமந்தி* பாட்டு. இவை தத்தம் பெயர்கூறிற் புறமாமென் றஞ்சி வாளாது கூறினர். ஆதிமந்தி தன்பெயரானும், காதலனாகிய ஆட்டனத்தி பெயரா லுங் கூறிற் காஞ்சிப்பாற் படும்.

> "ஆதி மந்தி போலப்
> பேதுற் றலமரல் பெரிது றலே" (அகம் 236.)

எனவும்,

> "வெள்ளி வீதியைப் போல நன்றுஞ்
> செலவயர்ந் திசினால் யானே" (அகம்.147.)

எனவும், அகத்திணைக்கட் சார்த்துவகையான் வந்தன அன்றித் தலைமைவகையாக† வந்தில என்பது.

வருகின்ற (ருரு) சூத்திரத்துப் 'பொருந்தின' என்னும் இலேசானே இச் சார்த்துவகை கோடும். இது பெயரெனப் பட்ட கருப்பொருளாதலிற் கூறற்குரிய தோழியும் பாங்க னும் முதலிய வாயிலோரையும் பொதுப்பெயரானன்றி இயற் பெயர்த்தொடக்கத்தன கூறப்பெறுரென்று கொள்க.

உதாரணம்:—

> "முகிழ்முகிழ்த்த தேவர வாயினு முலையே
> யரவெயிற் றொடுக்கமொ டஞ்சுதக் கனவே
> கள்வறி வாரா வாயினுங் கண்ணே
> நுழைநுதி வேலி னேகுக்கரி யவவே
> யிளைய ளாயினு மணங்குதக் கிவளே
> முளையிள நெருப்பின் முதுக்குறைந் தனளே
> யதனா, னேயில ளாகுக இலலை
> சாயிறைப் பணைத்தோ ளீன்ற தாயே."

இது சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொள்ளாக் கைக்கிளை.

> " ஆளவினை முடித்த வருந்தவ முனிவன்
> வேளவி போற்றிய விராம னவனே
> மிதிலை மூதூ ரெய்திய ஞான்றே
> மதியுடம் பட்ட மக்கட் சீதை
> கடுவிசை வின்னா ணிடியொலி கேளாக்
> கேட்ட பாமபின் வாட்ட மெய்தித்

*'கலுழ்ந்த கண்ணன் காதலற் கெடுத்த-வாதி மந்திபோல' என்பது அகம்-236

† 'தலைவியாக' எனவும் பாடம்.

துயிலெழுந்து மயஙகின ளதாஅன்று மயிலென
மகிழ...... ."

இது சுட்டி ஒருவாபெயர் கொண்ட கைக்கிளை.

இஃது அசுரமாகலின, முனனைய மூனறுங கைககிளை யெனறதறை கோடும."யாமததுமெலலையும" (நெயதறகலி-22) எனறது சுட்டி ஒருவா பெயர்கொளளாப பெருநதிணை.

"பூண்டாழ மாாபிற பொருபபிற கோமான்
பாண்டியன் மடமகள பணைமுலைச சாநதம
வேறு தொடஙகிய விசய னெஞசத
தாரழ லாறறு தை * ...
பொதியிற சாநத மெலலாம பொருநிரை
முததினு முழுஙகழற செநதீப
பொததுவது போலும புலமபுறுந துறுத்தே."

இது சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொணட பெருநதிணை.

இவை சானறோா செயயுளுட பெருவரவிறறினமை யினனறே முறகூததிரததது முனனும பினனும இவறறை வைத தனெனபது.

"முடகாற காரை முதுகனி யேயபபத
தெறிப்ப விளைநத தீஙகட் டாா
நிறுதத வாயந தலைசசெல வுணடு
பசகூன் றின்று பைநநிணம பெருதத
வெச்சி வீாஙகை விறபுறந திமிரிப
புலமபுக் கனனே புலலணற காளை
யொருமுறை யுண்ணு வளவைப் பெருநிரை
யூாபபுற நிறையத தருகுவன யாாகருந
தொடுத லோமபுமதி முதுகட சாடி
யாததரக கழுமிய துகளன
காயதலு முணடக களவெய யோனே" (புறம்-258)

இது வெடசிததிணை பெயாகொளளாது வந்தது.

"முலைபொழி தீமபால மண்சேறு படுபப
மலாதலை யுலக மோமபு மெனப
பரிசிலைத தொண்டைப் பலலவ ஞணையின்
வெடசித தாயதது விலலே ருழவா
பொருநதா வடுகா முனைச்சுரங
கடநது கொண்ட பலலா நிரையே."

இது வேநதுவிடு தொழிறகண் வேநதனைப பெயாகூறிறறு. ஒழிந்தனவும புறத்திணையியலுட காணக. (௫௪)

---

*முன் அச்சுப் புத்தகததிலுளள 'யோகியின்' என்பது ஏடுகளி விலலை.

ருரு. புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தின் அல்ல(து)
அகத்திணை மருங்கின் அளவுதல் இலவே.

இது புறததிணைககுததலைவர் ஒருவராதலும, பலராதலும உரிப பொருடகுத தலைவா பலராகாமையுங கூறலின, எயதாத தெயவிதது எயதியது விலககிறறு

இதன பொருள்:—அகததிணைமருஙகிற பொருநதின— ஒருவனையும ஒருததியையும விதநதுகூறும இயறபெயா அகத திணைககண்ணே வநது பொருநதுமாயின, புறததிணை அளவு தல மருஙகின அலலது இல—ஆணடும புறததிணை கலதத லிடததின அலலது வருதலில்லை எனறவாறு

எனவே, புறததிணை கருபபொருளாயும, அதுதான உவம மாயும அகததிணையுட கலக்குமெனபதூஉம இதனானே விரித தாராயிறறு. அளவுமெனவே ஒருசெயயுடகணணும அபபுறத திணையாகிய இயறபெயாகளுஞ சிறபபுபபெயாகளும ஒனறே யனறிப பலவும வருதலுங கொளக ஒருவரெனபது அதிகாரப படடமையின, அகத்திறகுவரும உரிபபொருட் பெயர் ஒன்றுதல் கொளக.

உதாரணம:—“ வணடுபடத ததைநத எனனும (1)அகப் பாட்டினுள “ முருக னறபோா நெடுவே ளாவி * * * யாஙகண” எனவே புறத்திணைததலைவன இயறபெயா ஒனறே வநதவாறும, அவன நிலக கருபபொருளாய அகததிறகு வநதவாறும, உரிப பொருடடலைவன ஒருவனேயானவாறுங காணக. “எவவி யிழநத வறுமையா பாணா—பூவில வறுநதலை.... போலப- புலலெனறு” (குறுந—19) எனபது கருபபொருளுவமமாய வந தது.

“ கேளகே டூனறவும ” எனனும (93) அகப்பாட்டுப் புறத் திணைத தலைவா பலராய அகததிணைககண அளவிவநதது. புறததிணைககண் இயறபெயா அளவிவரும எனபதனானே, “ முரசுகடிப பிகுபபவும வால்வளை துவைபபவும ” எனனும (158) புறப்பாட்டு “ எழுவா மாயநத பினறை ” எனப புறத திணைத தலைவா பலராய வநதது. பிறவும இவவாறு வருவன இதனை அமைக்க.

இனனும இதனானே அகபபுறமாகிய கைககிளைபெருநதி ணைககும இபபனமை* சிறுபானமை கொளக.
உதாரணம:—

“ஏறும வருநதின வாயரும புணகூாநதாா
நாறிருங கூநதற பொதுமகளி ரெலலாரு
முலலையந தண்பொழில புக்காா பொதுவரோ
டெல்லாம புணாகுறிக் கொண்டு.” (கலி.101)

* ‘இபபான்மை’ எனவும பாடம.

பொருந்தின்† எனவே, தானுந தன்னொடு பொருநதுவ தாஉம என இரணடாக்கிச், சாாததுவகையான வரும பெயாக குஙகொளக. நாடகவழக்கினுளது முனனாச் சூததிரததுட காட்டினும ‡

பெயாகள பலவாதலின§இல வெனப பனமைகூறினா (௫௫)

முதலாவது அகததிணையியறகு, ஆசிரியன-
பாரததுவாசி-நச்சினர்க்கினியார் செய்த காணடிகை

முடிந்தது.

† 'பொருநதுதல' எனவும் பாடம

‡ "அகத்திணைக்கட் சார்ததுவகையான் வநதனவன்றித் தலைமை வகையாக வநதில வென்பது. வருகின்ற சூததிரத்துப் பொருநதின் என்ற இலேசானே இசசாாத்துவகை கோடும" என்றா. (தொல-பொ-அக-௫௫).

§ 'பலவென்பது பறறி' எனவும பாடம,

இரண்டாவது

புறத்திணையியல்.

---

௫௬. அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப உணர்ந்தோர்
புறத்திணை இலக்கணந் திறப்படக் கிளப்பின்
வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே
உட்குவரத் தோன்றும் ஈரேழ் துறைத்தே.

இவவோததது முறகூறிய அகததிணை ஏழறகும புறமாகிய புறத்திணையிலக்கணம உணாததினமையிற புறததிணையிய லெனனும பெயாததாயிறறு புறமாகிய திணையெனப பண புததொகையாம. அதனை 'முறபடக கிளநத' (தொல்-பொ-அகத-க) எனபுழிப பிறபடக் கிளநதனவும உளவெனத் தோற றுவாய செயது போந்து, அவறறது இலககணஙகளும பெய்ரும முறையுந தொகையும வருகினற சூததிரஙகளால திறபபடக் கூறுவல எனறலின, மேலததோடு இயைபுடைததாயிறறு. இச் சூததிரம முறகூறிய குறிஞசிததிணைககுபபுறன வெட்சிததிணை எனபதூஉம, அதுதான இபபகுதிததெனபதூஉம உணர்த்து தனுதலிறறு.

இதன பொருள்'—அகத்திணை மருஙகின அரில்தப உணாநதோா புறததிணை இலககணம திறபபடக கிளபபின—அகததிணை யெனனும பொருடகட பிணக்கற அறிந்தோா கூறிய புறததிணையது இலக்கணததைக கூறுயட ஆராயநது கூறின, வெட்சிதானே குறிஞசியது புறனே—வெடசியெனப பட்ட புறததிணை குறிஞசி யெனபபட்ட அகத்திணைக்குப புற னும, உடகுவரத தோனறும ஈரேழ துறைததே—அது தான அஞசுதகத தோனறும பதினனகு துறையினையுடைததது என றவாறு

அகத்திணைககண முதல கருவுரிப பொருளகூறிய குறிஞசி முல்லை மருதம நெயதல எனபனவறறிறகு வெட்சி வஞசி உழி ஞை தும்பை யெனபன அவ்வவவிலக்கணஙகளோடு ஒருபுடை யொபபுமைபறறிச் சாாபுடையவாதலும நிலமில்லாத பாலை பெருநதிணை கைக்கிளை யெனபனவறறிறகு வாகையுங காஞசி யும பாடாணடிணையும பெறற இலககணததோடு ஒருபுடை யொபபுமைபற்றிச் சாாபுடைய வாதலுங கூறுதறகு அரிறபவு ணாநதோரெனருர் ஒனறு ஒனறறகுக காரணமாமாறு அவ வச்சூததிரஙகளுட கூறுதும. தானேயென்ருர்,புறததிணை பலவ றறுள ஒனறை வாஙகுதலின. பாடாண்டிணை ஒழிந்தனவறறிற் கும இஃதொக்கும. களவொழுககமுங கஙகுற காலமுங காவலா

கடுகினுந் தான கருதிய பொருளை இரவினகண முடித்து மீட லும்* போலவன ஒத்தலின வெட்சி குறிஞ்சிக்குப புறனென்றார். வெட்சித்திணையாவது களவினகண நிரைகொள்ளும ஒழுக்கம்: இதற்கு அபபூச் சூடுதலும உரித்தென்று கொள்க. வேற்றுப புலத்து வாழும பார்பபார் முதலியோர் அஞ்சி அரணசேர்வ தோர் உபாயமாதலின உட்குவரத்தோன்றுமென்றார் மக்க ளும மாவும முதலியன சென்று நீருண்ணுந் துறைபோலப பல வகைப்பட்ட பொருளும ஒருவகைப்பட்டு இயங்குதலாகு மாக்க மாதலிற் றுறையென்றார், எல்லாவழியு மெனபதனை எல்லாத துறையுங் காவல்போற்றினார் எனபவாகலின எனவே, திணை யுந்துறையுங் கொண்டாராயிற்று அகத்திணைக்குத் துறை யுட்பகுதிகளெல்லாம விரித்துக்கூறிப பினனும பனமுறையாற பரந்துபட்டு† வரமபிகந்தனவற்றையுந் தொகுத்துத் துறைப படுத்துக் கிளவி கூறுக என்றற்குச் செய்யுளியலுள் துறை யெனபது உறுப்பாகக் கூறினார் புறத்திணைக்கு அங்ஙனம பரந்துபட விரித்தோதாது தொகுத்து இலக்கணஞ் செய்தாரா யினும அவையும அவவற்றே பலபொருட்பகுதியும உடைய வெனபது உணாத்துதற்குத் துறையெனப பெயராகக்கொடுத் தார் இதனானே அகப்பொருட்பகுதி பலவாயினும ஒருசெய யுட் பலபொருள விராஅய வரினும, ஒரு துறையாயினறபோ லப புறத்திணைக்கும அவவப்பொருட் பகுதியும ஒரு துறையா தலும, ஒருசெய்யுட் பலதுறை ஒருங்குவந்தும ஒரு துறைப்படு தலுங் கொள்க இனனும இதனானே அகத்திணைக்கு உரியன வெல்லாம புறத்திணைக்குங் கொள்க (க)

ருள. வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவின்
ஆதந் தோம்பல் மேவற் றாகும்.

இது வெட்சியெனக் கூறிய புறத்திணைக்குப பொது இலக் கணங் கூறுகின்றது.

இதன பொருள,—வேந்து விடு முனைஞர்— வேந்தனால் வி டப்பட்டு முனைப்புலங் காத்திருந்த தண்டத்தலைவர்,¶ வேற்றுப புலக்களவின—பகைநிலத்தே சென்று களவினாலே, ஆதந்தோ மபல மேவற்றாகும—ஆநிரையைக் கொண்டுபோந்து பாதுகாத் தலைப பொருந்துதலை யுடைத்தாகும வெட்சித்திணை என்ற வாறு.

களவுநிகழ்கின்ற குறிஞ்சிப்பொருளாகிய கந்தருவமணம வேத விதியானே இல்லறமாயினறபோல இருபெருவேந்தர் பொருவது கருதியக்கால ஒருவர் ஒருவர் நாட்டு வாழும அந்த

---

* 'மீட்டலும' எனவும பாடம

† 'பரந்தனவாய' எனவும பாடம

¶'தண்டத்தலைவர்' என்ற பாடமே பல ஏட்டுப பிரதிகளில உள ளது

ணரும் ஆவும் முதலியன தீங்கு செய்யத் தகாத சாதிகளை ஆண்டு நின்றும் அகற்றல் வேண்டிப் போதருகவெனப் புகறலும், அங்ஙனம் போதருதற்கு அறிவில்லாத ஆவினைக் களவினாற் றாமே கொண்டுவந்து பாதுகாத்தலுந் தீதெனப்படாது அறமேயாம் என்றற்கு ஆதந்தோம்ப லென்றார்.

அது,

"ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்
எம்மம்பு கடிவிடுதும் நும்மரண் சேர்மினென
அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை மறத்தின்" (புறம் 9.)

எனச் சான்றோர் கூறியவாற்றா னுணர்க. மன்னுயிர் காக்கும் அன்புடை வேந்தற்கு மறத்துறையினும் அறமே நிகழும் என்றற்கு மேவற்றாகுமென்றார். அகநாட்டன்றிப் புறஞ்சிறைப்பாடியில் ஆநிரை காக்குங் காவலரைக் கொன்றே நிரைகொள்ள வேண்டுதலின் ஊர் கொலையுங்† கூறினார். வேந்துவிடு வினைஞர் என்னாது முனைஞர் என்றதனானே முனைப்புலங் காத்திருந்தோர்‡ தாமே சென்று நிரை கோடலுங், குறுநிலமன்னர் நிரைகோடலும், ஏனை மறவர் முதலியோர் நிரைகோடலுமாகிய வேத்தியல் அல்லாத பொதுவியலுங் கொள்க. முன்னர் (தொல்-பொ-புறத்-௧) வெட்சி குறிஞ்சிக்குப் புறனெனக் களவு கூறிய அதனானே, அகத்திற்கு ஏனைத் திணைக்கண்ணுங் களவு நிகழ்ந்தாற் போலப் புறத்திணை யேழற்குங் களவு நிகழுங்கொ லென்று ஐயுற்ற மாணாக்கற்கு வெட்சிக்கே களவு உள்ளதென்று துணிவுறுத்தற்கு மீட்டுங் களவினென்று இத்திணைக்கே களவு உளதாக வரைந்தோதினார். வேந்துவிடு முனைஞர் என்றமையான், இருபெருவேந்தருந் தண்டத்தலைவரை ஏவி விடுவரென்றும், ஆதந்தோம்பும் என்றதனாற் களவின்கட் கொண்ட ஆவினை மீட்டுத் தந்தோம்புமென்றும், பொருள் கூறுமாறு சூத்திரஞ் செய்தாராகலின், இருபெருவேந்தர் தண்டத்தலைவரும் அவரேவலான் நிரைகோடற்கும் மீட்டற்கும் உரியராயினார், ஆகவே இருவர்க்குங் கோடற்றொழில் உளதாயிற்றாதலின் அடுத்தூக

† 'ஊர்கொலையாகோள் பூசன்மாற்றே' என்புழிக் காண்க. (தொல்-பொ-புறத்-௩.) ஊர்கொலை —

"விரைபரி கடவி வில்லுடை மறவர்
குரையழ லூட்டப் பகைக்குறும் பெறிந் தன்று"

என்பது புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சி—6.

‡ 'முனை பார்த்திருந்தோர்' எனவும் பாடம்.

கோடலும மீட்டுக் கோட்லும வெடசியாயின. ஆயின ‘மீட்டல் கரந்தை’* எனபரால் எனின, அதனையும இச் சூததிரததானும வருகின்ற சூத்திரததானும வெடசியெனறே ஆசிரியா கொண டாா. மீடடலை வெடசிக்கரநதை எனபாரும உளா மீடடலைக கரநதை யெனபாாககு அது திணையாயிற குறிஞசிககுப புறனா காமை உணாக. களவி னெனபதறகுக களவினுனெனவுங, களவினகணெனவும இருபொருடடாககககூறுதல உயததுக கொணடுணர்தலெனனும உததியாம. புறபபொருடகுரிய அறனும பொருளுங கூறததொடஙகி, ஈணடுஅறததாற பொரு ளீட்டுமாறுங கூறினா. (உ)

௫௮. படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி
புடைகெடப் போகிய செலவே புடைகெட
ஒற்றின் ஆகிய வேயே வேய்ப்புறம்
முற்றின் ஆகிய புறத்திறை முற்றிய
ஊர்கொலை யாகோள் பூசன் மாற்றே
நோயின் றுய்த்த னுவலுழித தோற்றந்
தந்துநிறை பாதீ டுண்டாட்டுக் கொடையென
வந்த ஈரேழ் வகையிற் றாகும்.

இது முன ஈரேழாமெனற துறை, இருவகைபபட்டு இருபத தெடடாமெனகினறது.

இதனபொருள்:—படை இயஙகு அரவம—நிரைகோடறகு எழுநத படை பாடிபபுறததுப பொருநதும அரவமும, நிரை மீடடறகு எழுநத படை விரைநது செலலும அரவமும,

உதாரணம:—

“ வெவவாய† மறவா மிலைசசிய வெடசியாற
செவவானஞ செலவதுபோற செலகின்றா—ரெவவாயு
மார்ககுங கழலொலி யாஙகட படாலியரோ
போாக்குந துடியோடு புகக ”

(பெரும்பொருள் விளக்கம்-புறத்திரட்டு-752-நிரைகோடல்)

---

* “வெட்சி நிரைகவாதன் மீட்டல் கரந்தையாம
வட்காாமேற செலலுதல வஞசியா-முடகா
தெதிரூனறல காஞசி யெயிலகாதத னொசசி
யதுவளைதத லாகு முழிஞை-யதிரப்
பொருவது துமபையாம போாக்களததி லொன்னா
செருவென றதுவாகை யாம” எனபது.

† ‘வெவவாள’ எனவும பாடம.

" அடியதிர்† ராப்பின ராபெயாததற கன்னைய
கடிய மறவா கதழநதா—மடிநிரை
மீளாது மீளாா விறலவெயயோா யாதாஙகொல
வாளாா துடியாா‡ வளம." 763

இவை கணடோாகூறறு.

பாககதது விரிச்சி — நிரைகோடற்கு எழுந்தோா போநது விடட பாககததுக் கஙகுலின நலவாயபபுட்§ கேடடலும, நிரை மீடடற்கு எழுநதோா இடைபபுலததுப புறமபோநதோர் கூறிய வறறை வாயபபுளளாகக கேடடலும,

உதாரணம:—

" திரைகவுள வெளவாயத திரிநதுவீழ தாடி
நரைமுதியோா னின்றுரைதத நறசொ—னிரையன்றி
யெலலீா வைய மிறையோாக களிககுமால*
வலலீா$ செனமின் வழி "

(பெரும்பொருள் விளக்கம்—புறத்திரடு—756)

" வநதீா காணமினென ருபெயாப்போன் மாடடிசைதத
பைநதொடியாா கூறும பறவாபபு—ளுயநத
நிரையளவைத தனறியு நீரூழ கிடககை
வரையளவைத நாவதா மண."

இவை விரிச்சியை வியந்தன.

புடைகெட்ப போகிய செலவே—நிரைகோடறகு எழுந்தோா ஆணடுநினறு மீணடுபோயப பறறா புலதது ஒறறா உணராமற பிறறைஞானறு சேறலும, நிரைமீடடறகு எழுநதோா ஆணடு ஒறறபபடாமற சேறலும,

உதாரணம:—

" பிறாபுல மென்னார்தாந தமபுல மென்னா
விறலவெய்யோா ராயிருடகட்‡ சென்றா—நிறையுங
கடாஅரு செருககுங கடுஙகளி யானைப
படாஅ முகமபடுத தாஙகு."

(பெரும்பொருள் விளக்கம்-புறத்திரடு 757-நிரைகோடல்)

---

† 'அடியெதிா' எனவும பாடம.
‡ 'வாளா துடியாா' எனவும பாடம.
§ 'கஙகுலின் வாயப்புள்' எனவும பாடம.
* 'இறையோாக் களிததகுமால' எனவும பாடம.
$ 'வலலீயே' எனவும பாடம.
‡ 'விறல வெயயோா வீங்கிருட்கண்' எனவும பாடம.

"கஙகை பரநதாஙகுக் கானப் பெருஙகவலை
யெஙகு மறவ ரிரைத்தெழுநதார—தஙகிளைக்கண
மன்றுகாண் வேட்கை மடிசுரப்§ பவேதோனறும
கன்றுகாண் மெயகுளிரபபா கண்டு." 764

இவை கணடோா கூறறு.

புடைகெட ஒறறின ஆகிய வேயே—நிரைகோடறகு எழுந தோா பகைபபுலததது ஒறறா உணராமற செனறு ஒறறி அவ வொறறுவகையான அவா உணாததிய குறளைச்சொலலும், நிரைமீட்டறகு எழுநதோா அஙஙனம ஒறறிய ஒறறுவகையான வநது ஓதிய குறளைச்* சொலலும;

உதாரணம:—

"ஒருவ ரொருவ ருணராமற செனறுங
கிருவரு மொபப விசைநதா — வெருவா
வீககுங கழறகால விறலவெயயோா விலலோடு
கோககுஞ சரநதெரிநது கொணடு"

"நெடுநிலையா யத்து நிரைசுவ டொறறிப
படுமணி யாயம பகாநதோய — நெடிது
மனக்குரிய காதல வயவேநத னெனறு
நினக்குரிய வாக நிரை."

இவை கணடோா கூறறு.

வேயபபுறம முற்றின ஆகிய புறததிறை — நிரைகோடறகு எழுநதோா வேயுரைததோரிடததுச் செய்யுஞ் சிறபபுககண் முடிந்தபினனா உளதாகிய நிரைபபுறததது ஒடுஙகிய இருககைப பகுதியும, நிரைமீட்டறகு எழுநதோா தமது நிரைபபுறததுச் செனறு விரைவொழிநது இருககினற இருககையும,

உதாரணம:—

"கரநதியல காடடுததீப போலப பெரிதும
பரநதுசென் மளளா பதிநதா—ரரநதை
விரிநதவியு† மாறுபோல விண்டோயத தோனறி
யெரிநதவியும‡ போலுமிவ வூா."

இது கணடோா கூறறு:—

"இருநில மருஙகி னெபபிறப் பாயினு
மருவின் மாலையோ வினிதே யிரவி
ஞகோண மளளரு மருளவரக கானத்து
நாமபுறத திறுததன மாகத தாநதம

§ 'மடிசுரப்பத்' எனவும பாடம
* 'வநதூதிய குறளை' என ஏடுகளிலுளளது.
† 'விரிததவியும' எனவும பாடம
‡ 'எரிததவியும' எனவும பாடம.

கன்றுகுரல கேடடன போல
நின்றுசெவி யோாததன* சென்றுபடு நிரையே.''

(தகடூ யாத்திரை, புறத்திரட்டு—765—நிரைமீட்சி.)

இது மறவா கூறறு.

முறறிய ஊாகொலை — நிரைகோடறகு எழுநதோா அவா புறஞசேரியை வளைததுக்கொண்டு ஆணடுநினற நிரைகாவல ரைக கொனறு பகையறுததலும, நிரைமீடடறகு எழுந்தோா அவவூரை விடடுச் சிறறூரைக காததுககோறலும,

உதாரணம:—

"அரவூா மதியிற கரிதூர வீம
விரவூ ரெரிகொளீஇக கொனறு — நிரைநினற
பலலான ஞெழுவும பகறகாண்மாா போாகண்டோா
கொலவாாப பெருஅா கொதிததது.''

"சென்ற நிரைபபுறததுச சீறூாத தொடைகொண்டு
நினற மறவா நிலஞசோநதாா — கொன்றுண
டிகலிழநத வலவில லிளையோாபுண டீரத†
துகளெழுநகொல பலலான ஞெழு''

இவை கணடோா கூறறு

ஆகோள—நிரைகோடறகு எழுநதோா எதிர்விலக்குவோா இலராக‡ நிரையகபபடுததி மீடடலும, நிரைமீடடறகு எழுந தோா தமது நிரையை அறறமினறி மீடடலும,

உதாரணம —

"கொடுவரி கூடிக குழூககொண் டனைததா
னெடுவரை நீளவேய நரலு — நடுவூாக
கணநிரை கைககொண்டு கையகலாா நின்ற
நிணநிரை வேலாா நிலை'' (புற-வெ மாலை வெட்சி-9)

"கடலபுககு மண்ணெடுதத காரேனக கோடடின்
மிடலபெரி தெயதின மாதோ — தொடலைக
கரநதை மறவா கருதாா குழாஅந
துரநது நிரைமீட்ட தோள.''

(பெரும்பொருள் விளக்கம்—புறத்திரட்டு—767—நிரைமீட்சி)

இவை கணடோா கூறறு.

---

* 'ஏறறின' எனவும 'ஏறறன' எனவும பாடம.

† 'புணடீாநது' எனவும பாடம.

‡ 'இலராககி' எனவும பாடம.

தொடலைக் கரந்தையெனக் கரந்தை சூடினமை கூறினார், தனனுறுதொழிலான நிரைமீட்டலின்; இது *பொதுவியற கரந்தையிற கூறுதும.

பூசனமாறறு — நிரை கொணடுபோகினறுா தமபினனே உளைததறகுரலோடு தொடாநது செனறு ஆறறிடைப போா செயதோரை மீணடு பூசலைமாறறுதலும, நிரையை மீட்டுக கொணடு போகினறோா தம பினனாவநது போாசெயதோரை மீணடு நினறு பூசலை மாறறுதலும,

உதாரணம:—

"ஒதத வயவ ரொருஙகவிய நாண்படரத
ததத மொலியுந தவிாநதன — வைததகனறுா
தமபூசன் மாறறி நிரைகொளவான் றுக்கினாா
வெமபூசன் மாறறிய வில '

"ஆவூ ரெறிநது நிரையொடு பெயாநத
வெட்சி மறவா வீழவு முடகாது
கயிறியல பாவை போல வயிறிரித
துளைககுரற குணாநத வளைபபுலி போல
முறபடு பூசல கேட்டனா பிறபட
நிணமிசை யிழுககாது தமாபிண மிடறி
நிலஙகெடக கிடநத கருநதலை நடுவண்
† மாக்கட னெருபபுப போல நோககுப
வெஞசிலை விடலை வீழநதன
னஞசுதக கன்றுற செஞசோறறு நிலையே."

இவை கணடோா கூறறு.

வெட்சிமறவா வீழநதமை கேட்டு விடாது பினவந்தோன பாடுகூறினமையிற பூசனமாறறாயிறறு.

நோய இனறு உயததல — நிரைகொணடோா அஙஙனம நினறு நினறு சிலா பூசனமாறறத தாஙகொணட நிரையினை இனபுறுததிக கொணடுபோதலும, மீட்டோரும அஙஙனம நினறு நினறு சிலா பூசனமாறறத தாம மீட்ட நிரையினை இன புறுததிககொணடு போதலும,

உதாரணம:—

"புன்மேய்ந தசைஇப் புணாநதுடன் செலகென்னும
வினமே லசைஇயகை வெலகழலான் — றனமேற
கடுவரை நீரிற கடுததுவரக கண்டு
நெடுவரை நீழ னிரை.'

(புற-வெட்சி-வெட்சி.11)

* 'அனைக்குரி மரபினது கரநதை யனறியும' எனபுழிக காணக. (தொல-பொ-புறத-ரு)

† 'மாக்கடை நெருபபு' எனவும பாடம.

" கலகெழு சீறூராக் கடைகாண விருபபினன்
மெலல நடவா விரையுநிரை — யொலலெனத
தெளளறற கான்யாற்றுத தீநீா பருகவு
மளளா நடவா வகை "

(பெருமபொருள் விளக்கம் புறத்திரட்டு-768 நிரைமீட்சி)

இவை கணடோாகூற்று.

நுவலுழித தோற்றம—பாடிவீட்டுள்ளோா மகிழநதுரைத தறகுக காரணமான நிரைகொணடோா வரவும, ஊரிலுளளோர் கண்டு மகிழநதுரைததறகுக காரணமான நிரைமீட்டோர் வரவும,

உதாரணம:—

" மொயயண லானிரை முனசெலலப பினசெலலு
மையணற காளை மகிழ்துடி — கையணல
வைதத வெயிற்றியா வாட்க ளிட்டுட
வுயததன றுவகை யொருஙகு."

(புற வெ மாலை-வெட்சி, 12)

" காட்டகஞ் சென்றுயிா போற்றான் கடுஞ்சுரையா
மீட்ட மகனை வினவுறு — மோட்டநது
தனனெதிா தோனறும புனிறறுத தழீஇககலுழு
மெனனெதிாப பட்டாயோ* வென்று."

(பெரும்பொருள் விளக்கம் புறத்திரட்டு 769 நிரைமீட்சி)

இவை கணடோா கூற்று.

தநது நிறை—நிரைகொணடோா தாஙகொணட நிரையைத் தம மூாப்புறததுத தநதுநிறுததலும, நிரைமீட்டோா தாம மீட்ட நிரையினைத தநதுநிறுததலும,

உதாரணம:—

" குளிறு குரனமுரசங கோட்டின வெரூஉங
களிறெடுதோ காண்டலு மாறறு — நளிமணி
நலலா னினநிரை நமமூாப புறஙகான
மெலலாம பெருக விடம "

" கழுவொடு பாகா கலஙகாமல யாத்துத†
தொழுவிடை யாயந தொகுமி — னொழுவொழிததாற
போமே யிவையிவறறைப போற்றுமின புலலொடுநீா
தாமேய புலமபோலத தநது "

இவை கணடோா கூற்று

* 'எனனது பட்டாயோ எனறு' எனவும பாடம
† 'கவஙகளபல யாததும' எனவும பாடம

பாதீடு—ஈத்தலும ஈதலும போலப் பாத்தலும பாதலும ஒன்றுதலிற பாதீடாயிறறு: வேநதனேவலாற றுஙகொணட் நிரையைப பகுததுககோடலும, மீடடோருந தததநிரையைப பகுததுககோடலும நிரையை இழநதோாககுப பகுததுக கொடுததலும,

உதாரணம:—

"ஔவாண் மலைநதாக்கு மொறறுய்ந துரைததாககும
புளவாய்பபச சொனன புலவாககும — விளவரை !
மாறடட வெனறி மறவாதஞ் சீறூரிற
கூறிட்டார கொணட நிரை "

(புற-வெ மாலை, வெட்சி 14)

" யாமே பகுத்திடல்† வேணடா வினநிரை
தாமே தமரை யறிநதனகொ — லேமுற
வன்றீனற தமமை யறிநதுகொள கன்றேயபபச
சென்றீணடு மாஙகவாபாற சோநது."

(பெரும்பொருள் விளக்கம் புறத்திரட்டு 770 நிரைமீட்சி)

உதாரணம:—

இவறறுண முனனையது கணடோா கூறறு; ஏனையது மற வா கூறறு.

உணடாட்டு—நிரைகொணடாா தாஙகொணட நிரையைப பாததுத தாஙகொணட மகிழசசியாற சுறறததொடு கள ளுண்டு மகிழநது விளையாடுதலும, நிரைமீடடாா வெனறு நிரை மீடட கொறறததான உணடாடுதலும,

உதாரணம :—

"நறவுந தொடுமின் விடையும வீழமின
பாசுவ லிட்ட பைஙகாற பநதாப
புனறரு மிளமண னிறையப பெயமமி
னொனனா முனனிலை முருககிப பினனினறு
நிரையொடு வருஉ மெனனைக
குறையோா தமமினும பெருஞ்சா யலரே " (புறம் 262)

இது புறம்.

"பகைவா கொண்ட படுமணி யாய
மீட்டிவட் டநத வாட்டிறற குரிசின்
முழவுத துயின்மறநத மூதா ராஙகண
விழவுத தலைககொண்ட விளையாட டாயத
தூன்சுடு கொழுமபுகைக் கருஙகொடி யுமபா

† 'பகாநதிடல்' எனவும பாடம.

மீன்சுடு புகையின் விசும்புவாய்த் தன்றே
கைவல் கம்மியர் பல்கூட் டாரமொடு
நெய்பிழி நறுவிரை நிலம்பரந் தன்றே
காவிற் காவிற் கணங்கொள வண்டெனப்
பூவிலை மகளிர் புலம்பட் டனரே
சந்தியுஞ் சதுக்கமும் பந்தர் போகிய
வாடுறு நறவின் சாடி தோறுங்
கொள்விலை மாற்றுக் கொடையொடு
களவிலை யாட்டியுங் கைதூ வாளே"

இவை கண்டோர் கூற்று.

கொடை—தாங்கொண்ட நிரையை இரவலர்க்கு வரையாது கொடுத்து மனமகிழ்தலும், நிரைமீட்டோர்க்கு வென்றிப் பொருட்டு விளைந்த கொடைப்பகுதியும்,

உதாரணம்:—

"இளமா வெயிற்றி யிவைகாணின் ஐயா
தலைநாளை வேட்டத்துத் தந்த நிரைகள்
கொல்லன் றுடியன் கொளைபுணர் சீர்வல்ல
நல்லியாழ்ப் பாணர்தம் முன்றி னிறைந்தன." (சிலப்.வேட்டுவவரி,

"கொடைத்தொழி லெல்லாங் குறைவின்றிப் பண்டே
முடித்தன னென்றிருந்த மூத்தோன்—கொடைக்கு
வரம்பில னென்றே மருண்டார் னிரைகோட்
கரந்தையங் கண்ணியாற் கண்டு"

இவை கண்டோர் கூற்று

என் ஈரேழ் வந்த வகையிற்றாகும்—என்று கூறப்பட்ட பதினான்கும் மீட்டுமொருகால் விதந்த* இருகூற்றையுடைத்தாகும் வெட்சித்திணை என்றவாறு.

எனவே ஒன்று இரண்டாய் இருபத்தெட்டாயிற்று.

இனித் துறையென முற்கூறினமையின், இது காரியமாக இதற்குக் காரணமாயினவெல்லாம் படையியங்கரவமெனவே படும், அவை இருபெருவேந்தரும் போர்தொடங்குங்காற் பூக்கோளேவி நிரைகோடல் குறித்தோன் படைத்தலைவரைத் தருக வென்றலும், அவர் வருதலும், அவர் வந்துழி இன்னது செய்க வென்றலும், அவர் வேந்தர்க்கு உரைத்தலும், அவர் படையைக் கூஉய் அறிவித்தலும், படைச்செருக்கும், அதனைக் கண்டோர் கூறலும், அவர் பகைப்புலக் கேட்டிற்கு இரங்கி வருந்தலும், நாட்கோடலும், அவர் கொற்றவைக்குப் பரவுக்கடன

* 'வந்த' எனவும் பாடம்.

பூணடலும, பிறவுமாம. களவிற செலவோாககும அரவங்கூறி ைா, அவா பாககததே தஙகி விரிச்சிபெறறுப போதலின.

அவறறுட சில வருமாறு.—

"கடிமனைச சீறூாக கடுங்கட கறவை
வடிநவில வேலோன் மறுததோமப லொடடா
ணடிபுனை தோலி னரண்சோநது மளளா
வருகமன வாயிற கடை"

இது படைததலைவா படையாளரைக் கூயினது.

"வாளவலம பெறற வயவேநத னேவலாற
ளவ விளையவா தாஞசெல்லி — ஞாக
கணைகுர லலலாததன கனறுளளப பாலா
னணைவது போலுநம மூா."

(பெருமபொருள் விளக்கம் புறத்திரட்டு-753, கிரைமீட்சி)

இது படைசசெருககு, கணடோா கூறியது.

"வநத நிரையி னிருபபு மணியுட
னெநதல் நின றலை யாநருது — முநதுநீ
மறறவை பெறறு வயவேநதன் கோலோஙகக
கொறறவை கொறறங கொடு.

(பெருமபொருள விளக்கம் புறத்திரட்டு-755 கிரைகோடல்.)

இது தெயவததிறகுப பராஅயது, பிறவும வருவனவெல லாம் இதனுள அடககுக.

இனிப பாககதது விரிச்சிககுக காரணங்களாவன, பாக்கத துச் சென்றுழி இருபபுவகுததலும, பணடததொடு வலசி ஏற றிச் சென்றோரை விடுததலும, விரிசசி வேணடாவென விலக கிய வீரககுறிபபும விரிசசிககு வேணடும நெலலும மலரும முத லியன தருதலும, பிற நிமிததப பகுதிகளும, அவை அறிந தோாககுச சிறபபுச் செயதலும, பிறவுமாம

உதாரணம.—

"நாளும புளளும கேளா வூககமொ
டெங்கோ னேயினா னுதலில யாமததுச
செஙகால* வெடசியுந தினையுந தூஉய
மறிக்குரற குருதி மனறுதுக ளவிபப
விரிசசி யோாததல வேணடா
வெயிறபுறந தருதுமயாம பகைபபுல நிரையே

(தகடூர்யாததிரை புறத்திரட்டு-755 கிரைகோடல்.)

* 'சேஙகோல' எனவும பாடம.

இது விரிச்சி விலக்கிய வீரக்குறிபபு, பிறவும வந்துழிக் காண்க.

அரசன ஏவலாற போநதோரும விரிசசி கேடடார, இனன ஞானறு வினைவாயககுமெனறு அறிதறகு.

இனி வேயககுக காரணஙகளாவன, வேயகூறினாககுச சிறபபுச செயதல போலவன.

உதாரணம:—

"மாறறருந துபபின வயவேநத னலலனே
யேறற பெருஞசிறப பினறீதும — வேற்றூரிற
புலவேய குரமபைப புறஞசிறைவாய நினறெற்றி*
நலவே யுரைததாாக்கு நாம "

என வரும

இனி ஏனைய ஒனறு பலவாயத துறைபபாற படுவன‡ வந துழிக காண்க.

இஙஙனம புறததிணைக்குச சிறுவரவிறறுதலின அனறே 'பாடல சானற புலநெறி வழகக'மெனறு (தொல-பொ-அகத-௫௩) அகததிறகுக கூறியது நிரைமீடகுஙகால அறிநதார அறிநதவாறறுனே விரைநது சென்று மீடபாராதலின அரசனை உணாததாதே மீடடல பெறுதும: இவறறிறகுந துறைபபகுதி கொளக. (௩)

௫௯. மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த
கொற்றவை நிலையு மததிணைப் புறனே.

இவையும வெட்சிததிணையா மெனகினறது.

இதனபொருள —மறஙகடைக் கூடடிய துடிநிலை—போாக களதது மறவாது மறததினைக கடைககூடடிய துடிநிலையும, சிறநத கொறறவை நிலையும—அததொழிறகுச சிறநத கொறற வைக்குப பரவுககடன கொடுக்குஙகால் அவளது நிலைமை கூறு தலும, அததிணைபபுறனே—அவவிருவகை வெடசிக்கும புற னடையாம எனறவாறு.

"நிததிலஞசெய படடமு நெறறித திலதமு
மொததிலஙக மெயபூசி யோாநதுடஇத — ததந
துடியரோ டோபபுறஞ சூழநதார மறவா
குடிநிரை பாராடடக் கொண்டு."

இஃது இருவகை வெடசிககும பொது; நிரைகொண்டோாக் கும மீடடோாககுந துடிகொட்டிச சேறலொத்தலின.

* 'நின்றெறறி னலவேய' எனவும பாடம

‡ 'படுமாறு' எனவும பாடம.

"அருமைத தலைததரு* மாநிரையு ளேயை
யெருமைப் பலிகோ‡ ளியைநதா — ளரசனும
வேநதன்மேற செலவான விறலவஞசி சூடானென
றியாநதனமேற சீறும லினறு"

இதனுனே வருகினற வஞசிததிணைககுங கொறறவைநிலை காரணமாயிறறு, தோறறோாககுக கொறறம வேணடியும வெனறோாககும‡ மேறசெலலுங்காற கொறறம வேணடியும வழிபடுவாாதலின.

இனிக கொறறவைநிலைப பகுதியுட சில வருமாறு.—

"நசசிலைவேற காளைககு நாளையே கொறறவை
கைசசிலையு நலகுமயாம காணேஙகொான — மிசசிலகூா§
வாளின்வாயத தீணடாத வாாகுருதி மெயசாயபபத
தாளின்வாய வீழததான் றலை"

இஃது உயிாபபலி. இது பொாது வகையான இருவகை வெடசிககும வஞசிககும பொது

"ஆடினி¶ பாடி யளவினறிக கொறறவை
பாடினி பாடற படுததுவந தா - ணுடிய
தோளுழலை யாடுவோன றேளினுந தூக்கமைதத
தாளுழலை யாடுவோன றுண."

இது குருதிபபலி, பொாதுவகையான இருவகை வெடசிக் கும வஞசிககும பொது (சு)

சா0. வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்
வெறியாட் டயர்நத காந்தளும் உறுபகை
வேநதிடை தெரிதல் வேணடி ஏநதுபுகழப்
போநதை வேம்பே யாரென வருஉ
மாபெருந் தானையர் மலைநத பூவும்
வாடா வள்ளி வயவ ரேததிய
ஓடாக் கழனிலை உளபபட ஓடா
உடல்வேந் தடுககிய வுன்ன நிலையும்
மாயோன மேய மன்பெருஞ் சிறப்பிற்
றுவா விழுபபுகழ்ப் பூவை நிலையும்

---

* 'அருமை தலைததரு' மெனவும பாடம
† 'எருமைத தலைக்கோள' எனவும பாடம.
‡ வேண்டாதாாக்கும' எனவும பாடம
§ 'மிச்சிலைகூா' எனவும பாடம.
¶ 'ஆடினிபபாடி' எனவும் பாடம.

ஆரமர் ஓட்டலும் ஆபெயர்த்துத் தருதலுஞ்
சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத் துரைத்தலுந்
தலைத்தா ணெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்
அனைக்குரி மரபினது கரந்தை யன்றியும்
வருதார் தாங்கல் வாள்வாய்த்துக் கவிழ்தலென்
றிருவகைப் பட்ட பிள்ளை நிலையும்
வாள்மலைந் தெழுந்தோனை மகிழ்ந்துபறை தூங்க
நாடவற் கருளிய பிள்ளை யாட்டுங்
காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நடுகல்
சீர்த்தகு சிறப்பிற் பெரும்படை வாழ்த்தலென்
றிருமூன்று வகையிற் கல்லொடு புணரச்
சொல்லப் பட்ட வெழுமூன்று *துறைத்தே.

இது முன் இருபெருவேந்தர்க்கும் போர்செய்தற் றொடங்குதற்குரிய பொதுநிலைமை கூறிய அதிகாரத்தானே புறத்திணைக் கெல்லாம் பொதுவாகிய வழுவேழும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று, இவை வேத்தியலின் வழீஇத் தன்னுறு தொழிலாய் வருதலின் வழுவாயின. இவை அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் உரியவாய் வருவனவும் புறத்திற்கெல்லாம் பொதுவாய் வருவனவுமாதலிற் பொதுவியலுமாயின

இதன்பொருள்.—வெறி அறி சிறப்பின்—தெய்வத்திற்குச் செய்யுங் கடன்களை அறியுஞ் சிறப்பினையும், வெவ்வாய் வேலன்—உயிர்க்கொலை கூறலின் வெவ்வாயினையும் உடையனாகிய வேலன், வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்தளும்—தெய்வ மேறியாடுதலைச் செய்த காந்தளும்,

செவ்வேள்வேலைத் தான் ஏந்திநிற்றலின் வேலனென்றார். காந்தள் சூடி ஆடுதலிற் காந்தளென்றார் வேலனைக் கூறினமையிற் கணிகாரியையுங்* கொள்க காந்தளையுடைமையானும்† பனந்தோடுடைமையானும்‡ மகளிரை வருத்துதலானும் வேலன் வெறியாட்டயர்ந்த என்றதனானும் வேலன் ஆடுதலே பெரும்பான்மை, ஒழிந்தோர் ஆடுதல் சிறுபான்மை யென் றுணர்க.

---

* ‘மூவேழ் துறைத்தே’ எனவும் பாடம்
* ‘கணிகாரி’ எனவும் பாடம்.
† ‘காளையுடைமையானும்’ எனவும் பாடம்
‡ “வெண்போழ் கடம்பொடு சூடி யின்சீர்
ஐதமை பாணி யிரீஇக் கைபெயராச்
செல்வன் பெரும்பெய ரேத்தி வேலன்
வெறியயர் வியன்களம்” (அகம்-98)
என வருதலாற் பனந்தோ டுடைமையறிக (வெண்போழ்-பனந்தோடு.)

உதாரணம —

"அமரகததுத தனனை மறநதாடி யாஙகுத
தமரகததுத தனமறந தாடும — குமரனமுன
காரக்காடு நாறுங களனிழைததுக காரிகையா
ரோககாடுங§ கானை யிவன்"

இது சிறபபறியா மகளிராடுதலிற புறனாயிறறு. வேலனாடு தல் அகததிணைககுச் சிறநதது.

உதாரணம:—

"அணஙகுடை நெடுவரை யுசசியின் இழிதருங
கணஙகொள அருவிக கானகெழு நாடன
மணஙகமழ் வியனமார பணஙகிய செலலல
இதுவென அறியா மறுவரற பொழுதில
படியோரத தேயதத பலபுகழத தடககை
நெடுவேட பேணத தணிகுவள இவளென
முதுவாயப பெணடிர அதுவாய கூறக
களநன கிழைததுக கண்ணி சூட்டி
வளநகர சிலமபப பாடிப பலிகொடுத
துருவச செநதினை குருதியொடு தூஉய்
முருகாறறுப படுதத வுருகெழு நடுநாள
ஆரநாற வருவிடாத தறைநத
சாரற பல்பூ வண்டுபடச சூடிக
களிறறிரை தெரீஇய பாரவல ஒதுககின
ஒளிததியஙகு மரபின வயபபுலி போல
நனமனை நெடுநகாக காவலா அறியாமைத
தன்னசை யுளளதது நனனசை வாயபப
இனனுயிர குழைய முயஙகுதொறு மெயமமலிநது
நககனெ னலலெனறோ யானே யெயதத
நோயதணி காதலா வரவீண
டேதில வேலற குலநதமை* கண்டே" (அகம்-22)

"பணிவரை நிவநத" எனனும (அகம-98) பாட்டும அது.

இவற்றுட சேயோன கருபபொருளாக மைவரை யுலகத துக கூதிரயாமம பொழுதாகச சிறபபறியும வேலன ஆடுத லின வெறியாடிய காநதள அகத்திறகு வநதது, இது வேததி யற கூததனறிக கருஙகூததாதலின வழுவுமாய அகததிறகும

§ 'காரிகை' யாராககாடும' எனவும பாடம
* 'உலநதமை' எனவும பாடம.

புறத்திற்கும் பொதுவாதலிற பொதுவியலுமாயிற்று. "வேலன றைஇய வெறியயா களனும்" (பதது-திருமுரு-222) என்றாற போலச் சிறபபறியும வேலன தானே ஆடுதலுஞ் சிறுபானமை புறத்திறகுங் கொளக.

மாவரும புகழ் ஏநதும பெருந் தானையா — மா முதலியன வறறால் தமககு வரும புகழைத தாங்கும மூவேந்தருடைய பெருமபடையாளா, உறு பகை வேநதிடை தெரிதல வேணடிய போநதை வேமபே ஆா என மலைநத பூவும — அபபுகழொன றும உறுமபகையிடதது இனன வேநதன படையாளா வென றா எனபதறகு ஓா அறிகுறி வேணடிய போநதை வேமபு ஆரென்று கூறிச சூடினபூவும,

இதன கருதது: ஏழகததகரும யானையும கோழியும† பூழும வடடும வல்லுஞ் சொலலும முதலியவாறறால் தமககுவரும புகழைத தாம எயதுதறகுத தததம வேந்தா அறியாமற படைததலைவா தமமுண மாறுய வெனறு ஆடுங்கால இனன அரசன படையாளா வென்றாரெனறறகு அவரவா பூசசூடி ஆடு வா எனபதூஉம, அக்கூததும வேததியற கூததின வழிஇயின கருங்கூத் தெனபதூஉம, அது தனனுறு தொழிலெனபதூஉம உணர்த்தியதாம. இதனை இங்ஙனந தனனுறுதொழிலாககா மல வேந்துறு தொழிலாககின அது துமபையாம புகழ்ந்து கூறிறறெனிற பாடாணடிணையாம ஆசிரியா வெறிககூததிற கும வளளிககூத்திறகும இடையே இதனை வைததாா இக்கருத தானே யெனறுணாக.

உதாரணம்:—

"ஏழக மேறகொண டிளையோ னிகலவென்றான்
வேழ மிவனேற வேநதுளவோ — வேழுலகுந
தாநதயங்கு நாகந தலைதயஙக வாடாமோ
போநதையங கண்ணி புனைநது"

இது போநதை மலைந தாடியது.

"குறுமபூழபபோா கையெறிநது கொறறம பெறுத
விறுமபூதென் றியாமாடல வேணடா — செறுங்கோன
குலமதிக்கு மாறறியிற கொறறவன வேமபு
தலைமலையற பாலதூஉ மனறு"

இது வேமபு மலைந்தாடியது.

"ஆரவேயந்த கோலததோ டாடுவா பாடுவா
போாவேநதா பெறறநாள போனறுவப்பா — சீாசால

† 'யானையும நாயுங் கோழியும' முன் அசசுப்பிரதியில உளளது.

பறைகெழு வாரணபபோா பண்டிகழநதோ* ரின்று
சிறைகெழு வாரணபபோா செயது''

இஃது ஆாமலைந்தாடியது

இவை தனனுறுதொழிலாயவாறு காண்க.

வாடாவளளி—வாடுங கொடியல்லாத வளளிக்கூததும,

அஃது † இழிந்தோர் காணுங கூததது.

உதாரணம:—

"மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக
கணட முருகனுங கண்களிததான் — பண்டே
குறமகள வளளிதன் கோலங்கொண் டாடப
பிறமக ளேறறாள பெரிது."

இது பெணபாறகுப பெருவரவிறறு. இதனைப பிறகூறி ஞா, வெறியறி சிறபபன்மையானும ஆணபாறகும பெணபாற கும பொதுவாவதலலது அகததிணைககண வநது பொதுவா காமையும பறறி.

வயவர் ஏததிய ஓடாக் கழனிலை உளபபட — முனபு கழல கால் யாதத வீரா மழலைப$பருவததாரொருவன களததிடை ஓடாது நினறமைகணடு அவனைபபுகழந்து அவறகுக் கட்டிய கழனிலைக கூததது;

ஓடாமையாற கட்டின கழல ஏததிய நிலையாற, கட்டின கழல. இது வளளிபபின வைததலின இருபாலாரும ஆடுதல் கொளக. கொடிமுதலியன அவனை வியநது கொடுததல் அத் துறைப் பகுதியாம.

உதாரணம :—

"மீளாது பெறற விறறகழலோன் வாளாட்டின்
வாளாடு கூத்திவந தாடினாள — வாளாட்டின்
மண்ணாளு மன்னரே பெண்ணுவாா வண்மைக்குப்
பெண்ணுடின் யாதாம பிற."

ஓடா உடல வேந்து அடுககிய உனனநிலையும — பிறக்கடி யிடா உடனற வேநதனை உனனமரததுடன அடுககிக கூறப பட்ட உனனநிலையும,

எனறது, வேநதன கருத்தானனறி அவன மறவன வேந தறகு நீ வெறறிகொடுத்தால் யான நினககு இனனது செயவ

* 'பண்டிபுநதோா' எனவும பாடம.
† 'அதுவும்' எனவும பாடம
$ 'இளமை' எனவும பாடம,

லெனப் பரவுதலும், எமவேந்தற்கு ஆக்கம் உளதெனின் அக்கோடு பொதுளுக எனவும் பகைவேந்தற்குக் கேடு உளதெனில் அக்கோடு படுவதாக எனவும் நிமித்தங்கோடலும் என இருவகைத் தெய்வத்தன்மை, அஃதுடைமையான† அடுக்கிய உன்னநிலையுமென்றார்.

உதாரணம்:—

"துயிலின் கூந்தற் றேர்ளிணைப் பேதை
வெயினிழ லொழிய வெஞ்சுரம் படாஅது
செயபொருட் டிறவீ ராகிய நுமவயி
ன்னக்கொன்று மொழியின ளாகத் தனக்கே
யருநகை தோன்றிய வழுக்குரற் கிளவியள்
கலுழகண் கரந்தன * டானே யினியே
மன்னவற் பராஅய முன்னியது முடித்தோ
ருன்னஞ் சிறகரு மொளவிணே நினைஇத்
தலைசாயத் திருநத சிலைவலம் போற்றி
வேந்து வழக்கறுத்த கான
நீந்த லொலலுமோ பூந்தொடி யொழிந்தே."

இதனுள்,

"மன்னவற் பராஅய முன்னியது முடித்தோ
ருன்னஞ் சிறக்கு மொளவிணே நினைஇ"

என்றது, வேந்தனைப் பரவுக்கடனாக அடுக்கிய உன்னநிலை

"முன்னங் குழையவுங் கோடெலா மொய்தளிரீன்
றுன்னங் குழையொலித் தோங்குவாய் — மன்னரைக்
கொன்று களங்கொளளுங் கொலயானை வேந்தனை
வென்றுகளங் கொளளுமேல் வேந்து."

இவை மற்றவர் செய்தலிற் றன்னுறு தொழிலாம்.

"பொன்னன்ன பூவிற் சிறியிலைப்புன்கா
லுன்னம் பகைவனெங் கோன்."

என்பதும் அது.

இரண்டு நிலையாற் பொதுவுமாயிற்று. மன்னவன் வெற்றியே கருதாது இங்ஙனம் இருநிலைமையுங் கருதலின் வழுவுமாயிற்று.

மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பிற் றுவா விழுப்புகழ்ப் பூவைநிலையும் என்றது: மாயோன் விழுப்புகழ் - மாயனுடைய காத்தற் புகழையும், மேய பெருஞ் சிறப்பிற் றுவா விழுப்புகழ் —

† 'என இருவகைத்தே அத்தன்மை யஃதுடைமையான்' எனவும் பாடம்.

* 'கலுழ கணமாந்தன' எனவும் பாடம்.

ஏனோர்க்கு உரியவாய் மேவிய பெரிய தலைமையிற் கெடாத படைத்தல் அழித்தலென்னும் புகழ்களையும், மன்பூவைநிலையும் —மன்னர் தொழிலுக்கு உவமையாகக் கூறும் பூவைநிலையும்,

என்றது ஒன்றனை ஒன்றுபோறக்கூறுந் துறை. மன் என்ப பொதுப்படக் கூறியவதனான் நெடுநிலமன்னர்க்கும் குறுநில மன்னர் முதலியோர்க்கும் கொள்க. பெருஞ்சிறப்பு என்றதனால் படைத்தலுங் காத்தலும் அழித்தலுமன்றி அவரவர் தர்மாகக் கூறலும், முருகன் இந்திரன் முதலியோராகக் கூறலுங் கொள்க.

உதாரணம்:—

"ஏற்றுவல னுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை
மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனுங்
கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி
யடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனும்
மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி
விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனும்
மணிமயி லுயரிய மாறா வென்றிப்
பிணிமுக வூர்தி யொண்சே யோனுமென
ஞாலங் காக்குங் கால முன்பிற்
றோலா நல்லிசை நால்வ ருள்ளுங்
கூற்றொத் தீயே மாற்றருஞ் சீற்றம்
வலியொத் தீயே வாலி யோனைப்
புகழொத் தீயே யிகழுந ரடுநனை
முருகொத் தீயே முன்னியது முடித்தலி
னாங்காங் கவரவ ரொத்தலின் யாங்கு
மரியவு முளவோ நினக்கே" (புறம்-56.)

என இதனுள் *அங்ஙனம் உவமித்தவாறு காண்க.

"குருந்த மொசித்தஞான் றுண்டா லதனைக்
கரந்த படியெமக்குக் காட்டாய் — மரம்பெரும்
போரிற் குருகுறங்கும் பூம்புனனீர் நாட
மாயிற் கிடந்த மறு."

இது சோழனை மாயோனாக்கக் கூறிற்று.

"ஏற்றூர்தி யானு மிகல்வெம்போர் வானவனு
மாற்றலு மாளவினையு மொத்தொன்றி னொவ்வாரே
கூற்றக் கணிச்சியோன் கண்மூன் றிரண்டேயா
மாற்றல்சால் வானவன் கண்."

இது சேரனை அரனாக்கக் கூறிற்று.

* என்பதனைக்கண்' எனவும் பாடம்.

"இநதிர னென்னி லிரண்டேக ணேறூாநத
வநதரததா னென்னிற பிறையிலலே — யநதரத்துக
கோழியா னெனனின முகனெனறே கோதையை
யாழியா னென்றுணரற பாறறு"

இது சேரனைப பலதேவராகக கூறிறறு.

"கோவா மலையாரங கோதத . ." (சிலம்-ஆய்ச்-உளவரி)
"மூநநீ ருளபுககு மூவாத ... .." (சிலம்-ஆய்ச்-உள்வரி)
"பொனனிமையக கோடடுப புலி . .." (சிலம்-ஆய்ச்-உளவரி)

எனபன உவமை.

"தாமரைக் கண்ணியை தண்ணறுஞ் சாநதினை
... .சிறுகுடி யோரே" (கலி52.)

இஃது உரிப்பொருட டலைவனை முருகனாகக கூறியது. இங்ஙனம புறததும அகததும வருதலிற பொதுவாயிறறு. இறபப உயர்ந்த தேவரை மக்கடகு உவமையாகக கூறலின வழுவு மாயிறறு.

தாவா எனறதனனே அரசாபுகழைக் காட்டுவாழவோர்க குக் கூறுதலும, அவரை அரசாபெயராற கூறுதலுங கொளக.

"வீஙகுசெலற பரிதி வெவவெயி லெறிததலி
ளேஙக* ஞெக்கா தாஙகு நீபோ
யரசுநுகம பூண்ட பினனா ரினனிலை
முரசுடை வேநதா முகநதிரிந தனரே
யஃதான
றுவவுமதி நோககுநா போலப் பாணரொடு
வயிரியா பொருநாநின பதிநோக கினரே
யதனா
னதருஙா† கோடு முதலிய கூடடுண்
டிகலி னிசைமேஎந தொனறிப
பலவா கியந்$நில நீபெறு நாளே."

இது முடியுங குடையும ஒழிதது அரசாக்குரியன கூறி இழிததுககூறியும புகழமிகுத்தது.

"பல்லிதழ மெனமலர்" எனனும (109) அகப்பாட்டினுள "அறனிலவேநத னாளும—வறனுறு குனறம பலவிலங கினவே" எனக் காடடுத் தலைவனை நாடடுத தலைவன பெயராற கூறினா.

ஆா அமர் ஓட்டலும — குறுநிலமனனருங காடடகதது வாழும மறவரும போாததொழில வேநதரைப பொருது புறங காணடலும,

---

* 'ஆஙகண்' எனவும 'ஆஙகுண்' எனவும பாடம்.

† 'அதளும' எனவும பாடம. 'அதாகூட் டுண்ணு மணக்குடைப் பகழி' என்பது அகம–167.

$ 'நீதிலவாகிய' எனவும பாடம.

உதாரணம:—

"பொன்வார்ந தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
மின்னேர் பச்சை மிஞிறுறுக்குரற சீறியாழ
நன்மை நிறைநத நயவரு பாண
சீறுார மன்னன் சிறியிலை† யெஃகம
வேநதூர் யானை யேநதுமுகதது‡ ததுவே
வேநதுடன் றெறிநத வேலே யென்னை
சாநதா ரகல முளஙகழிந தன்றே§
யுளஙகிழி சுடாப்படை யேநதிநம பெருவிற
லோச்சினன் றுரநத காலை மற்றவன
புன்றலை மடப்பிடி நாணக
குஞ்சர மெல்லாம புறகொடுத தனவே (புறம்.308)

இது சீறுாரமன்னன வேநதனைப புறஙகண்டது.

"களளின் வாழ்த்திக் களளின் வாழததிக்
காட்டொடு மிடைநத சீயா முன்றி
ல்ட்செருக் களநதரத் துஞசு $வோனே
யவனெம மிறைவன் யாமவன் பாணர்
நெருநை * வநத விருநதிறகு மற்றுததன்
னிருமபுடைப் பழவாள வைததன னின்றிக
கருஙகோட்டுச் சீறியாழ பணைய மிதுகொண
டீவதி லாள னென்னுது நீயும
வள்ளி மருஙகுல வயஙகிழை யணியக
களளுடைக் கலத்தேம யாமகிழ தூஙகச
† செறுவா சிவநது மேலவருக
சிறுகண் யானை வேநதுவிழு முறவே." (புறம்.316)

இது மறவன் ஆரமரோட்டல் கூறியது.
இவை தனனுறுதொழில் கூறியன.
இவை புறம்.

ஆரமரோட்ட லெனபது பொதுபபடக் கூறவே, வேந்தர்க்கு உதவியாகச செல்வோரையுங் கொளக.

உதாரணம:—

" வெருக்குவிடை யன்ன வெருணோக்குக் கயநதலைப
புள்ளுூன் றினற புலவுநாறு கயவாய

† 'சீறிலை' எனவும பாடம
‡ 'வெருவநது முகததததுவே' எனவும பாடம
§ 'கிழிததன்றே' எனவும் பாடம
$ 'கனநதார்த துஞ்சு' எனவும் 'கனநதறறுஞ்சு' எனவும பாடம்.
* 'கெருநல' எனவும பாடம.
† 'செறுநர் சிவநது' எனவும 'சென்றுவாய சிவநது' எனவும பாடம்.

வெளவாய் வேட்டுவன் ‡வீழ்துணை மகாஅர்
சிறியிலை யுடையின் சுரையிடை வாண்மு
ளூக நுண்கோற் செறித்த வம்பின
வலாஅர் வல்விற் குலாவரக் கோலிப
பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும
புன்புலந் தழீஇய வன்குடிச் சீறூர்க்
குமிழுண் வெள்ளைப் பகுவாய §பெயர்த்த
வெண்காழ் தாய $வண்காற் பந்த¶
ரிடையன் போத்திய சிறுதீ விளக்கத்துப
பாணரோ டிருந்த நாணுடை நெடுந்தகை
வலம்படு தானை வேந்தற
குலந்துழி யுலகக்கு *நெஞ்சறி துணையே" (புறம்-324)

இது புறம். வேந்தற்குத் துணையாகச் †செலவோரைக் கூறியது.

"இணைப்படைத் *தானை யரசோ டுறினுங்
கணைத்தொடை §நாணுங் கடுந்துடி யார்ப்பி
னெருத்து வலிய வெறுழ்நோக் கிரலை
மருப்பிற் றிரிந்து மறிந்துவீழ் தாடி
யுருத்த கடுஞ்சினத் தோடா மறவா." (கலி-15,)

எனக் கலி அகத்தும் வந்தது.

"வயங்குமணிபொருத" என்னும் (167) அகப்பாட்டினுள்,

"சேகுவங் கொல்லோ நெஞ்சே சாத்தெறிந்
ததாகூட் டுண்ணும் அணங்குடைப் பகழிக்
கொடுவில் ஆடவர்"

எனச் சாத்தெறிதலும் அது. இங்ஙனம் பொதுவாதலிற் ¶பொதுவியலாயிற்று. வேந்தரொடு பொருந்தலின் வழுவுமாயிற்று.

ஆ பெயர்த்துத் தருதலும்—வெட்சிமறவர் கொண்ட நிரையைக் குறுநிலமன்னராயினுங் காட்டகத்து வாழும் மறவராயினும் மீட்டுத்தருதலும்,

---

‡ 'வேட்டுவர்' எனவும் பாடம்.
§ 'மறுவாய' எனவும் பாடம்.
$ 'காய' எனவும் பாடம்
¶ 'வன்காழ்ப் பந்தர்' எனவும் பாடம்.
* 'உவந்துழி யுவக்கும்' எனவும் பாடம்,
† 'செலவன்னென்றது' எனவும் பாடம்,
* 'முனைப்படை' எனவும் பாடம்
§ 'கணைத்தொடை' எனவும் பாடம்.
¶ 'பொதுவிதி' எனவும் பாடம்.

உதாரணம்:—

"ஏறுடைப் பெருநிரை பெயாதரப பெயரா
திலேபுதை பெருஙகாட்டுத தலேகரந திருநத
வலவின் மறவ ரொடுககங காணய
செலலல செலலல சிறக்கநின னுளள
முருகு மெயபபட்ட புலேத்தி போலத
தாவுபு தெறிக்கு மானமேற
புடையிலங கொளவாட புனேகழ லோயே." (புறம்-259)

இது குறுநில மனனா நிரைமீட்டல கண்டோா கூறியது.

"வளரததொடினும *வவவுபு திரிநது
விளரி யுறுதருந தீநதொடை நினேயாத
தளரு நெஞசந தலேஇ மனேயோள
உளருங கூநத லோக்கிக் களர
களளி நீழற கடவுள வாழததிப
பசிபடு மருஙகுலேக் கசிபு கைதொழாஅக்
காணலென் கொலலென வினவினே வருஉம
பாண கேணமதி யாணரது நிலேயே
புரவுததொடுத துணகுவை யாயினு மிரவெழுந
தெவவங கொளகுவை யாயினு மிரணடுங
கையுள போலுங கடிதண மையவே
முன்னூாப பூசலிற றோனறித தனனூா
நெடுவெறி† தழீஇய மீளி யாளா
விடுகணே நீத்தந துடிபுனே யாக
வென்றி தநது கொனறுகோள விடுத்து
வையகம புலமப வளேஇய பாமபின்
வையெயிற றுயநத மதியின மறவா
கையகத துயநத கனறுடைப பலலா
னிரையொடு வநத வுரைய ளுகி
யுரிகரனே யாவின் மானத தானே
யரிதுசெ லுலகிற சென்றன னுடமபே
கானச் சிறறியாற றருஙகரைக காலுறறுக் ‡
கமபமொடு துளஙகிய விலஙகு போல §
வமபொடு துளஙகி யாண்டொழிந தன்றே
உயரிசை வெறுபபத தோனறிப பெயரே
மடஞசான மஞஞை யணிமயிாசூடடி

---

* 'வாளாத தொடினும' எனவும பாடம்.

† 'நெடுநிரை' எனவும பாடம.

‡ 'காலுற' எனவும பாடம.

§ 'இலககமபோல' எனவும பாடம.

யிடம்பிறர் கொள்ளாச சிறுவழிப்$
படுசெய் பந்தாக் கன்மிசை யதுவே '' (புறம் 260.)

இதனுட னனூரெனறலிற குறுநிலமனனன நிரைமீடடுப பட்ட நிலையைப பாணா கையறறுக் கூறியது.

ஏனைய வநதுழிக் காணக.

இனிக கணடோரும மறவருங கூததரும பாணரும விறலி யருங கூறினும, அவர்தாங கையறறுக கூறினும, அததுறைப பாற படும.

உதாரணம :—

''பெருங்களிற றடியிற றோன்று மொருக
ணிரும்பறை யிரவல சேறி யாயிற
றொழாதனை கழித லோம்புமதி வழாஅது
வண்டுமேம படூஉமிவ் வறனிலை யாரே
பல்லாத திரணிரை *பெயாதரப பெயாதநது
கலலா மறவா நீஙக நீஙகான
விலலுமிழ கடுங்கணை மூழகக
கொலபுனற சிறையின் விலஙகியோன் கலலே '' (புறம் 263)

இது கணடோா கையறறுக கூறியது. ஏனைய வநதுழிக் காணக.

''விசும்புற நிவந்த'' † எனனும (131) அகப்பாட்டும் அது.

இதனுள ''மறவா நாளா வுயதத'' என வேநதுறு தொழில அலலாத வெடசிததிணையும பொதுவியற கரநதைதககணணே கொளக, இஃது ஏழறகும பொதுவாகலின.

தருதலெனற மிகையானே நிரையலலாத கோடலும அத துறைபபாறபடும ''வலஞசுரி மராஅதது'' (அகம-83.) என னுங களிற்றியானைநிரையுள,

'' கறையடி மடப்பிடி கானத தலறக
களிறறுககன் றொழித்த வுவகையா கலிசிறநது
கருஙகால மராஅததுக் கொழுஙகொமபு பிளந்து
பெருமபொளி வெண்ணாா அழுநதுபடப பூட்டி
நெடுஙகொடி நுடஙகும நியம மூதூா
நறவுநொடை நலலிற புதவமுதற பிணிக்குங
கலலா இளையா பெருமகன புலலி''

என யானைககனறைக கவாநதவாறு காண்க.

இதுவும வேததியலின வழீஇயினவாறு காண்க.

$ 'சிறுநெறி' எனவும பாடம
* 'பல்லானின நிரை' எனவும பாடம.
† 'நிமிாநத' எனவும பாடம.

வேந்தன் சீர் சால சிறப்பு எடுத்து உரைத்தலும்—வேந்தற்கு உரிய புகழ் அமைந்த தலைமைகளை ஒருவற்கு உரியவர்க அவன படையாளரும பிறரும கூறலும,

இதுவும வழு, வேந்தர்க குரிய புகழைப பிறாககுக கூறினமையின.

"அதத நணணிய நாடுகெழு பெருவிறல
கைப்பொருள யாதொன்று மிலனே நசசிக்
காணிய சென்ற இரவன் மாக்கள
களிறறொடு நெடுநதோ வேண்டினுங கடல
வுபபொய் சாகாட டுமணா காட்டக
கழிமுரி குனறத் தறறே
யெள்ளமை யின்றவ னுளளிய பொருளே." (புறம்.313)

இது புறம. படையாளா கூறறு.

இதற்கு முடியுடைவேந்தன சிறபபெடுத துரைததலென்று கூறின, அது பொதுவியலிற கூறலாகா தெனறுணாக.

தலைததாள நெடுமொழி தனனொடுபுணாததலும—தனனிடததுளதாகிய போாததொழிலின முயறசியாலே வஞசினங கூறத தனனொடு கூட்டிக கூறலும,

உதாரணம :—

"தானல விலஙகாற றனித்தாற பிறனவரைததால
யானை யெறித விளிவரவால—யானை
யொருகை யுடைய தெறிவலோ யானு
மிருகை சுமநதுவாழ வேன்."

என வரும.

"பெருநீா மேவற றண்ணடை யெருமை
யிருமருப புறமழ நெடுமா நெறறின *
பைமபய றுதிாதத கோதின கோலணைக
கனறுடை மரையா துஞசுஞ சீறூாக்
கோளிவண் வேண்டேம $புரவே நாரரி †
நனைமுதிா சாடி நறவின் வாழ்ததித
துறைநனி கெழீஇக் கமபு ளீனுந
தண்ணடை பெறுதலு முரிததே வைநநுதி §
நெடுவேல பாயநத மாாபின்
மடலவன் போநதையி னிறகு மோாக்கே" (புற.297)

---

* 'னெறறின்' எனவும பாடம
$ 'கொளின்வேணட வேண்டேம' எனவும பாடம.
† 'நாரி' எனவும பாடம.
‡ 'நிறைமுதிா' எனவும பாடம.
§ 'வைநநுனை' எனவும பாடம.

மடல்வன் போர்க்கைதபோல நிறபலென நெடுமொழி தனனொடு புணாததவாறு காணக. சீறுறா புரவாகக கொளளேன, தண ணடை கொளவேனெனத தனனுறுதொழில் கூறினன.

இதுவும பொது; புறம்.

வருதா்ா தாஙகல வாளவாயததுக கவிழதலென்று இரு வகைப படட பிளளைநிலையும—தனமேல வருங கொடிபபடை யினைத தானே தாஙகுதல, வாடடொழிலிற ¶ பொயததலினறி மாறறோரைககொனறு தானும வீழதலென இரணடு கூறுபடட போரிற சென்றறியாத மறமககள தாமே செயயுந தறுகணண் மையும,

வேநதன குடிபபிறநதோரும அவன படைத்தலை வருமாகிய இளையா செயயினும தனனுறு தொழிலாதலிற கரநதையாம, தும்பையாகாதென்று உணாக.

உதாரணம :—

"ஏறறெறிநதாா தாாதாஙகி வெலவருகென் றேவினள
கூறறினுந தாயே கொடியளே—போாக்களிறு
காணு விளமையாா கணடிவனே நினறிலனேன
மாணுருள யாாபிழைபபாா மறறு"

இது வருதாா தாஙகல.

"ஆடும பொழுதி னறுகயிறறுப பாவைபோல
வீடுஞ சிறுவன்றுய மெயமமகிழநதாள—வீடுவோன்
வாளவாயின் வீழநத மறவாதந தாயரே
கேளா வழுதாா கிடநது."

இது வாள வாயததுக கவிழதல.

"கெடுக சிநதை கடிதிவ டுணிவே" என்னும (279) புறப் பாட்டும் இதனபாற படும.

இவை தனனுறுதொழில். போரிற சென்றறியாதவன சேறலின வழு

வாணமலைந்து எழுநதோனை மகிழ்ந்து பறை தூஙக நாட வறகு அருளிய பிளளையாட்டும—வாளாற பொருது உயா்ந்த அரசிளஙகுமரனை அந் நாடடிலுள்ளாா கணடுவநது பறை தூஙகிசையாக ஒலிககுமபடி அவறகு அரசுகொடுதத பிளளைப பருவததோனைக கொணடாடிய ஆடடும,

இதுவும நாடடிலுளளாா கொடுததலிற றன்னுறுதொழி லாய வழுவுமாயிறறு.

உதாரணம :—

"வன்கண மறமன்னன் வாண் மலைநது மேமபட்ட
புன்றலை யொளவாட் புதலவறகண்—டன்புறறுக

¶ 'வாட்டொழிலால்' எனவும பாடம.

கான்கெழு நாடு கொடுத்தார் கருத்தாக்கு
வானகெழு நாடு வர"

என வரும்.

இதனைப் பிள்ளைத்தன்மையினின்று பெயர்த்தலிற் பிள்ளைப் பெயர்ச்சியு* மென்ப.

அனைக்குரி மரபிற் கரந்தையும்—ஆரம ரோட்டல் முதலிய ஏழு துறைக்கும் உரிய மரபினையுடைய கரந்தையும், கரந்தையாவது தன்னூறுதொழிலாக நிரைமீட்டோர் பூச்சூடுதலிற் பெற்ற பெயராதலின் வெட்சித்திணைபோல ஒழுக்கமன்று

"துந்தோவெந்தை" என்னும் (261) புறப்பாட்டினுள்,

"நாகுமுலை யன்ன நறும்பூங் கரந்தை
விரகறி யாளர் மரபிற் சூட்ட
நிரையிவட் டந்து."

என்றவாறு காண்க.

அது அன்றி—அக் கரந்தையே அன்றி,

காட்சி—கல்கெழு சுரத்திற் சென்று கற்காண்டலும், அது கொணர்ந்து செய்வன செய்து நாட்டிப், பின்னர்க் கற்காண்டலும் என இருவகையாம்,

உதாரணம்:—

"தாழி கவிப்பத் தவஞ்செய்வார் மண்ணுக
வாழிய நோற்றனை மால்வரை—யாழிசூழ்
மண்டில மாற்ரு மறப்புகழோன் சீர்பொறிப்பக்
கண்டனெ னின்மாட்டோர் கல்."

இது கல் ஆராய்கின்றார் காட்சி.

"ஊர் நனியிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை
யோங்குநிலை வேங்கை யொள்ளிணர் நறுவீ
போந்தையந் தோட்டிற் †புனைந்தனர் தொடுத்துப்
பல்லான் கோவலர் படலை சூட்டக்
கல்லா யினையே கடுமான் றோன்றல
வானேறு புரையுநின் றாணிழல் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர் செலவ மன்றியும் விரிதார்க்
கடும்பகட் டியானை வேந்த
ரொடுங்கா வென்றியு நின்னொடு செலவே." (புறம்-265.)

இது கோவலர் படலைசூட்ட என்றலிற் கட்டுவுளாகியபின் கண்டது.

---

* "பிள்ளைப் பெயர்ச்சி—போர்தாங்கிப் புள்ளிலங்கியோனைத்—தார்வேந்தன் றலையளித்தன்று" என்பது புற-வெ-மாலை-கரந்தை-12.

† 'போந்தையந்தார்' எனவும் பாடம்.

"கலலாயு மெறறெரிநது காணடற கெளிவநத
வலலாண் படலைக்கு வமமினே—வெலபுகழாற
சீரியல பாடல சிதையாமல யாமபாடத
தூரிய மெலலாந தொட.'

எனபதும அது

கால்கோள—கலலுறுதது இயறறுதறகுக காலகோடலும, நாட்டிய பினனா அவன ஆணடுவருவதறகுக கால்கோடலும என இரு வகையாம,

உதாரணம்—

"வரையறை சூழகிடககை மாததாட பெருஙகல
வரையறை செயயிய வமமோ—வரையறை
வாராப பெருமபுகழ வலவேல விடலைக்கு
மோராற்றுற செயவ துடைதது."

இது வரையறை செயயிய வமமோ என ஒருவனைத தெயவ மாக நிறுததுதறகு இடங கொளளபபடடமையானும, அவவி டததுக கால கோடலானுங கால்கோள.

"காபபுநூல யாததுக கடிகமழ நீராட்டிப
பூபபலி பெயது புகைகொளீஇ—மீபபடாநத
காளை நடுகற சிறபபயாநது காலகொண்மி
ஞளை வரககடவ *நாள."

இது நடடுக காலகொணடது.

"இலலடு களளின் சிலகுடிச சீறூாப
புடைநடு கலலி னடபலி யூட்டி
நனனீ ராட்டி † நெயநநறைக கொளீஇ ‡
மஙகுன் மாபபுகை மறுகுடன் கமழு
மருமுனை யிருககைத தாயினும வரிமிடற
றரவுறை புறறத தறறே நாளும
புரவலா புன்க ணோககா திரவலாக
கருகா தீயும வண்மை
புரைசா னெடுநதகை யோமபு மூரே." (புறம்.329.)

இதன கணணும அது வநதவாறு காண்க.

நீரபபடை—கணடு கால்கொணட கலலினை நீர்பபடுததுத் தூயமை செயதலும, பினனர்ப பெயரும பீடும எழுதி நாட்டிய வழி நீராட்டுதலுமென இருவகையாம,

---

* 'வரக்கடவா' எனவும பாடம
† 'நனன ராட்டி' எனவும பாடம.
‡ 'நினனறைக கொளீஇ' எனவும பாடம.

உதாரணம :—

"வாளமர் வீழுநத மறவோன்க லீாதொழுககிக
கேளி ரடையக் கிளாநதெழுநது—நீளவிசுமபிற
காாப்படுததத வலலேறு போசக் கழலோன்க
னீாபபடுததாா கணணீரி னின்று."

இது நீாபபடை

"பலலா பெயாதது நலவழிப படாநதோன்
கலசொாிந தாட்டிய நீரே தொலலை
வானவழுஙகு நீரினும தூயதே யதனுற
கணணீ ரருவியுங கழீஇத
தெண்ணீ ராடுமின் நீாததமா மதுவே"

இது நாட்டி நீராட்டியது.

நடுகல—கல்லினை நடுதலும, அக் கலலினகண் மறவனை நடுதலு மென இருவகையாம்,

உதாரணம:—

"சீாதத துகளிறுயத தெயவச சிறப்பெயத
நீாபபடுந தறகு நிலைகுறித்துப—போாககளதது
மன்னட்ட வென்றி மறவோன பெயாபொறிததுக*
கன்னட்டார் கல்சூழ கடத்து."

இது கல் நாட்டியது

"கோளவாயதத சீயமபோற கொறறவாதம மாவெறிநது
வாளவாய்தது வீழுநத மறவேலாய—நாளவாயத
திடைகொள லின்றியெழுததுடைக் கலவாய
மடைகொளல வேண்டு மகிழுநது."

இது மறவனை நாட்டியது.

சீாததகு சிறபபிற பெருமபடை — அவன செயத புகழைத் தருமபடி பொறித்தலும, அக கலலைத தெயவமாக்கி அதற்குப பெருஞ சிறபபுககளைப படைத்தலுமென இருவகையாம.

உதாரணம:—

"கைவினை மாக்கள கலுழக்க ஞெக்கிழுநது
செயவினை வாயபபவே செயதலமைததாா — மொயபோர்
மறவா பிணமபிறககி வாளவாயதது வீழுநதோன
பிறபெயாசூழ கன்மேற பெரிது."

இது பெயா முதலியன பொறித்தது.

"அன்றுகொ ளாபெயாத தாரமாில வீழுநதோன்கற
கின்றுகொள பலலா னினமெல்லாங — குன்றுமற

* 'பெயாபொறிப்ப' எனவும பாடம்.

செயமமிேறா சீாப்பச் சிறபபாகத் தீபஙகள
வைமமிேறா பீடம* வருததது."

இஃது அதறகுச சிறபபுப படைத்ததது.

வாழததல — கால கொளளுஙகால தெயவததிறகுச சிறப புச்செயது வாழததலும, பினனா நடபபடட கலலினைத தெயவ மாக்கி வாழததலுமென இருவகையாம.

உதாரணம:—

"ஆவாழ குழக்கன்றுய விததுக் களததவிநத
நீவாழ வாழியா நினனடுக — லோவாத
விறகோட்ட நீண்டதோள வேநதன் புலிபொறிதத
பொறகோட டிமயமே போன்று."

இது கல்வாழததது.

"பெருஙகளிறறடியில்" எனனும (263) புறப்பாட்டில் 'தொழாதனைக் கழிதலோமபுமதி' என வாழததியவாறு காணக.†

என்று இரு மூனறுவகையிற கல்லொடு புணர — என்று முனனாக கூறபபடட அறுவகை இலக்கணததையுடைய கல லொடு பினனரும அறுவகை இலககணததையுடைய கற கூடச், சொலலபபடட — இககூறபபடட பொதுவியல், எழு மூனறு$ துறைதது — இருபததொரு துறையினையுடைதது எனறவாறு

ஆரமரோடடன முதலிய எழுதுறைககுரிய மரபினையுடைய கரநதையும, அக் கரநதையே யனறி முறகூறிய கலலோடே பிற கூறிய கலலுங கூடக, காநதளும, பூவும வள்ளியுங கழனிலையும உனனநிலையும பூவைநிலையும உளபட இசசொலலபபடட பொதுவியல இருபததொரு துறையினை யுடைததெனக கூட் டுக மாயோனிறமபோலும பூவைப பூ நிறமெனறு பொருவுதல் பூவைநிலையெனருல, ஏனையோா நிறததொடு பொருநதும பூக் களையும பொருவுதல கூறலவேணடும, ஆசிரியா அவை கூறு மையின, அது புலனெறிவழககமனமை யுணாக. இதனுட கரந தைபபகுதி ஏழும வேறு கூறிஞா, காடடகதது மறவாககுங குறுநிலமனனாககும அரசன படையாளா தாமே செயதறகும உரிமையின கறபகுதி வேததியற புறததிணைககும பொது வாகலின வேறுகூறிஞா. ஏனைய அகததிறகும புறததிறகும பொதுவாகலின வேறுகூறிஞா.

இனித துறையெனறதனுல ஒனறு பலவாம. அவை, கற காணச்சேறலும,¶ இடைபபுலததுச சொலலுவனவுங, கணடுழி

* 'கோடடம' எனவும பாடம. † 'உணாக' எனவும பாடம,
$ 'மூவேழ எனவும' பாடம.
¶ 'காண்டறகட சேறலும' எனவும பாடம.

யிரங்குவனவும், கையறுநிலையும், பாணர் கூத்தர் முதலியோர்க் குரைப்பனவும், அவர் தமக்குரைப்பனவும் போல்வன கற்காண டலின் பகுதியாய் அடங்கும், கால்கொள்ளுங் காலத்து, மாலை யும் மலரும் மதுவுஞ் சாந்தும் முதலியன கொடுத்தலும், அனை யோற்கு இனைய கல் தருமென்றலுந், தமர்பரிந்திரங்கலும் முதலி யன கால்கோளின் பகுதியாய் அடங்கும், நீர்ப்படுக்குங்கால் ஈர்த்துக்கொண்டொழுக்கலும், ஏற்றிய சகடத்தினின்று இழிந்த வழி ஆற்றுதலும், அவர் தாயங்கூறலும் முதலியன நீர்ப்படை யாய் அடங்கும்; நடுதற்கண், மடையும் மலரும் மதுவும் முதலி யன கொடுத்துப் பீலிதொடையலும் மாலையும் நாற்றிப் பல்லி யம் இயம்ப விழவுச் செய்யுஞ் சிறப்பெல்லாம் நடுதலாய் அடங் கும், பெயரும் பீடும் எழுதுங்காலும் இப்பகுதிகள் கொள்க, நாட்டப்படுங் கல்லிற்குக் கோயிலும் மதிலும் வாயிலும் ஏனைச் சிறப்புக்களும் படைத்தல் பெரும்படைப்பகுதியாய் அடங்கும்; வாழ்த்தற்கண்ணும் இதுதான் நெடிதுவாழ்கவெனவும் இதன் கண்ணே அவனின்று நிலாவுக வெனவும் பிறவுங் கூறுவனவு மெல்லாம் வாழ்த்துதலாய் அடங்கும், ஏனையவற்றிற்கும் இவ் வாறே துறைப்பகுதி கூறிக்கொள்க

இனிப் "பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை" என்னும் (264) புறப் பாட்டினுள் "அணிமயிற் பீலிசூட்டிப் பெயர் பொறித் — தினி நட்டனரே கல்லும்" எனக் கன்னாட்டுதல் பெரும்படைக்குப் பின்னாகக் கூறிற்றாலெனின், நீர்ப்படுத்த பின்னாகக் கற்படுத் துப் பெயர் பொறித்து நாட்டுதல் காட்டு நாட்டோர் முறைமை யென்பது சீர்த்தற்குச் சிறப்பின் என்பதனாற் கொள்க. "பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும்—பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்" என அகத்திற்கும் (அகம் 131) வருதலிற் பொதுவியலாயிற்று; இவை ஒரு செய்யுட்கண் ஒன்றும் பலவும் வருதலும், அகத்தின் கண் வருதலுஞ், சூட்டி யொருவர் பெயர் கோடலுங், கொள்ளா மையும் உடையவென்று உணர்க.

இப்பொதுவியலின் பின் வஞ்சி வைத்தார், வஞ்சிக்கண் ணும் பொதுவியல் வருவனவுள என்றற்கு அது "வேந்து வினை முடித்தனன்" என்னும் (104) அகப்பாட்டினுட் சூட்டி யொருவர் பெயர் கூறு வஞ்சி பொதுவியலாய் வந்தவாறு காண்க. (௫)

௬௧. வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே.

இது தம்முண் மாறுபாடு கருதி வெட்சித்திணையை நிகழ்த் திய இருபெரு வேந்தருள் தோற்றோ னொருவன் ஒருவன்மேற் செல்லும் வஞ்சித்திணை அகத்திணையுள் இன்னதற்குப் புறனா மென்கின்றது. வஞ்சியென்றது ஒருவர்மே லொருவர் சேறலை, அதற்கு வஞ்சி சூடிச் சேறலும் உலகியல்.

இதன்பொருள் :—வஞ்சி தானே—வஞ்சியெனப்பட்ட புறத்திணை, முல்லையது புறனே—முல்லை யெனப்பட்ட அகத்திணைக்குப் புறனும் என்றவாறு

ஏனை உழிஞை முதலியவற்றினின்று பிரித்தலின் ஏகாரம் பிரிநிலை. பாடாண்டிணைக்குப் பிரிதலின்மையிற் 'பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப்புறனே' (தொ-பொ-பு-உச) என்ப. ஏனைய பிரித்துக் கூறுவர். முதலெனப்பட்ட காடுறையுலகமுங், கார்காலமும், அந்நிலத்திற்கேற்ற கருப்பொருளும், அரசன் பாசறைக்கட் டலைவியைப் பிரிந்து இருத்தலும், அவன் தலைவி அவனைப் பிரிந்து மனைவயி னிருத்தலுமாகிய உரிப்பொருளும் ஒப்பச் சேறலின், வஞ்சி முல்லைக்குப் புறனாயிற்று வெஞ்சுடர் வெப்பம் நீங்கத் தண்பெயல்பெய்து நீரும் நிழலும் உணவும் பிறவும் உள்வாகிய காட்டகத்துக் களிறு முதலியவற்றோடு சென்றிருத்தல் வேண்டுதலின் வஞ்சிக்கும் அம் முதல் கரு வுரியும் வந்தவாம் முல்லைப்பாட்டினுட்,

"கான்யாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற்
சேணாறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி
வேட்டுப் புழையருப்ப மாட்டிக் காட்ட
விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி." (பத்து முல்லை 24 28)

என்பதனு னுணர்க (சு)

சுஉ எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்தன்
அஞ்சுதகத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே.

இது முல்லைக்குப் புறனென்ற வஞ்சித்திணை இன்ன பொருட்டென்கின்றது.

இதன்பொருள் :—எஞ்சா மண் நசை—இருபெருவேந்தர்க்கும் இடையீடாகிய மண்ணிடத்து வேட்கையானே, அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று — ஆண்டு வாழ்வோர்க்கு அஞ்சுதலுண்டாக அந்நாட்டிடத்தே சென்று, வேந்தனை வேந்தன் அடல் குறித்தன்று — ஒருவேந்தனை ஒரு வேந்தன் கொற்றங்கோடல் குறித்தன மாத்திரைத்து வஞ்சித்திணை என்றவாறு

ஒருவன் மண்ணசையான் மேற்சென்றால் அவனும் அம் மண்ணழியாமற் காத்தற்கு எதிரே வருதலின், இருவர்க்கும் மண்ணசையான் மேற்சேறல் உளதாகலின், அவ்விருவரும் வஞ்சிவேந்த ராவரென் றுணர்க. எதிர் சேறல் காஞ்சி என்பார் லெனின், *காஞ்சியென்பது எப்பொருட்கும் நிலையாமை கூறுதலிற் பெரிதும் ஆராய்ச்சிப்படும் பொதுவியற் பொருண்மைப் பெயராற் கூறலாகாமை யுணர்க ஒருவன் மேற்சென்றுழி ஒரு

* தொல-பொருள-புறத-உஉ.

வன எதிரசெல்லாது தனமதிறபுறதது வருந்துணையும இருப பின, அஃது உழிஞையின அடஙகும. அது சேரமான்* செல வுழித தகடூரிடை அதிகமான்† இருநததாம. இஙஙனம இருவ ரும வஞசிவேநதரெனவே, மேறகூறுந துறை பதினமூனறும இருவாககும ஒபபக கூறலா மெனறுணாக (எ)

சுஈ. இயங்குபடை யரவ மெரிபரந் தெடுத்தல்
வயங்க லெய்திய பெருமை யானுங்
கொடுதத லெய்திய கொடைமை யானும்
அடுத்தூர்ந்(து) அட்ட கொற்றத தானு
மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்
பொருளின் றுய்த்த பேராண் பக்கமும்
வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல
வொருவன் றாங்கிய பெருமை யானும்
பிண்ட மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்
வென்றோர் விளக்கமுந் தோற்றோர் தேய்வுங்
குன்றாச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையும்
அழிபடை தட்டோர் தழிஞ்சியொடு தொகைஇக்
கழிபெருஞ் சிறப்பிற் றுறைபதின் மூன்றே.

இது முறகூறிய வஞசிததிணை பதினமூனறு‡ துறைத தெனகினறது.

இதன பொருள:—இயஙகு படை அரவம — இயஙகுகினற இருபடை யெழுசசியின ஆரபபரவமும,

உதாரணம:—

"விண்ணசை இச செலகின்ற வேலிளையா ராாபபெடுபப
மண்ணசைஇச செலகினறான் வாளவேநத — னெண்ண
மொருபாற படாதரக்கண டொனனாத முளள
மிருபாற படுவ தெவன."

(பெரும்பொருள்விளக்கம் —புறத்திரட்டு.774-பகைவயிற் சேறல்)

"சிறபபுடை மரபிற பொருளு மினபமும" எனனும (31) புறப்பாட்டும் அது.

"இறுமபூதாற பெரிதே கொடிததே ரண்ணல
வடிமணி யலைத்த பணைமருத்§ ஞென்றுட
கடிமரததாற களிறணைதது

---

* 'இவன் தகடு ரெறிநத பெருஞ்சேரலிரும்பொறை' யாவன்.
† 'அதியமான' எனவும பாடம.
‡ 'வஞசிததிணைததுறை பதினமூன்றென்கினறது' எனவும பாடம,
§ 'அணைததபணை' எனவும பாடம.

நெடுநீர துறைகலஙக
மூழததிறுதத வியனருனையொடு
புலஙகெட நெரிதரும வரமபில வெள்ளம
வாணமதி லாக வேனமிளை யுயாதது
விலவிசை யுமிழநத வைமமுள ளமபிற
செவவா யெஃகம வளைஇய வகழிற†
காரிடி‡ யுருமி னுரறுபு முரசிற
காலவழங காரெயில கருதிற
போரெதிர் வேநத ரொருஉப நின்னே" (பதிற்று-33)

இப பதிற்றுப்பத்தும் அது.

"போரபபடை யாரபபப பொடியா யெழுமரோ
பாரப்புர வெண்ணுன்கொல பாரவேநத — னூரபபுறதது
நிலலாத தானை நிலனெளிய நீளிடைப
புலலாமேற செல்லும பொழுது"

இஃது எதிரசெலவோன படையரவம.

எரிபரநது எடுததல — இருவகைப படையாளரும இருவகைப பகைபபுலததுப பரநதுசென்று எரியை எடுததுச சுடுதலும,

இவவிரணடிறகும உமமை விரிகக.

உதாரணம.—

"வினைமாடசிய விரைபுரவியொடு
மழையுருவின தோலபரபபி
முனைமுருஙகத தலைசசெனறவா
வினைவயல கவாபூட்டி
மனைமரம விறகாகக
கடிதுறைநீாக களிறுபடீஇ
யெலலுப் படவிட்ட சுடுதீ விளககம
செலசுடர் ஞாயிற்றுச செக்கரிற றென்றப
புலஙகெட விறுக்கும வரமபி னனை." (புறம்-16)

எனவும,

"களிறுகடைஇய தாட
கழலுரீஇய திருநதடிக்
கணைபொருது கவிவண கையால*
கண்ணொளிர வருஉங கவின சாபதது"

† 'அகழிக் காரிடி' எனவும பாடம.
‡ 'காரிடை' எனவும பாடம.
* 'கணைபொருத கவின்வணகையால்' எனவும் பாடம.

எனனும (7) புறப்பாட்டினுள,

"எலலையு மிரவு மெண்ணாய† பகைவ
ரூாசுடு விளககத தமுவிளிக கமபலைக
கொளளை மேவலை யாகலின்"

எனவுமம வரும.

இவை கொறறவளளைப பொருணமையவேனும உடபகுதி பலவுந துறையாய வருதலின எரிபரந தெடுத்தறகும உதாரண மாயின.

வயஙக லெயதிய பெருமையானும — ஒருவா ஒருவர்மேற செல்லுங்காற பிறவேநதா தததந தானையோடு அவாககுத துணையாயவழி அவா விளககமுறற பெருமையும;

உதாரணம:—

"மேறசெலலுங காலைத துணைவநத வேநதாதம
பாறசெலலச செலலும பரிசினு — றைகடலசூழ
மணமகிழுங காடசியான மீனபூதத வானதது
வெணமதிபோன மேமபடடான வேநது"

எனவரும.

இஃது இருவாககும பொது.

கொடுததல எயதிய கொடைமையானும — மேறசெலலும வேநதா தததம படையாளாககுப படைககல முதலியன கொடுததலும, பரிசிலாககு அளிததலும ஆகிய கொடுததலைப பொருநதிய கொடைததொழிலும,

உதாரணம:—

"வேததமா செயதறகு மேறசெலவான மீணடுவந
தேததுநாக கீதுமென றெணணுமோ — பாததி
யுடைககலி மானறே ருடனீநதா னீநத
படைககலத்திற சாலப பல"

எனவரும.

"சிறுஅா துடியா பாடுவன மகாஅா
தூவெள ளறுவை மாயோற குறுகி
யிருமபூட பூச* லோமபுமின யானும
விளரிக கொடபின் வெணணரி கடிகுவெ
னெமபோற பெருவிதுப புறுக வேநதே
கொனனுஞ சாதல வெயயோறகுத† தன்றலை

† 'எனனைய' எனவும பாடம
* 'இருமபுடபூசல' எனவும பாடம.
† 'வென்றோக்கு' எனவும பாடம.

மணிமருண் மாலை சூட்டி யவன்றலை
யொருகாழ் மாலை தான்மலைந் தனனே" (புறம்-291)

என்பதும் அது.

அடுத்தூர்ந்து அட்ட கொற்றத்தானும் — எடுத்துச் சென்ற இருபெருவேந்தர் படையாளர் வரவறியாமல் இரவும் பகலும் பலகாலும் தாம் ஏறி அந்நாட்டைக் காவல்புரிந்தோரைக் கொன்ற கொற்றமும்,

உதாரணம்:—

"நீணில வேந்தர் நாட்செல்* விருப்பத்துத்
தோள்சுமந் திருத்த வாற்று ராளவினைக்
கொண்டி மாக்க ளுண்டியின் முனிந்து
முனைப்புல மருங்கி னினைப்பருஞ் செய்வினை
வென்றியது முடித்தனர் மாதோ
யாங்குள கொல்லினி பூங்குப்பெறுஞ் செருவே,"

என வரும்.

"யாண்டு தலைப்பெயர வேண்டுபுலத் திறுத்து
முனையெரி பரப்பிய துன்னருஞ் சீற்றமொடு
மழைதவழ்பு தலைஇய† மதின்மர முருக்கி
நிரைகளி றொழுகிய நிரைய வெள்ளம்
பரந்தாடு கழங்கழி‡ மன்மருங் கறுப்பக்
கொடிவிடு குரூஉப்புகை பிசிரக் கால்பொர
வழல்கவர் மருங்கி னுருவறக் கெடுத்துத்
தொல்கவி னழிந்த கண்ணகன் வைப்பின்
வெண்பூ வேளையொடு பைஞ்சுரை கலித்துப்
பீரிவர்பு பரந்த நீரறு நிறைமுதற்
சிவந்த காந்தண் முதல்சிதை மூதிற்
புலவுவில் லுழவிற் புல்லாள் வழங்கும்
புல்லிலை வைப்பிற் புலஞ்சிதை யரம்பி
னறியா மையான் மறந்துதுப் பெதிர்ந்தநின்
பகைவர் நாடுங் கண்டுவந் திசினே
கடலவுங் கல்லவும் யாற்றவும் பிறவும்
வளம்பல நிகழ்தரு நனந்தலை நன்னாட்டு
விழவறு பறியா முழவிமிழ் மூதூர்" (பதிற்-15.)

என்னும் பதிற்றுப்பத்தும் அழிவுகூறிய இடம் அப்பாற்படும்.

---

* 'வேந்த ருடன்செல்' எனவும் பாடம்.
† 'தைஇய' எனவும் பாடம்.
‡ 'பரந்தாடு வழங்குவழி' எனவும் பாடம்.

மாராயம பெற்ற நெடுமொழியானும — வேநதனை சிறப் பெயதிய அதனை, ரூனேயாயினும பிறரேயாயினுங கூறும மீக் கூறறுச சொலலும,

சிறபபாவன ஏனுதி காவிதி முதலிய படடஙகளும நாடும ஊரும முதலியனவும பெருதலுமாம முறகூறியது படைவேண டியவாறு செயக எனறது இஃது அபபடைககு ஒருவனைத தலைவனுககி அவன கூறியவே செயக அபபடை எனறு வரை யறை செயதது

உதாரணம:—

"போக்கட லாறறும புரவிததோப பலபடைக்குக்
காக்கடல பெறற கரையனரே — போகசெல்லாந
தானுதி யாகிய தாரவேநதன மோதிரஞசே
ரேனுதிப பட்டத திவன"

இது பிறா கூறிய நெடுமொழி.

"துடியெறியும புலைய
வெறிகோல கொளளு மிழிசின
காலமாரியி னமபுதைபபினும
வயறகெணடையின வேலபிறழினும
பொலம்புனை யோடை யண்ணல யானை
யிலஙகுவான் மருபபி னுதிமடுத தூன்றினு
மோடல செலலாப பீடுடை யாளா
நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வாளை
நெலலுடை நெடுநகர்க கூட்டுமுதற புரளுந*
தண்ணடை பெறுதல யாவது படினே
மாசின் மகளிா மன்றற† னன்று
முயாநிலை யுலகதது நுகாப வதனுல
வம்ப‡ வேநதன் ரூனை
யிமபர் நின்றுங காண்டிரோ வரவே" (புறம்-287)

இது தணணடைட் பெறுகினறது. சிறிது சுவாக்கம பெறு தல் நனறு எனறு நெடுமொழி கூறியது. போககளம புக்கு நெடுமொழி கூறலும ஈணடு அடக்குக.¶

பொருளினறு உயதத பேராண பககமும—பகைவேந்தரை ஒரு பொருளாக மதியாது படையினைச செலுத்தின பேராண மை செயயும பகுதியும,

* 'பிறழுந' எனவும பாடம.
† 'மணண' எனவும பாடம.
‡ 'வமபே' எனவும பாடம.
¶ 'அடஙகும' எனவும பாடம.

உதாரணம்:—

"மெய்ம்மலி மனத்தி னம்மெதிர் நின்றோ
னடர்வினைப் பொலிந்த சுடர்விடு பாண்டிற்
கையிகந் தமருந் தையணற் புரவித்
தளையவிழ் கண்ணி யிளையோன் சீறின்
விண்ணுயர் நெடுவரை வீழ்புயல் கடுப்பத்
தண்ணறுங் கடாஅ முமிழ்ந்த வெண்கோட்
டண்ணல் யானை யெறிந்த லொனன்றோ
மெய்ம்மலி யுவகைய னம்மருங்கு வருதல்
கடியமை கள்ளுண் கைவல் காட்சித்
துடிய னுண்கண் ணோக்கிச் சிறிய
கொலைமொழி மின்னுச்சித் தோன் றனையதன்
வேறிரித் திட்டு நகுதலு நகுமே."*

இஃது அதிகமானுற் சிறப்பெய்திய பெரும்பாக்கனை மதியாது சேரமான் முனைப்படை நின்றானைக் கண்டு அரிசில்கிழார் கூறியது.

"பலசான் றீரே பலசான் றீரே
குமரி மகளிர் கூந்தல் புரைய
வமரி னிட்ட வருமுள் வேலிக்
கல்லென் பாசறைப் பலசான் றீரே
முரசு முழங்கு தானைநும்† மரசு மோம்புமி
னொளிறேந்து மருப்பினுங் களிறும் போற்றுமின்
னெனைநாட் டாங்குநும்‡ போரே யனைநா
ளெறியா ரெறிதல்§ யாவணத் தெறிந்தோர்$
ரெதிர்சென் றெறிதலுஞ் செல்லா|| தத்தா
லறிந்தோ ரியாரவண் கண்ணிய பொருளே
பலமென் றிகழ்ந்த லோம்புமி னுதுக்கா
ணிலனளப் பன்ன நில்லாக் குறுநெறி
வணபரிப் புரவிப் பண்புபா ராட்டி
யெல்லிடைப் படாஅத் தோனே கல்லென்
வேந்தூர் யானைக் கல்ல
தேந்துவன் போலான்¶ னிலங்கிலை வேலே." (புறம்-301)

இதுவு மது

* 'இது தகடூர்யாத்திரை' என்லாகும்.
† 'தானையு' மெனவும் பாடம்.
‡ 'டானு' மெனவும் பாடம்.
§ 'அறிதல்' எனவும் பாடம்
$ 'அறிந்தோன்' எனவும் பாடம்.
|| 'சொல்லான்' எனவும் பாடம்.
¶ 'போலானி' எனவும் பாடம்.

வரு விசைப புனலைக் கறசிறை போல ஒருவன தாஙகிய பெருமையானும — தனபடை நிலையாறறு பெயாநதவழி விசையோடும வரும பெருநீரைக கலலணை தாஙகினறபோலத தனமேல வரும படையினைத தானே தடுதத பெருமையும,

உதாரணம:—

"காததரும புலலணற கண்ணஞசாக் காளைதன்
றாபபறறி யோதரு தோனறுகைகித — தாபபின்னா
ஞாடபினுள யானைக கணநோக்கி யானைபபின
றோககுழா நோககிததன மாநோககிக — கூாதத
கணைவரவு நோக்கிததன வேறறுக்கிப பினனைக
கிணைவனை நோககி நகும"

(தகடூர் யாத்திரை புறத்திரட்டு-881)

என வரும.

இது பொன்முடியார் ஆஙகவனைக கணடு கூறியது.

"வேநதுடைத் தானை முனைகெட நெரிதலி
னேநதுவாள வலத்த னொருவ னாகித
தனனிறநது வாராமை விலககலிற பெருஙகடற
காழி யனையன மாதோ வென்றும
பாடிச சென்றோாக கன்றியும வாரிப*
புரவிற காறறுச் சீறூாத
தொன்மை சுடடிய வணமை யோனே" (புறம்-330)

எனபதும அது.

"வருகதிலவல்லே" எனனும (287) புறப்பாட்டும் அதன பாறபடும முனனா மாராயம பெறறவனே பின இரணடு துறையும நிகழததுவான எனறுணாக.

பிணடம மேய பெருஞசோறறுநிலையும — வேநதன போாதலைககொணட பிறறைஞானறு தானே போாகுறிதத படையாளருந தானும உடனுணபான போலவநதோாா† முகமன செயதறகுப பிணடிதது வைதத உணடியைக¶ கொடுததன மேயின பெருஞசோறறுநிலையும,

உதாரணம:—

"இணாததைை ஞாழற் கரைகெழு பெருநதுறை
மணிக்கலத தன்ன மாயிதழ நெயதற
பாசடைப பனிககழி துழைஇப புனனை
வாலிணாப படுசினை குருகிறைக் கொளஉு
மலகுறு கானலோங கிருமணல் லடைகரைத

* 'வாடி' எனவும பாடம
† 'போல வநதோா' எனவும பாடம.
¶ ஏடுகளில 'உண்டை' என்றுளளது.

தாழுடும்பு மலைந்த புணரிவளை ஞரல
விலங்குநீர்† முத்தமொடு வார்துகி லெடுக்குந
தண்கடற படப்பை மென்பா லனவுங
காந்தளங் கண்ணிக‡ கொலைவில வேட்டுவர
செங்கோட டாமா னூனொடு காடட
மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிநொடை கொடுக்குங்
குன்றுதலை மணந்த புன்புல வைப்புங
கால மன்றியுங் கருமபறுத தொழியா
தரிகா லவித்துப§ பலபூ விழவிற
றேமபாய மருத முதலபடக கொனறு
வெண்டலைச செமபுனல பரந்துவாய மிக்கும
பலசூழ பதபபா பரிய வெள்ளத்துச
சிறைகொள பூசலிற புகனறவாய
முழவிமிழ மூதூர விழவுக காணூஉப பெயருஞ
செழுமபல வைபபிற பழனப பாலு
மேன வுழவர வரகுமீ திட்ட
காணமிகு குளவிய வனபுசே ரிருக்கை
மெனறினை நுவணை முறைமுறை பகுக்கும
புன்புலந தழீஇய புறவணி வைப்பும
பலபூஞ செமமற காடுபய மாறி
யரக்கத தன்ன நுண்மணற கோடுகொண்
டொண்ணுதன மகளிர கழலொடு மறுகும
விண்ணுயாந தோங்கிய கடறறவும பிறவும
பணைகெழு வேந்தரும வேளிரு மொனறுமொழிந்து
கடலவுங காட்டவு மரண்வலியார நடுங்க*
முரண்மிகு கடுங்குரல விசுமபடை பதிரக்
கடுஞ்சினங் கடாஅய முழங்கு மந்திரத்
தருந்திறன் மரபிற கடவுட் பேணிய
ருயாந்தோ னேந்திய வருமபெறற பிண்டங
கருங்கட பேயமகள கைபுடையூஉ நடுங்க
நெய்த்தோர தூய நிரையத$ ளிருமபலி
யெறுமபு மூசா விறுமபூது மரபிற
கருங்கட் காக்கையொடு பருந்திருந் தார
வோடாப் பூட்கை யொண்பொறிக் கழறகாற்

---

† 'விலங்குகதிர' எனவும பாடம.
‡ 'காந்தட கண்ணி' எனவும பாடம
§ 'அரிகால விதத்தும' எனவும பாடம.
* 'நடுங்கும' எனவும பாடம.
$ 'நிரைமகிழ' எனவும பாடம.

பெருஞசமங தநைதந செருபபுகன் மறவ
ருருமுநில னதிாக்குங குரலொடு கொளேபுணாநது‡
பெருஞசோ றுகுததற கெறியுங
கடுஞசின வேநதேநின் றழுஙகுரன்§ முரசே" (பதிற்ற-30.)

என வரும.

இது பதிற்றுப்பத்து.

துறை யெனவே களஞும் பாகும முதலியனவும அபபாற படும.

"வெளளே வெளயாட்டுச செசசை போலத்
தன்னேு ரன்ன விளேய ரிருபபப
பலர்மீது நீட்டிய மண்டை$யென் சிறுவனேக்
காலகழி கட்டிலிற கிடபபி
தூவெள ளறுவை போாபபித திலதே"¶, (புறம் 286)

"உண்டியின் முநதா துடனுண்பான் றண்டேறன்
மண்டி வழுஙகி வழீஇயதறகோ — கொண்டி
மறவா மறமிக் குயிாநோநதாா மன்னாக
குறவிலா கணஞேடா தோர்நது"

எனபன கொளக.

வெனறேர் விளககமும — அஙஙனம பிணடமேய இருபெரு வேந்தருள ஒருவா ஒருவர் மிகை கணடு அஞசிக கருமச சூழச் சியாற றிறைகொடுபப அதனே வாஙகிஞாககு உளதாகிய விளககததைக் கூறலும,

உதாரணம:—

"அருஅ யாண ரகனகட செறுவி
னருவி யாமப னெயதலொ டரிநது
செறுவினே* மகளிா மலிநத வெக்கைப
பருஉபபக டுதிாதத மெனசெந நெலவி†
னமபண வளவை யுறைகுவித தாஙகுக
கடுநதே றுறுகிளே‡ மொசிநதன துஞசுஞ
செழுஙகூடு கிளேதத விளநதுணே மகாஅரி

‡ 'கோளபுணாநது' எனவும பாடம
§ 'தழுஙகுரன் முரசே' எனவும பாடம.
$ 'எண சிறுவனே' எனவும பாடம
¶ 'போாபபித திலவே' எனவும 'போாபபித திலனே' எனவும பாடம.
* 'செறிவளே' எனவும பாடம
† 'செழுஞ செநநெலவின' எனவும பாடம.
‡ 'கடுநதேற றுறுகிளே' எனவும பாடம.

னுலந்தனர் பெருமநின் னுடற்றி யோரே§
யூரெரி கவர வுருத்தெழுந் துரைஇப்
போர்புசுடு கமம்புகை¶ மாதிர மறைப்ப
மதில்வாய்த் தோன்ற லீயாது தம்பழி யூக்குநர்
குண்டுகண் ணகழிய குறுந்தாண் ஞாயி
லார்எயிற் றோட்டி வெளவினை யேறொடு
கன்றுடை யாயந் தரீஇப் புகல்சிறந்து
புலவுவில் லிளைய ரங்கை விடுப்ப
மத்துக்கயி றாடா வைகற் பொழுது நினையூஉ
வான்பயம் வாழ்நர் கழுவுடலை மடங்கப்
பதிபா ழாக வேறுபுலம் படர்ந்து
விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென
வருஞ்சமத் தருநிலை தாங்கிய புகர்நுதற்
பெருங்களிற் றியானையொ டருங்கலந் ||தராஅர்
மெய்ப்பனி கூரா வணங்கெனப் பராவலிற்
பலிகொண்டு** பெயரும் பாசம் போல††
திறைகொண்டு பெயர்தி வாழ்கநின் னூழி
யுரவரு மடவரு மறிவுதெரிந் தெண்ணி
யறிந்தனை யருளா யாயின்
யாரிவ ணெடுந்தகை வாழு மோரே" (பதிற்று-71.)

என வரும்

"இருங்கண் யானையோ டருங்கலந் தெறுத்துப்
பணிந்துகுறை மொழிதல் லல்லது பகைவர்
வணங்கா ராதல் யாவதோ மற்றே."

இதுவும் அது.

இவை பதிற்றுப்பத்து.

தோற்றோர் தேயவும் — அங்ஙனந் திறைகொடுத்தோர்க்குக் குறைபாடு கூறுதலும் :

உதாரணம்:—

"வாஅன்மருப்பிற் களிற்றியானை நிரை
மாமலையிற் கணங்கொண்டவ
ரெடுத்தெறிந்த விறன்முரசங்
கார்மழையிற் கடிதுமுழங்கச்

§ 'உடற்றிசி னோரே' எனவும் பாடம்.
¶ 'கமழ்புகை' எனவும் பாடம்.
|| 'தெறுஅர்' எனவும் பாடம்.
** 'பலிகொடு' எனவும் பாடம்
†† 'பசாசம்போல' எனவும் பாடம்
* 'துறுத்து' எனவும் பாடம்.

சாந்துபுலர்ந்த வியன்மார்பிற்†
றொடிசுடர்வரும் வலிமுன்கைப்
புண்ணுடை யெறுழ்த்தோட் புடையலங் கழற்காற்
பிறக்கடி யொதுங்காப் பூட்கை யொள்வா
ளொடிவி றெவ்வ ரெதிர்நின் றுரைஇ
யிடுக திறையே புரவெதிர்ந் தோர்க்கென
வம்புடை வலத்த ருயர்ந்தோர் பரவ
வனையை யாகன் மாறே பகைவர்
காலகிளர்ந் தன்ன கதழ்பரிப் புரவிக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் மீமிசை நுடங்குகொடி
புலவரைத் தோன்றல் யாவது சினப்போர்
நிலவரை நிறீஇய நல்லிசை
தொலையாக் கற்பநின் றெம்முனை யானே (பதிற்று 80)

என வரும்.

இது பதிற்றுப்பத்து.

குன்றாச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையும்—வேந்தனது குறையாத வெற்றிச் சிறப்பினைப் பகைவர் நாடழிதற் கிரங்கித் தோற்றோரே விளங்கக்கூறும் வள்ளைப்பாட்டும்.

வள்ளை, உரற்பாட்டு. கொற்றவள்ளை* தோற்ற கொற்றவன் கொடுக்குந் திறை என்று சொல்வாரும் உளர்.

உதாரணம் :—

"வேரறுகு பம்பிச் சுரைபரந்து வேளைபூத்
தூரறிய லாகா கிடந்தனவே—போரின்
முகையவிழ்தார்க் கோதை முசிறியார் கோமான்
நகையிலைவேல் காய்ந்தார் நாடு"
(முத்தொள்ளாயிரம், புறத்திரட்டு 798-பகைப்புலம் பழித்தல்.)

என வரும்.

அழிபடை தட்டோர் தழிஞ்சியொடு தொகைஇ — அங்ஙனம் வென்றுந் தோற்றும் மீண்ட வேந்தர் தம்படையாளர் முன்பு போர்செய்துழிக் கணையும்வேலும் முதலிய படைகளைத் தம்மிடத்தே தடுத்துக்கொண்டழிந்தவர்களைத் தாஞ் சென்றும் பொருள் கொடுத்தும் வினவியுந் தழுவிக்கோடலுடனே முற்கூறியவற்றைத் தொகுத்து,

படைதட் டழிவோர் என்று மாறுக. தழிச்சுதல் தழிஞ்சியாயிற்று; "பொருகணை தழிச்சிய புண்டீர் மார்பின" என்றாற் போல.

† 'வேந்து மொய்ம்மிற' எனவும் பாடம்.
* இவ்வாக்கியம் ஏடுகளில் இல்லை.

உதாரணம :—

"தழிசசிய வாடபுணணோ தமமிலலந தோறும
பழிசசியசீாப பாசறை வேநதன—**விழுசசிறபபிற**
சொலலிய சொலலே மருநதாகத தூாநதன
புலலணலாா வெயதுயிாககும புண'''

(பெரும்பொருள் விளக்கம் புறத்திரட்டு-798—பாசறை.)

என வரும

வேமபுதலை யாதத நோனகா ழெஃகமொடு
முஎனோன முறைமுறை காடடிய பினனா
மணிபுறத திடட மாததாட பிடியோடு
பருமங களையாப பாயபரிக கலிமா *
யிருஞசேறறுத தெருவி னெறிதுளி விதிாபபப
புடைவீ ழநதுகி லிடவயிற றழீஇ
வாடடோட கொதத வனகட காளை
சுவனமிசை யசைதத கையன முகனமாநது
நூலகால யாதத மாலை வெணகுடை
தவவென றசைதரத தாழதுளி மறைபப
நளளென யாமததும பளளி கொளளான்
சிலரொடு திரிதரு வேநதன
பலரொடு முரணிய பாசறைத தொழிலே"

(நெடுநல்வாடை 176—188)

இதுவும்-அது

கழிபெருஞ சிறபபின துறை பதின மூன்றே — மிகப பெருஞ சிறபபினையுடையவாகிய துறை பதின மூனறும எனற வாறு.

வெனறோா விளககம முதலிய மூனறும ஒழிந்தனவெல் **லாம** இருவாககும பொதுவாய வருமெனபது தோனறக் **கழி** பெருஞ சிறபபெனறாா

இனி இயஙகுபடையரவமெனவே இயஙகாத வினைஞாசெலவி முதலியனவுங கொளக.

இததிணககும பலபொருள ஒருஙகு வநது ஒரு துறைப படுததலுஙகொளக அவை :—கொறறவை நிலையுங, குடைநாட கோளும, வாளுடகோளும, படையெழுச்சி கண்டோர் கூறுவன வும, பகைபபுலததாா இகழவும, இவைபோலவன பிறவும இயஙகுபடையரவமாய அடஙகும.

நிரைகோடறகு ஏவிய அரசருள நிரைகொணடோாக்கும நிரைகொளளபபடடோாக்கும விரைநது ஏகவேணடுதலிற குடைநாடகோளும வாளுடகோளும இனறியமையாதன அன

* பாய்பரிப புரவி 'எனவும பாடம.

மையின ஈண்டுக் கூறுராயினா. அவை உழிஞைக்குக் கூறுப; அதறகு இனறியமையாமையின.

இனித துணைவநத வேநதருந தாமும பொலிவெயதிய 'பாசறைநிலை†' கூறலும, அவா வேறறுப புலததிருததலின ஆண்டு வாழவோர் பூசலிழைதது* இரிநதோடப புக்கிருநத நலலிசை வஞசி‡ முதலியனவும 'வயஙகலெயதிய பெருமை'ப பாறபடும.

துணைவேண்டாச் செருவென்றி நாட்கவழக்கு, துணை வேணடுதல உலகியல்வழக்கு. "நீயே புறவினலல லனறியும பிறவும" எனனும (46) புறப்பாட்டும் "வளளியோாப படாநது" எனனும (47) புறப்பாட்டும் முதலியன 'துணைவஞசி' என பாாக்கு அவை மேறசெலவினகண் அடஙகாமையிற பாடாண டிணை யெனபபடு மெனறுரைக்க.

இனி மேறசெலவான மீண்டு வநது பரிசில தருமெனறல் வேததிய லெனருகலிற பரிசிலாக்குக் கொடுததலும படைககல முதலியவறறோடு கூறினா.

இனிக் கடிமரநதடிதலுங, களிறும மாவுந துறைபபடிவன வறறைக கோறலும, புறஞசேரியைச் சுடுதலும முதலியனவும அடுததூாநதடட கொறறததினபாறபடும. அவை கருவூ ரிடைச சேரமான யானையை யெறிநதாற போலவன

இனிப புணபடடோரை முனனாச்செயத படைவலஙகூறி அரசராயினும உழையராயினும புகழவனபோல்வனவுந தழிஞ சிப பாறபடும. 'இதனை முதுமொழிவஞசி'§ எனபா. ஆண்டுக் கொடுததல$ முறகூறிய கொடையாம. இததழிஞசியை 'அழியு நா புறககொடை அயிலவா ளோச்சாக் — கழிதறு கணமை' (புற-வெ-மாலை-வஞசி-20.)யெனின, அது ஒருவன ருஙகிய பெரு மைபபாறபடு மெனறுணாக.

இச சூததிரதது ஆன எல்லாம இடைச்சொல். இது செவவெண உமமை எணணினை இடையிடடுக்கொணடது.

---

† பாசறைநிலை —"மதிகுடைககீழ வழிமொழிநது மனனரெலலா மறநதுறப்பவும--பதிபெயரான் மறவேநதன் பாசறை யிருநதன்று." என்பது புற-வெ-மாலை-வஞசி-21

* மதுரைக் காஞசி—149

* 'பூசலிசைநது' எனவும பாடம.

† நலலிசை வஞசி.—',ஒனனுதாா முனைகெடவிறுதத-வென்வேலாட வன் விறன மிகுததனறு" என்பது புற-வெ-மாலை-வஞசி-24

‡ 'தகடூா' என்றிருததல வேண்டுவது பிரதிகளிற 'கருவூா' என்றே காணபபடுவது

§ 'முதுமொழிவஞசி —தொன்மரபின வாட்குடியின—முன்னோனது நிலைகிளாநதன்று' எனபது புற-வெ-மாலை-வஞசி-13.

$ "குளிறு முரசம")புற-வெ.மாலை-வஞசி-13.) எனவரும வெண் பாவில "தண்ணடை நல்கல் தகும" என்பது பறறி' ஆண்டுக கொடுத தல என்றா.

இனி ஏனையவற்றிற்கும் ஆன உருபுகொடுத்து அதற்கேற்ப பொருள் கூறலும் ஒன்று.

சுசு. உழிஞை தானே மருதத்துப் புறனே.

இஃது உழிஞைத்திணை அகத்திணையுண் மருதத்திற்குப் புறனு மென்கின்றது.

இதன்பொருள் :—உழிஞை தானே — உழிஞை யென்று கூறப்பட்ட புறத்திணை; மருதத்துப் புறனே — மருதமென்று கூறப்பட்ட அகத்திணைக்குப் புறனும் என்றவாறு.

இருபெருவேந்தர் தம்முண் மாறுகொண்டவழி எதிர் செலற் காற்றாது போய் மதிலகத் திருந்த வேந்தன் மதில் பெரும்பான்மையும் மருதத்திடத்த தாதலானும், அம்மதிலை முற்றுவோனும் அந்நிலத்திருத்தலானும், ஒருவன் வாயில் வேண்டத் திறவாது அடைத்திருந்த ஒப்புமையானும், உள்ளிருந்தவனும் புறப்பட விரும்புதலானும், மருதம்போல இதற்கும் பெரும்பொழுது வரைவின்மையானுன், சிறுபொழுதினும் விடியற்காலமே போர்செய்தற்குக் காலமாதலானும் உழிஞை மருதத்திற்குப் புறனாயிற்று மருதநிலத்து மதிலாதல் "*அகனுடு புக்கவ ரருப்பம் வௌவி" யெனப் பாட்டிற் கூறியவாற்று னும், "பிணங்குகதிர்க் கழனி நாப்ப ணேமுற்-றுணங்குகல னாழியிற்றோன்று மோரெயின் மன்னன்" (புறம்-338.) என்றத னானுங் "கொள்ற்கரிதாயக் கொண்டகூழ்த் தாகி-யகத்தார் நிலைக்கெளிதா நீர தரண் (திருக்குறள்-அரண்-5) என்றதனானு முணர்க. மற்று எதிர்சென்றானை வஞ்சிவேந்தன் என்னுமெனின், அஃது இருவரும் தத்தம் எல்லைக்கண் எதிர்சென்றிறுப் பரென்றலின் வஞ்சியாகாதாயிற்று. (க)

சுரு. முழுமுத லரண முற்றலுங் கோடலு
மனைநெறி மரபிற் றாகு மென்ப.

இது மேற்கூறிய உழிஞைத்திணையது பொதுவிலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இதன்பொருள்:—முழுமுதல் அரணம் — வேற்றுவேந்தன் குலத்துக்கெல்லாம் எஞ்சாது முதலாய் வருகின்ற முழு அரணை, முற்றலும் கோடலும்—சென்ற வேந்தன் வளைத்தலும் இருந்த வேந்தன் கைக்கொண்டு காத்தலுமாகிய, அனைநெறி மரபிற்று ஆகும் என்ப—இரண்டு வழியாகிய இலக்கணத்தை உடைத்து அவ்வுழிஞைத்திணை என்று கூறுவர் புலவர் என்றவாறு.

முழு அரணாவது, மலையுங் காடும் நீருமல்லாத அகநாட்டுட் செய்த அருமதில்†. அது வஞ்சனைபலவும் வாய்த்துத், தோட்டி

* மதுரைக் காஞ்சி—149
† செறலருமதில்' எனவும் 'சேமவருமதில்' எனவும் பாடம்,

முண முதலியன பதித்த காவறகாடுபுறஞ்சூழ்ந் ததனுள்ளே இடங்கா முதலியன உள்ளுடைத்தாகிய கிடங்கு புறஞ்சூழ்ந்து, யவனா இயற்றிய பல பொறிகளும் ஏனைய பொறிகளும பதணமும மெய்ப்புழை ஞாயிலும ஏனைய பிறவும அமைந்து, எழுவுஞ் சீப்பு முதலியவற்றால் வழுவின்றமைந்த வாயிற் கோபுரமும பிற வெந்திரங்களும பொருந்த இயற்றப்பட்டதாம

இனி மலையரணும நிலவரணுஞ் சென்று சூழ்ந்து நோதலில்லா ஆரதர் அமைந்தனவும இடத்தியற்றிய மதில்போல வடிச்சிலம்பின அரணமைந்தனவும மீதிருந்து கணை சொரியும இடமும பிறவெந்திரங்களும அமைந்தனவும அன்றிக் காட்டரணும நீரரணும அவ்வாறே வேண்டுவன அமைந்தனவாம இங்ஙனம அடைத்திருத்தலும அவனைச் சூழ்ந்த தழித்தலுங் கலியூழி தோறும பிறந்த சிறப்பில்லா அரசியலாதலின இவை வஞ்சமுடைத்தாயிற்று.

சிறப்புடை அரசியலாவன, மடிந்த உள்ளத் தோனையும மகப்பெறுதோனையும மயிர்குலைந்தோனையும அடிபிறக்கிட்டோனையும பெண்பெயரோனையும படையிழந்தோனையும ஒத்தபடையெடா தோனையும பிறவும இத்தன்மையுடையோரையுங் கொல்லாது விடுதலுங், கூறிப் பொருதலும முதலியனவாம

இனி ஆகுமென்றதனை எதிர்சென்ற வேந்தன பொருது தோற்றுச் சென்று அடைத்திருத்தலும உழிஞையாம. மற்றை வேந்தன வளையாது மீளின அவனடைத்தது உழிஞையாகா தென்றுணாக. (கo)

கூகூ. அதுவே தானு மிருநால் வகைத்தே.

இது முற்கூறிய முற்றலுங் கோடலும ஒருவன தொழிலன்றெனப்பதூஉம முற்கூறியபோல ஒருதுறை இருவாக்கு முரியவாகாது, ஒருவாக்கு நான்குநான்காக எட்டாமெனப்பதூஉங் கூறுகின்றது.

இதன பொருள்:—அதுவே தானும — அவ்வுழிஞைத் துறைதானும, இருநால வகைத்து—மதில் முற்றிய வேந்தன கூறு நான்கும அகத்தோன்கூறு நான்குமென எட்டு வகைத்து என்றவாறு.

அது மேற்கூறுப (கக)

கூஎ. கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றமும்
உள்ளிய தது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்புந்
தொல்லெயிற் கிவர்தலுந் தோலின் பெருக்கமும்
அகத்தோன் செல்வமு மன்றி முரணிய
புறத்தோ னணங்கிய பக்கமுந் திறப்பட

வொருதான் மண்டிய குறுமையு முடன்றோர்
வருபகை பேணா ராரெயி லுளப்படச்
சொல்லப் பட்ட நாலிரு வகைத்தே.

இது முற்கூறிய நாலிருதுறைக்கும் பெயரும் முறையுந் தொகையுங் கூறுகின்றது

இதன் பொருள்:—கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றமும—பகைவர் நாட்டினைத் தான் கொள்வதற்கு முன்னே யுங் கொண்டான் போல வேண்டியோர்க்குக் கொடுத்தலைக்*குறித்த வெற்றியும்,

தன்னை இகழ்ந்தோரையுந் தான் இகழ்ந்தோரையுங் கொள்ளாரென்ப.

உதாரணம்:—

"மாற்றுப் புலந்தோறு மண்டில மாக்கள்செல†
வேற்றுப் புலவேந்தர் வேல்வேந்தர்க்—கேற்ற
படையொலியிற் பாறெலி பலகின்று லொன்று
ருடையன தாம்பெற றுவந்து."
(பெரும்பொருள் விளக்கம் புறத்திரட்டு 791-பாசறை)

என வரும்.

"கழிந்தது பொழிந்தென" என்னும் (203) புறப்பாட்டினுள்

"ஒன்னு—ராரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப்
பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய."

என்பதும் அது.

"ஆறுவீகை யடுபோர" என்னும் (42) புறப்பாட்டும் அது.

இராமன் இலங்கை கொள்வதன்முன் வீடணற்குக் கொடுத்த துறையும் அது.

உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும—அவ்வாறு குறித்த குறிப்பினை முடிக்கின்ற வேந்தனது சிறப்பினை, அவன் படைத்தலைவன் முதலியோரும் வேற்று வேந்தன்பால் தூது செல்வோரும் எடுத்துரைத்தலும்,

உதாரணம்:—

"மழுவான் மிளைபோய மதிலா னகழ்தூர்ந்
தெழுவாளோ னேற்றுண்ட தெல்லா—மிழுமென
மட்டவிழ கண்ணி மறவேந்தன சீற்றத்தீ
விட்டெரிய விட்ட மிகை" (தகடூர் யாத்திரை. புறத்திரட்டு—எயில் எரித்தல்.)

என வரும்.

---

* 'குறியிடுதலை' எனவும் பாடம.
† 'போரமண்டி மாக்கள்ங்கொள்' எனவும் பாடம

" மலையகழக குவனே கடலூராக் குவனே
வானவீழக் குவனே வளிமாற றுவனெனத்
தான்முன்னிய துறைபோகலின் " (பத்து-பட்டின.271-273.)

எனபதும அது, மாறறா மதிலும அகழுங சுட்டிக் கூறலின்.

" அடுநை யாயினும விடுநை யாயினும
நீயளந் தறிதிநின் புரைமை வாராகோற
செறியரிச் சிலம்பிற குறுந்தொடி மகளிர
பொலஞ்செய் கழங்கிற றெற்றி யாடுந
தண்ணான் பொருநை வெண்மணற் சிதையக்
கருங்கைக் கொல்ல னரஞ்செய யவ்வாய
நெடுங்கை நவியம் பாயதலி னிலையழிந்து
வீகமழ நெடுஞ்சினை புலமபக காவுதொறுங
கடிமரந தடியு மோசை தன்னூா
நெடுமதில வரைப்பிற கடிமனை யியமப
வாங்கினி திருந்த வேந்தனோ டீங்குநின
சிலைத்தார முரசங கறங்க
மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே " (புறம்-36)

இது புறத்துழிஞையோனகண தூதன* அவனசிறப்பு எடுத்துரைத்தது.

" வயலைக் கொடியின் வாடிய மருங்கு†
லுயவ லூர்தி பயலைப பார்ப்பா
னெல்லி வந்து நில்லாது புக்குச
சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதறகே
யேணியுஞ் சீப்பு மாற்றி
மாண்வினை யானையு மணிகளைந தனவே." ‡ (புறம் 305.)

இது தூதருரை கேட்ட அகத்துழிஞையோன திறங் கண்டோர் கூறியது.

இவை புறம்.

தொல் எயிற்கு இவர்தலும—ஒருகாலத்தும அழிவில்லாத மதிலை இறறைப்பகலுள அழித்துமெனறு கூறி அஃது அழித்தறகு விருப்பஞ் செய்தலும,

---

* 'தூதானவன்' எனவும பாடம.
† 'மருங்கின்' எனவும பாடம.
‡ 'களைந தனனே' எனவும பாடம.

உதாரணம்:—

" இறைப் பகலு ளெயிலகம் புக்கன்றிப்
பொறாஅரான் போனகமுங் கொள்ளானால்—வெற்றிக்கொ
லாறாத வெம்பசித்தீ யாற வுயிர்பருகி
மாறா மறலி வயிறு "

எனவரும்.

" மறனுடை மறவர்க் கேறவிட னின்றி
நெய்யோ டையவி யப்பியெவ் வாயு
மெந்திரப் பறவை* யியற்றின நிரீஇக்
கல்லுங் கவணுங் கடுவிசைப் பொறியும்
வில்லுங் கணையும் பலபடப் பரப்பிப்
பந்தும் பாவையும் பசுவரிப் புட்டிலு
மென்றிவை பலவுஞ் சென்றுசென் றெறியு
முந்தை மகளிரை யியற்றிப் பின்றை
யெய்பெரும் பகழி வாயிற் றூக்கிச்
சுட்டல் போயின் றாயினும் வட்டத்†
தீப்பாய் மகளிர் திகழ்நலம் பேர
நோக்குநர் நோக்குநர் நொந்துகை விதிர்க்குந்
தாக்கருந் தானை ‡யிரும்பொறை
பூக்கோட் டண்ணுமை கேட்டொறுங் கலுழ்ந்தே."

இப் பொன்முடியார் பாட்டும் அது.

இத்துறை பூச்சூடுதல் பெற்றும்.

தோலின் பெருக்கமும்—அங்ஙனம் மதின்மேற் சென்றுழி மதிலகத்தோர் அப்புமாரி விலக்குதற்குக் கிடுகுங் கேடகமும் மிடைய§ கொண்டுசேறலும்,

உதாரணம்:—

" இருசுட ரியங்கா$ப் பெருமூ திலங்கை
நெடுந்தோ ளிராமன் கடந்த ஞான்றை
யெண்கிடை மிடைந்த பைங்கட் சேனையிற்
பச்சை போர்த்த பலபுறத் தண்டை
யெச்சார் மருங்கினு மெயிற்புறத் திறுத்தலிற்

---

* 'ஆண்டலை யடுப்பும் . . . சென்றெறி சிரலும்' எனச் சிலப்பதிகாரம் அடைக்கலக்காதை 211—214 ஆவது வரிகளிற் கூறியன போல்வன.

† 'விட்ட' எனவும் பாடம்.

‡ 'தகடூரெறிந்த பெருஞ்சேர லிரும்பொறை.

§ 'பரிசையும் பலகையும்' எனவும் பாடம்,

$ 'வழங்கா' எனவும் பாடம்.

கடலகு ழரணம போனற
துடலசின வேநதன முறறிய வூரே."
(ஆசிரியமாலை, புறத்திரட்டு 852—[illegible])

என வரும.

" நின்ற புகழொழிய நிலலா வுயிரோமபி
யின்றுநாம வைக விழிவாகும—வெனறெளிரும
பாணடி னிரைதோற பணியாா பகையரணம
வேணடி லெளிதெனறான் வேநது" (புற-வெ மாலை-உழிஞை 12.)

இதுவும அது.

அரணததோா *தத்தம பதணதது நிறறலிற றோல கூறிறிலா.

இந்நானகும முறறுவோாக்கே உரியவெனக கொளக.

அகததோன செலவமும—அகதது உழிஞையோன குறைவில்லாத பெருஞசெலவங கூறுதலும,

அவை படை குடி கூழ அமைசசு நட்பும நீாநிலையும ஏமப பொருண் மேமபடு பணடஙகளும முதலியவாம

உதாரணம:—

" பொருசின மாறுப புலிபபோத துறையு
மருவரை கணடாாபோ லஞசி—யொாவருஞ
செலலா மதிலகதது வீறறிருநதான் றோவேநத
னெலலாாககு மெலலாங கொடுதது"
(தகடூர்யாத்திரை புறத்திரட்டு-857—[illegible])

" அளிதோ தானே பாரியது பறமபே
நளிகொண் முரசின் மூவிரு முறறினு
முழவரு முழாதன நானகுபய னுடைததே
யொனறே, சிறியிலை வெதிரின நெலவிளை யுமமே
இரண்டே, தீஞசுளைப பலவின பழமூழக் குமமே
மூன்றே, கொழுஙகொடி வளளிக் கிழஙகுவீழக் குமமே
நான்கே, அணிநிற வோாி பாயதலின மீதழிநது
திணிநெடுங குனறந தேன்சொாியுமமே
வான்க ணறறவன் மலையே வானதது
மீன்க ணறறவன் சுனையே யாஙகு
மரநதொறும பிணிதத களிறறினி ராயினும
புலநதொறும பரபபிய தேரினி ராயினுந
தாளிற் கொளளலிா வாளிற றாரலன
யானறி குவனது கொளளு மாறே
சுகிாபுாி நரமபின் சிறியாழ பண்ணி

* 'கருதின' எனவும பாடம.

விரையொலி கூந்தனும விறலியா பினவும
வாடினிா பாடினிா செலினே
நாடுங குன்றும் மொருங்கீ யுடமே'' (புறம்-109)

எனனும புறப்பாட்டும் அது

அனறி முரணிய புறததோன அணங்கிய பக்கமும—மாறு பட்ட புறத்தோனை அகததோன தன செலவததான அன்றிப போாததொழிலான வருததிய கூறலும,

உதாரணம்.—

'' கலையெனப பாயநத மாவு மலையென
மயங்கம ருழநத யானையு மியமபட்ச
சிலையிலைத துயநத வயவரு மெனறிவை
பலபுறங கண்டோா முனனு ளினியே
யமாபுறங கணட பசுமபுண வேநதே
மாககளி றுதைதத கணைசோா பைநதலை
மூக்கறு நுங்கிற றாறறயற கிடபபக
கலையாக கழறகாற கருங்க ணுடவ
ருருகெழு வெகுளியா செறுததன ராா்பப*
மிளைபோா† யினறு நாளை நாமே
யுருமிசை கொண்ட மயிாககட
டிருமுா சிரங்க வூாகொள குவமே.'' (தகடூர் யாத்திரை)

என வரும.

இது சேரமான், பொன்முடியாரையும் அரிசில்கிழாரையும நோக்கித தனபடைபபட்ட தனமைகூறக கேட்டோறகு அவர் கூறியது,

திறபபட ஒரு தான மணடிய குறுமையும—அகததிருந தோன தனனரணழிவு தோனறியவழிப புறததுப போர்செய்யுஞ சிறுமையும,

உதாரணம்:—

'' வருகதில வலலே வருகதில வலலெனா
வேநதுவிடு விழுததூ தாங்காங கிசைபப
நூலரி மாலை சூடிக்¶ காலில
தமியன வநத மூதி லாளன்
வருஞ்சமந தாங்கி முனனின் றெறிநத
வொருகை யிருமபிணத தெயிறு மிறையாகத்$

* 'செறுததெழுந தாாப்ப' எனவும பாடம.
† 'ஏறுபோய' எனவும பாடம.
¶ 'சூட்டி' எனவும பாடம.
$ 'மிறையாக' எனவும பாடம்.

திரிந்த‡ வாய்வா டிருத்தாத்
தனக்கிரி தானை§ பெயர்புற நகுமே " (புறம்-284.)

என வரும்.

உடன்றோர் வருபகை பேணார் ஆரெயில் உளப்பட—புறத்தோன் அகத்தோன்மேல் வந்துழி அவன் பகையினைப் போற்றுது அகத்தோன் இகழ்ந்திருத்தற்கு அமைந்த மதிலரண் கூறுதலகப்பட,

உதாரணம்:—

" மொய்வேற் கையர் முரண்சிறந் தொய்யென
வையக மறிய வலிதலைக் கொண்ட
தெவ்வழி யென்றி வியன்றோ மாப
வெவ்வழி யாயினு மவ்வழித் தோன்றித்
திணைகூ ரெஃகின் வயவர் காணிற்
புண்கூர் மெய்யி னுராஅய்ப் பகைவர்
பைந்தலை யுதைத்த மைந்துமலி தடக்கை
யாண்டகை மறவர் மலிந்துபிறர்
தீண்டலந் தகாது வேந்துறை யரணே " (தகடூர் யாத்திரை)

இஃது அகத்தோன் செல்வம் போற்றுதற்கு ஏதுவாகிய முழுவரண் கூறுதலிற் செல்வத்துள் அடங்காதாயிற்று.

இது பொன்முடியார் தகடூரின் தன்மை கூறியது.

சொல்லப்பட்ட நாலிருவகைத்தே——மேலிருநாலவகைத் தென்று சொல்லப்பட்ட இருநான்கு பகுதியதாம் உழிஞைத் திணை என்றவாறு.

முற்கூறிய தொகையேயன்றி ஈண்டுந் தொகைகூறினார், அந்நாலிரண்டுமேயன்றி அவைபோல்வனவும் நாலிரண்டு துறை தோன்றுமென்றற்கு. அவை புறத்துவேந்தன் தன் துணையாகிய அரசனையாயினுந் தன் படைத்தலைவரையாயினும் ஏவி அகத்துவேந்தற்குத் துணையாகிய அரசரது முழுமுதலரண் முற்றலும் அவன் தனைக் காவல் கோடலும் நிகழ்ந்தவிடத்தும் இவ் விருநான்குவகையும் இருவர்க்கு முளவாதலாம்.

உதாரணம் முற்காட்டியவே வேறுவேறுகாட்டினும் அமையும். இத்திணைக்குப் 'படையியங்கரவ' (புறத்திணை-8.) முதலியனவும் அதிகாரத்தாற் கொள்க. அது,

" இலங்குதொடி மருப்பிற் கடாஅம் வார்ந்து
நிலம்புடையூஉ வெழுதரும் வலம்படு குஞ்சர
மெரியவிர்ந் தன்ன விரியுளை சூட்டிக்
கால்கிளர்ந் தன்ன கடுஞ்செல லிவுளி

‡ 'திருந்த' எனவும் பாடம்.
§ 'தனக்கிரிந்த தானை' எனவும் பாடம்.

கோனமுனைக் கொடியினம விரவா வலலோ
ஞென்வினை கடுக்குந தோனறல பெரிதெழுந
தருவியி னெலிகரும வரிபுனை நெடுநதோ
கண்வேட டனவே முரசம கண்ணுற்றுக
கதத்தெழு மாதிரங கலலென வொலிபபக்
கறஙகிசை வயிரொடு வலமபுரி யாப்ப
நெடுமதி னிரைஞாயிற
கடிமிளைக் குண்டு கிடஙகின
மீபபுடை யாரரண் காபபுடைத தேள
நெஞசுபுக லழிநது நிலைதளா பொரீஇ
யொலலா மன்னா நடுஙக
நலல மனறவியவண் வீஙகிய செலவே" (பதிற்றுப் பத்து)

என வரும.

*இனித தேவாககுரியவாக உழிஞையிற றுறைகள பலருங கூறுவராலெனின, அவை உலகியலாகிய அரசியலாய எஞ ஞான்றுமநிகழவினறிஒருகாலஒருவா வேணடியவாறு செயவன வாகலிற †'றமிழ கூறு நலலுலகத'தன அலலவென மறுக்க. இனி ‡முரசவுழிஞை வேணடுவா ருளரெனின முரசவஞ்சியுங கோடலவேணடுமென மறுகக

இனி §ஆரெயிலுழிஞை ¶முழுமுதலரணம என்றதன்கண் அடஙகும

இனி இவறறின விகறபிபபன வெலலாந அததுறைபபாற் படுததிககொளக. (கஉ)

சூஅ குடையும் வாளு ||நாள்கோ ளன்றி
மடையமை யேணிமிசை மயக்கமுங் கடைஇச்
சுற்றம ரொழிய வென்று கைக்கொண்டு
முற்றிய முதிர்வு மன்றி முற்றிய
வகததோன் வீழநத நொச்சியு மற்றதன்
புறததோன் வீழநத புதுமை யானு
நீர்ச்செரு வீழ்நத பாசியு மதாஅன்

* ஐயனாரிதனா உழிஞைப படலததுக் கநதழி, முறறுழிஞை, காந்தள எனபனவறறுள் மணிவண்ணன், அவிாசடையன, மாத்தடிந தான் இவா செயலினைக கூறியவாறறுன உணாக.

† 'தமிழகூறு நலலுலகதது' எனபது பாயிரம் (பனமபாரனா்)

‡ ஐயனாரிதனா முரசவுழிஞை கூறினா (புறப்பொருள.வெ. மாலை-உழிஞை-4)

§ புறபபொருள-வெ-மாலை-உழிஞை-11.

¶ தொல-பொருள புறத்-10.

|| 'நாளகோளன்றியும' எனவும பாடம.

றூர்ச்செரு வீழ்நத மற்றதன் மறனு
மகமிசைக் கிவர்ந்தோன் பககமும் மிகன்மதிற்
குடுமி கொண்ட மண்ணுமங கலமும்
வென்ற வாளின் மண்ணோ டொன்றத்
தொகைநிலை யென்னுந துறையொடு தொகைஇ
வகைநான் மூன்றே துறையென மொழிப.

இஃது எயதாத தெயவிததது, உழிஞைததிணையுள இருபெரு வேநதாககும ஒனறுயச செனறு உரியவான துறை இதறகு முனனாக கூறுமையின.

இதன பொருள:—குடையும வாளும நாளகோள அனறி—தன ஆக்கஙகருதிக் குடி புறஙகாததுு ஓமபறகெடுதத குடை நாடகொளளுதலும அனறிப பிறனகேடு கருதி வாணாட கொளளுதலும அனறி,

புறத்தோன புதிதாக அகததே புகுதறகு நாட்கொளளு மெனக, தனனூட்டினினறும புறபபடுதறகு நாடகோடல் உழிஞையெனப படாதாகலின. அகததோனும முறறு விடல் வேண்டி மறறொரு வேநதன வநதுழித தானும புறததுப போதருதறகு நாடகொளளுநம நாளகொளளலாவது நாளும ஓரையுந தனககேறபக்கொணடு செலவுழி அககாலததிறகு ஓர் இடையூறு தோனறியவழித தனககு இனறியமையாதனவறறை அத்திசை நோககி அக்காலததே முனனே செலலவிடுதல,

உதாரணம:—

"பகலெறிபப தென்கொலோ பானமதியென றஞசி
யிகலரணத துளளவ ரெலலா—மகநலிய
விண்டஞசு மெனன விரிநத குடைநாடகோள
கண்டஞசிச சிமபிளிததா ரகண"

(பெரும்பொருள் விளக்கம் புறத்திரட்டு எயில்கோடல்.)

இது புறததோன குடைநாடகோள.

"குன்றுயா திஙகளபோற கொறறக குடையொன்று
நின்றுயர் வாயிற புறநிவபப—வொன்றூ
விளஙகுருவப பலகுடை விண்மீனபோற றேனறித
துளஙகினவே தோறறந தொலைநது"

(தகடூர்யாத்திரை-புறத்திரட்டு எயில்காத்தல்.)

இஃது அகததோன குடை நாடகோள.

"தொழுது விழாக்குறைக்குத் தொலகடவுட பேணி
யழுது விழாக்கொளவ ரன்னோ—முழுதளிப்போன்

வாளுட்கோள கேட்ட மடநதையா தமமகிழுகா
நீளுட்கோ ளெனறு நினைநது "

(பெரும்பொருள்விளக்கம்-புறத்திரட்டு-எயில்கோடல்.)

இது புறத்தோன வாளுட்கோள.

" முறறரண மென்னு முகிலுருமப போறறேன்றக்
கொறறவன் கொறறவா ளுடகொணடான—புறறிழுந்த
நாகக குழாமபோ னடுஙகின வென்னுஙகொல
வேககக குழாககளிறறு வேநது."

(பெரும்பொருள்விளக்கம்-புறத்திரட்டு-எயில்கோடல்)

இஃது அகததோன வாளுட்கோள.

மடையமை ஏணிமிசை மயக்கமும—மீதிடு பலகையோடும் மடுத்துச் செயயபபடட ஏணிமிசைநின்று புறததோரும அகத்தோரும போாசெயதலும,

உதாரணம:—

" சேணுயா ஞாயிற றிணிதோளா னேறறவு
மேணி தவிரபபாயந தேறவும—பாணியாப
புளளிற பரநது புகலவேடடாா போாததொழிலோா
கொளளற கரிய குறுமபு "

இது புறததோர் ஏணிமயக்கம.

" இடையெழுவிற போாவிலஙகும யானையோா போலு
மடையமை யேணி மயக்கிற—படையமைநத
ஞாயில பிணமபிறககித தூாததாா நகரோாககு
வாயி லெலவனுஙகொல மறறு."

இஃது அகததோா ஏணிமயககம.

இனி இரணடும ஒருஙகு வருதலுங கொளக

உதாரணம:—

" பொருவரு மூதூரிற போாவேட டொருவாக
கொருவ ருடன்றெழுநத காலை—யிருவரு
மண்ணொடு சாாததி மதிலசாாத தியவேணி
விண்ணொடு சாாததி விடும' "

(பெரும்பொருள்விளக்கம் புறத்திரட்டு-எயில்கோடல்)

என வரும.

கடைஇச சுறறு அமா ஒழிய வெனறு கைக்கொண்டு முற்றிய முதிாவும—புறததோன தனபடையைசசெலுததிப புறமதிலிற செயயும போரினருக, அகததோனபடையை வெனறு அப புறமதிலைக கைககொணடு உணமதிலை வளைதத வினை

முதிர்ச்சியும, அகத்தோன தனபடையைச் செலுத்திப புறமதி லிறசெயயும போரினருகப, புறத்தோன படையைத் தளளி வென்று அபபுறமதிலைக கைககொணடு வளைத்த வினைமுதிர்ச் சியும;

உதாரணம்:—

"கடலபரநது மேருச்சூழ காலமபோற சென்றோர்
கொடிமதில காததோரைக் கொலலக்—கடலெதிா
தோன்ருப் புலிபோ லரண்மறவா தொக்கடைநதாா
மான்றோரான் மூதூா வரைபபு"

இது புறததோன முறறிய முதிரவு.

"வாசூழ புரிசை யுடன்சூழ படைமாயக
காாசூழகுன் றன்ன கடைகடநது—போாமறவா
மேகமே போலெயில சூழநதாா விலஙகலபோன
ருகளுசோ தோளகொடடி யாாதது"

இஃது அகத்தோன முறறிய முதிரவு.

அனறி முறறிய அகததோன வீழ்ந்த நொச்சியும—புற மதிலினறி உணமதிறகட புறததோனுல முறறபபடட அகத தோன விருமபின மதிலகாவலும, அவன காததலினறித தான சூழபபடட இடததிருநத புறததோன போாசெயதலை விருமபிய உளததைக காததலும,

நொச்சியாவது காவல், இதறகு நொச்சி ஆணடுச் சூடுத லுங கொளக. அது மதிலைககாததலும உளளததைககாத தலு மென இருவாகது மாயிறறு. இககருததானே "நொசசி வேலித் திதத னுறநதை" (அகம-122) எனருா சானறோரும.

உதாரணம்:—

"இருகன்றி னென்றிழநத வீறருபபோற சீறி
யொருதன் பதிசுற ரெழியப—புரிசையின்
வேற்றரணங காததான விறலவெய்யோன வெஞ்சினததுக்
கூறறரணம புககதுபோற கொன்று

இஃது அகததுழிஞையோன எயில்காதத நொச்சி.

"தாய்வாஙகு கின்ற மகவைத தனக்கென்று
பேயவாஙகி யனனதோா பெறறிததே—வாயவாஙகு
வெலபடை வேநதன் விருமபாதா ரூமுறறிக
கொலபடை வீடடுவ குறிபபு."

(பெரும் பொருள்விளக்கம், புறத்திரட்டு—எயில்காத்தல்),

இது புறத்தோன் மனங்காத்த நொச்சி.

"மணிதுணர்ந் தன்ன மாக்குர னொச்சிப்
போதுவிரி பன்மர னுள்ளுஞ் சிறந்த
காத லன்மர நீமற் றிசினே
கடியுடை வியனகாக் காண்வரப் பொலிந்த
தொடியணி *மகளி ரலகுலுங் கிடத்தீக்
காப்புடைப் புரிசை புக்குமா றழித்தலி
னூர்ப்புறங் கொடாஅ நெடுந்தகை
பீடுகெழு சென்னிக் கிழமையு நினதே." (புறம் 272)

இது சூடின நொச்சியைப் புகழ்ந்தது.

மற்று அதன் புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமையானும்—இடை மதிலைக் காக்கின்ற அகத்துழிஞையோன் நின்ற இடத்தினைப் பின்னை அம்மதிலின் புறத்திருந்தோன் விரும்பிக்கொண்டு புதுக்கோளும், அங்ஙனம் புறத்தோன் கொண்ட அவ்விடத்தினைப் பின்னை யகத்தோன் தான் விரும்பிக்கொண்ட புதுக்கோளும்;

பிறபட்ட துறைக்குப் புறத்தோன் அதனையென மாற்றிப் பொருள் கொள்க. முன்னர்ப் புறமதிலின் போர்போல் இடைமதிலினும் போர் கூறினார்.

உதாரணம்:—

"வெஞ்சின வேந்த னெயில்கோள் விரும்பியக்கா
லஞ்சி யொதுங்காதா ராயாவார்—மஞ்சுசூழ்
வானரேய் புரிசை பொறியு மடங்கின
வான்றே ரடக்கமபோ லாங்கு"
(பெரும் பொருள்விளக்கம், புறத்திரட்டு—எயில்கோடல்)

இது புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை.

"தாக்கற்குப் பேருந் தகைபோன் மதிலகத்
தூக்க முடையோ ரொதுங்கியும்—காக்க
ணிடிப்புறப் பட்டார்க் கெதிரேற்றா மாற்று
ரடிபிறக் கிடு மரிது" (தகடூர்த்திரை புறத்திரட்டு—எயில்காத்தல்)

இஃது அகத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை.

நீர்ச் செரு வீழ்ந்த பாசியும்—கொண்ட *மதிலகத்தை விட்டுப் போகாத புறத்தோரும் அவரைக் கழியத் தாக்கல் ஆற்றுத அகத்தோரும் எயிற்புறத்து அகழின் இருகரையும்பற்றி நீரிடைப் படாந்த நீர்ப்பாசி போன்று அக்கிடங்கினகட் போரை விரும்பின பாசியும்;

பாசிபோல் நீங்காமல நிற்றலிற் பாசி யென்றார்.

---

* 'தொடையுடை' எனவும் பாடம்.

* 'இலத்தை' எனவும் பாடம்.

உதாரணம்:—

"பொலஞ்செய கருவிப பொறையுமிப் பண்ணுய்
நிலநிடா பட்டதின் றுயிற—கலஙகமாமேல
வேத்தமா செயயும விரகென்னும வேன்மறவா
நீததுநீப பாயபுலிபோ னின்று"

இஃது இருவர்க்கும ஒக்கும.

வேறு வேறு வருமெனினுங காண்க.

அதா அனறு ஊர்ச்செரு வீழநத மறறதன மறனும—அம மதிற புறததனறி ஊரகததுப போரை விருமபிய அப்பாசி மறனும;

பாசி யென்றா, நீரிற பாசிபோல இருவரும ஒதுஙகியுந் தூர்நதும பொருதலின.

உதாரணம்:—

"மறநாட்டுந தஙகணவா மைநதறியு மாதர்
பிறநாட்டுப பெணடிாக்கு நொநதா—ரெறிதொறுமபோய்
நீாசசெறி பாசிபோ னீஙகாது தஙகோமா
னூர்சசெரு வுறறுரைக கணடு."

இது புறத்தோன பாசிமறம.

"தாநதங கடைதொறுஞ சாயப்பவு மேலவிழுந்த
வேநதன் படைப்பிணதது வீழதலா—னஙகு
மதுக்கமழுந தாாமனனாக குளஞா மறுகிற
பதுக்கையும வேணடாதாம பறறு"

இஃது அகததோன *பாசிமறம.

அகமிசைக்கு† இவாநதோன பககமும—புறஞசேரிமதிலும ஊரமாமதிலும அல்லாத கோயிற புரிசைகளினமேலும ஏறி நின்று போர்செயதறகுப பரநதுசெனறோன கூறுபாடும,

உதாரணம்:—

"வாயிற கிடஙகொடுககி மாறறினா தமபிணததாற
கோயிற கிடஙகொடுககிக கோணமறவா—ஞாயிற‡
கொடுமுடிமேற குபபுறறா கோவேநதாக காக
கெடுமுடிதாங கோட னினைநது"

இது புறத்தோன அகமிசைக்கிவாதல்.

---

* 'அகத்தோா' எனவும பாடம

† 'அகன்மிசைக்கு' எனவும பாடம.

‡ 'சாயின்' எனவும பாடம.

"புறறுறை பாமபின் விடரோககம போழ்க்கிக்
கொற்றுறை வாயதத கொலைவேலோா—கொறறவ
ளுரெயினமேற ரேனறிளு ரநதரததுக கூடாத
போரெயின்மேல வாழவுணா §போனறு"

இஃது அகத்தோன அகமிசைக்கிவாதல.

இகன மதிற குடுமி கொணட மணணும மஙகலமும—அஙஙனமஇகல்செயத மதிறகண ஒருவன ஒருவனைக கொனறு அவன முடிககலம முதலியன கொணடு, பட்ட வேந்தன பெயராானே முடிபுனைநது நீரா்டும மஙகலமும,

உதாரணம:—

"மழுவாளான மனனா மருஙகறுதத மாலபோற
பொழிலேழுங கைககொண்ட போழதி—னெழின்முடி
சூடாசசீாக கொறறவனுஞ சூடினை கோடியாக்கே
கூடாாநா டெல்லாங கொடுதது *"

இது புறததோன மணணும மஙகலம.

"வென்றி பெறவநத †வேநதை யிகனமதிலவாயக
கொன்று குடுமி கொளககணடு—தன்பால
விருநதினா வநதாாககு விணவிருநது செயதான
பெருநதகையென் ராததாா பிறா."

இஃது அகததோன மணணும மஙகலம.

வெனற வாளின மணணோடு ஒனற—இருபெருவேந்தருள ஒருவன ஒருவனை வெனறுழி அஙஙனம வெனற கொறறவாளினைக் கொறறவைமே னிறுததி நீராட்டுதலோ்டே கூட,

உதாரணம·—

"செறறவா செஙகுருதி யாடறகு வாளசோ்நத
கொறறவை மறறிவையுங கொளளுஙகொன்—முற்றியோன்
பூவொடு சாநதும புகையவி நெயநநறைத
தேவொடு செயதான சிறபபு"

இது புறத்தோன வாண்மஙகலம.

§ 'வாளவணா' எனவும பாடம.
* 'குறிதது' எனவும பாடம.
† 'படவநத' எனவும பாடம.

"வருபெரு வேந்தற்கு வான்கொடுதது ‡மற்றை
யொருபெரு வேநதறகூ ரீநதா—ளொருவன்வா§
ளிவவுலகிற பெறற விகறகலேயேற றூாதியா
ளவவுலகிற போயபபெறுஙகொ லாஙகு."

இஃது அகததோன வாணமஙகலம.

ஒனறென* முடித்தலா்ன இருவா வேறகுஞ சிறுபானமை மண்ணுதல் கொளக.

"பிறாவேல போலா தாகி யிவவூா
மறவன வேலோ பெருநதகை யுடைத்தே
யிருமபுற† நீரு‡ மாடிக கலநதிடைக்§
குரமபைக கூரைக கிடககினுங கிடககு
மஙகல மகளிரொடு மாலே சூட்டி
யின்குர லிகுமபை$ யாழெடுத தியமபத¶
தெண்ணீாப படுவினுந தெருவினுந திரிநது
மண்முழு தழுஙகச செலலினுஞ செலலு||
மாஅங, கிருஙகடற ருனே வேநதா
பெருஙகளிறறு முகததிலுஞ செலவா ளுதே." (புறம்-332)

என வரும.

தொகைநிலே எனனுந துறையொடு தொகைஇ—அவ வாண்மஙகலம நிகழ்ந்த பினனா இருவருள ஒருவா பரநதுபட்ட படைககட்ற கெல்லாஞ சிறபபுச் செயவா்ன ஒருஙகு வருகெனத தொகுததல எனனுந துறையோடு முற கூறியவறறைத தொகுததது,

உதாரணம:—

"கதிாசுருககி யபபுறமபோங காயகதிாபோல வேநதை
யெதிாசுருக்கி யேநதெயிலபா௦ ழாககிப—பதியிற
பெயாவான ரெருகுதத படைததுகளாற பின்னு
முயாவான் குறிதத துலகு."

இது புறததோன தொகைநிலே.

---

‡ 'வானகொடுதத' எனவும பாடம.
§ 'ஒருவன்பால' எனவும பாடம
* 'ஒனறின' எனவும பாடம.
† 'இருமபுக' எனவும பாடம.
‡ 'நீறு' மெனவும பாடம.
§ 'கலததிடை' எனவும பாடம.
$ 'இருமபை' எனவும பாடம.
¶ 'யாழொடு ததுமப' எனவும பாடம.
|| 'மண்முழு திரஙகச செலலுங கண்ணுறின்' எனவும பாடம்
௦ 'ஏறறெயில்' எனவும பாடம.

"தலைவன் மதிலசூழநத தாாவேநதாக் கொன்று
வலைவன் வலைசுருககி யாஙகு—நிலையிருநத
தண்டத தலைவா தலைககூட வீறறிருநதா
னுண்டறற சோறறு ரொழிநது."

இஃது அகத்தோன தொகைநிலை.

வகைநால மூனறே துறை என மொழிப—அஙஙனம் ஒனறு இருவகைபபட வநது பனனிரணடேயாம உழிஞைத்துறை எனறு கூறுவா ஆசிரியா எனறவாறு.

முறறலையுங கோடலையும இருவகையெனறூா. துறையென றதனை அவறறின பகுதியாய வருவனவும அததுறைபபாற படுததுக.* உழையரை அழைதது நாடகொளக எனறலும அவா அரசாக்கு உரைபபனவுங குடைசசிறபபுக் கூறு வனவும முரசு முதலியன நாடகோடலும பிறவுங குடைநாட கோடலாய அடஙகும இது வாளுட கோடறகும ஒககும பொருவாாககும அலலுழிப போவாாககுங குடை பொதுவாகலின முற கூறிமேல் வருகினற போாதொழிறகே சிறததலின வாளினைப பிற கூறினா. இவை போாதொழிறகு ஏதுவாகலின முறகூறினா. எயிலுட பொருதலும† புடபோல உடபாயதலும ஆணடுப பட் டோா துறககம புகுதலும பிறவும பாசிமறததினபாற படும. ஏறுங தோட்டியுங கதவும முதலியன கோடல அகமிசைககு இவாந்தோன பககததினபாறபடும படிவம‡ முதலியன கூறல குடுமிகொணட மணணும மஙகலததினபாறபடும புறத தோன இருபபிற, ரெருகைநிலைபபாறபடும. 'துறையென மொழிப' என எலலாவறறையுந துறையெனறு கூறுகினறவா தொகைநிலை, யெனனுந துறையெனத தொகைநிலையை விதந் தோதினா; அது பலவாகாது இரணடு துறைபபடடு வேறு வேறு துறையாம எனறறகு அது தும்பைததொகைநிலை போல இருபெருவேநதரும உடனவீழதலுஞ சிறுபானமை உளதாமெனறுணாக எதிாசெலலா தடைததிருநதோன புறப படுபபடுதல சிறுபானமையாதலின, இதனையும வேறோர் துறையாககிப பதினமூன றெனறூராயினா.

உதாரணம:—

"அறததுறைபோ லாரெயில வேடட வரசா
மறததுறையு மின்றுது மன்னே—நிறைசசுடாக
ளொன்றி வரபபகலவா யொகக வொளிதேய்ந்தாங
கின்றிவா வீழநதா ரெதிாநது"

எனவரும்.

* 'படும' எனவும பாடம.
† 'போகுதலும' எனவும பாடம.
‡ 'படிமம' எனவும பாடம.

இது வேறுவேறு வருதலுஞ் சிறுபான்மை. இன்னும் துறை யென்றதனானே புறத்தோன் கவடிவித்துதலுந் தொகைநிலைப்பாற்பட்டுழி அகத்தோர்க்குச் செல்லாமைகொள்க.

அது, "மதியோவெண்குடை" என்னும் (392) புறப்பாட்டினுள்

"வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும்
வைக லுழவ வாழிய பெரிதெனச்
சென்றியா னின்றென ளுக"

என வரும்.

ஒன்ற வென்றதனான் அகத்தோன் வாணமண்ணுதல் சிறுபான்மை என்று கொள்க.

இனி மகணமறுத்தோன் மதிலை முற்றுதன் மகட்பாற்கஞ் சிக்கண அடங்கும் யானையுங் குதிரையும் மதிற்போர்க்குச் சிறந்தன அன்மையிற் கொள்ளாராயினார். ஈரடியிகந்து பிறக்கடியை யிடுதலுங் கேடு என்று உணர்க. (கங)

சூகூ. தும்பை தானே நெய்தலது புறனே.

இது தும்பைத்திணை அகத்திணையுள் இன்னதற்குப் புறனு மென்கின்றது இதுவும் *மைந்துபொருளாகப் பொருதலின் மண்ணிடை யீடாகப் பொரும் வஞ்சிக்கும் ‡மதிலிடையீடாகப் பொரும் உழிஞைக்கும் பிறகூறினார்

இதன்பொருள்:—தும்பை தானே நெய்தலது புறனே—தும்பையென்னும் புறத்திணை நெய்தலெனப்பட்ட அகத்திணைக்குப் புறனும் என்றவாறு.

தும்பை யென்பது சூடும் பூவினாற் பெற்ற பெயர். நெய்தற் குரிய பெருமணலுலகம்போலக் காடும் மலையுங் கழனியுமல்லாத களரும் மணலும் பொருகளமாக வேண்டுதலானும் பெரும்பொழுது வரை வினைமையானும் எற்பாடு போர்த்தொழில் முடியுங் காலமாதலானும் இரக்கமுந் தலைமகட்கே பெரும்பான்மை உளதாயவாறுபோலக் கணவனை இழந்தார்க்கன்றி வீரர்க்கு இரக்கமின்மையானும் அவ்வீரக்குறிப்பின் அருளற்றி ஒருவர் ஒருவரைநோக்கிப் போரின்கண் இரங்குப வாகலானும் ஒருவரும் ஒழியாமற் பட்டுழிக்கண்டோர் இரங்குப வாகலானும் பிறகாரணங்களானும் நெய்தற்குத் தும்பை புறனாயிற்று. (கச)

எO. மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனைச்
சென்றுதலை யழிக்குஞ் சிறப்பிற் றென்ப.

* தொல-பொ-புறத-15
† ஷை-ஷை-ஷை 7 உரை
‡ ஷை-ஷை-ஷை-9-உரை.

இஃது அத்துமபைக்குப பொதுவிலக்கணங் கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனை—தனது வலியினை உலகம மீக்கூறுதலே தனக்குப பெறுபொருளாகக் கருதி மேறசென்ற வேநதனை, சென்று தலையழிக்குஞ சிறபபிற றெனப—அஙஙனம மாறறு வேந்தனுமஅவன கருதிய மைநதே தான பெறுபொருளாக எதிர்சென்று அவனைத் தலைமைதீர்க்குஞ சிறபபினையுடைத்து அததுமபைத்திணை என்று சொல்லுவர் ஆசிரியா என்றவாறு

வரல செலவர்தல "செலவினும வரவினும" (தொல்-சொல்-கிளவி-28) எனபதன பொதுவிதியாற கொள்க மைந்து பொருளாக எனபதனை வநத எனபதறகுஞ சென்று எனபதற்குங கூட்டுக,* அஃது இருவாக்கும ஒததலின. எனவே இருவரும ஒருகளததே பொருவாராயிறறு.

இது வேநதனைத தலைமையாற கூறினரேனும ஏனையோர்க்குங கொளக, அவ்ரும அதறகுரியரர்தலின.

இதனைச் சிறபபிற றெனறதனன அறததிற றிரிந்து வஞ்சனையாற கொலவனவுங தேவராற பெறற வரஙகளாற் கொல்வனவுங கடையூழிககடபோனறிய ஆதலிற சிறபபிலவாம. அவையுஞ சிறுபானமை கொளக. (கரு)

எக. கணையும் வேலுந் துணையுற மொய்த்தலிற்
சென்ற வுயிரி னின்ற யாக்கை
யிருநிலந் தீண்டா வருநிலை வகையோ
டிருபாற் பட்ட வொருசிறப் பின்றே.

இது துமபைககாவதோர் இலக்கணங கூறுதலின எய்திய தனமேற சிறபபுவிதி கூறுகினறது.

இதன்பொருள —கணையும வேலுந துணையுற மொயத்தலின—பலரும ஒருவனை அணுகிப பொருதறகஞசி அகல நின்று அமபானெயதும வேலகொண டெறிநதும போா செயய, அவவமபும வேலும ஒனறோடொன்று துணையாகத தீண்டுமாறு செறிதலின,* சென்ற உயிரின நினற யாககை—சிறிதொழியத் தேயநத உயிரானே துளஙகாது நிலைநினற உடமபு, இருநிலந் தீணடா யாககை அருநிலை வகையோடு—வாளுந் திகிரியு முதலியவறறால எறுணட தலையேயாயினும உடலேயாயினும பெரிய நிலததைதத தீணடாதெழுநது ஆடும உடமபினது பெறறகரும நிலையுடைததாகிய கூறுபாடடோடே கூடி, இருபாறபடட ஒரு சிறப்பினறு—இரணடு கூறுபடட ஒரு சிறபபிலக்கணத்தை யுடைதது முறகூறிய துமபைததிணை எனறவாறு.

---

* 'கூறுக' எனவும பாடம.

* 'செறுதலின்' எனவும பாடம.

எனவே, முறகூறிய மைநதுபொருளாகப பொருதலினும் நினற யாக்கை சிறததலும இருநிலந தீணடா யாக்கை, அதனிற் சிறததலுங கூறினா இது திணைச்சிறபபுக் கூறியது. மொய்த் தலி னெனறது, யாககை யறருடவேண்டுதலிற கணையும வேலு மன்றி வாளமுதலியன ஏதுவாககொளக. பிறகூறியதறகு அட்டை அறறுழியும ஊருமாறுபோல அலீ கனிற அறறுழியும உடம பாடுதலின அடடையாட லெனவும இதனைக கூறுப

இனி மேறறுறை கூறுகினறது மைநதுபொருளாக வந்த துஞ சென்றதுமாகிய பொது இலககணததிறகே எனறுணர்க. நிரை கொளளபபடடோன பொருகளங குறிததுப போாசெய தலும அவன களங்குறிததது பொருது நிரைகொணடானுங களங்குறிததுப போரசெயதலும வெடசிபபுறததுத துமபை யாம. வஞசியுளளும விழுபபுணபடட வீரரை நோககி வேநதற குப பொருமை நிகழநது துறககம வேணடுழி நிகழ்ந்த துமபை யும வஞசிபபுறததுத துமபையாம. முறறபபடடோனை முறறு விடுததறகு வேறோா வேநதன வநதுழி, அவன புறமபோந்து களங்குறித்துப போரசெயயக கருதுதலும, அவன களங்குறித் துழிப புறததோனும களங்குறிததுப போரசெயயக் கருது தலும உழிஞைபபுறததுத துமபையாம. இவையெல்லாம மணணசையும அரணகோடலுமனறி மைந்துபொருளாகச் சென்று துறக்கம வேடடுப பொருந துமபைசசிறபபுக கூறிறறு.

மேறகாடடுந துறைகளெலலாம இச்சூததிரத்துக்கூறிய இரணடறகு மனறி மைநதுபொருளாயதறகேயா மெனறுணாக.

உதாரணம்:—

"நெடுவேல பாயநத மாாபின்
மடலவன் போநதையி னிறகு மோாககே", (புறப்-296)
எயபோற கிடநதா னென்னேறு" (புறம் - பொரு-வெ.177)

என வருவன கணையும வேலும மொயததுநினறன

கிடந்தானெனபுழி நிலந தீணடாவகையின நினற யாக்கை யாயிறறு.

"வான்றுறக்கம வேட்டெழுநதார் வாண்மறவ ரென்பதறகுச்
சான்றுரைப்ப போன்றன தஙகுறை—மான்றோமேல
வேநது தலைபனிபப விடட வுயிாவிடாப்
பாயநதன மேன்மேற பல."

இது வஞசிபபுறததுத துமபையாய இருநிலந தீணடா வகை.

"பருதிவேன் மனனா பலாகாணப பறறா
குருதிவாள கூறிரண்டு செயய—வொருதுணி
கண்ணிமையா முன்னங கடிமதிலுள வீழநததே
மண்ணதே மண்ணதே யென்று."

இஃது உழிஞைப்புறத்துத் தும்பையாம் இருநிலந் தீண்டா வகை.

இது திணைக்கெல்லாம் பொது அன்மையிற் றிணையெனவும் படாது, திணைக்கே சிறப்பிலக்கணமாதலிற் றுறையெனவும் படாது ஆயினுந் துறைப்பொருள் நிகழ்ந்து கழிந்தபிற் கூறியதாமென் றுணர்க. (க௬)

௭௨. தானை யானை குதிரை யென்ற
நோனா ருட்கு மூவகை நிலையும்
வேன்மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி யொருவன்
றான்மீண் டெறிந்த தார்நிலை யன்றியு
மிருவர் தலைவர் தபுதிப் பக்கமு
மொருவ னொருவனை யுடைபடை புக்குக்
கூழை தாங்கிய வெருமையும் படையறுத்துப்
பாழி கொள்ளு மேமத் தானுங்
களிறெறிந் தெதிர்ந்தோர் பாடுங் களிற்றொடு
பட்ட வேந்தனை யட்ட வேந்தன்
வாளோ ராடு மமலையும் வாள்வாய்த்
திருபெரு வேந்தர் தாமுஞ் சுற்றமு
மொருவரு மொழியாத் தொகைநிலைக் கண்ணுஞ்
செருவகத் திறைவன் வீழ்ந்தெனச் சினைஇ
யொருவன் மண்டிய நல்லிசை நிலையும்
பல்படை யொருவற் குடைதலின் மற்றவ
னொள்வாள் வீசிய நூழிலு முளப்படப்
புல்லித் தோன்றும் பன்னிரு துறைத்தே.

இது மைந்துபொருளாகிய தும்பைத்திணைக்குத் துறை இனைத்தெனகின்றது.

இதன்பொருள் —தானை யானை குதிரை என்ற நோனார் உட்கும் மூவகை நிலையும்—தானைநிலை யானைநிலை குதிரைநிலை என்று சொல்லப்பட்ட போர் செய்தற்கு ஆற்றுு அரசர்* தலைபனிக்கும் மூன்று கூறுபாட்டினகண்ணும்,

நோனார் உட்குவ ரெனவே நோனாுர் உட்காது நிற்பாராயிற்று. அவர் போர்கண்டு சிறப்புச்செய்யுந் தேவரும் பிணந்தின் பெண்டிரும் படையாளர் தாயரும் அவர் மனைவியருங் கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியருங் கண்டோரும் பிறரு மென்று கொள்க.

* 'ஆற்றுதவரை' எனவும் பாடம்.

துறக்கம்புகு வேட்கையுடைமையிற் காலாளை முற்கூறி, அதன் பின்னர் மதத்தாற் கதஞ்சிறந்து தானும் போர்செய்யும் யானையைக் கூறி, மதஞ்சிறவாமையிற் கதஞ்சிறவாத குதிரையை அதன்பிற் கூறினார். குதிரையானன்றித் தேர் தானே செல்லாமையிற் றேர்க்கு மறமின்றென்று அது கூறாராயினர்.

நிலை யென்றது வகை யென்றதனை அம்மூன்று நிலையுந் தாமே மறஞ்சிறப்பப் பொருதுவீழ்தலும், அரசனேவலிற் றானை பொருது வீழ்தலும், யானையுங் குதிரையும் ஊர்ந்தாரேவலிற் பொருதலும், படையாளர் ஒருவரொருவர் நிலைகூறலும் அவர்க்கு உதவலு மென இப்பகுதியெல்லாங் கொள்க.

இனி இவைதாமே கறுவுகொண்டு பொருவுழித்* தானை மறம் யானைமறங் குதிரைமற மென்று வெவ்வேறு பெயர்பெறு மென்று கொள்க.†

இனித் தாயர் கூறுவன மூதின் முல்லையாம்; மனைவியர் கூறுவன இல்லாண் முல்லையாம், கண்டோர் கூறுவன வல்லாண்முல்லையாம், பாணர் கூறுவன பாணபாட்டாம் எனக்.

இவை கூறி ஏனைக் கூத்தர்முதலியோர் கூறுவன கூறார்! மன ஞெகிழ்ந்து போவாருமுளர் அவை ஒரோர் துறையாகச் முதனூற்கண் வழங்காமையினானும் அவற்றிற்கு வரையறையின்மையானும் இவர் தானைநிலை யென அடக்கினார். இச்சிறப்பான இதனை முற்கூறினார். அத் தானை சூடிய பூக்கூறலும், அதனெழுச்சியும், அரவமும், அதற்கரசன் செய்யுஞ் சிறப்பும், அதனைக்கண்டு இடைநின்றோர் போரைவிலக்கலும், அவர் அதற்குடம்படாமைப் போர்துணிதலும், அத்தானையுள் ஒன்றற்கிரங்கலும், அதற்குத் தலைவரைவகுத்தலும், வேந்தன் சுற்றத்தாரையுந் துணைவந்த அரசரையும்* ஏத்துவனவும்; நும்போர் ஏனைநாட்டென்றலும், இருபெருவேந்தரும் இன்னவாறு பொருதுமென்று கையெறிதலும் போல்வனவெல்லாம் இத்துறைப்பாற் படும்.

உதாரணம்:—

"காற்கருதி நின்றதிருங் கௌவை விழுப்பணையான்
சோர்குருதி சூழா நிலனனைப்ப—போர்கருதித்
துப்புடைத் தும்பை மலைந்தான் றுகளறுசீர்
வெப்புடைத் தானையெம் வேந்து." (புற·வெ மாலை·தும்பை·1)

இது பூக் கூறியது.

இதனைத் திணைப்பாட்டு மென்ப.

---

* 'பெருவழி' எனவும் பாடம்

† புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம் 3,6,7 பார்க்க

" வெலபொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தணணடையுங
கொலகளிறு மாவுங கொடுததளிததான்—பலபுரவி
நன்மணித திணடோ நயவாா தலைபனிபபப்
பன்மணிப பூணுன படைக்கு " (புற வெ மாலை தும்பை2)

இது சிறபபுச்செயதது.

" வயிாமேல வளைநரல வைவேலும வாளுஞ
செயிாமேற கனலவிழிபபச சீறி—யுயிாமேற
பலகழியு மேனும பரிமானறோ மன்னாக
குலகழியு மோாததுச † செயின் " (புற-வெ-மாலை-தும்பை4)

இது விலக்கவும போா துணிநதது.

" மின்னாா சினஞ்சொரிவேன் மீளிக கடறருளை
யொனனாா நடுஙக வுலாயநிமிரி—னெனனைஙகொ
லாழிததோ வெலபுரவி யணணன மதயாளைப்
பாழிததோண் மன்னாா படை " (புற-வெ-மாலை-தும்பை-5)

இஃது இரணடனுள ஒனறறகு இரஙகியது.

கஙகை சிறுவனும காயகதிரோன் செமமலு
மிஙகிருவா வேணடா வெனவெணணிக—கஙகை
சிறுவன் படைககாவல் பூணடான் செயிாததாா
மறுவநதாா தநத மனம."

இது பெருந்தேவனாா் பாடடு, குருககள தமக்குப படைத் தலைவரை வகுததது

இனிப போாதொழிலாற றுணைநிலை வருமாறு:—

" குழாக்களிற றரசா குறிததெழு கொலைககளம
விழாககளம போல மெயமமலி யுவகையா
ஆண்மை யுளளங கேணமையிற றுரததலின்
அழுநதுபடப புலவி விழுநதுகளம படுநரு
நீாப்பெயா பிறநத மொக்குள போலத
தாக்கிய விசையிற சிதாநதுநிலம படுநரும
தகருந தகருந தாக்கிய தாக்கின்
முகமுகஞ் சிதர முடடு வோரு
முட்டியின் முறைமுறை குதது வோருங
கட்டிய கையொடு காலதட் குநருங
கிட்டினா கையறத் தொடடுநிற* போருஞ்
சுட்டிய பெயரை விட்டழிப போருஞ †

† 'ஓா்நது' எனவும பாடம.
* 'கையிற் றொட்டா' எனவும் பாடம.
† பெயரை யிட்டிழைப் போரும எனவும் பாடம.

சக்கரம போலச் சஙகுவிட் டெறிநருஞ
சிலைப்புடை முரசிற றலைபபுடைக குநரு
மலலிற பிடித்தும விலலி னெறறியும
ஊக்கியும உரப்பியு நோககியு நுவன்றும
போககியும புழுஙகியு நாககடை கவவியு
மெயிறுடன றிருகியுங கயிறுபல வீசியு
மினைய செய்தியின் முனைமயங குநரும
பிறபபும பெருமையுஞ சிறபபுஞ செயகையு
மரசறி பெருனமயு முரைசெல லாண்மையு
முடையோ ராகிய படைகொண மாக்கள
சென்றுபுகு முலக மொன்றே யாதலி
னொனறுபடு மனததோடு கொனறுகொன றுவபபச
செஞசோறறு விலையுந தீரநதுதம மனைவியா
தமபிணாந தழீஇ நொநதுகலுழந திரஙகவும
புதுவது வநத மகளிாகக
வதுவை சூடடிய வானபடாந தோரே.'' (புறத்திரட்டு—அமர் 10)

எனவும,

'' செனற வுயிாபோலத தோனரு துடலசிதைநதோ
னினற வடிபெயரா நின்றவை—மனற
லரமகளிா மஙகலததிற காஙகாஙகு வைதத
மரவடியே போனறன வநது.''

எனவும வரும.

''வெண்குடை மதிய மேனிலாத் திகழதரக
கணகூ டிறுதத* கடன்மருள பாசறைக
குமரிப படைதழீஇக † கூறறுவினை யாடவா
தமாபிற ரறியா வமா‡மயங கழுவத
திறையும பெயருந தோறறி னுமரு
ணண்முறை தபுததீா வமபி னீஙகெனப
போாமலைந தொருசிறை நிறப § யாவரும
அரவுமிழ மணியிற குறுகாா
நிறைதாா மாாபினின கேளவனைப¶ பிறரே.'' (புறம்-294)
கைவேல களிறறொடு போககி வருபவன்
மெயவேல பறியா நகும.'' (குறள்—படைச்-4)

---

* 'டியாதத' எனவும பாடம.
† 'தழீஇய' எனவும பாடம.
‡ 'அறியாதமா' எனவும பாடம.
§ 'ஒருதிற நிறப' எனவும பாடம
¶ 'நிரைகாழ மாலையெங கேளவனை' எனவும பாடம.

"நறுவிரை துறந்த நரைவெண் கூந்த
லிரங்கா ழன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்
செம்முது பெண்டின் காதலஞ் சிறாஅன்
குடப்பாற் சில்லுறை போலப்
படைக்குநோ யெல்லாந் தாங்கி யினனே." (புறம்276)

"தற்கொள் பெருவிறல் வேந்துவப்பத் தானவற்
கொற்கத் துதவினு ளுருமாற் ** பிறபிற
பலர்புகழ் செல்வந் தருமாற் †† பலர்தொழ
வானக வாழ்க்கையு ‡‡ மீயுமா லன்னதோர்
மேன்மை யிழுப்பப் பழிவருவ செய்பவோ
தானேயும் போகு முயிர்க்கு"
(தகடூர்யாத்திரை புறத்திரட்டு படைச்செருக்கு —9.)

என வரும்.

"கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திரை யாடையும்
வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலு
மொக்தென்று மாதோ விவற்கே செற்றிய
திணிநிலை யலறக் கூழை போழ்ந்துதன்
வடிமா ணெஃகங் கடிமுகத் தேந்தி
யோம்புமி னோம்புமி னிவணென வோம்பாது
தொடர்கொள் யானையிற் குடர்கா றட்பக்
கன்றமர் கறவை மான
முன்சமத் தொழிந்ததன் றோழற்கு வருமே." (புறம்-299)

இஃது உதவியது.

இனி யானைநிலைக்குங் குதிரைநிலைக்குந் துறைப்பகுதியாய் வருவனவுங் கொள்க. அஃது அரசர்மேலும் படைத்தலைவர் மேலும் ஏனையோர் மேலும் யானை சேறலுங் களிற்றின்மேலுந் தேரின் மேலுங் குதிரைசேறலுந் தன்மேலிருந்து பட்டோருட்லை மோர்ந்து நிற்றலும் பிறவுமாம்.

உதாரணம்:—

"மாயத்தாற் றூக்கு மலையு மலையும்போற்
காயத்தூ றஞ்சாக் களிற்றொடும்போய்ச் சாயுந்
தொலைவறியா வாட்வருந் தோன்றினார் வான்மேன்
மலையுறையுந் தெய்வம்போல் வந்து"
(பெரும்பொருள்விளக்கம் புறத்திரட்டு-யானைமறம்—14)

** 'துலந்தானு மாகுமால்' எனவும் பாடம்.

†† 'செம்ம லுடைத்தால்' எனவும் பாடம்.

‡‡ 'வானுறை வாழ்க்கை' எனவும் பாடம்.

"கையது கையோ டொருதுணி *கோட்டது
மொய்யிலே வேன்மன்னா முடித்தலே—பைய
வுயா பொய்கை நீராட்டிச் செல்லுமே யெங்கோன
வயவெம்போா மாறன் களிறு"

இவை யானைநிலை.

"பலவுருவக் காலின் பரியுருவத் தாக்கித்தன்
ளுலலே யுருவிழுந்த தோற்றம்போ—லெல்லா
மொருகணத்துத் தாக்கி யுருவிழுந்த பாயமாப்
பொருகளத்து வீழ்ந்து புரண்டு"

"மாவா ராதே மாவா ராதே
எல்லா மாவும வந்தன வெம்மிற
புலலுளைக் குடுமிப புதலவற் றந்த
செலவ னூரு மாவா ராதே
யிருபோ யாற்ற வொருபெருங் கூடல்
விலங்கிடு *பெரும பாமபு போல
வுலந்தினறு கொலலவன மலைந்த மாவே" (புறம்-273)

"பருத்தி வேலிச சீறூா மன்ன
†னுழுத்தத் ருணட வோய்நடைப புரவி
கடன்மண்டு தோணியிற படைமுகம போழ
நெய்ம்மிதி யருந்திய கொய்சுவ லெருத்திற
றண்ணடை மன்னா ‡தாருடைக கலிமா
வணங்குடை முருகன கோட்டத்துக
§கலந்தொடா மகளிரி னிகழ்ந்துநின் றவவே." (புறம் 278)

இவை குதிரைநிலை.

"நிலமபிறக்கிடுவதுபோல" எனனும (303) புறப்பாட்டும் அது.

இவை தனித்துவாராது தொடர்நிலைச செய்யுட்கண் வரும. அவை தகடூர்யாத்திரையினும பாரதத்தினுங் காணக. புறநானூற்றுள தனித்து வருவனவுங்¶கொளக.

வேனமிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி ஒருவன தான மீணடெறிந்த தாரநிலை—தனபடை போர்செய்கின்றமை கணடு தானும படையாளர்க்கு முனனேசென்று வேலாற போர்செய்து வென்றி

---

* 'கொண்டது' எனவும பாடம
*'பெருமரம' எனவும பாடம
†'உழுத்ததருணட' எனவும பாடம
‡'தாருடைப் புரவி' எனவும பாடம.
§'கலங்கொடா' எனவும பாடம.
¶'காண்க' எனவும பாடம.

மிகுகின்ற வேந்தனை மாற்றோர் சூழ்ந்துழி அதுகண்டு வேறோரிடத்தே பொருகின்ற தன் றுணைத்தலைவனாயினும் தனக்குத் துணைவந்த அரசனாயினும் போரைக் கைவிட்டுவந்து வேந்தனோடு பொருகின்றாரை எறிந்த தாரநிலைக்கண்ணும்;

தாரென்பது முந்துற்றுப் பொரும்படையாதலின் இது தார் நிலையாயிற்று.

உதாரணம்:—

"வெய்யோ னெழாமுன்னம் வீங்கிருள் கையகலச்
செய்யோ னொளிதிகழுஞ் செம்மற்றே—கையகன்று*
போர்தாங்கு மன்னன்முன் புகக்குப் புகழ்வெய்யோன்
றார்தாங்கி நின்ற தகை" (பெரும்பொருள் விளக்கம் புறத்திரட்டு தானைப் பகுதி.)

என வரும்.

"நிரப்பாது கொடுக்கும்" என்னும் (180) புறப்பாட்டினுள் "இறையுறு விழுமந் தாங்கி" என்பதும் அது.

"இவற்கீத் துண்மதி கள்ளே சினப்போ
ரினக்களிற் றியானை யியறேர்க் குரிசி
லுந்தை தந்தைக் கிவன்றந்தை தந்தை
யெடுத்தெறி ஞாட்பி னிமையான் றச்ச
னடுத்தெறி குறட்டி னின்றுமாய்ந் தனனே
மறப்புகழ் நிறைந்த மைந்தினோ னிவனு
முறைப்புழி யோலை போல
மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே." (புறம் 290)

இதுவும் அதன்பாற்படும்.

அன்றியும் இருவர் தலைவர் தபுதிப்பக்கமும்—இருபெருவேந்தர் தானைத்தலைவருந் தத்தம் வேந்தர்க்காகித் தார்தாங்குதலேயன்றி அத்தலைவரிருவருந் தம்மிற்பொருது வீழ்தற்கண்ணும்'

பக்கமென்றதனை அவருளொருவரொருவர் வீழ்தலுங் கொள்க.

உதாரணம்:—

"ஆதி சான்ற மேதகு வேட்கையி
னானாக் கோளு மயங்கிய ஞாட்பின்
மதியமு ஞாயிறும் பொருவன போல
வொருதனி வேட்கையி னுடன்வயிற்† றிருவர்
செருக்கூர் தண்டி னெருக்கின ரெனவு
மரவணி கொடியோற் கிளையோன் சிறுவனும

*'கையின்று' எனவும் பாடம்.
†'உடல்வயிற்' றெனவும் பாடம்.

பெருவிறல வீமற் கிளையோன் சிறுவனு
முடன்றமா தொடங்கிய காலையடங்கா
ருடஙகுவருஞ* சிறறததுக் கைபபடை வழஙகி
யிழநதவை கொடாஅா கிடநதன வாஙகித
தோமிசைத் தமியா† தோனரூா பாாமிசை
நினறுசுடா நோக்கியு மொன்றுபடத திருகியுந
துமபியடி பிணஙகு மண்ணிற ரேறறமொடு
கொடிகொடி பிணஙகி வீழவன போல
வொருவயின் வீழநதடு காலை
யிருபெரு வேநதரும பெரிதுவந தனரே."

இப பாரதப்பாட்டினுள அவவாறுதல கணடுகொளக.

இனித தலைவரேயனறிப பிறரும அவவாறு பொரினும அதனபாற படுததுக.

உடைபடை ஒருவன புககு ஒருவனைக கூழைதாஙகிய எருமையும—தனது உடைநத படைககணணே ஒரு படைத் தலைவன சென்று நின்று அஙஙனங கெடுதத மாறறுவேநதன படைததலைவனை அவன எதிாகொணடுநினற பினனணியோடே தாஙகின கடாபபோலச் சிறககணிதது நிறகு நிலைமைக் கணணும,

ஒருவனொருவனைத தாஙகின எருமையென முடிக்க.

உதாரணம:—

"சிறறங கனறறச சிறக்கணிததுச செலலுஙகா
லேறறெருமை போனறு ளிகலவெயயோன்—மாறறுன
படைவரவு காததுததன‡ பலபடையைப$ பினகாத
திடைவருஙகாற பினவருவாா யாா.'

என வரும.

படையறுததுப பாழிகொளளும ஏமததானும — கைப படையைபபோககி மெயயாற போாசெயயும மயககததின கணணும,

பாழி, வலி, இஃது ஆகுபெயா.

உதாரணம.—

"கொலலேறு பாய்நதழிநத¶ கோடுபோற றண்டிறுத்து
மலலேறு தோளவீமன் மாமனைப — புலலிக்கொண்

* 'ருடகுறும' எனவும பாடம.
† 'தழீஇயா' எனவும பாடம.
‡ 'பாாதது' எனவும பாடம.
$ 'பலபடையைக காததுயத' தெனவும பாடம.
¶ 'பாயநதிழிநத எனவும பாடம்,

டாருத போர்மலைந தாங்கரசர் கண்டாரததா
ரேருட லாய ரென."

எனனும பாரதப்பாட்டுக் கொளக.

"நீலக் கசசைப் பூநதுவ ராடைப்
பீலிக் கணணிப பெருநதகை மறவன
மேலவருங களிறறெடு வேறுரந தினியே
தன்னுந துரக்குவன போலு மொனனல
ரெஃகுடை வலதத மாவொடு பாததரக்
கையின் வாஙகித தழீஇ
மொயமபி னீககி மெயககொண் டனனே." (புறம் 274)

எனபதும அது.

களிறெறிந தெதிரநதோா பாடும — மாறறுவேநதன ஊர்நதுவநத களிறறைக கையெறிநதானுங கடுககொணடெதிர்நதானும விலககி யவனையும அககளிறறையும போாசெயதோா பெருமைக கணணும,

உதாரணம:—

"இடியா னிருணமுகிலு மேறுணணு மென்னும
படியாற பகடொனறு மீடடு — வடிவே
லெறிநதாாததாா மளள ரிமையாத கண்கொண்
டறிநதாாததாா வாளேரு மாஙகு"

என வரும.

"வானவா போரிற றுனவாக கடநத
மான வேநதன யானையிற றுஅது
பலபடை நெரிவ தொலலான் வீமன
பிறககிடங கொடானதன் முகததெறிந தாாததுத
தானெதிா மலைநத காலை யாஙகதன்
கோடுழக் கிழிநத மாாபொடு நிலஞ்சோநது
போாககோள வளாகந தோததுக ளனைததினு*
மிடைகொள லினறிப புடைபெயாநது புரண்டு
வருநதா வுளளமொடு பெயாநதனன
பெருந்தகை யாண்மையொடு பெயாததலோ வரிதே'"

இப பாரதப்பாட்டும் இதன பாறபடும.

இது களிறெறிநதான பெருமை கூறுதலின யானைநிலையுள அடஙகாதாயிறறு.

களிறறெடு படட வேநதனை அட்ட வேந்தன வாளோா ஆடும அமலையும—அஙஙனம நினறு களிறறெடுபடட வேந்

* 'தோய்நதுகள னனைததினும' எனவும பாடம.

தனைக் கொன்ற வேந்தன படையாளர் வியந்து பட்டோனைச் சூழ்ந்துநின்று ஆடுந் திரட்சிக்கண்ணும்;

அமலுதல நெருஙகுதலாதலின, அமலை யெனபதூஉம அப்பொருட்டாயிற்று,

உதாரணம:—

"ஆளுங் குரிசி லுவகைக களவென்னுக்
கேளன்றிக் கொன்றுரே கேளாகி — வாளவீசி
யாடினு ராாததா ரடிதோயநத மண்வாஙகிச
சூடினா வீழநதானைச சூழநது"

என வரும.

"நான்மருப் பிலலாக் கானவில யானை
வீமன் வீழததிய துடன்றெதிாந தாங்கு
மாமுது மதுரை மணிநிறப பாகனோ
டாடமா தொலைதத லாறறுன றேரொடு
மைததுனன் பணியின வலமுறை வநது
கைததலங கதிாமுடி யேறறி நிறறந
திறைஞசின னைவாக் கிடையோ னதுகணடு
மறநதீா மன்னனு மிறைஞசித தனது
வேழம விலககி விணைமடிந திருபபச
சூாமருங கறுத்த நெடுவேள போல
மலைபுரை யானையுந தலைவனுங கவிழ்ய*
வாளுகு களதது வாளபல வீசி
யொனறு மனனரு மாடினா துவன்றி
யினறு வின்ப மெயதித
தன்னமா கேளிரு முனனாத தனரே"

இப் பாரதப்பாட்டும் அது

வாளவாயதது இருபெருவேநதா தாமுஞ சுறறமும ஒருவரும் ஒழியாத் தொகை நிலைக்கணணும— இருபெருவேநதர் தாமும அவாககுத துணையாகிய வேநதருந தானைததலைவருந் தானையும வாடடொழினமுறறி ஒருவரும ஒழியாமற களதது வீழ்ந்த தொகைநிலைக கணணும;

உதாரணம:—

"வருதாா தாஙகி யமாமிகல யாவது
பொருதாண் டொழிநத மைநதாபுண் டொடடுக்
குருதிச செஙகைக கூநத நீட்டி
நிறஙகிள ருருவிற பேஎயப் பெண்டி
ரெடுத்தெறி யனநதாப பறைச்சீா தூஙகப

* 'கழிய' எனவும பாடம

பருந்தருந் துற்ற தானையொடு செருமுனிந்து
மறந்தின மண்டிய விறற்போர்† வேந்தர்
தாமாய்ந் தனரே குடைதுளங் கினவே
யுரைசால் சிறப்பின் முரசொழிந் தனவே
பன்னூ றடுக்கிய வேறுபடு பைஞ்ஞில
மிடங்கெட வீண்டிய வியன்கட் பாசறைக்
களங்கொள்ற குரியோ ரின்றித் தெறுவர
வுடன்வீழ்ந் தன்று லமரே பெண்டிரும்
பாசடகு‡ மிசையார் பனிநீர் மூழ்கார்
மார்பகம் பொருந்தி யாங்கமைந் தனரே
வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னோரு மாற்ற
வரும்பெற லுலகம் நிறைய
விருந்துபெற் றனரால் பொலிகநும் புகழே." (புறம் 62)

என வரும்.

செருவகத்து இறைவன் வீழ்ந்தெனச் சினைஇ ஒருவன் மண்டிய நல்லிசை நிலையும்—போரிடத்தே தன்வேந்தன் வஞ்சத் தாற் பட்டானாகச் சினங்கொண்ட மனத்தனாய்ப் பெரும்படைத் தலைவன் தலைமயங்கிப் பொருத நல்ல புகழைப் பெற்ற நிலைமைக்கண்ணும்,

அது குருகுலவேந்தனைக் குறங்கறுத்தஞான்று இரவு ஊரெறிந்து பாஞ்சாலரையும் பஞ்சவாமக்களைவரையுங் கொன்று வென்றி கொண்ட அச்சுவத்தாமாவின் போர்த்தொழில் போல்வன. தன்னரசன் அறப்போரிடத்துப் படாது வஞ்சனையாற் படுதலின் அவனுக்குச் சினஞ்சிறந்தது இச்சிறப்பில்லாத் தும்பையும் இக்கலியூழிக் காமெனபது 'சென்று தலையழிக்குஞ் சிறப்பிற்று' (தொல்-பொ-புற-௧௫.) எனப்புழிக் கூறிற்று.

உதாரணம்:—

"மறங்கெழு* வேந்தன் குறங்கறுத் திட்டபி
னருமறை யாசா னொருமகன் வெகுண்டு
பாண்டவர் வோமுதல் கிணடெறி சீற்றமோ
டிரவூ ரறியாது துவரை வேந்தொடு
மாதுலன் றன்னை வாயிலி னிறீஇக்
காவல் பூட்டி யூப்புறக்$ காவயி
னைவர்க் வேந்தரோ டரும்பெற்ற றமபியைக்
கைவயிற் கொண்டு கரியோன் காத்தலிற

† 'வயப்போர்' எனவும் பாடம்.
‡ 'பாசடகு' எனவும் பாடம்
* 'திறங்கெழு' எனவும் பாடம்
$ 'ஊாப்புக் காவயின்' எனவும் பாடம்.

றெக்குடம பிரீஇத துறக்க மெய்திய
தநதையைத தலையற வெறிநதவ னிவனெனத
துஞசிடத தெழீஇக குஞசி பறறி
வடாது பாஞசால னெடுமுதற புதலவனைக்
கழுதநெழுத திருகிப பறிதத காலைக
கோயிற கமபலை யூரமுழு துணாததலிற
றமபியா மூவரு மைமபான மருகரு
முடனசமா தொடஙகி யொருஙகு களததவிய
வாளவாயததுப பெயாநத காலை யாளவினைக்
கினனே ரினிபபிற ரிலலென வொராஙகுத
தன்முதற ருதையொடு கோனமுத* லமரா
வியநதனா நயநத விசுமபி
னியன்றதலை யுலகமு மறிநததா லதுவே.''

இப பாரதப்பாட்டினுள அவவாருதல காணக.

ஒருவறகுப பல படை உடைதலின மறறவன ஔவாள வீசிய நூழிலும—அஙஙனம நலலிசை எயதிய ஒருவறகு வஞ சததாற கொலற வேநதன பலபடை புறஙகொடுததலின† அவரைக கோறல புரிதல அறனனறெனறு‡ கருதாது அவன வாளாற றடிநது கொனறு குவிததறகணணும,

வஞசததாற கொனறவேநதனைக கொனறமைபறறித தனககுக கெடடோரையும அடஙகக கோறறகு உரியானை நல லிசை முனனாப பெறறோனெனறா நூழிலாவது கொனறு குவிததல

"வளளை நீககி வயமீன் முகநது
கொளளை சாறறிய கொடுமுடி வலைஞா
வேழப பழனதது நூழி லாடடு" (பத்து—மதுரை, 255—257)

எனறாறபோல.

உதாரணம்:—

"அறததிற பிறழ வரசெறியுந தானை
மறததிற புறஙகணடு மாறுன—குறைத்தடுககிச
செலலுஙகாற காடடுததீச சென்றுஙகுத தோன்றுமே
பலபடையார பட்ட படி."

என வரும.

புலலித தோனறும பனனிரு துறைததே—பொருந்தித் தோனறும பனனிரு துறையினையுடைததுத தும்பைததிணை எனறவாறு.

---

* 'கொண்முதல' எனவும பாடம
† 'புறக்கொடுததலின' எனவும பாடம.
‡ 'புரிதல நனறன்று' எனவும பாடம.

இனனும உளபபடப புலலித தோனறும பனனிரு துறைதது எனவுங கூட்டிப பனனிரணடன கணணும முற கூறிய வெடசித திணை முதலியவறறுள நிகழுந துபையும வநது கூடடப பின அவறறிறகு முரியவாயப பொருநதித தோனறும பனனிரு துறையிணையுடைததுத தும்பைததிணை எனறும பொருளகொளக பொருள இடமாகத துறை இடததியல பொருளாஙகால ஏனைத திணைககட கூறிஞறபோல ஒனறு நிகழநதபின ஒனறுநிகழாது இரணடுபடைககும பொருநத ஒரு காலதது இததிணை நிகழுமெனறறகுப புலலித தோனறும என ருா. பலபெருங காதமாகிய நெடுநெறியிடைத துணிநத இடத தையும* துறையெனப பலதுறை யெனபதுபோல இசசூததிரத துத் துறையைத தொகுதியுடன அறுதிகாடடிறறெனறுணாக. இவவிலககணம மேலவருகினற திணைகடகும ஒககும. (க௭)

எ௩. வாகை தானே பாலையது புறனே.

இவ வாகைததிணை பாலையெனபபடட அகததிணைககுப புறனெனகினறது.

இதனபொருள —வாகை தானே—இனிக கூறுகினற† புறததிணையுள வாகையெனபபடடது தானே, பாலையது புறனே—பாலையெனனும அகததிணைககுப புறனும எனறவாறு,

எனனை ? பாலைககுப புணாச்சியின நீஙகி இலலறநிகழததிப புகழெயதுதறகுப பிரியுமாறுபோலச், சுறறததொடாசசியின நீஙகி அறபோா செயது துறககமபெறுங கருததிஞற சேற லானும, வாளினுந தாளினும நிறையினும பொறையினும வெனறியெயதுவோரும மனையோரை நீஙகிச சேறலானும பிரி வுளதாயிறறு.

பாலை தனககென ஓாநிலமினறி நால்வகை நிலததும நிகழு மாறு போல முறகூறிய புறததிணைநானகும இடமாக வாகைத திணை நிகழதலிற றனககு நிலமினறுயிறறு "நாளு நாளு மாள வினை யழுஙக--விலலிருநது மகிழவோாக கிலலையாறபுகழ்‡" என ஆளவினைச சிறபபுககூறிப பிரியுமாறு போல இதறகுத துறக கமே எயதும ஆளவினைச சிறபபுக கூறலுஙகொளக. பாலை பெருவரவிறறுயத தொகைளுள வருமாறுபோல வாகையும பெருவரவிறறுய வருதலுங கொளக (க௮)

எ௪. தாவில் கொள்கைத் தத்தங் கூற்றைப்
பாகுபட மிகுதிப் படுத்த லென்ப

இஃது அவ வாகைததிணைககுப பொதுவிலககணங கூறு கினறது

---

* 'நெடுநெறியிடததுள நிகழநத இடததவும' எனவும பாடம்.
† 'கருதிகின்ற' எனவும பாடம்.
‡ இநநூல கக-ம பககததிற காணக.

இதனபொருள.—தாவில கொளகைததததங கூறறை—வலியும வருததமுமினறி இயலபாகிய ஒழுககததானே நானகு வருணததோரும அறிவருந தாபதா முதலியோருந தமமுடைய கூறுபாடுகளை, பாகுபட மிகுதிப படுததல எனப—இருவகைப பட மிகுதிபபடுததலெனறு கூறுவா ஆசிரியா எனறவாறு.

இருவகையாவன, தனனை-ததானேமிகுதிபபடுததலும பிறா மீககூறுபடுததலுமாம. இனி இருவகைககுள உறழச்சியாற பெறற வெனறியை வாகையெனவும இயலபாகப பெறறவென் றியை முலலையெனவுங கூறுவா. படுததலெனறது படுதத லெனப பிறவினையாற கூறினா, அவா தமமினுறழாதவழியும ஒருவன அவரை உறழநது உயாநதோன இவனெனறுரைதத லும வாகையெனறறகு, ஒனறனோடு ஒபபு ஒரீஇக காணாது மாணிககததினை நனறெனகுறறபோல உலகமுழுதும அறியும உயாசசியுடைமையும அது. தாவிலகொளகையெனவே இரணி யனைபபோல வலியானும வருததததானுங கூறுவிததுககோ டலவாகையனறுயிறறு (கக)

எரு அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமு
மைவகை மரபி னரசா பக்கமு
மிருமூன்று மரபி னேஞோர் பக்கமு
மறுவில் செய்தி மூவகைக காலமு
நெறியி னாற்றிய வறிவன் றேயமும்
நாலிரு வழககிற் றுபதப் பககமும்
பாலறி மரபிற் பொருநர் கண்ணு
மனைநிலை வகையோ டாங்கெழு வகையிற்
றொகை நிலை பெற்ற தென்மனார் புலவர்.

இது வாகைததிணைககுப பொதுவிலககணங் கூறினா, இனனும அதறகேயாவதோா சிறபபிலககணம பொதுவகை யாற கூறுகினறது, மேறகூறி வருகினறுறபோலத துறைப படுததிக கூறுதறகேலாத பரபபுடைச செயகை* பலவறறை யுந தொகுதது ஒரோவொனறுககி எழுவகைபபடுததிக கூறுத லின.

இதனபொருள —அறுவகைபபடட பாரபபனப பககமும- ஆறு கூறறினுடபடட பாரபபியற கூறும,

ஆறுபாரபபியலெனறது வகையெனறதனை அவை தலை இடை கடையென ஒனறு மும்மூனறுயப பதினெடடாம எனறு கொளக, அவை ஓதல ஓதுவிததல வேடடல வேடபிததல கொடுததல கோடல என ஆறும இருககும எசுரும சாமமும இவை தலையாய ஓதது, இவை வேளவி முதலியவறறை விதித்

* 'யாபபுடைச செயகை' எனவும பாடம.

தலின இலக்கணமுமாய, வியாகரணததான ஆராயபபடுத லின† இலககியமுமாயின அதாவமும ஆறஙகமுந் தருமநூலும இடையாய ஒதது, அதாவம வேளவிமுதலிய ஒழுக்கஙகூருது பெருமபானமையும உயிாகடகு ஆககமேயனறிக கேடுஞசூழும மநதிரஙகளும பயிறலின அவறறேடு கூறபபடாதாயிறறு.

ஆறஙகமாவன, உலகியறசொலலை ஒழிதது வைதிகச் சொலலை ஆராயும நிருத்தமும அவவிரணடையும உடஞராயும ஐநதிரதசொடகதது வியாகரணமும, போதாயனீயம பாரதது வாசம ஆபததமபம ஆததிரையம முதலிய கற்பங்களும, நாரா யணீயம வாராகம முதலிய கணிதஙகளும, எழுததாராயச்சியா கிய பிரமமும், செயயுளிலககணமாகிய சந்தமுமாம.

தருமநூலாவன, உலகியலபறறி வரும மனுமுதலிய பதி னெட்டும, இவை வேதததிறகு அஙகமானமையின வேருயின.

இனி இதிகாச புராணமும வேதததிறகு மாறுபடுவாரை மறுககும உறழச்சிநூலும அவரவா அததறகு மாறுபட்டகூறும நூலகளும கடையாய ஒதது எழுததுஞ் சொலலும பொருளும் ஆராயநது இமமைபபயன தருதலின* அகத்தியந் தொல்காப் பியம் முதலிய தமிழ நூலகளும இடையாய ஒததாமென றுணாக, இவையெலலாம இலககணம. இராமாயணமும பாரத மும போல்வன இலககியம

இனித தமிழசசெயயுடகணணும இறையனரும அகத்திய னரும மார்க்கண்டேயனரும வான்மீகனருங கவுதமனருமபோல் வார் செயதன தலையும, இடைசசஙகததாா செயதன இடையுங், கடைச்சஙகததாா செயதன கடையுமாககசொளக.

இஙஙனம ஒததினையும மூனருகப பகுததது, அவறறின சிறபபுஞ சிறபபினமையும அறிவிததறகு. இவறறுள் தருக்க முங கணிதமும வேளாளாககும உரிததாம.

இனி ஓதுவிபபனவும இவையேயாகலின அவைக்கும இப பகுதி மூனறும ஒககும. ஓதுவிததலாவது கொளவோனுணாவு வகை அறிநது அவன கொளவரக கொடுககும ஈவோனறனமை யும ஈதலியறகையுமாம வேடடலாவது, ஐநதீயாயினும முத்தீ யாயினும உலகியறறீயாயினும ஒனறுபறறி மஙகல மரபினுற கொடைசசிறபபுததோனற அவிமுதலியவறறை மநதிரவிதி யாற கொடுததுச் செயயுஞ் செயதி, வேளாணமைபற்றி வேளவி யாயிறறு. வேடபிததலாவது, வேளவியாசிரியாககோதிய இலக் கணமெலலாம உடையனுய மாணுககறகு¶ அவன செயத வேளவிகளாற பெறுமபயனைத தலைபபடுவிததலை வலலனுதல, இவை மூனறு பகுதியவாதல போதாயனீயம முதலியவற்றுு

† 'வியாகரணததாற காரியபபடுதலின' எனவும பாடம.
* 'இனிமை பயின்று வருதலின்' எனவும பாடவும.
¶ 'மாணுக்கனே' எனவும பாடம.

னுணர்க. கொடுத்தலாவது, வேள்வியாசானும அவற்குத் துணையாயினரும ஆண்டுவந்தோரும இனபுறுமாறறான் வேளாண்மையைச் செய்தல். கோடலாவது, கொளளத்தகும பொருளகளை அறிந்துகொளளுதல உலகுகொடுபபினும ஊண கொடுபபினும ஒபபநிகழும உளளம பறறியுந, தாஞ செயவித்த வேளவிபறறியுங, கொடுககினறான உவகைபறறியுங, கொள பொருளின ஏறறிழிவு பறறியுந, தலை இடை கடையெனபனவுங கொளக.

இனி வேடபித்தனறித தனக்கு ஓததிறறகோடலுங கொடுபபித்துக கோடலுந தான வேடடறகுக கோடலுந தாய மினறி இறந்தோா பொருளகோடலும இழநதோா பொருள கோடலும அரசு கோடலுந் துரோணாசாரியனைப போலவாா படைக்கலங காட்டிக கோடலும பிறவுங கோடறபகுதியாம.

பாாபபியலெனறது பக்கமெனறதனனே பாாபபாா ஏனை வருணத்துககடகொணட பெணபாலகடடோனறின வருணத தாாக்குஞ சிகையும நூலும உளவேனும அவா இவறறிறகெல லாம உரியரனறிச் சிலதொழிறகு உரியரெனபது கொளக.

உதாரணம:—

"ஓதல வேட்ட லவைபிறாச் செய்த
லீத லேறறலென் றாறுபுரிந தொழுகு
மறமபுரி யநதணா வழிமொழிந தொழுகி" (பதிற்று 24)

இஃது அநதணாககுக கூறிய பொது.

"முறையோதி னன்றி* முளரியே னலலன்
மறையோதி னிதுவே வாயமை—யறிமினோ
வின்றுள வயிறறிருநதே யெமமறையு மோதினனை
சான்றான் மகனெருவன றன"

இஃது ஓதல்.

இனி ஓதறசிறபபும ஓதினறகு உளதாஞ சிறபபுங கூறு தலுங கொளக.

"இமமை பயக்குமா லீயக் குறைவின்றாற
றமமை விளக்குமாற றமுளராக் கேடின்றா
லெமமை யுலகததும யாஙகாணேம கலவிபோன்
மமம ரறுக்கு மருநது" (நாலடி 142)

"ஆறறவுங கறறா ரறிவுடையா ரஃதுடையாா
நாறறிசையுஞ் செலலாத நாடிலலை யநநாடு
வேறறுநா டாகா தமவேயா மாதலா
லாறறுணா வேண்டுவ திலல" (பழமொழி)

* 'முறையோ தினனறி' எனவும பாடம.

"ஒத்த முயற்சியா னொத்து வெளிப்படினு
நித்திய மாக நிரம்பிறறே—யெத்திசையுந
தாவாத வநதணா தாமபயிறறிக் காவிரிநாட்
டோவாத வோததி னொலி."

இஃது ஓதுவித்தல.

"எண்பொருள வாகச செலசசொலலித தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள காணப தறிவு." (குறள்—அறிவுடைமை-4)

இஃது ஓதுவித்தற சிறப்பு.

"நன்றாயநத நீணிமாசடை
முதுமுதலவன வாயபோகா
தொன்றுபுரிநத வீரிரண்டி
னாறுணாநத வொருமுதுநூ
லிகலகண்டோா மிகலசாயமாா
மெய்யன்ன பொய்யுணாநது
பொய்யோராது மெய்கொளீஇ
மூவேழ துறையு முட்டின்று போகிய
வுரைசால சிறப்பி னுரவோா மருக
வினைககுவேண்டி நீபூண்ட
புலப்புல்வாய்க கலைப்பசசைச
சுவறபூண் ஞாண மிசைப்பொலிய
மறஙகடிநத வருஙகறபி
னறம்புகழநத வலைசூடிச
சிறுநுதறபே ரகலலகுற
சிலசொலலிற பலகூநதனி
னிலைககொததநின றுணைததுணை வியா
தமககமைநத தொழிலகேட்பக
காஅடென்று நாடென்றூங
கீரேழி னிடமுட்டாஅது
நீாநாண னெய்வழஙகியு
மெணணணப பலவேட்டு
மண்ணணப் புகழ்பரப்பியு
மருஙகடிப பெருஙகாலை
விருநதுறறநின் றிருநதேநதுநிலை
யென்றூங, காணகதில லமம யாமே குடாஅது
பொன்படு நெடுவரைப புயலேறு சிலைப்பிற
பூவிரி புதுநீாக காவிரி புரக்குந
தண்புனற படப்பை யெமமூ ராஙக
ணுணடுந தின்று மூாநது மாடுகஞ்*

* 'பாடுகம' எனவும பாடம.

செலவ லத்தை யானே செலலாது
மழையண் ணுபப நீடிய நெடுவரைக்
கழைவள ரிமயம போல
நிலீஇய ரதனைநீ நிலமிசை யானே" (புறம்-166.)

இதனுள வேடடவாறும ஈநதவாறுங காணக

"ஈன்ற வுலகளிபப வேதிலரைக காடடாது
வாஙகியதா யொத்தானம மாதவததோ னீநத
மழுவா ணெடியோன் வயககளுசால வென்றி
வழுவாமற காடடிய வாறு"

அது பரசுராமனைக் காசிபன் வேடபிதத பாடடு.

"களிகட லிருஙகுடடதது" எனறும (26) புறப்பாட்டினுள, அந்தணன வேடபிததலும அரசன வேடடலும வநதது.

"இலனெனனு மெவவ முரையாமை யீதல
குலனுடையான கணணே யுள" (குறள் ஈகை 3)

இஃது ஈதல.

"ஈததுவககு மினப மறியாாகொ ருமுடைமை
வைததிழக்கும வனகண ணவா" (குறள் ஈகை 8)

இஃது ஈதற சிறபபு

"நிலம பொறை யாறறு நிதிபல கொண்டுங
குலமபெறுதீங கநதணா கொளளாா—நலஙகிளா
தீவா யவிசொரியத தீவிளஙகு மாறுபோற
றுவா தொளிசிறநத தாம" (பெரும்பொருள்விளக்கம் புறத்திரட-இ-குடிமாபு.)

இஃது ஏற்றல.

"தான்சிறி தாயினுந தககாாகைப படடக்கால
வான்சிறிதாப போாதது விடும" (நாலடி—48.)

இஃது ஏறறற சிறபபு.

ஓதுவிததலும வேடபிததலும ஏறறலும அநதணர்க்கே உரிய.

ஐவகை மரபின அரசா பககமும—ஓதல் வேட்டல் ஈதல் காததல் தணடஞசெயதல எனனும ஐவகையிலக்கணத்தை யுடைய அரசியறகூறும

வகையெனறதனை முறகூறிய மூனறும, பொதுவும பிற கூறிய இரணடுஞ சிறபபுமாதல கொளக.

பார்பபாாககுரியவாக விதநத வேளவியொழிநத வேளவிக ளுள இராசசூயமுந துரஙகவேளவியும போலவன அரசாக்குரிய வேளவியாம கலிஙகங கழுதது யாததுக் குளமபுங கோடும பொனனணிந்த புனிறறுநிரையுங, கனகமும கமுகு முதலியன

வும் அன்னமும் செறிந்த படப்பைசூழ்ந்த மனையும், தண்ணடையும், கன்னியரும், பிறவுங்கொடுத்தலும் மழுவாணெடியோனைப்ப உலகு முதலியன கொடுத்தலும் போல்வன அவர்க்குரிய ஈதலாம். படைக்கலங்களாலும் நாற்படையானுங் கொடைத்தொழிலானும் பிறவாற்றானும் அறத்தின் வழாமற் காத்தல் அவர்க்குரிய காப்பாம். அங்ஙனங் காக்கப்படும் உயிர்க்கு ஏதஞ்செய்யும் மக்களையாயினும் விலங்கையாயினும் பகைத்திறத்தையாயினும் அறஞ்செய்யா அரசையாயினும் விதிவழியாற் றண்டித்தல் அவர்க்குரிய தண்டமாம். இஃது அரசர்க்கு அறமும் பொருளும் இன்பமும் பயக்கும்.

வகையென்றதனானே களவுசெய்தோர்கையிற் பொருள் கோடலும், ஆறிலொன்றுகோடலும், சுங்கங்கோடலும், அந்தணர்க்கு இறையிலி கொடுக்குங்கால் இத்துணைப்பொருள் நும்மிடத்து யான் கொள்வலெனக் கூறிக்கொண்டு அதுகோடலும், மறம்பொருளாகப் பகைவர்நாடு கோடலுந், தமரும் அந்தணரும் இல்வழிப் பிறனுரியங்கோடலும், பொருளில்வழி வாணிகஞ்செய்துகோடலும், அறத்திற்றிரிந்தாரைத் தண்டத்திற்கு மாறு பொருள்கோடலும் போல்வன கொள்க. அரசியலென்னாது பக்கமென்றதனான் அரசர் ஏனைவருணத்தார்கட் கொண்ட பெண்பாற்கட் டோன்றிய வருணத்துப்பகுதியோருஞ் சில தொழிற்குரியர் என்றுகொள்க.

உதாரணம்.—

"சொற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி நெஞ்சமென்
றைந்துடன் போற்றி யவைதுணை யாக
வெவ்வஞ் சூழாது விளங்கிய கொள்கைக்
காலை யன்ன சீர்சால் வாய்மொழி
யுருகெழு மரபிற் கடவுட் பேணியர்
கொண்ட தீயின் சுடரெழு தோறும்
விருப்புமெய்* பரந்த பெரும்பெய ராவுதி." (பதிற்று 21)

என வரும்.

"கேள்வி கேட்டுப் படிவ மொடியாது
வேள்வி வேட்டனை யுயர்ந்தோ ருவப்பச்
சாயறல் சடுக்குந் தாழிருங் கூந்தல்
வேறுபடு திருவி னின்வழி வாழியர்
கொடுமணம் பட்ட வினைமா ணருங்கலம்
பந்தர்ப் பயந்த பலர்புகழ் முத்தம்
வரையக நண்ணிக் குறும்பொறை நாடித்
தெரியுநர் கொண்ட சிறப்புடைப் பைம்பொறிக்
கவைமரங் கடுக்குங் கவலைய மருப்பிற்

* 'விசும்புமெய்' எனவும் பாடம்.

புள்ளி ரயிலைத் தோலூ னுதிர்ததுத்
தீதுகளைந தெஞசிய திகழவிடு பாண்டிற
பருதி போகிய புடைகிளை கட்டி
யெஃகுடை யிரும்பி னுள்ளமைதது வல்லோன்
சூடுநிலை யுறறுச சுடாவிடு தோறறம
விசுமபாடு மரபிற் பருநதூ றளபப
நலமபெறு திருமணி கூட்டு நோறறே†
ளொடுஙகீ ரோதி யொண்ணுதல கருவி
லெண்ணியன் முறறி யீரறிவு புரிநது
சாலபுஞ செமமையு முளபபடப பிறவுங
காவற கமைநத வரசுதுறை போகிய
வீறுசால புதலவாப பெறறனை யிவணாக
கருஙகட னிறுதத செருப்புகன முனப
அனனவை மருணடனெ னலலே னினவயின்
முழுதுணாந தொழுக்கு நரைமூ தாளனை
வண்மையு மாண்பும வளனும மெசசமுந
தெயவமும யாவதுந தவமுடை யோாக்கென
வேறுபல நனநாடடெல பெயரக்
கூறினை பெருமநின படிமை யோனே.'' (பதிற்று 74)

எனவும வருவனவறறுள ஓதியவாறும வேடடவாறுங காணக.

''ஒருமழுவாள வேநத ளொருமூ வெழுகா
லரசடு வென்றி யளவோ—வுரைசான்ற
வீடடமாம பலபெருநதூ ணெஙகும பசுபபடுதது
வேடடநாள பெறற மிகை''

இதுவும வேடடல.

''*விசையநதபபிய'' எனனும பதிற்றுப்பத்து ஈகை கூறிறறு.

''ஆபயங குன்று மறுதொழிலோா நூன்மறப்பா
காவலன காவா னெனின்.'' (குறள்-கொடுங் 10.)

இது காவல்கூறிறறு.

''கடுஙகணண கொலகளிறறுன'' எனனும (14) புறப்பாட்டுட படைககலங கூறியவதனொட காததலகூறியவாறுங காண்க.

''தொறுததவய லாரலபிறழுநவு
மேறு பொருதசெறு வுழாது விததுநவுங
கருமபின பாததிப பூதத நெயத

† 'நறறே'ளெனவும பாடம.
* 'விசையம பறறிய' என்றே ஏடுகளில உளளது.

விருங்க ணெருமையி னிரைதடுக் குநவும்
கலிகெழு துணங்கை யாடிய மருங்கின்
வளைதலை மூதா வாம்ப லார்நவும்
மொலிதெங்கி னிமிழ்மருதிற்
புனல்வாயிற் பூம்பொய்கைப்
பாடல்சான்ற பயங்கெழு வைப்பி
னாடுகவி னழிய நாமந் தோற்றிக்
கூற்றடூஉ நின்ற யாக்கை போல
நீசிவந் திறுத்த நீரழி பாக்கம்
விரிபூங் கரும்பின் கழனி புல்லெனத்
திரிகாய் விடத்தரொடு காருடை போகிக்
கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழுதூர்ந் தியங்க
வூரிய நெருஞ்சி நீறாடு பறந்தலைத்
தாதெரு மறுத்த கலியழி மன்றத்
துள்ள மழிய வூக்குநர் மிடறபுத்
துள்ளுநர் பனிக்கும் பாழா யினவே
காடே கடவுண் மேன புறவே
யொள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளர் மேன
வாறே யவ்வனைத் தன்றியு ஞாலத்துக்
கூலம் பகர்நர் குடிபுறந் தராஅக்
குடிபுறந் தருநர் பார மோம்பி
யழல்சென்ற மருங்கின் வெள்ளி யோடாது
மழைவேண்டு புலத்து மாரி நிற்ப
நோயொடு பசியிகந் தொரீஇப்
பூத்தன்று பெரும நீ காத்த நாடே.” (பதிற்-13)

இதனுள் மறத்திறம் சென்று நாட்டை அழித்தவாறும், அறத்திறம் திரிந்த வேந்தனையழித்து அவன் நாட்டைக் குடியோம்பிக் காத்தவாறுங் கூறிற்று.

“கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்” (குறள்-செங் 10)

இது தண்டம்.

இருமூன்று மரபின் ஏனோர் பக்கமும்—ஓதலும் வேட்டலும் ஈதலும் உழவும் நிரையோம்பலும் வாணிகமுமாகிய அறுவகை இலக்கணத்தையுடைய வாணிகர் பக்கமும், வேதமொழிந்தன ஓதலும் ஈதலும் உழவும் நிரையோம்பலும் வாணிகமும் வழிபாடுமாகிய அறுவகை இலக்கணத்தையுடைய வேளாளர் பக்கமும்;

வாணிகரையும் வேளாளரையும் வேறு கூறாது இருமூன்று மரபினேனோரெனக் கூட்டவோதினார், வழிபாடும் வேள்வியும் ஒழிந்த தொழில் இருவர்க்குமொத்தலின்.

இதுவும அது.

கலசயோனியாகிய அகத்தியன முதலியோரும அறிவரென றுணாக.

நாலிருவழககிற ருபதப பககமும—அவவறிவா கூறிய ஆக மததினவழிநின்று வீடுபெற முயலவாாககு† உரியவாகிய எண வகை மாாககததுத தவமபுரியுஙகூறும,

வழக்கென றதனை அநநாலிரணடுந தவமபுரிவாாக்கு உரி யனவுந தவஞ்செயது யோகஞசெயவாாககு உரியனவுமென இரு வகைய வென்றுகொளக.

அவற்றுள தவஞசெயவாாககு உரியன ஊணசையினமை நீரநசையினமை, வெபபமபொறுததல, தடபமபொறுததல், இடமவரையறுததல ஆசனம வரையறுததல, இடையிடடு மொழிதல, வாயவாளாமை என எடடும, இவற்றிறகு உணவி னும நீரினுஞசென்ற மனத்தைதத தடுததலும, ஐநதீநாபபணும, நீரநிலையினும நிறறலுங, கடலுங காடும மலையும முதலியவற்றில் நிறறலுந, தாமரையும ஆமபலும யாமையும முதலிய ஆசனத திருத்தலும, உணடறகாலை உரையாடாமையுந, துறந்தகாற் ருெடடும வாயவாளாமையும பொருளென றுணாக.

இனி யோகஞசெயவாாககுரியன, இயமம நியமம ஆசனம வளிநிலை தொகைநிலை பொறைநிலை நினைதல சமாதி என எட டும இவற்றை,

"பொய்கொலை களவே காமம பொருணசை
யிவவகை யைநது மடக்கிய தியமம."

"பெறறதற குவததல பிழமபுநனி ‡யுணாதல
கறபன கறறல கழிகடுந தூயமை
பூசனைப் பெருமபய மாசாற* களித்தலொடு
நயனுடை மரபி னியம மைநதே."

"நிறற லிருததல கிடததல நடததலென்
ருெத்த நானகி னெலகா நிலைமையோ
டின்பம பயக்குஞ சமய முதலிய
வநதமில சிறப்பி னசன மாகும."

"உநதியொடு புணாந்த விருவகை வளியுந
தநத மியக்கந தடுப்பது வளிநிலை"

"பொறியுணா வெலலாம புலததின் வழாம
லொருவழிப் படுப்பது தொகைநிலைப புறனே"

"மனததினை யொருவழி நிறுப்பது பொறையே"

---

† 'வீடு முயலவாாககு' எனவும பாடம

‡ 'உலர்த்தல' எனவும பாடம.

* 'ஆாசற' கெனவும பாடம,

"நிறுத்திய வமமன நிலைதிரி யாமற
குறித்த பொருளொடு கொளுத்த னினவே."
"ஆணமனம குறிதத வாயமுதற பொருளொடு
தான்பிற ளுகாத் †தகையது சமாதி,"

எனனும உரைச்சூததிரஙகளா னுணாக.

பக்கமெனறதனை, முட்டினறி முடிபபோா முயலவோா எனபனவும,

"நீாபலகான் மூழகி நிலத்தசை இத தோலுடையாச்
சோாசடை தாழச சுடரோமபி — யூரடையாா
கானகத்த கொணடு கடவுள விருநதோமபல
வானகத துயககும வழி." (புற•வெ மாலை•வாகை 14)

எனபனவுங கொளக.

"ஓவத தன்ன விடனுடை வரைப்பிற்
பாவை யன்ன குறுநதொடி மகளி
ரிழைநிலை நெகிழத்த மளளாக கண்டிகுங
கழைக்க ணெடுவரை யருவி யாடிக்
கான யானை தநத விறகிற
‡கடுநதெறற செநதீ மாட்டிப்
புறநதாழ புரிசடை புலாதது வோனே" (புறம் 251)

எனவும'

"வைததனை யின்சொலாக் கொளவானு நெயபெயத
சோறென்று *கூழை மதிபபானு — †நூறிய
கைபபதனைக் கட்டியென றுணபானு மிமமூவா
மெயபபொருள கண்டுவாழ வாா." (திரிகடுகம்-48)

எனவும,

"ஒருமையு ளாமைபோ லைநதடகக லாறறி
னெழுமையு மேமாப் புடைதது." (குறள்-அடக்கம்-6)

எனவும,

"ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னநநிலையே
பேரா வியறகை தரும்." (குறள்-அவா-10)

எனவும,

"நீஇ ராட னிலக்கிடை கோட
ரோஒ வுடுத்த னுலலெரி யோமப

---

† 'தசைபபது' எனவும பாடம.
‡ 'கடுமபுகை' எனவும பாடம.
* 'கூழைத துதிப்பானும' எனவும் பாடம.
† 'ஊறிய' எனவும பாடம.

ஞூரடை யாமை யுறுசடை புனைதல
காட்டி லுணவு கடவுட் பூசை
யேறற தவத்தி னியலபென மொழிப ''

எனவும வரும.

ஏனைய வநதுழிக் காணக.

அறிமரபிற பொருநாகட பாலும—தாநதாம அறியும இலக கணஙகளாலே போர்செயவாரிடததுக கூறுபாடும,

அவை சொலலானும பாடடானுங கூததானும மலலா னுஞ சூதானும பிறவாறறானும ‡ வேறலாம.

உதாரணம:—

“விரைநது தொழிலகேடகு ஞால நிரநதினிது
சொலலுதல வலலாரப பெறின்.'' (குறள்-சொல்வன.8)

இது சொல்வென்றி.

“வண்டுறையுங கூநதல வடிககண்ணுள பாடினுள
வெணடுறையுஞ செநதுறையும *வேறறுமையாக்-கண்டறியக
கின்னரம போலக கிளையமைநத தீநதொடையா
ழுநநரமபு மசசுவையு† மாயநது '' (புற—வெ—மாலை—பொருந—18)

இது பாடலவென்றி.

“கைகால புருவஙகண் பாணி நடைதூககுக்
கொயபூஙகொம பன்னுள குறிக்கொணடு — பெயபூப்
படுகளிவண் டாாபபப பயிலவளைநின றுடுந
தொடுகழன் மன்னன றுடி '' (புற-வெ-மாலை-பொருந் 17)

இஃது ஆடல்வென்றி.

“இனகடுங களளி ஞூழ ராஙகண்
மைநதுடை மலலன மதவலி முருக்கி
யொருகான் மார்பொதுங கின்றே யொருகால
வருதார தாஙகிப பின்னொதுங கின்றே
நலகினும நலகாது ஞயினும வெலபோரப
போரருந தித்தன் காணகதி லமம
பசித்துப பணைமுயலும யானை போல
‡இருதலை யொசிய வெறறிக
களமபுகு மளளாக கடநதடு நிலையே.'' (புறம்-80)

இது மல்வென்றி.

‡ ‘பொரலாம’ எனவும பாடம.
* ‘வேறறுமையாற—பண்டஙகு’ எனவும பாடம.
† ‘ஈர்ஞ்சுவையும’ எனவும பாடம.
‡ ‘ஒருதலை யொசிய வொறறி’ எனவும பாடம.

"கழகத தியலுங கவறறி னிலையு
மழகத திருநுதலா ளாயநது — புழகததுப
பாய வகையாற பணிதம பலவொனறு
ளாய வகையு மறிநது (புற-வெ-மாலை-பெதுக்-16)

இது சூதுவென றி

அனைநிலை வகையோடு ஆங்கு எழுவகையில தொகைநிலை பெறறது எனமனார புலவா — அககூறுபபட்ட ஆறுபகுதியும நிலைககளமாக அவறறுககண தோனறிய வேறுபட்ட கூறு பாட்டோடு முனனைய ஆறுங கூட்டி அவவெழுகூறறால துறை பல திரண்ட தொகை பெறறது அவவர்கைததிணை எனறு கூறுவா ராசிரியா எனறவாறு.

அனையெனறது சுட்டு நிலை-நிலைககளம, நிலையது வகை ஆங்கெனறதனை அனைநிலைவகையொ டெனபதனகண வகைககு முனனே கூட்டுக ஓடு எணணிடைசசொலலாதலின முன னெணணியவறறொடு கூட்டி ஏழாயிறறு.

இனிப பாா்பபனபபககததது வகையாவன பாா்பபாா்ககுப பாா்பபனக கனனியிடததுக கறபுநிகழுவதறகு முனனே களவில தோனறினும, அவள பிறாககுரியளாகிய காலததுக் களவில தோனறினும, அவள கணவனை இழநதிருநதுழித* தோனறினும, ஒழிநத மூவகை வருணததுப பெணபாறகண ணும இவவாறே தோனறினும, அவரவாமககடகண அவ வாறே பிறழத தோனறினுமாகிய சாதிகளாம. இனனோருந தததம தொழிலவகையாற பா்குபட்ட மிகுதிபபடுததல வா்கைத திணையாம ஒழிநத பகுதி ஐநதறகும இஃதொககும இனனும பெணபாலுயா்நது ஆணபாலிழிநதவழிப பிறநத சா்திகளும அனைநிலைவகைபபாறபடும. யோகிகளாய உபாயஙகளான முக காலமு முணா்நத மாமூலா் முதலியோா அறிவனறேயததுஅனை நிலைவகையோராவா, அவாககு மாணாககராகித் தவஞ்செய வோா தாபதபபககததாராவா. தகாவெனறி பூழவெனறி கோழிவெனறி முதலியன பாலறிமரபிற பொருநாகண அனைநிலை வகையாம.

ஒரு வரையறைபபடாது பலதுறைபபடுவனவறறை யெல லாந தொகைநிலையெனத தொகுததது ஒரோவொனறுககிக கூறி னா, தொகுததுக கூறலெனனும உததிவகையான பாா்பபன வாகை அரசவாகையெனறேதினால அவறறின பகுதி அடஙகா மையிற குனறககூறலாமாதலின இஙஙனமோதினா காட்டா தனவறறிறகு †உதாரணஙகள வநதுழி வநதுழிக காணக.

---

* 'களவிறறோனறினும' எனவும பாடம
† 'உதாரணம வநதுழிக காண்க' எனவும பாடம.

எஈ. கூதிர் வேனி லென்றிரு பாசறைக்
காதலி னொன்றிக் கண்ணிய மரபினு
மேரோர் களவழி யன்றிக் களவழித
தேரோர் தோற்றிய வென்றியுந தேரோர்
வென்ற கோமான் முன்றேர்க் குரவையு
மொன்றிய மரபிற் பின்றேர்க் குரவையும்
பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னானு
மரும்பகை தாங்கு மாற்ற லானும்
புல்லா வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கமு
மொல்லார் நாணப் பெரியவர்க கண்ணிச
சொல்லிய வகையி னொன்ெறாடு புணர்ந்து
தொல்லுயிர் வழங்கிய வவிப்பலி யானு
மொல்லா ரிடவயிற் புல்லிய பாங்கினும்
பகட்டி னானு மாவி னானுந
துகடபு சிறப்பிற் சான்றோர் பக்கமுங
கட்டி னீத்த பாலி னானு
மெட்டுவகை நுதலிய வவையத தானுங்
கட்டமை யொழுக்கதது் கண்ணுமை யானு
மிடையில் வண்புகழ்க் கொடைமை யானும்
பிழைததோர்த் தாங்குங் காவ லானும்
பொருளொடு புணர்ந்த பக்கத் தானு
மருளொடு புணர்ந்த வகற்சி யானுங்
காம நீத்த பாலி னானுமென்
றிருபாற் பட்ட வொன்பதிற்றுத் துறைத்தே.

இது மேல் தொகுததுக கூறிய எழுவகைத திணையுள அடஙகாதவற்றிற்கு முறகூறிய துறைகளேபோலத தொடர நிலைப்படுததாது மறத்திறகு ஒனபதும அறததிறகு ஒனபது மாக இருவகைப படுததுத துறை கூறுகின்றது.

இதனபொருள:— கூதிர வேனில எனறு இரு பாசறைக் காதலின ஒனறிக கணணிய மரபினும — கூதிரெனவும வேனி லெனவும பெயர்பெற்ற இருவகைப பாசறைககணணுங காத லால் திரிவில்லாத மனததனாகி ஆண்டு நிகழததும போர்த் தொழில் கருதிய மரபானும,

கூதிர்,வேனில ஆகுபெயர. அக்காலஙகளிறசென்றிருக்கும் பாசறையாவது தணமைககும வெமமைககுந தலைமைபெற்ற காலததுப போகததிற பற்றறறு வேறறுப்புலததுப போந

திருத்தல் இக் காலஙகளிற பிரிதல் வனமையின இது வென்றி யாயிற்று. தலைவிமேற காதலினறிப போரினமேற காதலசேற லின ஒனறியெனறார இககாலததுச சிறபபுபபற்றி இரண டையும ஒதினாரேனும ஓயாடடை எலலை இருபபினும அவற றுவழிததோனறிய ஏனைக காலஙகளும இரணடாகி அவறறுள அடஙகுமெனபது ஆசிரியா கருததாயிற்று.

"வினைவயிற பெயாக்குந தானைப
புனைதார வேநதன பாசறை யேமே" (அகம 84.)

எனத தலைவியை நினைவன வாகைககு வழுவாம. அகத் திறகு வழுவனறெனறறகு மரபெனறார *ஏனையகாலஙகளாற பாசறைப பெயா இனறெனறறகு இரணடானும பெயா கூறி னார இஙஙனங கூறவே முறகூறிய துறைபோலத தொடா நிலைபபடுததலினறுய இதனானே பலவாகி ஒருதுறைபபடுத தலும இனறுயிற்று

இனி இருததறபொருண முலலையெனபதேபறறிப பாச றைககண இருததலாற பாசறைமுலலை யெனப பெயர் கூறு வாரும உளா.

உதாரணம:—

"மூதிலவாயத தஙகிய முலலைசால கறபுடைய
மாதாபாற பெறற வலியளவோ — கூதிரின
வெஙகண விறலவேநதன பாசறையுள வேனிலா
னைஙகணை தோறற வழிவு"

(பெரும்பொருள் விளக்கம் புறத்திரட்டு பாசறை-4.)

என வரும.

"கவலை மறுகிற கடுஙகண மறவ
ருவலைசெல கூரை யொடுஙகத — துவலைசெய
கூதிா நலியவு முளளான கொடிததேரான
மூதின மடவாண முயககு" (புற-வெ-வாகை-45)

எனவும வரும.

ஏரோா களவழி(த தேரோா தோற்றிய வென்றி) யன்றிக களவழித தேரோா தோற்றிய வெனறியும — வேளாணமாக்கள விளையுடகாலததுக் களததுச செயயுஞ செயகைகளைத தேரேறி வநத கிணைபபொருநா முதலியோா போாககளததே தோற்று விதத வெனறியனறிக களவழிச *செயகைகளை மாருது தேரேறி வநத புலவா தோற்றுவிதத வெனறியானும,

---

* ஏனைய காலஙகள பாசறைப பெயராதலி னெனறறகு இரண்டா னும பெயா கூறினா எனவும பாடம.

* 'செயயுளை' எனவும பாடம்.

எனறது நெறகதிரைககொனறு களததிற குவித்துப் போா அழிததது, அதரிதிரிததுச சுறறதரொடு நுகாவதறகு முனனே கடவுட பலிகொடுததுப பினனாப பரிசிலாளா முகநது கொளள வரிசையின அளிககுமாறுபோல அரசனும நாற படையையும கொனறு களததிற குவிதது எருது களிறுக † வாளபட ஓசசி அதரிதிரிததுப பிணககுவையை நிணசசேற றொடு உதிரப பேருலைககண ஏறறி ஈறுவேணமான இடததுழந தட்ட கூழபபலியைப பலியாககக்கொடுதது எஞசிநினற யானை குதிரைகளையும ஆணடுபபெறறன பலவறறையும பரிசிலா முகநதுகொளளக கொடுததலாம.

உதாரணம —

"இருபபுமுகஞ செறிதத வேநதெழின மருபபிற
கருஙகை யானை கொணமூ வாக
நீளமொழி மறவ ரெறிவன ருயாதத
வாணமின னாக வயஙகுநடிப படைநத
குருதிப பலலிய முரசுமுழக காக
வரசாரப பனிககு மணஙகுறு பொழுதின
வெவவிசைப புரவி வீசுவளி யாக
விசைபபுறு வலவில வீஙகுநா ணுகைதத
கணைததுளி பொழிநத கணணகன கிடககை
யீரச செறுவிற றேரே ராக
விடியல புககு நெடிய ‡நீட்டிநின
செருபபடை மிளிாதத திருநதுறு செஞசாற
பிடிததெறி வெளவேல கணையமொடு விததி
விழுததலை சாயதத வெருவரு பைஙகூழ
பேயமகள பறறிய பிணமபிறஙகு பலபோா
கான நரி*யோடு கழுதுகளம படுபபப
பூதங காபபப பொலிகளந தழீஇப
பாடுநாக் கிருநத பீடுடை யாள
தேய்வை வெணகாழ புரையும விசிபிணி
வேயவை காணு விருநதிற போாவை
யரிக்குரற றடாரி யுருபப வொறறிப
பாடி வநதிசிற பெரும பாடான
றெழிலி தோயு மிமிழிசை யருவிப
பொனனுடை நெடுஙகோட டிமயதது அனன
வோடை நுதல வொலகுத லறியாத

† 'வான்மடல்' எனறு முன அசசுபபடியிலுளளது
‡ 'நீடலின்' எனவும பாடம
* 'கணநரி' எனவும 'புகாநரி' எனவும பாடம

துடியடிக் குழவிப பிடியிடை மிடைந்த
வேழ முகவை நல்குமதி
தாழா வீகைத் தகைவெய் யோயே" (புறம்-369)

என வரும்.

"நளிகடல் இருங்குட்டத்து" எனனும் (26) புறப்பாட்டுப் பலி கொடுத்தது.

களவழிநாற்பது புலவர் களவழியைத் தோற்றுவித்தது.

"ஓஒ வுவமை யுறழ்வின்றி யொத்ததே
காவிரி நாடன் கழுமலங் கொண்ட நாள்
மாவுதைப்ப மாற்றார் குடையெல்லாங் கீழ்மேலா
யாவுதை காளாம்பி போன்ற புனனாடன்
மேவாரை யட்ட களத்து'" (களவழி 40-36)

என வரும்.

தேரோர்வென்ற கோமான் முன்தேர்க் குரவையும் — தேரின்கண்வந்த அரசர் பலரையும் வென்ற வேந்தன் வெற்றிக் களிப்பாலே தேர்த்தட்டிலே நின்று போர்த்தலைவரோடு கை பிணைந்தாடுங் குரவையானும்,

உதாரணம்:—

"சூடிய பொன்முடியும் பூணு மொளிதுளங்க
வாடிய கூத்தரின்வேந் தாடினான் — வீடிக்
குறைபாடல் கண்டுவந்து கொற்றப்போர் வாய்க்கத்
விறையாட வாடாதார் யார்"

"விழவு வீற்றிருந்த வியலு ளாங்கட்
கோடியர் முழவின் முன்ன ராடல்
வல்லா னல்லன் வாழ்கவவன் கண்ணி
வலம்படு முரசந் துவைப்ப வாளுயர்த்
திலங்கும் பூணன் பொலங்கொடி யுழிஞையன்
மடம்பெரு மையி* னுடன்றுமேல் வந்த
வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி
வீந்துகு போர்க்களத் தாடுங் கோவே (பதிற்று 56)

என வரும்.

ஒன்றிய மரபிற் பின்தேர்க் குரவையும்—தேரோரை வென்ற கோமாற்கே பொருந்திய இலக்கணத்தானே தேரின் பின்னே கூழுண்ட கொற்றவை கூளிச்சுற்றம் ஆடுங் குரவையானும்;

உதாரணம் —

"வென்று களங்கொண்ட வேந்தன்றேர் சென்றதற்பின்
கொன்ற பிணந்தின்க்கூழ் கொற்றவை — நின்றளிப்ப

* 'மடங்காப் பெருமையி ன' எனவும் பாடம்

வுண்டாடும பேயகண் டுவநதனவே போாபபரிசில
†கொண்டா டினகுரவைக் கூதது."
(பெரும் பொருள்விளக்கம், புறத்திரட்டு-களம்-12.)

என வரும.

"களிறறுக கோட்டனன வாலெயி றழுததி
விழுககொடு விரைஇய வெண்ணிணச சுவையினள
குடாததலை துயலவரச சூடி யுணாததின‡
வாளுப பெருவளகு செயதோன வானதது
வயஙகுபன மீனினும வாழியா பலவென
வுருகெழு பேளயமக ளயரக்
குருதிததுக ளாடிய களஙகிழ வோயே" (புறம் 371)

எனபதும அது.

பெருமபகை தாஙகும வேலினும—போாககணனறியும பெரியோராகிய பகைவரை அதனொழிறசிறபபான அஞசுவிதது தடுககும வேறறொழில வனமையானும,

காததறறொழிலனறி அழிததறறொழில பூணட முக்கட் கடவுட்குச சூலவேல படையாதலானுங முருகறகு வேல் படையாதலானுஞ சானறோா வேறபடையே சிறபபப பெரும பானமை கூறலானும வேலைக கூறி ஏனைபபடைகளெலலாம,

"மொழிநத பொருளோ டொன்ற வவவயின
மொழியா ததனையு முட்டினறு முடிததல." (தொல்-பொ-செய்-110)

எனனும உததியாற பெறவைததாா.

உதாரணம:—

"குனறு துகளாககுங கூாஙகணையான் வேலெறிந
தனறு திருநெடுமா லாடுஞ—ஞனறும
பனிசசென்று மூளாத பலகதிரோன சேயோ
டினிச்சென் றமாபொரா யெனறு"

இது பாரதம்.

"இருமபுமுகஞ சிதைய நூறி யொனனு
ராருஞசமங கடதத லேனோககு மெளிதே
நலலரா வுறையும புறறம போலவுங
கொலலேறு திரிதரு மனறம போலவு
மாற்றருந துபபின் மாறறோா பாசறை
யுளனென வெரூஉ மோரொளி
வலனுயா நெடுவே லெனனைகண ணதுவே." (புறம்-309)

---

† 'கொண்டாடினா' எனவும பாடம
‡ 'குடாத்தலைமாலை துயல்வரச் சூடி யுணாததின' எனவும் பாடம.

எனபதும அது.

"இவவே, பீலியணிந்து" எனனும (66) புறப்பாட்டும் அது.

அருமபகை தாங்கும ஆறறலானும—வெலறகரும பகைவா மிகையை நனகுமதியாது எதிரேறறுக்கொளளும அமைதியானும,

உதாரணம:—

"எருது காலுறு திளைஞா கொனற
சிலவினை* வரகின புலலெனா குபபை
தொடுதத கடவாககுக கொடுதத மிசசில
பசிதத பாண ருண்டுகடை தபபலி
னொகக லொறகஞ சொலியத தனனூாச
சிறுபுல லாளா முகததவை கூறி
வரகுகட னீரகு¶ நெடுநதகை
யரசுவாிற றுஙகும வலலா னனனே" (புறம்-327)

என வரும

"களமபுக லோமபுமின" எனனும (87) புறப்பாட்டும் அது,

வாழக்கை புலலா வலலாண பககமும—உயிாவாழக்கையைப பொருநதாத வலிய ஆணபாலின கூறுபாட்டானும,

பக்கமெனறதனற தாபதபபககமலலாத போாதொழிலாகிய வலலாணமையே† கொளக

உதாரணம:—

"கலிவர லூழியின் வாழககை கடிநது
மலிபுகழ வேணடு மனதத—ரொலிகடலசூழ
மணணகலம வேண்டாது வான்வேண்டி யீண்டினா
புண்ணகலாப‡ போாககளததுப போநது."

இப பாரததது ள அது காணக.

ஒலலாாநாணப பெரியவாக கணணிச் சொலலிய வகையின ஒனறொடுபுணாநது தொலலுயிா வழஙகிய அவிபபலியானும—பகைவா நாணுமபடியாக உயாநதோரான நனகுமதிததலைக் கருதி இனனது செயயேனாயின இனனது செயவலெனத தான கூறிய பகுதி யிரணடனுள ஒனறனோடே பொருந்திப பல பிறபினும பழகிவருகினற உயிரை அஙகியஙகடவுட்குக்§ கொடுதத அவிபபலியானும,

* 'சிலவிளை' எனவும பாடம
¶ 'இரகது' மெனவும பாடம
† 'வலலானே' எனவும பாடம
‡ 'புண்ணியமாம' எனவும பாடம.
§ 'அங்கிக் கடவுள்' எனவும பாடம.

நாணுதலாவது நமமை அவன செய்யாதே நாம அவனே அறபபோா செயயாது வஞசனையால வெனறமையில அவன தனனுயிரை அவிபபலிகொடுததானென நாணுதல.

உதாரணம:—

"எமபியை வீடடுத லெமமனைககா யான்படுதல
வெமபகனமுன யானவிளைபப னெனறெழுநதான்—றமபி
புறவோரிற பாணிபபப பொஙகெரிவாய வீழநதா
னறவோன மறமிருநத வாறு"

இப பாரதததுள் ஒருவன இனனது செயவலெனறு அது செயய முடியாமையின அவிபபலி கொடுததவாறுகாணக

"இழைதத திகவாமைச சாவாரை யாரே
பிழைதத தொறுககிற பவா" (குறள்—படைச-9)

இதுவும அது.

ஒலலாரிடவயிற புலலியபாஙகினும — பகைவராயினும அவா சுறறமாயினும வநது உயிரும உடமபும உறுபபுமபோல் வன வேணடியக்கால அவாககவை மனமகிழநது கொடுதது நட்புச்செயதலானும,

உதாரணம:—

"இநதிரன மைநத னுயிரோடே டிரநதிரவி
மைநதனை வெலவான வரஙகொணடான—றநதா
ளேநதிலேவேன் மனனனே யனறி யிதறகுவநத
வேநதனும பெறறன மிகை."

இப பாரதததுப பகைவனுற படுதலறிநதுந தன கவச குணடலங கொடுததமை கூறினமையிற புலலியபாஙகாயிறறு. அது வீரமபறறிய கருணையாகலின வாகையாயிறறு.

இததுணையு மறததிறகுக் கூறியன.

பகடடினும மாவினும துகடபு சிறபபிற சானறோர் பககமும—எருதும எருமையுமாகிய பகடடினும யானையுங குதிரையுமாகிய மாவினுங குறறததினீஙகுஞ சிறபபினலை அமைநதோரது கூறுபாடடானும,

இவறறுள உழவஞசாமையும பகையஞசாமையுமாகிய வெறறி கூறினா. பககமெனறதனுற புனிறறுவுங காலாளுந தேருங கொளக

உதாரணம:—

"யானை நிரையுடைய தேரோ ரினுஞசிறநதோ
ரேனை நிரையுடைய வேரவாழநா—யானைப

படையோர்க்கு முருகு அமர்ந்த வென்றி* பயக்கும் பகட்டே
ருடையோர்க்க கரசரோ வொப்பு''
(பெருமபொருள் விளக்கம். புறத்திரட்டு-குடிமரபு-9.)

''எனைப்பெரும் படையனோ சினப்போர்ப் பொறைய
னென்றனி ராயி னாறுசெல வம்பலிர
மன்பதை மருள† வரசுகளத் தவியக்
கொன்றுதோ ளோச்சிய வென்றாடு துணங்கை
மீபிணத் துருண்ட தேயா வாழியிற‡
பண்ணமை தேரு மாவு மாக்களு
மெண்ணற் கருமையி னெண்ணின்றோ விலனே
கந்துகோ ளீயாது காழ்பல முருக்கி
யுகக்கும் பருந்தி னிலத்துநிழல் சாடிச
சேண்பரன் முரம்பி னீர்ம்படைக் கொங்க
ராபரந் தன்ன செலவிற்பல
யானை காணபலவன் றானை யானே'' (பதிற்று-77)

என்பதும் அது.

கட்டில் நீத்த பாலினானும்—அரசன் அரசவுரிமையைக் கைவிட்ட பகுதியானும்,

அது பரதனும் பார்த்தனும் போலவார் அரசு துறந்த வென்றி.

உதாரணம்:—

''கடலு மலைபுந் தோபடக் கிடந்த
மண்ணக வளாக§ நுணவெயிற் றுகளினு
நொய்தா லம்ம தானே யிஃதெவன
குறித்தன னெடியான் கொல்லோ மொய்தவ
வாங்குசிலை யிராமன் றம்பி யாங்கவ
னடிபொறை யாற்றி னல்லது
முடிபொறை யாற்றலன் படிபொறை குறித்தே''

இஃது அரசு கட்டினீத்தபால்.

''பரிதி சூழ்ந்தவிப் பயங்கெழு மாநில
மொருபக லெழுவ ரெய்தி யற்றே
வையமுந் தவமுந் தூக்கிற் றவத்துக்
கையவி யனைத்து மாற்றா தாதலிற

* 'நன்றி' எனவும் பாடம்.
† 'பெயர' எனவும் பாடம்
‡ 'தெய்வயாழின' எனவும் பாடம்.
§ 'மண்ணக வளாக நிறைய நுண்வெயிற்றுகளினு நொய்தா லம்ம தானே-யிஃதெவன் குறித்தனன் கொல்லோ மொய்தவ' எனவும் பாடம்.

கைவிட டனரே காதல ரதனுல
விடடோரை விடாஅ டிருவே*
விடாஅ தோரிவள விடபாட டோரே" (புறம்-358)

எனபதும அது.

எட்டுவகை நுதலிய அவையத்தானும — எணவகைக் குணத்திணைக கருதிய அவையத்தாரது நிலைமையானும,

அவை குடிபபிறப்புக கலவி ஒழுக்கம வாயமை தூயமை நடுவுநிலைமை அழுக்காறினமை அவாவினமை எனவிவை யுடையராய, அவைககண முநதியிருபபோர வெறறியைக் கூறுதல

உதாரணம:—

"குடிபபிறப புடுததுப பனுவல சூடி
விழுபபே ரொழுககம பூணடு காமுற‡
வாயமை வாயமடுதது மாநதித தூயமைப்
காத லின்பத்துத தூஙகித தீதறு
நடுவுநிலை நெடுநகா வைகி வைகலு — பகை
மழுககா றினமை யவாஅ வின்மைமெஙகிழுநது செ புமஉறுட
விருபெரு நிதியமு மொருதா மீட்டுந,
தோலா நாவின் மேலோா பேரவைப்†
யுடன்மரீஇ யிருககை யொருநாட§
பெறுகதில லமம யாமே வரனமுறைத
தோனறுவழித தோனறுவழிப புலவுப பொதிநது
நினறுழி நின்றுழி ஞாஙகா நிலலாது
நிலையழி யாக்கை வாயபபவிம
மலாதலை யுலகததுக கொடகும பிறபபே"
(ஆசிரியமாலை புறத்திரட்டு-அவையறிதல்.)

என இதனுள எட்டும் வநதன.

கட்டமை ஒழுககததுக கணணுமையானும — வேத முதலியவறறுற கட்டுதலமைநத ஒழுககததோடு பொருநதிய காட்சியானும,

கணணுதனமை கணமையெனபபடுதலின அதனைக் கணணுமையென உகரஙகொடுததார. எண்மை வனமை வல்லோா எனபது எளுமை வலுமை வலலுவோா எனறுறபோல.

இவை மனததா்ன இவவொழுக்கஙகளைக குறிககொணடு ஐமபொறியினை வெனறு தடுததலாம. அவை இலலறததிறகு

---

* 'விடாஅது திருவே' எனவும பாடம.
† 'உடையாரவைக்கண முநதிருபபதோாவெறறி' எனவும பாடம்.
‡ 'நாளினும' எனவும பாடம
§ 'உடனய விருக்கை யொருநா ளாமெனின்' எனவும பாடம்.

உரியவாக நானகு வருணத்தாாககுங கூறிய அடககமுடைமை, ஒழுக்கமுடைமை, நடுவுநிலைமை, பிறாமனை நயவாமை, வெஃகாமை, புறஙகூறாமை, தீவினையச்சம, அழுககாறாமை, பொறையுடைமை முதலியனவாம.

உதாரணம.—

"ஒருமையு ளாமைபோ லைநதடகக லாறறி
னெழுமையு மேமாப புடைதது" (குறள்-அடக்க-13)
"ஒழுககம விழுபபந தரலா னொழுகக
முயிரினு மோமபப படும." (குறள் நடுவு 8)
"சமனசெயது சீாதூககும கோல போல அமைநதொருபால
கோடாமை சானறோாக கணி" (குறள்-ஒழுக் 8)
"பிறனமனை நோககாத பேராண்மை சானறோாக
கறனொனறோ வானற வொழுககு" (குறள் பிறனில் 8)
"படுபயன வெஃகிப பழிபபடுவ செயயாா
நடுவன்மை நாணு பவா." (குறள் வெஃகாமை 2)
"அறஙகூறா னலல செயினு மொருவன
புறஙகூறா னெனற லினிது." (குறள் புறங் 145)
"தீவினையா ரஞசாா விழுமியா ரஞசுவா
தீவினை யெனனுஞ செருக்கு" (குறள் தீவினை 1)
"ஒழுககாறாக கொளக வொருவனறன னெஞசத
தழுககா றிலாத வியலபு" (குறள் அழுக்கா 1)
"மிகுதியான மிககவை செயதாரைத தாநதந
தகுதியான வெனறு விடல" (குறள் பொறை 8)

பிறவும இநநிகரனவெலலாங கொளக.

"விழையா வுளளம விழையு மாயினுங
கேடடவை கோடடி யாக நீடடாங
கறனும பொருளும வழாமை நாடித
தறறக வுடைமை நோககி மறறதன
பினனா குமமே முனனிய முடிதத
லினைய பெரியோா ரொழுகக மதனா
லரிய பெரியோாத தெரியுங காலை" (அகம் 286 8-14)

என இது தொகுததுக கூறியது.

இடையில வணபுகழக கொடைமையானும —இடையீ டில்லாத வணபுகழைப பயககுங கொடைமையானும,

உலகமுழுதும பிறாபுகழ வாராமைத தனபுகழ பரததலின இடையி லெனறாா

வணபுகழ, வளளிதாகிய புகழ, அது வளனுடையதென விரியும. இககொடைப புகழுடையான மூபபுப பிணி சாககாட்டுக்கு அஞசாமையின அது வாகையாம.

உதாரணம.—

“மன்னு வுலகதது மன்னுதல குறிததோா
தமபுகழ நிறீஇத தாமாயந தனரே
துனனருஞ சிறபபி னுயாநத செலவ
ரினமையி னிரபபோாக் கீஇ யாமையிற
றுன்மை மாக்களிற றொடாபறி யலரே
தாடாழ படுபணி யிரட்டும பூநுத
லாடியல யானை பாடுநாக கருகாக
கேடி லலிசை வயமான் றேனறலைப்
பாடி நினறனெ னாகக் கொன்னே
பாடுபெறு பரிசிலன வாடினன பெயர்தலென
னாடிழந் ததனினு நனியின னாதென
வாடந தனனே தலையெமக கீயத
தன்னிற சிறநதது பிறிதொன் றின்மையி
னாடுமலி யுவகையொடு வருவ
லோடாப பூட்கைநின கிழமையோற* கணடே” (புறம்-165)

என வரும இது புறம்.

பிழைததோாத தாஙகுங காவலானும — தமமைப பிழைத தோரைப பொறுககும பாதுகாபபானும,

---

காவலாவது இமமையும மறுமையும அவாககு ஏதம வாரா மற காத்தலாதலால, இஃது ஏனையோரின வெறறியாயிறறு.

உதாரணம —

“தமமை யிகழநதமை தாமபொறுபப தனறிமற
றெமமை யிகழநத வினைபபயததா — லுமமை
யெரிவாய நிரயததுள வீழவாகொ† லெனறு
பரிவதூஉஞ சான்றோா கடன” (நாலடி— 68)
“அகழவாரைத் தாஙகு நிலமபோலத தமமை
இகழவாாப பொறுதத றலை” (குறள்-பொறை 1)

என வரும.

பொருளொடு புணாநத பககததானும — அரசாககுரிய வாகிய படை குடி கூழ அமைசசு நடபு முதலியனவும புதல வரைப பெறுவனவுமாகிய பொருட்டிறததுபபட்ட வாகைப பகுதியானும,

பககமெனறதனை மெயபபொரு ளுணாததுதலுங கொளக.

---

* ‘இளமையோன’ எனவும பாடம
† ‘நிரயத்துளெய துவகொல’ எனவும பாடம.

உதாரணம்:—

"படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு" (குறள்—இறை—1)

நாடு அரண்முதலாகக் கூறுவனவெல்லாந் திருவள்ளுவப் பயனிற் காண்க.

"படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ டுண்ணு
முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி†
யிட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்து
நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட‡ விதிர்த்து
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழு நாளே." (புறம்—188)

"கேள்வி கேட்டுப் படிவமொடியாது" எனனும (74) பதிற்றுப்பத்தும் அது.

"ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு" (குறள் மெய்யு 4)

என வரும்.

அருளொடு புணர்ந்த அகற்சியானும் — அருளுடைமையோடு பொருந்திய துறவறத்தானும்,

அருளொடு புணர்தலாவது ஓருயிர்க்கு இடர்வந்துழித் தன்னுயிரைக் கொடுத்துக் காத்தலும் அதன் வருத்தந் தன்தாக வருந்துதலும் பொய்யாமை கள்ளாமை முதலியனவுமாம். இக்கருத்து நிகழ்ந்த பின்னர்த் துறவுள்ளம் பிறத்தலின் இதுவும் அறவெற்றியாயிற்று.

உதாரணம்:—

"புனிற்றுப் பசியுழந்த புலிப்பிணவு தன்றுதன்
முலைமருக் குழவி வாங்கி வாய்மடுத்த
திரையெனக் கவர்புற நோக்கி யாங்க
வளரிளங் குழவியின் முன்சென்று காண்க
கூருகிர்* வயமான் புலவுவேட்டுத் தொடங்கிய
வாளெயிற்றுக் கொள்ளைப் பிற றயங்கினன் கதுவப்
பாசிலைப் போதி மாதவன் பெருந்தகை
யாருயிர் காவல்† பூண்ட
பேரருட் புணர்ச்சியி னகலு மாறே."

† 'நடந்துஞ் சிறுகை நீட்டியும்' எனவும் பாடம்
‡ 'மெய்பெற' எனவும் பாடம்.
* 'தானக் கூருகிர்' எனவும் பாடம்
† 'ஆருயிர்க்காவல்' எனவும் பாடம்.

"தனனுயிாக கின்னுமை தானறிவா னெனகொலோ
மன்னுயிாக கின்னு செயல." (குறள் இன்னா 8.)
'வாயமை யெனப்படுவ தியாதெனின யாதொன்றுந
தீமை யிலாத சொலல (குறள் வாயமை)
"களவெனனுங காரறி வாண்மை யளவெனனு
மாறறல புரிநதாாக ணில" (குறள் கள்ளாமை 7.)
"யாதனின யாதனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன." (குறள துறவு 1)

ஏனையவும இதனகண அடககுக.

காமம நீதத பாலினுனும—அஙஙனம பிறநதபினனா* எப பொருளகளினும பறறறற பகுதியானும,

உதாரணம.—

"காமம வெகுளி மயகக மிவைமூன்ற
னமங கெடககெடு நோய." (குறள மெயயு 10)

என வரும.

பாலெனறதனல உலகியலு ணினறே காமததினைக் கை விட்ட பகுதியுங கொளக.

"இளையா முதிய ரெனவிருபால பறறி
விளையு மறிவென்ன வேணடா — விளையுளைத
தனருதை காம நுகாதறகுத தானகாம
மொனபது நீததா னுளன"
(பெரும்பொருள்விளக்கம் புறத்திரட்டு-அறிவுடைமை 15)

என வரும

என்று இருபாறபடட ஒனபதிறறுத துறைததே — முன னா ஒனபானும பினனா ஒனபானுமாக இரணடு கூறுபடட ஒனபதாகிய பதினெடடுத துறையினையுடைத்து வாகை எனற வாறு

இதனுள ஏது விரியாதனவறறிறகும ஏது விரிததவாற றுன இருபாறபடட பதினெடடாத லுடைததென முடிகக. (௨௧)

எஎ. காஞ்சி தானே பெருநதிணைப் புறனே.

இததுணையும உரிபபொருளபெறற அகததிணைககுப புறங கூறி, இஃது உரிபபொருளிலலாத பெருநதிணைககுப புற னிது வெனகினறது. இது வாகைககுப பினவைததாா, வீரககுறிபபு நிலையாமைக குறிபபோடு உறவுடைத்து எனறறகு.

இதனபொருள:—காஞசிதானே பெருநதிணைப புறனே — எழுதிணையுட காஞசிதானெயெனப பிரிககபபடட புறததிணை பெருநதிணைககுப புறனும எனறவாறு.

---

* நறவுளளம பிறநத பின்னா என்றவாறு

அதற்கு இது புறனாயவாறு* என்னையெனின், எண்வகை மணத்தினும் நான்குமணம்பெற்ற பெருந்திணைபோல இக்காஞ்சியும் அறமுதலாகிய மும்முதற்பொருளும் அவற்றது நிலையின்மையுமாகிய ஆறனுள்ளும் நிலையின்மை மூன்றற்கும் உரித்தாய் எல்லாத்திணைகட்கும் ஒத்த மரபிற்றாகலானும், 'பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறும்' (தொல். களவியல்-14.) என்ற நான்குஞ் சான்றோர் இகழ்ந்தார் போல அறம் முதலியவற்றது நிலையின்மையுணர்ந்து அவற்றை அவர் இகழ்தலானும், 'ஏறிய மடற்றிற' (தொல். அகத்-51) முதலிய நான்கும் தீயகாமமாயின வாறுபோல உலகியலோர்க்கு நிலையாமையும் நற்பொருளன்றாகலானும், உரிப்பொருள் இடைமயங்கி வருதலன்றித் தனக்கு நிலமில்லாத பெருந்திணைபோல அறம்பொருளின்பம் பற்றியன்றி வேறுவேறு நிலையாமையென்பதோர் பொருளின்றாதல் ஒப்புமையானும், பெருந்திணைக்குக் காஞ்சி புறனாயிற்று. 'கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணையிறுவாய்' (தொல். அகத்-1.) ஏழனையும் அகமென்றலின் அவ்வகத்திற்கு இது புறனாவதன்றிப் புறப்புறமென்றல் ஆகாமையுணர்க இது மேல்வதற்கும் ஒக்கும். (௨௨)

௨௩. பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பல்லாற் றானும்
நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே.

இது முற்கூறிய காஞ்சிக்குப் பொது இலக்கணங் கூறுகின்றது.†

இதன் பொருள் :— பாங்கருஞ் சிறப்பின் — தனக்குத் துணையில்லாத வீட்டின்பம்‡ ஏதுவாக, பல்லாற்றானும் — அறம் பொருள் இன்பமாகிய பொருட்பகுதியானும் அவற்றுப் பகுதியாகிய உயிரும் யாக்கையுஞ் செல்வமும் இளமையும் முதலியவற்றானும், நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்து — நிலைபேறில்லாத உலகியற்கையைப் பொருந்திய நன்னெறியினை யுடைத்துக் காஞ்சி என்றவாறு.

எனவே, வீடுபேறு நிமித்தமாகப் பல்வேறு நிலையாமையைச் சான்றோர் சாற்றுங் குறிப்பினது§ காஞ்சியாயிற்று. பாங்கு-துணை.

உலகிற்கு நிலையாமை கூறுங்கால் அறமுதலாகிய பொருட்பகுதி ஏதுவாகக் கூறினன்றி உலகென்பதற்கு வடிவு வேறின்மையிற் பல்லாற்றானுமென்று ஆன் உருபு கொடுத்தார். கெடுங்காற் கணந்தோறுங் கெடுவனவுங் கற்பந்தோறுங் கெடுவனவுமா மென்றற்கு ஆறென்றார். நிலைபெற்ற வீட்டினை

* 'அஃது அகத்துக்குப் புறனாயவாறு' எனவும் பாடம்.
† 'இலக்கணம் உணர்த்துகின்றது' எனவும் பாடம்.
‡ 'பேரின்பம்' எனவும் பாடம்.
§ 'குறிப்பாயினது' எனவும் பாடம்.

இவறறின நிலையாமையுணாதலின வீடு ஏதுவாயிறறு. பல்லாறறானுமெனறதனற சிலலாறறானும வீடேது வாகலினறி நிலையாமைக்குறிபபு ஏதுவாகலுங கொளக. இஃது அறிவன தேயமுந தாபதபபக்கமுமபறறி நிலையினமைக் குறிபபுப பெறறும.

உதாரணம்:—

''மயஙகிருங கருவிய விசும்பு முகனாக*
வியஙகிய விருசுடா கணணெனப பெயரிய
வழியிடை† வழஙகா வழககரு நீத்தம
வயிரக் குறட்டின் வயஙகுமணி யாததுப‡
பொன்னந திகிரி முனசமத துருட்டிப
பொருநாக காணாச் செருமிகு மொய்மபினா§
முன்னோர் செலலவுஞ செலலா தின்னும
விலைநலப பெண்டிரிற பலாமீக கூற
வுளனே|| வாழியா யாரெனப பன்மா
ணிலமக ளழுத காஞசியு
முணடெனவு ரைபபரா லுணாநதிசி னோரே'' (புறம்-365)

இதனுள உணடென உரைபபரால உணாநதோ ரெனறலின வீடுபேறு ஏதுவாகத தாபதா போலவாா நிலலா உலகம புலலியதாயிறறு. வீடுபேறு நிமித்தமாகச் சானறோா பல வேறு நிலையாமையை அறைநத¶ மதுரைக்காஞசி இதறகு உதாரணமாம (உ௩)

எ௯. மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமையுங்
கழிநதோ ரொழிநதோாக்குக் காட்டிய முதுமையும்
பண்புற வரூஉம் பகுதி நோக்கிப்
புண்கிழித்து* முடியு மறத்தி னானு
மேமச் சுற்ற மின்றிப் புண்ணோற்
பேஎ யோம்பிய பேஎயப் பக்கமு
மின்னனென் றிரங்கிய மன்னை யானு
மின்னது பிழைப்பி னிதுவா கியரெனத்
துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினத் தானு

* 'முகனாக' எனவும 'முதலாக' எனவும பாடம.
† 'வளியிடை' எனவும பாடம்.
‡ 'வயஙகு மணியாரத்து' எனவும பாடம.
§ 'முன்பின' எனவும பாடம.
|| 'உளளேன்' எனவும பாடம.
¶ 'அறிநத' எனவும பாடம.
* 'புண்கழித்து' எனவும் பாடம.

மின்னகை மனைவி பேஎய்ப் புண்ணோற்
றுன்னுதல் கடிந்த தொடாஅக் காஞ்சியு
நீத்த கணவற் றீர்த்த வேலிற்
பேஎத்த மனைவி யாஞ்சி யானு
நிகர்த்து மேல்வந்த வேந்தனொடு முதுகுடி
மகட்பா டஞ்சிய மகட்பா லானு
முலையு முகனுஞ் சேர்த்திக் கொண்டோன்
றலையொடு முடிந்த நிலையொடு தொகைஇ
யீரைந் தாகு மென்ப பேரிசை
மாய்ந்த மகனைச் சுற்றிய சுற்ற
மாய்ந்த பூசன் மயக்கத் தானுந்
தாமே யேங்கிய தாங்கரும் பையுளுங்
கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச்
செல்வோர் செப்பிய மூதா னந்தமு
நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து
தனிமகள் புலம்பிய முதுபாலையுங்†
கழிந்தோர் தேஎத் தழிபடர் உறீஇ
யொழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையுங்
காதலி யிழந்த தபுதார நிலையுங்
காதல னிழந்த தாபத நிலையு
நல்லோள் கணவனொடு நனியழற் புகீஇச்
சொல்லிடை யிட்ட பாலை நிலையு
மாய்பெருஞ் சிறப்பிற் புதல்வன் பெயரத்*
தாய்தப வருஉந் தலைப்பெய னிலையு
மலர்தலை யுலகத்து மரபுநன் கறியப்
பலர்செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்தொடு
நிறையருஞ் சிறப்பிற் றுறையிரண் டுடைத்தே.

இது முற்கூறிய காஞ்சித்திணை வீடேதுவாகவன்றி வாளாது நிலையின்மை தோன்றக் கூறும்பகுதி கூறுகின்றது இதுவும் வர்க்கையைத் தொகுத்தோதிய பொதுச்சூத்திரம் போலத் துறையொடுபடாது நிலையின்மைப்பொருளை வகுத்தோதிய சூத்திரமென்றுணர்க

† 'தலைமகன் புலம்பிய முதுபாலை நிலையும்' எனவும் பாடம்.
* 'சிறுவன்' எனவும் பாடம்

இதனபொருள.—மாறறரும கூறறம சாறறிய பெருமை யும—பிறாாற றடுததறகரிய கூறறம வருமெனச் சானறோா சாறறிய பெருஙகாஞசியானும,

கூறறுவது, வாழநாள இடையறுது செலலுங காலததினைப பொருளவகையாற கூறுபடுததுங கடவுள, அதனைததான பேரூாக கூறறுமபோலக கொளக கூறறததிறகுக காலமென பது வேறனமையிற 'காலம உலகம' என (தொல-சொல்-கிளவி-58) முனனே கூறினா.

உதாரணம:—

"பலசான றீரே பலசான றீரே
கயனமுள ளனன நரைமுதிா திரைகவுட
பயனில மூபபிற பலசான றீரே
கணிச்சிக கூாமபடைக கடுநதிற லொருவன
பிணிககுங காலை யிரஙகுவிா மாதோ
நலலது செயத லாறறீ ராயினு
மலலது செயத லோமபுமி னதுதா
னெலலாரு முவபப தன்றியு†
நலலாறறுப படூஉ நெறியுமா ரதுவே" (புறம்-195)

இது வீடேதுவாகவனறி வீடுபேறறு நெறிக்கட செலலும நெறியேதுவாகக கூறியது

"இருஙகடலுடுதத" எனனும (363) புறப்பாட்டும் அது

கழிநதோா ஒழிநதோாககுக் காட்டிய முதுமையும—இள மைத தனமை கழிநது அறிவுமிககோா இளமைகழியாத அறி வின மாககட்குக் காட்டிய முதுகாஞசியானும,

முதுமை மூபபாதலான அது காட்சிபபொருளாக இளமை நிலையாமை கூறிறறும.*

உதாரணம:—

"இனிநினைந திரக்க மாகின்று திணிமணற
செய்வுறு பாவைககுக் கொயபூத தைஇத
தண்கய மாடு மகளிரொடு கைபிணைநது
தழுவுவழித தழீஇத தூஙகுவழித தூஙகி†
மறையென லறியா‡ மாயமி லாயமொ
டுயாசினை§ மருதத துறையுறத தாழநத

---

† 'எலலாரும புகழவ தனறியும்' எனவும பாடம
* 'இளமை நிலை கூறிறறும' எனவும பாடம.
† 'தஙகுவழித் தஙகி' எனவும பாடம.
‡ 'மறையென வறியா' எனவும பாடம.
§ 'உயாதிணை' எனவும் பாடம.

நீர்நணிப|| படுகோ டேறிச் சீர்மிகக்
கரையவர் மருளத் திரையகம் பிதிர
நெடுநீர்க் குட்டத்துத்$ துடுமெனப் பாய்ந்து
குளித்து மணற்கொண்ட கல்லா விளமை
யளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
தொடித்தலை விழுத்தண் டூன்றி நடுக்குற்
றிருமிடை மிடைந்த சிலசொற்
பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே." (புறம்.243)

இது வீடுபெறுதற்கு வழிகூறியது.

பண்புற வரூஉம் பகுதி நோக்கிப் புண்கிழித்து முடியும் மறத்தினானும்—நன்றாகிய குணம் உறுநிலையாகப்¶ பெறுகின்ற பகுதி யாராய்ந்து பெறுதற்குப் பட்ட விழுப்புண் தீர்ந்து வாழும் வாழ்க்கை நிலையின்மையின் அதனை வேண்டாது புண்ணைக் கிழித்து இறக்கும் மறக்காஞ்சியானும்,

இஃது யாக்கை நிலையின்மையை நோக்கிப் புகழ்பெறுதல் குறித்தது இதனை வாகைத்திணைப்பின்னர் வைத்தார், இக் காஞ்சியும் வாகையொடு மயங்கியுங் காஞ்சியாதல்பற்றி

உதாரணம்:—

"பொருது வடுப்பட்ட யாக்கை நாணிக்
கொன்று முகந்தேய்ந்த வெஃகந் தாங்கிச்
சென்று களம்புக்க தானை தன்னொடு
முன்மலைந்து மடிந்த வோடா விடலை
நடுக னெடுநிலை நோக்கி யாங்குத்தன்
புண்வாய் கிழித்தனன் புகழோ னந்நிலைச்
சென்றுழிச் செல்க மாதோ வெண்குடை
யரசுமலைந்து தாங்கிய களிறுபடப் பறந்தலை
முரண்கெழு தெவ்வர் காண
விவன்போ லிந்நிலை பெறுகயா னெனவே"

இது போர் முடிந்தபின் களம்புக்கு நடுகல் ஆயினானைக் கண்டு உடம்பினது நிலையின்மையினையும் பண்புறவருதலையும் நோக்கி இறந்தமை கூறலிற் காஞ்சியாயிற்று

ஏமச் சுற்றம் இன்றிப் புண்ணோற் பேஎய் ஓம்பிய பேஎய்ப் பக்கமும்—கங்குல் யாமத்துக் காத்தற்குரிய சுற்றக்குழாமின்மையின் அருகுவந்து புண்பட்டோனைப் பேயானே காத்த பேய்க்காஞ்சியானும்,

---

|| 'நீக்கணிப்படிந்த' எனவும் பாடம்
$ 'நெடுமென் குட்டத்து' எனவும் பாடம்.
¶ 'உறுவிலையாக' எனவும் பாடம்.

பேய காததெனறலின ஏமம இரவில் யாமமாயிற்று, ஏமம காபபுமாம. ஓமபுதலாவது அவனுயிர போநதுணையும் ஓரியும நரியுங கிடநதவன தசையைக கோடலஞ்சிப பாதுகாத தலாம.

இது சுறறததாரினமை கூறலிற செலவநிலையாமை யாயிற்று பககமெனறதனற பெண்டிர போலவார காததலும பேயோமபாத பககமுங கொளக.

உதாரணம —

"புணணனநத ருற்றணைப போறறுந ரினமையிற
கண்ணனநத ரிலலாபபேய காததனவே—யுணணு
முளையோரி புடக வுணாவொடுசா யாத*
விளையோன கிடநத விடதது"

என வரும

ஏனைய வநதுழிக் காணக.

இன்னன என்று இரஙகிய மனணையானும—ஒருவன இறந் துழி அவன இததனமையோனெனறு ஏனையோர இரஙகிய கழிவு பொருடகணவநத மனணைககாஞ்சியானும,

இது பலவறறின நிலையாமைகூறி இரஙகுதலின மனணைக் காஞ்சியென வேறுபெயர கொடுததார இது பெருமபானமை மன என்னும் இடைச்சொற பறறியே வருமெனறறகு மன கூறினர.† இது மனணையெனத திரிநது காஞ்சியெனபதனே டடுதது நினறது‡ இஃது உடமபொடு புணாததல

"சிறியகட பெறினே யெமககீயு மனனே
பெரியகட பெறினே
யாமபாடத தானமகிழந துண்ணு மனனே
சிறுசோறறுநு நனிபல கலததன மன்னே
பெருஞ்சோற றுநு கனிபல கலததன் மன்னே
யெனபொடு தடிபடு வழியெல்லா மெமககீயு மனனே
யமபொடு வேனுழை வழியெலலாந தானிறகு மனனே."

(புறம் 235)

என இப புறப்பாட்டு மன அடுதது அபபொருடநதது.

"பாடுநாக கீதத பலபுக முனனே$
யாடுநாக் கீதத பேரன பினனே
யறவோர புகழநத §வாயகோ லன்னே

---

* 'உணாவொடுஞ சாயா' எனவும பாடம
† 'மனனே கூறினர' எனவும பாடம
‡ 'நினறதெனனும' எனவும பாடம
$ 'பலபுக ழினனே எனவும பாடம
§ 'ஆயசொல லினனே' எனவும பாடம

திறவோர் புகழ்ந்த திண்ணன் பின்னே
மகளிர் சாயன் மைந்தர்க்கு மைந்து
துகளறு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கி
லணைய னென்னு தந்தக்கோனை
நினையாக் கூற்ற மின்னுயி ருய்த்தன்று
பைதல் லொக்கற் றழீஇ யதனை
வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவீர்
நனந்தலை யுலகம் மரந்தை தூங்கக்
கெடுவி னல்லிசை சூடி
நடுக லாயினன் புரவல னெனவே'' (புறம் 221)

இது மன் அடாது அப்பொருட்டந்தது.

''செற்றன ருயினும்'' என்னும் (226) புறப்பாட்டு முதலியனவும் அன்ன

இதனை ஆண்பாற் கையறுநிலை யெனினும் அமையும்.

இன்னது பிழைப்பின் இதுவாகியரெனத் துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினத்தானும் — இத்தன்மைய தொன்றினைச் செய்யத லாற்றேனாயின் இன்னவாறாகக் கடவேனெனக் கூறிய வஞ்சினக் காஞ்சியானும்,

அது தான்செய்யக் கருதியது பொய்த்துத் தனக்கு வருங் குற்றத்தால் உயிர்முதலியன துறப்பனென்றல் சிறப்பு வீடு பேற்றின்றி உலகியலிற் பெருஞ்சிறப்பு

உதாரணம் —

''மெல்ல வந்தெ னல்லடி பொருந்தி
யீயென விரக்குவ ராயிற் சீருடை
முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்
மின்னுயி ராயினுங் கொடுக்குவெ னிந்நிலத்
தாற்ற லுடையோ ராற்றல் போற்றாதென
னுள்ள மெள்ளிய மடவோன் றெள்ளிதிற்
றுஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன் போல
வுய்ந்தனன் பெயர்தலோ வரிதே மைந்துடைக்
கழைதின் யானைக் காலகப் பட்ட
வன்றிணி நீண்முளை போலச் சென்றவண
வருந்தப் பொரேஎ னாயிற் பொருந்திய
தீதி னெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்
பலலிருங் கூந்தன் மகளி
ரொல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் றாரே'' (புறம் 73)

''நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுநர்'' ''மடங்கலிற் சினைஇய'' என்னும் (72, 71) புறப்பாட்டுக்கள் உயிருஞ் செல்வமும் போல்வன நிலையும் பொருளென நினையாது வஞ்சினஞ் செய்தன

இன்னகை மனைவி பேஎயப புணர்ந்தோற றன்னுதல கடிந்த தொடாஅக காஞசியும — இனிதாகிய நகையினையுடைய மனைவி தன கணவன புணணுறறதனைப பேய தீணடுதலை நீககித் தானுந் தீணடாத காஞசியானும,

என்றது, நகையாடுங காதலுடையாள, அவனைக காதது விடிவளவுஞ சுறறுதலன்றி முயங்குதறகு உளளம பிறவாதபடி அவன நிலையாமையை எயதினுனெனறவாறு.

இதுவும ஆணபாற்காஞசியாம. இக காஞசி யெனபதனை முன்னும பின்னுங கூட்டுக

"தீங்கனி யாஅமொடு* வெமபு †மனைசசெரீஇ
வாங்குமருபபின‡ யாழொடு பலவியங கறங்கப
பையப பெயாதது§ மைவிழு திழுகி$
யையவி சிதறி யாமப லூதி
யிசைமணி யெறிந்து காஞசி பாடி
நெடுங்கா வரைபபிற கடிநறை புகைஇக
¶காக்க வமமோ காதலந் தோழி||
வேந்துறு விழுமந் தாங்கிய
பூமபொறி யுடைய நெடுந்தகை புணணே." (புறம் 281)

என வரும.

நீத்த கணவற றீர்த்த வேலிற பேஎதத மனைவி ஆஞசியானும — உயிர்நீத்த கணவன தன்னுறவை நீக்கின வேலவடுவாலே மனைவி அஞசின ஆஞசிக்காஞசியானும,

எஞ்ஞான்றும இனபஞசெயத கணவனுடமபு அறிகுறி தெரியாமற புணபட்டு அசசநிகழ்தலின, யாக்கை நிலையாமை கூறியதாம. பேஎதத எனபது உரிசசொன்ன முதனிலையாகப பிறந்த பெயரெசசம. அஞசின ஆஞசி யென நின்றது.

"இனப முடமபு*கொண டெயதுவிர் காண்மினோ
வனபி னுயிர்புரக்கு மாரணங்கு — தனகணவ
னல்லாமை யுட்கொளளு மசசம பயந்ததே
புல்லாவேன மெயசிதைதத புண"
(தகடூர்யாத்திரை-புறத்திரட்டு-முதுமை 8)

* 'தீங்கினி யிரமொடு' எனவும 'தீங்கனி யிரவமொடு' எனவும 'தீங்கனி யரவமொடு' எனவும பாடம.
† 'மனைசசெரீஇய' எனவும பாடம
‡ 'யாங்கு மருபபு' எனவும பாடம
§ 'கைபயப பெயாதது' எனவும பாடம.
§ 'மையிழு திழுகி' எனவும பாடம.
¶ 'காக்கம வமமோ' எனவும பாடம
|| 'தொழில' எனவும பாடம
* 'இன்னு முடமபு' எனவும பாடம.

என வரும.

இனி 'வேலிறபெயாத்த மனைவி' யென்று பாடமோதி, அவ வேலான உயிரைபபோககின மனைவி யென்று கூறி, அதறகுக

"கௌவைநீா வேலிக கடிதேகாண கறபுடைமை
வெவவேலவாய வீழநதான் விறலவெயயோ — னவவேலே
யமபிற பிறழுந தடஙக ணவனகாதற
கொமபிறகு மாபிறறே கூறறு" (புற. வெ மாலை காஞசி 23)

எனபது காடடுப.

நிகாதது மேலவநத வேநதனொடு முதுகுடி மகடபாடு அஞசிய மகடபாலானும—பெணகோளொழுக்கததினொதது மறுததல பறறிப பகைவனைய வலிநது கோடறகு எடுததுவநத அரசனொடு முதுகுடித தலைவராகிய வாணிகரும வேளாளருந தததம மகளிரைப படுததறகு அஞசிய மகடபாற காஞசியானும,

வேநதியலாவது உயிாபோறறுது வாழதலின, அவரது நிலையினமை நோககி, அவரோடொதது மகளிரைப படுததற கஞசி மறுபபாராதலின அஞசியெனறும, மேலவநத வெனறுங கூறினா. அமமுது குடிகள தாம பொருதுபடக கருதுதலின உயிரது நிலையாமை உணாநத காஞசியாயிறறு. பாலெனறதனை முதுகுடிகளேயனறி 'அனைநிலைவகை' (தொல - புறததிணை-20) யெனபபடடாா கணணும இததுறை நிகழதல கொளக.

உதாரணம:—

"நுதிவேல கொண்டு நுதலவியா துடையாக
கடிய *கூறும வேநதே தநதையு
நெடிய வலலது பணிநதுமொழி யலனே
யிஃதிவர் படிவ மாயின வையெயிற
றரிமதா மழைகக ணமமா வரிவை
மரமபடு சிறுதீப போல
வணஙகா யினடான் பிறநத வூாககே" (புறம 349)

என வரும.

"களிறணைபபக கலஙகின காஅ
தேரோடத துகளகெழுமின தெருவு
மாமறுகலின் † மயககுறறன வழி
கலஙகழா அலிறறுறை, கலக்குறறன
தெறனமறவ ரிறைகூாநதலிற
பொறைமலிநது நிலனெளிய
வநதோாபலரே வமபவேநதர்

* கடவும' எனவும பாடம
† 'மாவழஙகலின்' எனவும பாடம.

பிடியுயிர்ப் பன்ன கைகவ ரிருமபி
ஞேவுற ழிருமபுறங காவல கண்ணிக்
கருஙகண் கொண்ட நெருஙகல வெமமுலை
மைய ஞேக்கிற றையலை நயநதோ
ரளியா தாமேயிவ டன்னை மாரே
செலவம வேண்டாா செருபபுகல் வேண்டி
நிரலல லோாக்குத தரலோ விலலெனக
கழிபபிணிப பலகையர் கதுவாய்‡ வாளா
குழாஅங கொண்ட குருதியம புலவொடு
கழாஅத் தலைய கருஙகடை நெடுவே
$லின்ன மறவாத தாயினு மனஞே
வெனனு வதுகொ ருனே
பனனல வேலி§யிப பணைநல லூரே (புறம். 345.)

இதனுள "நிரலல லோாக்குத தரலோ வில்லென" எனற வின, அரசாககு மகடகொடைக குரியரலலாத அனைநிலைவகை யோர்பாற படடது.

முலையும முகனுஞ சோத நிக கொணடோன தலையொடு முடிநத நிலையொடு தொகைஇ உரைநதாகு மெனப — தனகண வன தலையைத தனமுகததினும முலையினுஞ சோததிக் கொணடு, அததலையான மனைவி யிறநத நிலைமையானுந தொகைபெறறுக காஞசி பததுவகைப படுமெனறு கூறுவா ராசிரியா எனறவாறு.

தலை அவள இறததறகேதுவாகலின அது வினைமுதலா யிறறு. மேல துறை இரணடெனபாராகலின, இவை பததும ஒருதுறையாமெனறறகும இவை ஆணபாறகுரிய வெனறற கும ஈரைநதெென வேருோ தொகை கொடுததாா. அவன தலை யலலது உடமபினை அவள பெருமையின, அவன யாக்கைககு நிலையினமை யெயதலின, இதுவும ஆணபாறகே சிறநததாம. மனைவி இறநதுபடுதலும* அதனுலெயதுதலின மேலவருகினற பெணபாறகும இயைபுபடப பினவைததாா. இதற கியைபு படத தொடாககாஞசியும ஆஞசிககாஞசியும பெணபாலொடு படட ஆணபாற காஞசியாதலின முன வைததாா இவை ஒரு வகையாற பெணபாறகணணு நிலையினமையுடைய வாயினும இரணடிடததும ஒதிச சூததிரம பலகாமற, சிறபபுடைய ஆண மகறகே ஒதிப பெணபாற பகுதியுந தழீஇயினு ரெனறுணாக. இனி வருகினற பததும பெணபாறகே யுரிமையின அவறறிற கும ஈரைநதெெனபதனைக கூடடி முடிகக

‡ 'ததுவாய' எனவும பாடம
$ 'இனனம பிறவாத தாயினும' எனவும பாடம.
§ 'பனனெலவேலி' எனவும பாடம
* 'இறநதுபாடும' எனவும பாடம.

உதாரணம்:—

"நிலையி னுயிரிழந்த்தற களுசிக கணவன
றலையொழிய மெய்பெருள சாயநதா — டலையினுல
வண்ணம படைததான் முழுமெய்யு மறறத
னுண்ணினற தனரோ வுயிா"

என வரும.

பேரிசை மாயந்த மகனைச சுறறிய சுறறம ஆயநத பூசன மயக்கததானும—பெருமபுகழுடையனுகி மாயந்தாரொருவனைச் சுறறிய பெணகிளைச் சுறறங குரலகுறைவுபடட கூபபீட்டு †மயக்கததானும,

எனறது, சுறறததாா அழுகைககுரல விரவியெழுநத ஓசை யை. ஆயநதவெனபது உளளத னுணுககம. 'மாயநத பூசன மயகக' மெனறு பாடமாயிற, சுறறம ஒருஙகு மாயநதவழிப பிற ரழுத பூசன மயககமெனறு கொளளினும அமையும ஈணடு மாயநத மகனெனறதாஉஞ சுறறபபடுவானை அறிவிததறகே, ஆணபாலும உடனகூறியதனறு மேலனவறறிறகும இஃ தொககும.

உதாரணம்—

"இரவலா வமமி னெனவிசைதத லின்றிப
புரவலன் மாய்நதுழியும பொஙகு—முரைமயஙக*
வேறகண ணியரழுத வெமபூசல கேடடஙகா
தோறகண்ண போலுநதுடி" (தகடூர் யாத்திரை, புறத்திரட்டு-இரஙகல்—2)

என வரும

‡"மீனுண கொக்கின றூவியனன" எனனும (277) புறப் பாட்டும் அது.

தாமே ஏஙகிய தாஙகரும பையுளும—அச்சுறறததாரு மினறி மனைவியா தாமே தத்தங கொழுநரைத தழீஇயிருநது அழுதது கணடோா பொறுததறகரிய நோயானும,

தாமே யெனப பனமை கூறிஞா, ஒருவாக்குத தலைவியா பலரெனறறகு. ஏகாரஞ சுறறததிற பிரிததலிற பிரிநிலை.

இது செலவமும இனபமும ஒருஙகு நிலையாமை கூறியது

"மழைகூா பானுட கழைபிணங கடுக்கததுப
புலிவழங் கதரிடைப்‡ பாமபுதாங கிறுவரை

† 'கூபபிடட மெயமயககததானும' எனவும பாடம
* 'உரையழுஙக' எனவும பாடம.
† "மீனுண் கொக்கின் றூவி யன்ன
‡ 'புலிவழங காரிடை' எனவும பாடம.

வானரைக கூநதல முதிபோள சிறுவன
களிறெறிநது பட்டன னெனனு முவகை
யீன்ற ஞான்றினும பெரிதே கணணீர
நோன்கழை துயலவரும வெதிரதது
வான்பெயத தூஙகிய சிதரினும பலவே"

என்பது.

இருளபுகருத துணிநக*வெணகுவாற கலலீள
யொருதனி வைகிய தனே,நதே பெருவளதது
வேனின் மூதூரப பூநாறு நறுமபத
லெழுதுசுவா மாடததுக் கிளேயுடை யொருசிறை
யவரின்று நிகழதரு முறவே யதனு
லழுதுபனி கலுழநதவெஙு கண்ணே யவவழி
நீாநீநது பாவை யசைவது நோக்கிச
சேணிடை யகன்ற துயிலே யதுவினி
யவருடைக் கனவோ டிவவழி யொருநாள
வாரா தாயினும யாதாங கொலலோ
மெலிநது மெலியுமென யாககையிற
கழிநத கழியுமென் னுருயிர நிலேயே"

என வரும.

"கதிரமூக காரல கீழச்சேற றொளிபப" எனனும (249) புறப்பாட்டும் அது.

தாமே யேஙகிய எனபதறகுச சிறைபபட்டார தாமே தனித திருநத தெனறுகூறிக,

"குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறபபினு
மாளன் றென்று வாளிற றபபார
தொடாபபடு ஞமலியி னிடாபபடுத திரீஇய
கேளல கேளிர வேளாண சிறுபத
மதுகை யின்றி வயிறறுத தீததணியத
தாமிரந துண்ணு மளவை
யீனமா ரோவிவ வுலகத தானே" (புறம்—74)

எனனும புறப்பாட்டுக காட்டுவாரும உளா

கணவனொடு முடிநத பட்ாசசி நோககிச செலவோா செய பிய மூதானநதமும-மனேவி தனகணவன முடிநதபொழுதே உடன முடிநதுபோகிய செலவுநினேந்து கண்டோா பிறாக் குணாததிய மூதானந்தத்தானும,

ஆனநதஞ சாக்காடு. முதுமைகூறினா, உழுவலனபுபறறி. இபபடியிறத்தலின் இஃது யாககை நிலேயின்மை.

---

* 'துறநத' எனவும பாடம்

உதாரணம்:—

"ஒருயி ராக வுணாக வுடன்கலந்தாாக
இருயி ரென்ப ரிடைதெரியார்—போரில
விடனேந்தும வேலோறகு வெளவலையிடைகு
முடனே யுலந்த துயிர" (புற வெண்பாமாலை-சிறப்பிற் பொது—9)

என வரும.

நனிமிகு சுரத்திடைக கணவனை இழந்து தனிமகள புலம்பிய முதுபாலையும—மிகுதிமிகக* அருநிலத்தே தன கணவனை இழந்து தனித்த தலைமகள தன தனிமையை வெளிப்படுத்தின முதுபாலை யானும,

புலமபிய வெனவே அழுதல வெளிப்படுத்தல† கூறிற்று. பாலை யெனபது பிரிவாகலின, இது பெருமபிறிதாகிய பிரிவாதல் நோக்கி முதுபாலை யெனறா நனிமிகு சுரமெனறு இருகால‡ அதனருமை கூறவே, பினபனிப பிரிவு அதறகுச சிறந்ததன றுயிற்று $

இதுவும இனபமுஞ் செலவமும ஒருஙகு நிலையினமை கூறிற்று.

"இளையரு முதியரும வேறுபுலம படர
வெடுபப வெழாஅய் மாாபமண் புலல
விடைச்சுரத் திறுத்த மளள விளாத்த
வளையில வறுஙகை யோசசிக கிளையு
ளினன னுயின னிளையோ னென்று
நினனுரை சொலலு மாயின§ மற்று
முன்னாப பழுனிய கோளியா லத்துப
புளளாா யாணாத் தறறே யெனமகன்
வளனுஞ் செமமலு மெமக்கென நாளு
மானறு புகழு மனனை
யாஙகா குவளகொ லளிய டானே" (புறம்—254)

என வரும

கழிந்தோா தேஎத்து அழிபடா உறீஇ ஒழிந்தோா புலமபிய கையறு நிலையும—கணவனொடு மனைவியா கழிந்துழி* அவாகட் பட்ட அழிவுபொருளெலலாம பிறாககு அறிவுறுத்தித் தாம இறந்துபடா தொழிந்த ஆயத்தாரும பரிசிலபெறும விறலி யரும தனிப்படருழந்த செயலறு நிலைமையானும

---

* 'மிகுதி தகக' எனவும பாடம.
† 'புலப்படுத்தல' எனவும பாடம
‡ 'இருக்கால' எனவும பாடம.
$ 'பின்பனிதானு முரித்தென மொழிப' என்று அகத்திணையியலுள் ஓதியது கொண்டு இது கூறினா.
§ 'செலலுமாயின்' எனவும பாடம
* 'கழிந்தவழி' எனவும பாடம

ஒழிந்தோரென வரையாது கூறினமையிற கழிந்தோரார புரககபபடும அவவிருதிறததாரையும உடனகொளக. கழிந்தோ ரெனற பனமையால ஆணபாலுந தழீஇயினா,கையறுநிலை அவரையினறி அமையாமையின. ஆணபாற கையறுநிலை மனனைக்காஞசியுள அடஙகும அழிவாவன புனலவிளையாட்டும பொழில விளையாடடுந, தலைவனவெனறியும போல்வன

உதாரணம:—

"தேரோன மகனபட்ட செஙகளததுளிவவுடமபிற
றீராத பணபிற றிருமடநதை—வாரா
வுலகத துடமபிற கொழுநதனள கொலலோ
வலகறற கறபி னவள"

என வரும.

காதலி இழநத தபுதார நிலையும—தன மனைவியைக கணவ னிழநத தபுதார நிலையாயினும,

எனறது தாரமிழநத நிலை தன காதலியை இழநதபின வழிமுறைத தாரம வேணடின, அது காஞசிக குறிபபனறு எனறறகும, எஞஞானறும மனைவியிலலாதானுந தபுதார நிலைககு உரியனுயினும,அது காஞசியாகாதெனறறகுந, தபுதார நிலையெனறே பெயாபெறுதன மரபெனறறகுங, காதலியிழநத நிலையுமெனறே ஒழியாது, பினனுந தபுதாரநிலையு மெனருா. தலை வா வழிமுறைததாரமும எயதுவாராகலின அவாககு நிலை யாமை சிறபபினமையின ஆணபாற காஞசியனருயிறறு.

இஃது யாககையும இனபமும ஒருஙகுநிலையினமையாம.

உதாரணம:—

"யாஙகுப பெரிதாயினு நோயள வெனைததே
யுயிாசெகுக் கலலா மதுகைத தனமையிற
களளி போகிய களரியம பறநதலை
வெளளிடைப பொததிய விளைவிற கீமத
தொளளழற பளளிப பாயல சோததி
ஞாஙகா மாயநதனண் மடநதை
யினனும வாழவ லெனனிதன் பணபே." (புறம்—245.)

என வரும.

காதலன இழநத தாபதநிலையும—காதலனையிழந்த மனைவி தவம் புரிநதொழுகிய நிலைமையானும,

இருவரும ஒருயிராய நிகழநதமையின உயிரும உடமபும இன்பமுஞ செல்வமும ஒருஙகிழநதாள தலைவியேயாம.

இதனை இல்லறம இழததலின அறநிலையின அமையு மெனப.

உதாரணம்:—

"அளிய தாமே சிறுவெள் ளாம்ப
லிளைய மாகத் தழையா யினவே
யினியே,
பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறுத்
தின்னா வைக லுண்ணும்
அல்லிப் படூஉம் புல்லா யினவே." (புறம்—248)

என வரும்.

நல்லோள் கணவனொடு நனியழற் புகீஇச் சொல்லிடை யிட்ட பாலைநிலையும்—கற்புடைமனைவி தன்கணவன் இறந்து அவனோடு எரிபுகுதல் வேண்டி எரியை விலக்கினோரோடு உறழ்ந்துகூறிய புறங்காட்டு நிலையானும்,

எல்லாநிலத்தும் உளதாகி வேறுதனக்கு நிலனின்றி வருதலானும் நண்பகல்போல வெங்கனலான் வெதுப்புதலானும் புறங்காட்டைப் பாலை யென்றார், பாலைத்தன்மை எய்திற்று என்றற்கு நிலையென்றார்.

உதாரணம்.—

"பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
செல்கெனச் சொல்லா தொழிகென விலக்கும்
பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே
யணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட
காழ்போ னல்விளர் நறுநெய் தீண்டா
தட்கிடைக் கிடந்த* கைபிழி பிண்டம்
வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட
வேளை வெந்தை வல்சி யாகப்
பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு
முயவற் பெண்டிரே மல்லேம் மாதோ
பெருங்கோட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டீம
நுமக்கரி தாகுக தில்ல வெமக்கெம்
பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற
வள்ளித ழவிழ்ந்த தாமரை
நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே (புறம்—246)

என வரும்.

மாய்பெருஞ் சிறப்பிற் சிறுவற் பெயராத் தாய் தப வருஉந் தலைப்பெயல் நிலையும் — பொருகளத்துப் பொருது மாயும் பெருஞ்சிறப்பிற் றீர்ந்து தன்மகன் புறங்கொடுத்துப் போந்தானாக, அதுகேட்டுத் தாய் சாக்காடு துணிந்து சென்று மகனைக் கூடுங் கூட்டமொன்றானும்; இனி அவன் பிறர்சிறப்பு மாய்த்தற

* 'அடையிடை மிடைந்த' எனவும் பாடம்.

குக் காரணமாகிய பெருஞ்சிறப்பொடு களப்பட்டுத் துறக்கத்துப் போயவழி அவனோடு இறந்துபட வரும் தாயது தலைப்பெயனிலைமையொன்றும்;

இவ் விருகூறும் உய்த்துக்கொண்டுணர்த லென்னும் உத்தி. நிலையென்றதனால் அவள் இறந்துபடாது மீட்லுஞ் சிறுபான்மையாம் காஞ்சி யென்றுகொள்க. அஃது அன்பிறகு நிலையின்மையாம்.

> "வாதுவல் வயிறே வாதுவல் வயிறே
> நோவே னத்தை நின்னீன் றனனே
> பொருந்தா மன்ன ரருஞ்சம முருக்கி
> யக்களத் தொழிதல் செல்லாய் மிக்க
> புகாமுகக் குஞ்சர மெறிந்த வெஃக
> மதன்முகத் தொழிய நீபோந் தனையே
> யதனால், எம்மில் செய்யாப் பெரும்பழி செய்த
> கல்லாக் காளையை யீன்ற வயிறே"
> (தகடூர் யாத்திரை புறத்திரட்டு மூதின்முல்லை)

இது தகடூர்யாத்திரை கரியிடை வேலொழிய போந்ததற்குத் தாயதுபவந்த தலைப்பெயனிலை.

> "ஏறுகண் டறிகோ வேறுகண் டறிகோ
> வென்மக னாகெ லேறுகண் டறிகோ
> கண்ணே கண்ணுழுழ் கினவே தலையின
> வண்ண மாலையும் வாளிவிடக் குறைந்தன
> வாயே, பொருகுநுனைப் பகழி மூழ்கலிற் புலா வழித்த
> தாவ* நாழிகை யம்புசெறித் தற்றே
> நெஞ்சே வெஞ்சரங் கடந்தன குறங்கே
> நிறங்கரந்து பல்சர நிரைத்தன வதனால்
> லவிழ்பூ வப்பணைக் கிடந்தோன்
> கமழ்பூங் கழற்றீங் காயபோன் றனனே"

இது தகடூர்யாத்திரை துறக்கத்துப்பெயர்ந்த நெடுங்கோளர்† தாய இறந்துபட்ட தலைப்பெயனிலை

> "நரம்பெழுந் துலறிய நிரம்பா மென்றோண்
> முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
> படையழிந்து மாறின னென்றுபலர் கூற
> மண்டமர்க் குடைந்தனன்‡ ஆயி லுண்டவென்
> முலையறுத் திடுவன் யானெனச் சினைஇக்
> கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச்

---

* 'புலாவழித் தாவா' எனவும் பாடம
† 'நெடுக்கோளன்' எனவும் கொள்ளலாம
‡ 'உலைந்தனன்' எனவும் பாடம.

செங்களந் துழவுவோள் சிதைந்துவேறாகிய
படுமகன் கிடக்கை காணூஉ
ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே" (புறம்-278.)

இப் புறப்பாட்டு மீண்டது

"ஈன்றுபுறந் தருதல்" என்னும் (312) புறப்பாட்டும் அது.

மலர்தலை உலகத்து மரபு நன்கறியப் பலர்செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்தொடு—அகன்ற இடத்தினையுடைய உலகங்களிடத்து வரலாற்று முறைமையினைப் பலரும் பெரிதுணரும்படியாகப் பிறந்தோரெல்லாரும் இறந்துபோகவும் எஞ்ஞான்றும் இறப்பின்றி நிலைபெற்ற புறங்காட்டினை வாழ்த்துதலானும்,

உதாரணம்:

"உலகு பொதியுருவந் தன்னுருவ மாகப்
பலர்பரவத் தக்க பறந்தலை நன்காடு
புலவுங்கொ லென்போல் புலவுக் களத்தோ
டிகனெடுவே லானை யிழந்து."
(பெரும்பொருள் விளக்கம் புறத்திரட்டு-இரங்கல்19.)

என வரும்.

"களரி பரந்து கள்ளி போகிப்
பகலுங் கூஉங் கூகையொடு பிறழ்பல்
ஈம விளக்கிற் பேஎய் மகளிரொ
டஞ்சுவந் தன்றி மஞ்சுபடு முதுகாடு*
நெஞ்சமர் காதல ரழுத கண்ணீ
ரென்புபடு சுடலை வெண்ணீ றவிப்ப
வெல்லாப் புறனுந் தானகண் டுலகத்து
மன்பதைக் கெல்லாந் தானாய்த்
தன்புறங் காண்போர்க் காண்பறி யாதே"† (புறம் 356)

இதுவும் அது.

தொகைநிலை ஈரைந்து ஆகுமெனப்—தொகைபெற்றுக் காஞ்சி பத்துவகைப்படுமென்று கூறுவர் ஆசிரியர், நிறையருஞ் சிறப்பிற் றுறை இரண்டு உடைத்தே—ஆதலான‡ அக் காஞ்சி நிறுத்தற்கு எதிர் பொருளில்லாத பெரிய சிறப்பினையுடைய ஆண்பாற்றுறையும் பெண்பாற்றுறையுமாகிய இரண்டு துறையினையுடைத்து என்றவாறு.

---

* 'அஞ்சுவந் தமிய மென்னு மஞ்சுவந்—தன்றி மஞ்சு படுமுது காடு' எனவும் பாடம்

† 'காண்போல லாதே' எனவும் பாடம்

‡ 'என்பதாகலான்' எனவும் பாடம்.

எனவே முறகூறிய பததும இபபததுமாக இருபதென பதுங கூறினாராயிறறு. நிறையருஞ சிறபபெனறதனானே மக கடகுந தேவாககும உளள நிலையாமையே காஞசிச சிறபபுடைத தாகக கூறபபடுவது, ஏனை அஃறிணைபபகுதிக கணணுளள நிலையாமை காஞசிசசிறபபனறு எனறுணாக. (௨௯)

௮௰. பாடாண பகுதி கைககிளைப புறமே
நாடுங காலை நாலிரண் டுடைததே.

இது மேற 'புறததிணை யிலககணந திறபபடக கிளபபின' (தொல-புறததிணை-க) எனபுழிக கிடககைமுறை கூறிய முறை யான இறுதிநினற பாடாணடிணைககுப பொதுவிலககணம உணாததுவான அதறகுப பெயா இனனதெனவும, அது கைக கிளைபபுறனெனவும, அஃது இததுணைப பொருளுடைததென வுங கூறுகினறது

இதனபொருள —பாடாணபகுதி கைககிளைபபுறனே— பாடாணெனபபடட புறததிணையது கூறு கைககிளையெனறு கூறபபடட அகததிணைககுப புறனும, நாடுங்காலை நாலிரணடு உடைதது—தனனை நாடிச சொலலுவாா செயயுளுண முடிநத பொருள பாடாணுககவே நிறுபப நாடுங்காலதது எணவகைப பொருளுடைதது எனறவாறு.

பாடாணெனபது பாடுதல வினையையும பாடபபடும ஆண மகனையும நோககாது, அவனதொழுகலாறாகிய திணை யுணாத தினமையின வினைததொகைபபுறததுப பிறநத அனமொழித தொகை. ஒரு தலைவன பரவலும* புகழசசியும வேணட, ஒரு புலவன வீடுபேறு முதலிய பரிசில வேணடலின அவைதமமின வேறாகிய ஒருதலைககாம மாகிய கைககிளையோ டொததலிற பாடாணடிணை கைககிளைப புறனாயிறறு வெடசி முதலிய திணை களுஞ சுடடி யொருவா பெயா கொடுததுங் கொடாதும பாடப படுதலிற பாடாணடிணையாயினும, ஒருவனை ஒனறு நசசிக் கூறாமையின, அவா பெறுபுகழ பிறரைவேணடிப பெறுவதன றித தாமே தலைவராகப பெறுதலின, அவை கைககிளைபபுறன ஆகாமை உணாக இவ் விருகூறுந தோனறப பகுதியென்றார். புகழை விருமபிச சென்றோா வெடசி முதலியவறறைப பாடின, அவை கைககிளைபபுறன ஆகாதென உணாக.

இதனானே புறததிணை ஏழறகும பெயருமமுறையும ஒரு வாறறாற கூறினாராயிறறு. நாலிரணடாவன இபபாடாண

* 'பாடுதலும' எனவும பாடம

டிணைக்கு ஒதுகினற பொருட்பகுதி* பலவுங் கூட்டி ஒன்றும், இருவகை வெட்சியும் பொதுவியலும் வஞ்சியும் உழிஞையுந் தும்பையும் வாகையுங் காஞ்சியுமாகிய பொருள்கள் ஏழுமாகிய எட்டுமாம்

இனி இக்கூறிய ஏழுதிணையும் பாடாணடிணைப் பொருளா மாறு காட்டுங்கால் எல்லாத்திணையும் ஒத்ததாயினும், அவை பெரும்பான்மையுஞ் சிறுபான்மையுமாகி வருதலும் அவை இரண்டும் பலவும் ஒருங்குவருதலும் பாடாணடிணைக்கு மேற் கூறும் பொருளும் விராய் வருதலுமாமென்று உணர்க

உதாரணம்:—

''முனைப்புலத்துக் கஃதுடை முன்னிரைபோல் வேந்தர்
முனைப்புலம்பு முன்னிரையும் வீசி—யெனைப்புலத்துச்
சென்றது நின்சீர்த்தி தோவளவ தெவ்வாபோ
னன்றுமுண் டாக நமக்கு.''

இது கூற்றுவகையானன்றிக் குறிப்புவகையான் ஒன்று பயப்பானுக்கி நினைத்துரைத்தலின் வெட்சியும் வாகையும் வந்த பாடாணடிணையாம்

''அவலெறிந்த வுலக்கை† வாழைச் சேர்த்தி
வளைக்கை மகளிர் வள்ளை கொய்யு
முடந்தை நெல்லின் விளைவயற் பரந்த
தடந்தா ளாரை யிரிய வயிரைக்
கொழுமீ னார்கைய மரந்தொறுங் குழாஅலின்‡
வெண்கை மகளிர் வெண்குருகு கோப்பு
மழியா விழவி னிழியாத் திவவின
வயிரிய மாக்கள் பண்ணமைத் தெழீஇ
மன்ற நண்ணி மறுகு சிறைபாடு
மகன்கண் வைப்பி னாடும னளிய
விரவுவேறு கூலமொடு குருதி வேட்ட§
மயிர்புதை மாக்கண் கடிய கழற
வமர்கோ ணேரிகந் தாரெயில் கடக்கும
பெரும்பல* யானைக் குட்டுவன
வரம்பி றனைப் பரவா வூங்கே.'' (பதிற்.23)

---

* 'பொருளும் பகுதியும்' எனவும் பாடம்
† 'அவலெறி யுலக்கை' எனவும் பாடம்
‡ 'குழுறலின்' எனவும் 'குமுறலின்' எனவும் பாடம்
§ 'வேட்ட' எனவும் பாடம்
* 'பெருமலை' எனவும் பாடம்

இதில் இமையவரம்பன் றமபி பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனார் துறககம வேணடினாரெனபது குறிபபு வகையாற கொளள வைததலின இது வஞசிபபொருள வநத பாடாணாயிறறு

"இலஙகு தொடிமருபபின" எனனும பதிற்றுப்பத்து உளளியது முடிககும வேநதனது சிறபபாகிய உழிஞையாயினும பதினறுலாம பொன பரிசில பெறறமையிற பாடாணாயிறறு

"பாரபபாரக் கலலது பணிபறி யலையே
பணியா வுளளமொ டணிவரக கெழீஇ
நடடோரக கலலது கணணஞ சலையே
வணஙகுசிலை பொருதநின மணஙகம ழகல
மகளிரக கலலது மலைபபறி† யலையே
நிலநதிறம பெயருங காலை யாயினுங
கிளநத சொனனீ பொயபபறி யலையே
சிறியிலை யுழிஞைத தெரியல சூடிக
கொணடி‡ மிகைபடத தணடமிழ செறிததுக
குனறு நிலை§ தளாககு முருமிற சீறி
யொருமுற றிருவ ரோடடிய வொளவாட
செருமிகு தானை வெலபோ ரோயே
யாடுபெற றழிநத மளளா மாறி
நீகண டனையே மென்றனா நீயு
நுநநுகங கொணடினும வெனறோ யதனாற$
செலவக் கோவே சேரலா மருக
காறிரை யெடுதத முழஙகுகுரல வேலி
நனநதலை யுலகஞ செயதநன றுணடெனி
னடையடுப பறியா வருவி யாமப
லாயிர வெளள வூழி
வாழி யாத வாழிய பலவே." (பதிற்று—63)

இது வாகைததுறைப பாடாணபாடடு.

இப பதிற்றுப்பத்து நூறும இவவாறே வருதலிற பாடாண டிணையேயாயிறறு. புறததுளளும இவவாறு வருவனவும் உணாக. (உ௫)

† 'மலாபபறி' எனவும பாடம.
‡ 'கொண்டமை' எனவும பாடம.
§ 'குன்றினிலை' எனவும பாடம.
$ 'நுநநுகங கொண்டினும வென்றோயே' எனவும பாடம.

**௩௧. அமரர்கண் முடியு மறுவகை யானும்
புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினு
மொன்றன் பகுதி யொன்று மென்ப.**

இது முன்னர் எட்டென்ப பகுத்த பாடாண்டிணையுள் ஏழொழித்துத் தன் பொருட்பகுதிகள் எல்லாங் கூடி ஒன்று மென்ற பாடாண்டிணை தேவரும் மக்களு மென இருதிறத் தார்க்கே உரிய என்பார். அவ்விரண்டினுள் தேவர்பகுதி இவை யென்ப துணர்த்துகின்றது.

இதன்பொருள்:—அமரர்கண் முடியும் அறுவகையானும்— பிறப்பு வகையானன்றிச் சிறப்புவகையால் தேவர்கண்ணே வந்துமுடிதலுடையவாகிய அறுமுறை வாழ்த்தின்கண்ணும்; புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும்—அத்தேவரிடத்தே உயர்ச்சி நீங்கிய பொருள்களை வேண்டுங் குறிப்புப் பொருந்தின பகுதிக்கண்ணும், ஒன்றன் பகுதி ஒன்றும் என்ப—மேற் பாடாண்பகுதியென்பப் பகுத்து வாங்கிக்கொண்ட ஒன்றனுள் தேவரும் மக்களுமென்பப் பகுத்த இரண்டனுள் தேவர்க்கு உரித் தாம் பகுதியெல்லாந் தொக்கு ஒருங்குவருமென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

அமரர்கண்ணே வந்து முடியுமெனவே அமரர் வேறென் பதூஉம் அவர்கண்ணே வந்து முடிவன வேறென்பதூஉம் பெற்றாம். அவை முனிவரும் பார்ப்பாரும் ஆனிரையும் மழை யும் முடியுடை வேந்தரும் உலகுமாம். இவை தத்தஞ் சிறப்பு வகையான் அமரர்சாதிப் பால வென்றல் வேதமுடிவு. இத னானே பிறப்புமுறையாற் சிறந்த அமரரை வாழ்த்தலுஞ் சொல் லாமையே முடிந்தது. தந்திரவுத்தி வகையான் வகையென்ற தனானே அமரரை வேறு வேறு பெயர் கொடுத்து வாழ்த்தலும் ஏனைப் பொதுவகையாற் கூறி வாழ்த்தினன்றிப் பகுத்துக் கூறப்படாமையுங் கொள்க. புரை உயர்ச்சியாதலின் உயர்ச்சி யில்லாத காமமாவது மறுமைப்பயன் பெறுங் கடவுள் வாழ்த் துப்போல உயர்ச்சியின்றி இம்மையிற் பெறும்பயனாதலின் இழிந்த பொருள்களிற் செல்லும் வேட்கைக் குறிப்பு. புல்லிய வகையாவது றன்னைக்குறிப்புத் தேவர்கண்ணே பொருந்திய கூற்று தன் பொருட்டானும் பிறன்பொருட்டானும் ஆக்கத்து மேல் ஒருவன் காமுற்றவழி அவை அவற்குப் பயன்கொடுத்த லாம். இது ஒன்றனுடைய பகுதியெனக். இத்துணைப் பகுதி யென்று இரண்டிறந்தன எனக்கூற்று, வாளாதே பகுதியென் றமையில் தேவரும் மக்களுமென இரண்டேயாயிற்று. அத் தேவகட் பெண்டெய்வங் 'கொடிநிலை கந்தழி' என்புழி அடங் கும். மக்களுட் பெண்பால் பாடுதல் சிறப்பின்மையிற் "செயிர் தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ" (புறம்-3) என்றாற்போலச் சிறு

பானமை ஆணமக்களோடுபடுததுப பாடுப. வகை யெனற தனை வாழ்த்ினகண மக்கடபொருளும உடனறழுவினும அவை கடவுள வாழததாமெனறு கொளக.

உதாரணம:—

"எரியெள ளுவன நிறததன விரியிணாக
கொனறையம பைநதா ரகலததன பொனனு
ரெயிலெரி யூட்டிய விலலன் பயிலிருட
காடமாந தாடிய வாட னீடிப
புறமபுதை தாழநத சடையன குறஙகறைநது
வெண்மணி யாரக்கும விழவின னுண்ணூற
சிரநதை யிரட்டும விரலனிரண் டுருவா
யீரணி பெறறவெழிற றகைய னேரு
மிளமபிறை சேரநத நுதலன களஙகனி
மாறோக்கும பணயின் மறுமிடறறன றேறிச
சூலம பிடிதத சுடரபடைக
காலக கடவுட குயாகமா வலனே."

இது கடவுள வாழதது.

தொகைகளிலுங கீழககணககிலும உளள கடவுள வாழத தெலலாம இதனகண அடககுக

இனி அறுமுறை வாழததும வருமாறு.—

"நிறைமொழி மாநதா பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும" (குறள் ௬-8)

"கெடுபபதூஉங கெடடாரககுச சாரவாயமற ருஙகே
யெடுபபதூஉ மெலலா மழை." (குறள்-வான்-5)

"நாகின நநதி யினமபொலியும போதகெனை
வாயவா ளுழவா வளஞசிறபப வாயா
அகன்றா சுரைய கறநதபால சீரசிறநத
வான்பொருள வடடத தயிராகு மததயிர
மெலலக கடைவிடதது நெயதோனறு நெயபயநது
நலலமு தன்ன வளையாகு நலல
புனிதமு மெச்சிலு நீககித துனியினறி
யனன பெருமபயதத வாகலாற றெனமரபிற
காரார புறவிற கலிதத புதாமாநதி
யாவா ழியரோ நெடிது.

ஏனைய் வநதுழிக் காணக.

"புயலசூடி நிவநத பொற கோட் டிமயத்து
வியல்றைத தவிசின வேஙகை வீறறிருநதாங

கரிமான் பிடத் தரசுதொழ விருந்து
பெருங்கலச் செல்வியொடு திருவீழ் மார்பம்
புதலவருந் தாமு மிகலின்று பெறூஉந்
துகளில் கற்பின் மகளிரொடு விளங்கி
முழுமதிக் குடையி னமுதுபொதி நீழ
லெழுபொழில் வளர்க்கும் புகழ்சால் வளவனின்
பிறந்தது பார்த்துப் பிறர்வாய்ப் பரவநின்
னறங்கெழு சேவடி காப்ப வுறந்தையோ
டூழி யூழி வாழி
யாழி மானில மாழியிற் புரந்தே"

இது கடவுள் வாழ்த்தி ஒழியாது தனக்குப் பயன்படுவோன் ஒருவனையுங் கூட்டி வாழ்த்தலின் புரைதீர்காமம் புல்லிய வகையாயிற்று. (உசு)

அஉ. வழங்கியன் மருங்கின் வகைபட நிலைஇப்
பரவலும் புகழ்ச்சியுங் கருதிய பாங்கினு
முன்னோர் கூறிய குறிப்பினுஞ் செந்துறை
வண்ணப் பகுதி வரைவின் றாங்கே.

இது மேல் 'ஒன்றன்பகுதி' (தொல்-புறத்திணை-உசு) என புறத் தோற்றுவாய்ச் செய்த இருபகுதியுண் மக்கட்பகுதி கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்:—பரவலும் புகழ்ச்சியும் கருதிய பாங்கினும்—ஒரு தலைவன் தன்னைப் பிறர் வாழ்த்துதலும் புகழ்ந்துரைத்தலுங் கருதிய பக்கத்தின் கண்ணும், வகைபட முன்னோர் கூறிய குறிப்பினும்—அறம்பொருளின்பங்களின் கூறுபாடு தோன்ற முன்னுள்ளோர் கூறிய குறிப்புப்பொருளின் கண்ணும், செந்துறை நிலைஇ—செவ்வன் கூறுந்துறை நிலை* பெற்று, வழங்குஇயல் மருங்கின்—வழங்குதல் இயலுமிடத்து; ஆங்கு வண்ணப்பகுதி வரைவின்று—அச்செந்துறைக்கண் வருணங்களின் கூறுபாடு நிகழ்ந்தன் நீக்கு நிலைமையின்று என்றவாறு.

பரவல் முன்னிலைக்கட் பெரும்பான்மை வரும். பரவலும் புகழ்ச்சியுந் தலைவன்கண்ணவாய்ப் பரிசில் பெறுதல் பாடுவான் கண்ணதாகலின் ஒருதலைக் காமமாகிய கைக்கிளைக்குப் புறனாயிற்று. முன்னோர் கூறிய குறிப்பும் பாடப்படுவோன்கண் வேட்கை யின்மையிற் கைக்கிளையாம் குறிப்பென்றார், அறம் பொருள் இன்பம் பயப்பச்செய்த செய்யுளைக் கேட்டோர்க்கும் அஃது உறுதிபயத்தலைக் குறித்துச் செய்தலின். செந்துறை

* 'குறிப்பன்து பொருள்' எனவும் பாடம்

யாவது விகாரவகையான அமராராககிச செயயும அறுமுறை வாழததினைப போலாது உலகினுள இயறகைவகையான இயனற மககளைப பாடுதல இது செநதுறைப பாடாணபாட டெனபபடும.

"வணணமுந தொடையும பொரீஇ யெணணு" (பதது-குறி-31.) எனபவாகலானும ஐவகை நிறததினையும வணண மெனபவாகலானும வணணமெனபது இயறசொல: வருண மெனபது வடமொழிததிரிபு

ஆஙகு வணணபபகுதி வரைவினறெனவே வருகினற காமபபகுதியிடதது வணணபபகுதி வரையபபடுமாயிறறு, கைககிளை கிழததியை உயாநதோன வருணததுபபடுததுக கூறுதது, 'அனை நிலை' (தொல-புறததிணை-உ०.) வருணபபடுத துத தோனறககூறலின.

உதாரணம'—

"நிலநீா வளிவிசும பெனற நானகி
னளபப ரியையே
நாளகோ டிஙகள ஞாயிறு கனையழ
லைநதொருஙகு புணாநத விளககத தனையை
போாதலை மிகுதத வீரைம பதினமரொடு
துபபுததுறை போகிய துணிவுடை யாணமை
யககுர னனைய கைவண மையையே
யமாகடநது மலைநத துமபைப பகைவா
போாபீ டழிதத செருபபுகன முனப
கூறறு வெகுணடு வரினு மாறறுமாற றலையே
யெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலதது
நோனபுரி தடக்கைச சான்றோா மெய்மமறை
வானுறை மகளிா நலனிகல கொளளும
வயஙகிழை கரநத வணடுபடு கதுபபி
னொடுஙகீ ரோதிக் கொடுஙகுழை கணவ
பலகளிறறுத தொகுதியொடு வெலகொடி நுடஙகும
படையே ருழவ பாடினி வேநதே
யிலஙகுமணி மிடைநத பொலஙகலத திகிரிக்
கடலக வரைபபினிப பொழினமுழு தாணடநின
முன்றிணை முதலவாபோல நினறுநீ
கெடாஅ நலலிசை நிலைஇத
தவாஅ லியரோவிவ வுலகமோ டுடனே." (பதிற்று-14)

பரவறகண வந்த செநதுறைப பாடாணபாட்டு, இதனை வாழத்தியலெனபா.

"வரைபுரையு மழகளிற்றின்மிசை
வான்றுடைக்கும்* வகையபோல
விரவுருவின கொடிநுடங்கும்
வியன்றானை விறல்வேந்தே
நீ, யுடன்று நோக்குமவா யெரிதவழ
நீ, நயந்து நோக்குமவாய் பொன்பூப்பச
செஞ்ஞாயிற்று நிலவு வேண்டினும்
வெண்டிங்களு ளெவியில்வேண்டினும
வேண்டியது விளைக்கு மாற்றலை யாகலி
னின்னிழற் பிறந்து நின்னிழல் வளர்ந்த
வெம்மள வெவனே மற்றே யின்னிலைப
பொலம்பூங் காவி னன்னாட் டோருஞ்
செயவினை மருங்கி னெய்த லல்லதை
யுடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலுங்
கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்தென
வாண்டுச்செய் நுகர்ச்சி யீண்டுங் கூடலி
னின்னா டுள்ளுவர் பரிசில
ரொன்னார் தேஎத்து நின்னுடைத் தெனவே." (புறம்-38.)

இது புகழ்ச்சிக்கண்வந்த செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு. இயைபியன்மொழி யென்பதும் அது

"உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திர
ரமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்வில
ரன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே" (புறம் 182)

இது வகைபட முன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண்வந்த செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

இது முனிவர் கூறுமாறுபோலக் கூறிப் பரவலும் புகழ்ச்சியுங் கூறுது மறுமைப்பயன் பிறர்க்குறுதி பயப்பக் கூறலிற் கைக்கிளைப் புறனாய பாடாணாயிற்று.

இவை செந்துறை மார்க்கத்தது வண்ணப்பகுதியாகிய பாடல் பற்றி வருமென்பதூஉம் வெண்டுறை மார்க்கமாகிய நாடகத்துள் அவிநயத்துக்குரியவாகி வருமென்பதூஉங்

* 'வான்றைவரும்' எனவும் பாடம்.

கூறின், அவை ஈணடுககூறல்* மயஙகக் கூறலாம. அனறியும் ஏனை அறுவகைத திணைககும இஙஙனங கூருது இததிணைக்கே உரிததாகக் கூறுதறகோா காரணமினமையானும அஙஙனங் கூருரெனப பரவலும புகழசசியும அவவப பொருணமை கருதிஞரைத தலைவராக வுடைமையானும, ஏனையது அககுறிப பிற றனருகலானும, அதறகுப பாடடுடைததலைவா பலராயி னும ஒருவராயினும பெயாகொடுததுங கொடாதுங கூறலானும வேறு வைததாரெனக. இததுணை வேறுபாடுடையதனைப பரவல புகழச்சியோடு கூடடவைததாா, அவை முனனோா கூறிய குறிபபினுளளும விராயவரும எனறறகு. இனனும அதனுனே பாடாணடிணைபபொருணமை மயஙகிவரினும முடிநத பொரு ளாற பெயாபெறுமெனறு கொளக.

"நிலமிசை வாழநா" எனனும (43) புறப்பாட்டுப் புலவன அரசனை வைதுஆறி அது நனகுரைததல. அது இயறகை வகையானனறிச் செயறகைவகையாற பரவலும புகழச்சியுந் தொடாநத முனனோா கூறிய குறிபபு.

இனனும மயஙகி வருவனவெல்லாம இதனுன அமைகக. (உஎ)

அ௩. காமப் பகுதி கடவுளும் வரையா
ரேனோர் பாங்கினு மென்மனா புலவர்.

இது முறகூறிய கடவுடகும மககடகும எயதியதனமேற சிறபபுவிதி கூறுகினறது

இதனபொருள:—காமபபகுதி—முனனாப 'புரைதீா காம' (தொல்-புறததிணை-உ௬.) மெனறதனுட பகுநினற புணர்ச்சி வேடகை, கடவுள பாஙகினும வரையாா—கடபுலனுகிய கடவு ளிட்டதும நீககாா, ஏனோா பாஙகினும வரையாா எனமனா புலவா—மககளிடததும நீககாரெனறு கூறுவா புலவா எனற வாறு

பகுதி ஆகுபெயா. அது கடவுணமாடடுக கடவுடபெண டிா நயபபனவும, அவாமாடடு மானிடபபெணடிா நயபபனவுங, கடவுண மானிடபபெண்டிரை நயபபனவும பிறவுமாம.

இனனும பகுதியெனறதனுனே எழுதிணைககுரிய காமமுங 'காமஞசாலா இளமையோளவயிற' (தொல-அகததிணை-௫0.) காமமுமனறி இது வேருா காமமெனறு கொளக.

உதாரணம:—

"நலகெனி னுமிசையா னேமெனனுஞ சேவடிமே
லொலகெனி னுசசியா னேமெனனு-மலகிரு
ளாட லமாநதாற கரிதா லுமையானை
யூட லுணாததுவதோ ராறு. (புற.வெ.மாலை.பாடாண-48)

* இரணடுஙகூறல்' எனவும பாடம

"பல்லேற்ற பரிகலத்துப் பலியேற்றன் மேலிட்டு
வல்லேற்ற முலைமகளிர் மனமேற்ப வருதிரால்
வல்லேற்ற முலைமகளிர் மனமேற்ப நீரேறுங்
கொல்லேற்றுக் கறுகிடினுங் கொள்ளுமோ கொள்ளாதோ."

"குடுமிப் பருவத்தே கோதை புனைந்தே
யிடுமுத்தம் பூத் திருப்ப—படுமுத்தம்
புன்னை யரும்பும் புகாஅர்ப் புறம்பணையார்க்
கென்ன முறைய ளிவள்"

என வரும்.

"களியானைத் தென்னன் கனவின்வந் தென்னை
யளியா னளிப்பானே போன்றான்—றெளியாதே
செங்காந்தண் மெல்விரலாற் சேக்கை தடவந்தே
னென்கொணபே னென்னல்லால் யான்" (முத்தொள்ளாயிரம்)

"அணியாய செம்பழுக்காய் வெள்ளிலையோ டேந்திப்
பணியா யெம்பெருமா னென்று—கணியாராய்க்
கோணலங் கேட்பதூஉங் கொண்கர் பெருமானார்
தோணலஞ் சேர்தற் பொருட்டு"

என வரும்.

"அடிபுனை தொடுகழன் மையணற் காளைக்கென
றொடிகழித் திடுதல்யான் யாயஞ் சுவலே
யடுதோண் முயங்கக்* லவைநா ணுவலே
யென்போற் பெருவிதுப் புறுகவென்று
மொருபாற் படாஅ தாகி
யிருபாற் பட்டவிம் மைய லூரே." (புறம்-83)

இது பெருங்கோழி நாய்கன் மகள் †ஒருத்தி ஒத்த அன்பி ன்ற காமமுறுதவழியுங் குணச்சிறப்பினறித் தானே காம முற்றுக் கூறியது, இதனுனடக்குக.

இன்னும் ஏஞேரபாங்கினும் எனபதனுனே கிளவித்தலைவ னல்லாத பாட்டுடைத்தலைவனைக் கிளவித்தலைவனுகக் கூறுவன வுங் கொள்க.

உதாரணம்:—

"காமுற்றி யிணைஞுழத்த கமழ்தோட்ட மலர்வேய்ந்து
சீர்முற்றிப் புலவர்வாய்ச் சிறப்பெய்தி யிருநிலந்
தாமுற்றி யதுபோலத் தகைபூத்த வையைதன்*

---

* 'அடுதொறு முயங்கல்' எனவும் பாடம்.

† இவள் பெயர் நக்கண்ணையார். புறநானூறு 96-ஆம் பக்கத்துப் பிரதி பேதத்தா னுணர்க.

* 'வையையின்' எனவும் பாடம்.

நீாமுற்றி மதிலபொரூஉம பகையலலா னோராதாா
போாமுற்றொன் றறியாத புரிசைசூழ் புனலூரா." (கலி-67)

இது குறிபபின்றிப பாட்டுடைததலைவனைக கிளவிததலைவ னாக்கிக் கூறியது.

''மீளிவேற றானையா புகுதநதா
நீளுயா கூட னெடுங்கொடி யெழவே'' (கலி 39)

எனபதும அது.

இவவாறு வருவனவெலலாம இதனான அமைக்க. (உஅ)

அசு. குழவி மருங்கினுங் கிழவ தாகும்.

இது முனனினற சூததிரததிற பகுததினற காமததிறகனறிப 'புரைதீா காம'த (தொல புறததிணை-உகூ) திறகுப புறனடை கூறுகினறது

இதனபொருள —குழவிமருஙகினும கிழவதாகும—குழவிப பருவததுங காமபபகுதி உரியதாகும எனறவாறு.

மருஙகெனறதனான மககடகுழவியாகிய ஒருமருஙகே கொளக, தெயவக்குழவி யினமையின இதனை மேலவறறோ டொனறாது வேறுகூறினாா, தநதையரிடததனறி ஒரு திஙகளிற குழவியைபபறறிக கடவுள காகக எனறு கூறுதலானும, பாராட்டுமிடததுச் செஙகீரையுந தாலுஞ சபபாணியும முததமும வரவுரைததலும, அமபுலியுஞ சிறறிலுஞ சிறுதேருஞ சிறு பறையுமெனப பெயரிட்டு வழஙகுதலானு மெனபது

இபபகுதிகளெலலாம வழககொடு சிவணிய' (தொல-புறததிணை-௩க) எனனுஞ சூததிரததாற பெறுதும இபபருவத துக்கு உயாநதவெலலை மூவகை வருணததாரும இருபிறபபாள ராகினற பருவமாம வேளாளாககும மூவகையோாககுரிய பருவமேகொளக. குழவிபபருவங கழிநதோா அது வேணடியக் காலும அககுழவிப பருவமே கருதிப பாடுக வெனறதறகுக கிழவதாகுமெனறாா இதறகுப பரிசிலவேடகை அககுழவிக கணனறி அவன தமாககணணுமாமென றுணாக

உதாரணம:—

''அனறு யிவனொருவ னநதரததா றமெனறுன
முன்ன மொருகான மொழிபினை—பினனுங
கலிகெழு கூடலிற கண்ஞீடி* வநது
புலியாயப் பொருவான் புகும''

அநதரததானு னெனறுன அமபுலிவேறுயும ஒருகாலததே விளையாட்டு நிகழததுமென, மதுரையிற பிட்டுவாணிச்சி மகற்கு மஙகலக் குறிபபாற சானறோர் கூறியது.

* 'கண்ணுடி' எனவும பாடம.

௩௰. ஊரொடு தோற்றமு முரித்தென மொழிப.

இது புரைதீர் காமத்திற்கன்றிப் பக்குநின்ற காமத்திற்குப் புறனடை கூறுகின்றது.

இதன்பொருள்.—பக்குநின்ற காமம் ஊரிற் பொதுமக்ளிரொடு கூடிவந்த விளக்கமும் பாடாண்டிணைக்கு உரித்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

தோற்றமென்றது, அக்காமந் தேவரிடத்தும் மக்களிடத்தும் விளங்கும் விளக்கத்தை அது பின்னுள்ளோர் ஏழு பருவமாகப் பகுத்துக் கலிவெண்பாட்டாகச் செய்கின்ற உலாச் செய்யுளாம்

இச்சூத்திரத்திற்குத் தலைவர் பிறந்த ஊரும் அவர்பிறப்புமென்று பொருள்கூறின், மரபியற்கண்ணே 'ஊரும் பெயரும்' (தொல்-மரபியல்-௭௧) என்னுஞ் சூத்திரத்து ஊர்பெறுதலானும்,† முன்னர் 'வண்ணப்பகுதி' (தொல்-புறத்திணை-27.) என்பதனாற் பிறப்புப் பெறுதலானும் இது கூறியது கூறலாமென்றுணர்க. (௩௦)

௩௧. வழக்கொடு சிவணிய வகைமை யான.

இது அமரர்கண் முடியும்' (தொல்-புறத்திணை-௨௬) என்னுஞ் சூத்திர முதலியவற்றுக்கெல்லாம் புறனடை

இதன்பொருள் —கடவுள் வாழ்த்தும் அறுமுறை வாழ்த்தும் முதலாக ஊரொடு தோற்ற மீறுகக் கிடந்தனவெல்லாஞ் சான்றோர் செய்த புலனெறிவழக்கோடே பொருந்திவந்த பகுதிக்கண்ணேயான பொருள்களாம் என்றவாறு

எனவே, புலனெறிவழக்கின் வேறுபடச் செய்யற்க என்பது கருத்து

கடவுள் வாழ்த்துப் பாடுங்கால் முன்னுள்ளோர் பாடியவாறன்றி முப்பத்துமூவருட் சிலரை விதந்துவாங்கிப் பாடப்பெறாது.

இனி அறுமுறைவாழ்த்துப் பாடுங்கால் முன்னுள்ளோர் கூறியவாறன்றி ஆவிற்கினமாகிய எருமை முதலியனவும் வாழ்த்தப்படா

இனிப் புரைதீர்காமம் புல்லியவகையும் ஒருவன்றொழுங் குலதெய்வத்தை* நோக்கியன்றி வரைவின்றிக் கூறப்படாது.

இனிச் செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு முன்னுள்ளோர் கூறியவாறன்றி இறப்ப இழித்தும் இறப்ப உயர்த்தும் கூறப்படாது.

---

†'ஊரெய்துதலானும்' எனவும் பாடம்.
*'குலக்தெய்வ' மென்பதும் பாடம்.

இனிக் காமபபகுதிக் கடவுளரைக் கூறுங்காலும பெண டெயவததோடு இயலபுடையாரைக கூறினனறி எணவகை வசுககள போல்வாரையும் புததா சமணா† முதலியோரையுங கூறபபடாது.

இனி மக்களுள ஒருவனைத தெயவபபெணபால காதலித தமை கூறுங்காலும மக்கடபெணபாறகுக் காதலகூறுங்காலும முனனோா கூறியவாறனறிக கூறபபடாது.

இனிக் குழவிபபருவததுக காமங கூறுங்காலும முனனாக் காபபும பினனா ஏனையவுமாக முனனுளளோா கூறியவா றனறிக கூறபபடாது

இனி ஊரொடு தோறறமும பரததையாக்கனறிக குலமக ளிாககுக கூறபபடாது

இனனுஞ 'சிவணியவகைமை' எனறதனனே முறகூறிய வறறோடே நாடும ஊரும மலையும யாறும படையுங கொடியுங குடையும முரசும நடைநவில புரவியுங களிறுந தேருந தாரும பிறவும வருவன வெலலாங கொளக

உதாரணம:—

"முறபறறி னைரை முறைசெயயிற றுனெனனைக
கைப்பறறக கண்டேன கனவினு—ளிபபெறறித
தன்னைத தனககே றறைபபடி னெனசெயயும
பொன்னம புனறடடாா கோ."

"ஏரியு மேறறததி னாலும பிறாநாடடு
வாரி சுரககும வளனெலலாந—தேரி
னரிதாளின கீழுகூஉ மநநெலலே சாலுங
கரிகாலன் காவிரிசூழ நாடு *" பொருநாறு)

இவை நாடும யாறும அடுததுவநதன.

"மலிதேரான் கசசியு மாகடலுந தமமு
ளொலியும பெருமையு மொககு—மலிதேரான
கசசி படுவ கடலபடா கசசி
கடலபடுவ தெலலாம படும"

இஃது ஊா அடுத்துவநதது.

"மிதியற செருபபிற பூழியா கோவே
குவியற கண்ணி மழவா மெய்மமறை
பலபயங தழீஇய பயஙகெழு நெடுநதோட்டு
நீரறன் மருஙகுவழிப படாப பாகுடிப
பாாவற கொக்கின் பரிவேட் பஞசரச்

---

† 'அமணா' எனவும பாடம.
* 'நாட்டு' எனவும பாடம.

சீருடைத் தேஎத்த முனைகெட விலங்கிய
நேருயர் நெடுவரை யயிரைப் பொருந." (பதிற்—21)

இது மலையடுத்தது

"ஆவஞ் சேர்ந்த புறத்தைத் தோமிசைச்
சாப நோன்ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும" (புறம்—14)

இது படையடுத்தது.

"பூங்க ணெடுமுடிப் பூவைப்பூ மேனியான்
பாம்புண் பறவைக் கொடிபோல*—வோங்குக
பல்யானை மன்னர் பணியப் பனிமலர்த்தார்க்
கொல்யானை மன்னன் கொடி." (புறவெ-மாலை-பாடா-39)

இது கொடியடுத்தது.

"வெயின்மறைக் கொண்ட வுருகெழு சிறப்பின்
மாலை வெண்குடை யொக்குமா லெனவே" (புறம் 60)

இது குடையடுத்தது,

"முரசு முழங்குதானை மூவருங் கூடி
யரசவை யிருந்த தோற்றம் போல" (பொருநர்)

இது முரசடுத்தது.

"சாலியரி சூட்டான் மடையடைக்கு நீர்நாடன்
மாலு மழைத்தடக்கை மாவளவன்—காலியன்மா
மன்னர் முடியுதைத்து மார்பகத்துப் பூணுழக்கிப்
பொன்னுரைகற் போன்ற குளம்பு"

இது புரவியடுத்தது

"அயிற்கத்தவம் பாய்ந்துழக்கி யாற்றல்சால் மன்ன
ரெயிற்கதவங் கோத்தெடுத்த கோட்டாற்—பனிக்கடலுட்
பாய்தோய்ந்த நாவாய்போற் றோன்றுமே யெங்கோமான்
காய்சினவேற் கிள்ளி †களிறு" (முத்தொள்ளாயிரம்-புறத்திரட்டு-யானைமறம்)

இது களிறடுத்தது.

"நீயே, யலங்குளைப் பரீஇயிவுளிப்
பொலந்தேர்மிசைப் பொலிவு தோன்றி‡
மாக்கடனிவந் தெழுதருஞ்
செஞ்ஞா யிற்றுக் கவினை மாதோ" (புறம்-4)

இது தேரடுத்தது.

"மள்ளர் மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப." (புறம்-10)

இது தாரடுத்தது

---

* 'கொடிப்போல' எனவும் பாடம்.
† 'கோதை' யென ஏடுகளிலுள்ளது.
‡ 'பொலிவொடுதோன்றி' எனவும் பாடம்.

இவறறுட சிலவறறை வரைநதுகொணடு சினனபபூ வென்று பெயரிட்டு இக்காலததார கூறுமா றுணாக. (௩௧)

அஎ. மெய்ப்பெயர் மருங்கின் வைததனர் வழியே.

இது சுட்டி ஒருவாப பெயாகொளளுும பாடாணடிணைக் குரிய மெயபபெயாகளிடமாகவும அகததிணை நிகழுமெனகின றது.

இதன பொருள்:—மெயபபெயா மருஙகின—புறததிணைக் குரிய மெயபபெயாகளின மருஙகே, வழி வைததனா—புறத் திணை தோனறுதறகு வழியாகிய அகததிணையை வைததாா முதனூலாசிரியா எனறவாறு

என்றது எனகருமம அதுவே கருததெனபதாம வழியென பது ஆகுபெயா மெயபபெயராவன புறததிணைககுரிய பாட டுடைததலைவா பெயரும நாடும ஊருமம முதலியனவாம.

இதனை கருததுச் 'சுட்டியொருவாப பெயாகொளப பெறுஅா' (தொல-அகததிணை-௫௪.) என அகததிணையியலுட் கூறினமையிற ளெவிததலைவன பெயரை மெயபபெயராகக் கொளளாது ஏனைப புறததிணையாறகொணட மெயபபெயரிடம பறறி அகததிணைப பொருணிகழவும பெறுமெனபதாம

உதாரணம —"*அரிபெய சிலமபின" எனனும (6) அகப் பாட்டினுள திததனெனப பாடடுடைததலைவன பெயரும, பிண்டநெல்லினன நாடும, உறந்தையென ஊருங, காவிரி யாடிணை யென யாறுங கூறிப, பினனா அகபபொருள நிகழநத வாறுங கொளக

மருங கெனறதனுற பாடடுடைததலைவன பெயாகூறிப பின னா நாடு முதலியன கூறன மரபெனறு கொளக அதுவும அச் செயயுளாற் பெறறும.

"நிலமபூதத மரமிசை நிமிரபா லுங குயிலெளள
நலமபூதத நிறஞசாய நமமையோ மறநதைகக
கலமபூதத வணியவா காரிகை மகிழசெயயப
புலமபூததுப புகழபாகை கூடலு முளளாாகொல" (கலி-27)

இதனுட கூடலிடததுத தலைவி யெனபது கூறினா.

"கனமிசை மயிலாலக் கறஙகியூ ரலாதாறறத
தொன்னல நனிசாய நமமையோ மறநதைகக
வொனனுதாாக கடநதடுஉ முரவுநீா மாகொனற
வெனவேலான குன்றின்மேல விளையாட்டும விருபபாாகொல

(கலி-27)

இதனுள வெனவேலான குனறென மலை கூறினா.

* இசசெய்யுளை உ௦-ஆம பககத்திற காண்க

"திசைதிசை தேனார்க்குந் திருமருத முன்றுறை
வசைதீர்ந்த வென்னலம் வாடுவ தருளுவார்
நசைகொண்டு தந்நிழல் சேர்ந்தாரைத் தாங்கித்த
மிசைபரந் துலகேத்த வேதினாட் டுறைபவர்" (கலி.26)

இதனுள் ஆறுகூறினார்.

"புனவளர் பூங்கொடி" என்னும் (27) மருதக்கலியும் அது.

"கரியமலர் நெடுங்கட் காரிகைமுன் கடற்றெய்வங் காட்டிக் காட்டி
யரியசூள் பொய்த்தா ரறனிலரென் றேழையம்யாங் கறிகோ மைய
விரிகதிர் வெண்மதியு மீன்கணமு மாமென்றே விளங்கும் வெள்ளைப்
புரிவளையு முத்துங்கண் டாம்பல் பொதியவிழ்க்கும் புகாரே யெம்மூர்."
(சிலப-கானல்-7)

இதுமுதலிய மூன்றும் புகாரிற் றலைவியெனக் கூறியவாறு காண்க.

இன்னுஞ் சான்றோர் செய்யுட்கள் இங்ஙனம் வருவனவெல்லாம் இதனான் அமைக்க இக்கருத்தினாற் செய்யுள்செய்த சான்றோர் தமக்கும் பாடாண்டலைவாக்கண் நிகழ்ந்த ஒருதலைக் காமமேபற்றி அகத்திணைச்செய்யுள் செய்தாரேனும் 'தம்மிசை பரந்துலகேத்த வேதினாட்டுறைபவ'ரென்று இவை பாடாண்டிணையெனப் பெயர்பெறு என்றற்கு இது கூறினார் (௩௨)

அஅ. கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி யென்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றுங்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே.

இது தேவரும் மக்களுமெனப் பகுத்த முறைமையானே அப்பகுதி யிரண்டுங் கூறி இன்னும் அத்தேவரைப்போல ஒருவழிப் பிறக்கும் பிறப்பில்லாத் தெய்வங்களும் பாடாண்டிணைக்கு உரிய ரென்கின்றது

இதன்பொருள்:—*கொடிநிலை—கீழ்த்திசைக்கண்ணே நிலைபெற்றுத் தோன்றும் வெஞ்சுடர்மண்டிலம், கந்தழி—ஒருபற்றுக்கோடின்றி அருவாகித் தானேநிற்குந் தத்துவங் கடந்த பொருள், வள்ளி—தண்கதிர்மண்டிலம், என்ற வடு நீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்—என்று சொல்லப்பட்ட குற்றந்தீர்ந்த சிறப்பினையுடைய முற்கூறப்பட்ட மூன்று தெய்வமும், கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே—முற்கூறிய அமரரோட் கருதுமாற்றால் தோன்றும் என்றவாறு

"பொய்தீ ருலக மெடுத்த கொடிமிசை
மையறு மண்டிலம் வேட்டனள் வையம்

புரவூக்கு முளளதசே னென்னை யிரவூக்கு
மின்ஞ விடுமபைசெய தாள." (கலி-141)

எனறவழிக் கிழத்திசைக்கணணே தோனறும மணடில மெனறுறபோலக் கொடிநிலை யெனபதூஉம அபபொருடநத தோா ஆகுபெயா

" மூவா கொடியுளளு மொன்றெடு பொரீஇ
மேவரு மனனவன கொடிபுகழந தனறு "

எனவும,

" சூழநேமியான் சோவெறிநத
வீழாசசீா விறன்மிகுத தன்று."

எனவும,

" பூணமுலையாா மனமுருக
வேன்முருகறகு வெறியா டினறு " (புறப-வெணபாமலை-பாடாண-39,40 41

எனவும கூறினா ஐயனாரிதனா.

இனி எபபுறமும நீடுசெனறு எறிததலின அநநீடணிலைமை* பறறிக கொடிநிலையெனபாருமுளா.

" குவவுமென முலையள கொடிககூந தலளே " (குறி-132)

எனறுறபோல வளளியெனபதுவுங கொடியை, எனனை? பன மீனதொடுதத† உடுததொடையைக கொடியெனபபடுதலின. அத தொடையினை இடைவிடா துடைததாதலின அதனை அப பெயராற கூறினா, முததுக்கொடியெனவும மேகவளளியென வுங கூறுமதுபோல கநதழி அவவிரணடறகும பொதுவாய நிறறலின இடையே வைததாா

இனி அமரரெனனும ஆணபாறசொலலுள அடஙகாத பெணபாறறெயவமும வளளியெனனுங கடவுளவாழததினுட் படுவனவாயின பாடா ணெனபபடா வாயினுமெனபது; எனனை? ஞாயிறு நெருபபினறனமையும ஆணடனமையும உடைமையானுந, திஙகள நீரினறனமையும பெணடனமையும உடைமையானுமெனபது. அலலதூஉம, வெணகதிர் அமிர் தந தேவாககு வழஙகலானும வளளி யெனபதூஉமாம எனபது.

உதாரணம:—

" மேகததான் வெறபா னிமையான் விழுப்பனியா
லகததா னீமறைய நாடகதிரே—யோகததாற

---

* அநநீண்ட நிலைமை' எனவும பாடம.
† 'கோதத' எனவும பாடம.

காணுதார் நினைவு யிலயாமை‡ கட்டுரைப்பா
ராணுத கண்ணெனக்கு நலகு"

இது கொடிநிலை வாழ்த்து.

"¶ சார்பினுற் றோன்றுது தானருவா யெப்பொருட்குஞ்
சார்பெனநின றெஞ்ஞான்று மின்பந் தகைத்தரோ
வாயமொழியான மெய்யான மனத்தா னறிவிறந்த
தூயமையதா மைதீர் சுடர்"

இது கந்தழி வாழ்த்து.

"பிறைகாணுங் காலைத்தன பேருருவ மெல்லாங்
குறைகாணு தியாங்கண்டு கொண்டு—மறைகாணு
தேயந்து வளர்ந்து பிறந்திறந்து செலலுமென
றுயந்தது நன்மாயை யாம்"

இது வள்ளிவாழ்த்து

"தனிக்கணிற பாகமுந் தானுளு மாமை*
பனிக்கணணி சாவு படுத்துப—பனிக்கணந்
தாமுறையா நிறகுமத தணமதிககுத தாயிலவெள்ள
றியாமுரையா நிறகு மிடத்து"

இது வள்ளிபபாறபட்ட பெண்பாற் கடவுள்வாழ்த்து.

(௩௩)

அகூ. கொற்ற வள்ளை யோரிடத் தான.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தது, தேவர்க்கும உரியவாம ஒரு சார் அப்பாட்டாணடிணைக கொற்றவள்ளை யென்றலின.

இதனபொருள்:—கொற்றவள்ளை—அதிகாரத்தாற கைக்கிளைககுப புறனுய வெட்சிமுதல வஞ்சி யீருகிய பாட்டாண் கொற்றவள்ளை, ஓரிடத்தான—மேறகூறி நின்ற தேவர் பகுதிக் கணணதன்றி அவரின வேருகிய மககட பகுதிககணணது என்றவாறு

எனவே, உழிஞை முதலிய பாட்டாணகொற்றவள்ளை நற றிணைருங் கூளிசசுற்றமும ஒன்றனை நசசிப புகழ்ந்து வாளாதே கூறுதலும, ாண்டுக கூறுகினற கொற்றவள்ளை புலவன ஒன றனை நச்சி வெட்சி முதலிய ஏழனுனும புகழ்ந்துரைத்தலுமாயிற ருதலிற 'படையியங் கரவம்' (தொல-புறத்திணை ௩) முதலாக

‡ 'நிலையாமை' எனவும பாடம

¶"கந்தழியாவது ஒருபறறுமறறு அருவாயத் தானே நிறகுந் தத்துவங் கடந்தபொருள் அது, 'சார்பினுற் றோன்றுது மைதீர் சுடர்' எனப தாம." எனபது பதது—திருமுருகாற்றுப்படை-நச்சினார்க்கினியர் உரை.

* 'தானுளும யாமை' எனவும பாடம,

வஞசியிற 'குனருசசிறபபிற கொறறவளளை' யிருகக கிடநத பொருடபகுதியெலலாம பாடாணடிணையாகப பாடுஙகான மக் கடகே யுரிய எனபதூஉம, உழிஞை முதலியவறறைப பாடாண டிணையாகப பாடுஙகால அவை மககடகுந தேவாககும ஒபப உரியவெனபதூஉங கூறுதலாயிறறு எனனை? அரசியலாற போாகுறிதது நிரைகோடலும மீடடலும மேறசெல்லும வஞசி யுந தேவாக கேலாமையாயினும, அவுணரான முறறபபடட துறககததினை அகதது முழிஞை யாஞாக வெறுவழித தோனறிய முசுகுநதனோடு இநதிரன காததாற போலவனவும பிறவுந தேவாககுக *கூறுதலான அவருமமதினமுறறியவழிப போா தோனறுதலும ஆணடு வெனறியெயதுதலும உடையராதலிற பாடாணபொருடகும உரியாரென நோபபடடது.

இசசூததிரம மககடகெயதிய பொருணமையை மீடடுங கூறி நியமிததததாம, ஆகவே, வெடசிமுதல வஞசியிற கொறற வளளை ஈறுய பொருணமை உழிஞைமுதற பாடாணடிணைக குரியராகி இடைபுகுநத தேவாக காகாவென விதிவகையான விலககியதாம எனவே, தேவாககு உழிஞைமுதலிய கொறற வள்ளை ஆமெனபதுதூஉங கூறினாாயிறறு

கொடிநிலை முதலிய மூனறறகு மனறிக் கடவுளெனபபட டாரை அதிகாரஙகொணட அளவேயாமென றுணாக

உதாரணம.—

“ மாவாடியபுல னுஞசிலாடா
கடாஅஞசெனனிய கடுஙகணயானை
யினமபரநதபுலம வளமபரபபறியா
நினபடைஞா, சேரநத மனறங கழுதை போகி
நீ, யுடனறோா மனனெயி ரோடடி வையா
கடுஙகா லொறறலிற சுடாசிறந தருததுப
பசுமபிசி ரொளளழ லாடிய மருஙகி
னணடலை வழஙகுங கானுணங கு கடுநெறி
முனையகன பெருமபா ழாக மனனிய
வுருமுறழ பிரஙகு முரசிற பெருமலை
வரையிழி யருவிய னொளிறுகொடி நுடஙகக
கடுமபரிக கதழுசிற ககைபபநீ
நெடுநதே ரோட்டியபிற ரகனறலை நாடே ” (பதிற்று-25)

இது புலவன பொருணச்சிக கூறலிற பாடாணகொறற வளளை, 'வலலா ராயினும வலலுந ராயினும' 'காலனுங காலம' எனனும (57, 41) புறப்பாட்டுக்களும அது. (௩௪)

* ஏடுகளிற 'கூறு' என்பதன்பின சிறிதிடம எழுதாது விட்டுத் தானவரும மதின்முறறிய வழி' யென எழுதபபடடுளளது.

கூ௦. கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலு
மடுத்தூர்ந் தேத்திய வியன்மொழி வாழ்த்துஞ்
சேய்வரல் வருத்தம் வீட வாயில்
காவலர்க் குரைத்த கடைநிலை யானுங்
கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையுங்
கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும்
வேலி னோக்கிய விளக்கு நிலையும்
வாயுறை வாழ்த்துஞ் செவியறி வுறூஉ
மாவயின் வரூஉம் புறநிலை வாழ்த்துங்
கைக்கிளை வகையோ டுளப்படத் தொகைஇத்
தொக்க நான்கு முளவென மொழிப.

இது முன்னின்ற சூத்திரத்து அதிகாரப்பட்டு நின்ற மக்கட் பாடாண்டிணைக் குரிய துறை கூறுகின்றது.

இதன்பொருள் —கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்—பிறர்க்குக் கொடுப்போரைப் பிறரினுயர்த்துக்கூறிப் பிறர்க்கீயாதாரை இழித்துக் கூறலும்,

சான்றோர்க்குப் பிறரை யிழித்துக்கூறற்கண்ணது தக்க தன்றேனும் நன்மக்கள் பயன்பட வாழ்தலுந் தீயோர்*பயன் படாமல் வாழ்தலுங் கூறக்கேட்டு ஏனையோரும் பயன்பட வாழ் தலை விரும்புவரென்பது பயப்பக்கூறலின் இவர்க்கு இங்ஙனங் கூறுதல் தக்கதாயிற்று. இதனை ஏத்தலும் பழித்தலும் ஏத் திப் பழித்தலுமென மூவகையாகக் கொள்க.

உதாரணம் —

“ தடவுநிலைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருநன்
மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர்
வளைக்கை விறலியர் படப்பைக் கொய்த
வடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில
வரிசி வேண்டினே மாகத் தான்பிற
வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி
யிருங்கடறு வளைஇய குன்றத் தன்னதோர்
பெருங்களிறு †நல்கி யோனே யன்னதோர்
தேற்றா வீகையு முளதுகொல்
போற்றா ரம்ம பெரியோர் தங்கடனே (புறம்-144)

இது கொடுப்போர் ஏத்தியது

* ‘தீமக்கள்’ எனவும் பாடம்,
† ‘கருங்களிறு’ எனவும் பாடம்.

"பாரி பாரி யென்றுபல வேதகி
யொருவற புகழவா செநநாப் புலவா
பாரி யொருவனு மலலன்
மாரியு முண்டீண் டுலகுபுரப் பதுவே." (புறம்-107)

எனபதுவும அது.

" ஒலலுவ தொலலு மெனறலு மியாவாக்கு
மொலலா திலலென மறுததலு மிரணடு
மாளவினை மருஙகிற கேணமைப பாலே
யொலலா தொலலு மெனறலு மொலலுவ
திலலென மறுததலு மிரணடும வலலே
யிரபபோா வாடட லன்றியும புரபபோா
புகழகுறை படூஉம வாயி லததை
யனைததா கியரினி யிதுவே யெனைததுஞ
சேய்ததுக காணது கண்டன மதனு
ளோயில ராகநின் புதலவா யானும
வெயிலென முனியேன பனியென மடியேன
கலகுயின றன்னவென னலகூா வளிமறை
நாணல திலலாக கறபின வாணுதன்
மெலலியற குறுமக ளுளளிச
செலவ லததை சிறககநின் றுளே " (புறம்-196)

" புகழபட வாழாதாா தநநோவாா தமமை
யிகழவாரை நோவ தெவன் " (குறள்-புகழ் 7-)

இவை கொடாஅரப பழிததல.

" களஙகனி யனன கருஙகோடடுச சீறியாழப
பாடின பனுவற பாண ருய்ததெனக
களிறில வாகிய புலலரை நெடுவெளிற
கான மஞஞை கணனொடு சேபப
வீகை யரிய விழையணி மகளிரொடு
சாயின் றென்ப வாஅய கோயிற
சுவைககினி தாகிய குயயுடை யடிசில
பிறாக்கீ வின்றித தமவயி றருததி
யுரைசா லோஙகுபுக ழொரீஇய
முரசுகெழு செலவா நகாபோ லாதே " (புறம-127)

இஃது ஆயைப புகழநது ஏனைச்செலவரைப பழிததது.

" மின்னுந தமனியமும வெறறிருமபு மொன்றுகிப்
பொன்னின பெயாபடைததாற போலாதே-கொன்னே
யொளிபபாரு மககளா யொலலுவ தாஙகே
யளிபபாரு மககளா மாறு " (பெரும்பொருள் விளக்கம். புறத்திரட்டு)

இதுவும அது.

அடுத்து ஊர்ந்து ஏத்திய இயன்மொழி வாழ்த்தும்—தலைவ னெதிர்சென்று ஏறி அவன் செய்தியையும் அவன் குலத்தோர் செய்தியையும் அவன்மேலே ஏற்றிப் புகழ்ந்த இயன்மொழி வாழ்த்தும்,

என்றது, இக்குடிப்பிறந்தோர்க்கெல்லாம் இக்குணங்கள் இயல்பென்றும், அவற்றை நீயும் இயல்பாக உடையை யென் றும், அன்னோர்போல எமக்கு நீயும் இயல்பாக ஈ யென்றும் உயர்ந்தோர் கூறி அவனை வாழ்த்துதலின் இயன்மொழி வாழ்த்தாயிற்று. இதனை உம்மைத்தொகையாக்கி இயன் மொழியும் வாழ்த்துமென இரண்டாக்கிக்கொள்க.

இஃது ஒருவர் செய்தியாகிய இயல்பு கூறலானும் வண்ணப் பகுதியின்மையானும் பரவலின் வேறாயிற்று.

உதாரணம்:—

“மாசற விசித்த வார்புறு வள்பின்
மைபடு மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞை
யொலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்
பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச் சூட்டிக்
குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்
மண்ணி வாரா வளவை யெண்ணெய்
நுரை முகந்தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
யறியா தேறிய வென்னைத் தெறுவர
விருபாற் படுக்குநின் வாள்வா யொழித்ததை
யதூஉஞ் சாலுநற் றமிழ்முழு தறித
லதனொடு மமையா தணுக வந்துநின்
மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென
வீசி யோயே வியலிடங் கமழ
விவணிசை யுடையோர்க் கல்ல தவண
துயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை
விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்
வலம்படு குரிசினீ யீங்கிது செயலே.” (புறம்.50)

இவை போல்வன வெல்லாம் இயன்மொழி

“மலையுறழ் யானை வான்றோய் வெல்கொடி
வரைமிசை யருவியின் வயின்வயி னுடங்கக்
கடல்போ ரனைக் கடுங்குரன் முரசங்
காலுறு கடலிற் கடிய வுரற
வெறிந்து சிதைந்தவா
ளிலைதெரிந்த வேல
பாய்ந்தாய்ந்த மா

வாயநதெரிநத புகன்மறவரொடு
படுபிணம பிறஙக நூறிப பகைவா
கெடுகுடி பயிற்றிய கொறற வேநதே
நினபோ, லசைவில கொளகைய ராகலி னசையா
தாண்டோா மனறவிம மணகெழு ஞால
திலமபயம பொழியச சுடாசினந தணியப
பயஙகெழு வெள்ளி யாநிய நிறப
விசுமபுமெய யகலப பெயலபுர வெதிர
நாலவேறு நனநதலை யோராஙகு நநத
விலஙகுகதிாத திகிரி முநதிசி னோரே'' (பதிற்று-69)

இது முனனுளளோாககும இயலபெனபதுபடக கூறிய இயனமொழிவாழததது

"முரசுகடிப பிகுபபவும வாலவளை துவைபபவு
மரசுடன பொருத வணண னெடுவரைக
கறஙகுவெள ளருவி கலலலைத தொழுகும
பறமபிற கோமான் பாரியும பிறஙகுமிசைக
கொலலி யாணட வலவி லோரியுங
காரி யூாநது பேரமாக கடநத
மாரி யீகை மறபபோா மலையனு
மூரா தேநதிய குதிரைக கூாவேற
கூவிளங கண்ணிக கொடும்பு ணெழினியு
மீாநதண் சிலமபி* னிருடுஙகு நளிமுழை
யருநதிறற கடவுள காககு முயாசிமையப
பெருஙக லடன பேகனுந் திருநதுமொழி
மோசி பாடிய வாயு மாாவமுற
றுளளி வருந ருலைவுநனி தீரத
தளளா தீயுந தகைசால வணமைக
கொளளா ரோட்டிய நள்ளியு மெனவாங
கெழுவா மாய்நத பின்றை யழிவரப
பாடி வருநரும பிறருங கூடி
யிரநதோா றறறந தீா்க்கென விரைநதிவ
ணுளளி வநதனென் யானே விசுமபுறக
கழைவளா சிலமபின வழையொடு நீடி
யாசினிக கவினிய பலவி னாவுறறு
முடபுற முதுகனி பெறற கடுவன
றுயததலை மநதியைக் கையிடூஉப பயிரு
மதிரா யாணா முதிரததுக் கிழுவ
விவணவிளஙகு சிறபபி னியறோக் குமண

* 'இருநதன் சிலமபின்' எனபது பாடம.

விசைமேந தோன்றிய வணமையொடு
பகைமேம படுக£ யேநதிய வேலே.' (புறம்-158)

இஃது இனனோரபோல எமககு ர யெனற இயனமொழி வாழததது

"இனறு செலினுந தருமே சிறுவரை
நினறு செலினுந தருமே பினனு
முன்னே தநதென னெனாது துன்னி
வைகலுஞ செலினும பொயயல னாகி
யாமவேணடி யாஙகெம வறுஙகல நிறைபபோன
றனவேணடி யாஙகுத தனனிறை யுவபப
வருநதொழின முடிபபோ திருநதுவேற கொறற
னினமலி கதசசேக களனொடு வேணடினுங
களமலி நெலலின் குபபை வேணடினு
மருஙகலங களிறறொடு வேண்டினும பொருநதகை
பிறாக்கு மனன வறததகை யனனே
யனனற கலி னெனநதை யுளளடி
முளளு நோவ வுறறக திலல
வீவோ ரரியவிவ வுலகதது
வாழவோா வாழவவன் றளவா ழியவே" (புறம்-171)

இது படாககையாகிய இயனமொழி வாழததது.

"இமமைச செயதது மறுமைக காமெனு
மறவிலே வாணிக னாஅ யலலன்
பிறருஞ சானறோா சென்ற நெறியென
வாஙகுபபட டன்றவன கைவண மையே" (புறம் 184)

இது பிறருஞ சானறோா சென்ற நெறி யென்றமையின அயலோரையும அடுத்தூாநதேததியது. இன்னும வேறுபட வருவனவெலலாம இதனகண அடக்குக.

சேயவரல வருததம வீட வாயில காவலறகு உரைதத கடைநிலையானும—சானறோா சேணிடை வருதலாற பிறநத வருத்தநதீர வாயில் காககினறவனுககு எனவரவினை இசை யெனக்கூறிக் கடைகக ணினற கடைநிலையும,

இது வாயிலோனுககுக கூறிறறேனும அவவருததந தீாக் கும பாடாணடலேவனதே துறையெனபது பெறறும.

இழிநதோரெலலாந் தத்தம இயஙகளை இயககிக கடைக் கணிறறல 'பரிசில கடைஇய கடைககூடடு நிலையும' (தொல்-பொரு-புற நடஅ)எனபுழிக கூறுதலின, இஃது உயாநதோாககே கூறியதாம.

உதாரணம:—

"வேறறுச சுரதடுதாடு வேநதாகண் வெமமையு
மாறறறகு வநதேனெம வாயிலோய்—வேற்ரா
திறைமயககு முறறததுச சேணுைஙகு கோயி
லிறைமகறகெம மாறற மிசை"

என வரும.

'வாயி லோயே வாயி லோயே
வளளியோா செவிமுதல வயஙகுமொழி விததிக
தாம' முன்னியது முடிககு முரணுடையுளளதது*
வரிசைக்கு வருநதுமிப பரிசில வாழக்கைப
பரிசிலாக் கடையா வாயி லோயே
கடுமான றேனற னெடுமா னஞ்சி
தனனறி யலனகொ லெனனறி யலன்கொ
லறிவும புகழு முடையோா மாயநதென
வறுநதலை யுலகமு மன்றே யதனுற
காவினெங கலனே சுருககினெங கலப்பை
மரஙகொ றசசன கைவல சிறுஅா
மழுவுடைக் காடடகத தறறே
யெத்திசைசச செலினு மததிசைச சோறே" (புறம்-206)

இது தலைவனை எதிர்பபடடுக கூறுது வாயிலோனை நோக்கிக் கூறலிற பரிசில் கடாயதினரும

ஆன அசை, எழனுருபாக்கி எல்லாவறறிறகும விரிததலு மொன்று.

கணபடை கண்ணிய கணபடைநிலையும—அரசரும அரசரைப போல்வாரும அவைககண நெடிது வைகியவழி மருத்துவரும அமைச்சரும முதலியோா அவாககுக கணடுயிலகோடலைக் கருதிக கூறிய கணபடை நிலையும,

கணபடை கணணிய எனரூா, கணபடை முடிபொருளாக இடைநினற உணடிமுதலியனவும அடக்குதறகு.

உதாரணம:—

"வாயவாட டானை வயஙகுபுகழச செனனிநின்
றேவா வீகையி னுயிாபபிடம பெறுஅா
களிறுகவா முயறசியிற பெரிது வருநதினரே
யுலகங காவலா பலாவிழித திருபப
வறிது துயிலகோடல வேணடுநின
பரிசின் மாக்களுந துயிலகமா சிறிதே"

என வரும.

* 'உளளியது முடிக்கும உரனுடை யுளளதது' எனபதும பாடம.

கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும்—சேதாவினைக் கொடுக்கக் கருதிய கொடைநிலை கூறுதலும்,

இது வரையார் ஈகையன்றி இன்னலுற்றுழிக் கொடுக்கவென உயர்ந்தோர் கூறுநாட் காலையிலே கொடுப்பதாமாதலின் வேறு கூறினார். கண்ணிய என்றதனாற் கன்னியர் முதலோரைக் கொடுத்தலுங் கொள்க.

"பொன்னிறைந்த பொற்கோட்டுப் பொற்குளம்பிற் கற்றுத்
தினமகிழா னந்தணரை யின்புறுப்பச்—சென்னிதன
மாநிலமே யானுலகம் போன்றது வான்றுகள்போகாத
தானுலக மண்ணுலகா மன்று."

வேலின் ஒக்கிய விளக்கு நிலையும்—வேலும் வேற்றலையும் விலங்காதோங்கியவாறு போலக் கோலோடு விளக்கும் ஒன்றுபட்டோங்குமாறு ஓங்குவித்த விளக்குநிலையும்,

இன், உவமப்பொருள். இது கார்த்திகைத் திங்களிற் கார்த்திகை நாளின் ஏற்றிய விளக்குக் கீழுமேலும் வலமுமிடமுந் திரிபரந்து சுடரோங்கிக் கொழுந்துவிட்டெழுந்ததென்று அறிவோராகக் கூறப்படுவதாம்.

உதாரணம்:—

"மைமிசை யின்றி மணிவிளக்குப் போலோங்கிச்
செம்மையி னின்றிலங்குந் தீபிகை தெம்முனையுள்
வேலினுங்கோடாது வேந்தன் மனைவிளங்கக்
கோலினுங் கோடா கொழுந்து"

என வரும்.

வேலின் வெற்றியை நோக்கிநின்ற விளக்குநிலையெனப் பொருள் கூறி,

"வளிதுரந்தக் கண்ணும் வலந்திரியாப் பொங்கி
யொளிசிறந் தோங்கி வரலா—லளிசிறந்து
நன்னெறியே காட்டு நலந்தெரி கோலாற்கு
வென்னெறியே காட்டும் விளக்கு" (புற-வெண்பாமாலை பாடாண்—12)

என்பது காட்டுவாரும் உளர். அவர் இதனை நிச்சம் இடுகின்ற விளக்கென்பர்.

வாயுறை வாழ்த்தும்—'வாயுறை வாழ்த்தே * * * வேம்புங் கடுவும்' என்னும் (கசஉ) செய்யுளியற் சூத்திரப்பொருளை உரைக்க.

இதற்கு ஒரு தலைவன் வேண்டாதாயினும் அவற்கு உறுதிபயத்தலைச் சான்றோர் வேண்டி வாய்மொழி மருங்கின் அவனை வாழச்செய்யப்படுத்தலின் இதுவுங் கைக்கிளைப்புறனாகிய பாடாணாயிற்று. செவியுறைக்கும் இஃதொக்கும்.

உதாரணம:—

"எருமை யனன கருஙகல லிடைதோ
ருனிற பரககும யானைய முனபிற*
கானக நாடனை நீயோ பெரும
நீயோ ராகலி னின்னொனறு மொழிவ
லருளு மனபு நீககி நீஙகா
நிரயங கொளபவரொ டொனருது காவல
குழவி கொளபவரி னோமபுமதி
யளிதோ தானேயது பெறலருங குரைததே" (புறம்—5)

இதனுள நிரயங கொளவாரோ டொனருது காவலையோம் பென வேமபுங கடுமபோல வெயதாககூறி அவறகு உறுதி பயததலின வாயுறை வாழததாயிறறு

"காயநெல லறுததுக கவளங கொளினே
மாநிறை விலலதும †பன்னாட் காகு
நூறுசெறு வாயினுந தமிததுபபுக குணினே
வாயபுகு வதனினுங காலபெரிது கெடுககு
மறிவுடை வேநத னெறியறிநது கொளினே
கோடி யாதது நாடுபெரிது நநது
மெலலியன கிழவனாகி வைகலும
வரிசை யறியாக கலலென சுறறமொடு
பரிவுதப வெடுககும பிணட நசசின
யானை புக்க புலமபோலத
தானு முணணு னுலகமுங கெடுமே." (புறம 184)

எனனும புறபபாட்டும் அது

தததம புதுநூல வழிகளாற புறநானூறறிறகுத துறை கூறினாரேனும, அகத்தியமுந தொல்காப்பியமுமே தொகை களுககு நூலாகலின அவா சூததிரப பொருளாகத துறைகூற வேணடுமெனறுணாக. 'செவியுறைதானே' (தொல-பொ-செ-ககச) எனனும சூத்திரப பொருணமை இவவுதாரணஙகடகு இனமை உணாக.

செவியறிவுறாஉம—இதறகுச் 'செவியுறைதானே' என னும செயயுளியற (ககச) சூததிரபபொருளை உரைக்க.

ஒருவுதலை ஒரூஉதலெனவும ஒரூஉவெனவுங் கூறுமாறு போல, உறுவும உறாதலெனவும உறாஉவெனவுங் கூறபபடும.

---

* 'மொய்ம்பின' என்பதும பாடம.
† 'பன்மாககாக்கும' எனபதும பாடம.

உதாரணம்:—

"அந்தணர் சான்றோ ரருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்
தந்தையா யென்றிவர்க்குத் தாரவேந்தே—முந்தை
வழிநின்று பின்னை வயங்குநீர் வேலி
மொழிநின்று கேட்டன் முறை" (புற வெண்பாமாலை பாடாண்—33)

"வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்குந்
தெனாஅ துருகெழு குமரியின் றெற்குங்
குணாஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங்
குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்குங்
கீழது, முப்புண ரடுக்கிய முறைமுதற் கட்டி
னீர்நிலை நிவப்பின் கீழு மேலது
மானிலை யுலகத் தானு மானா
துருவும் புகழு மாகி விரிசீர்த்
தெரிகோ ஞமன்ன்* போல வொருதிறம்
பற்ற லிலியரோ† நிற்றிறஞ் சிறக்க
செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர் தேஎத்துக்
கடற்படை குளிப்ப மண்டி யடர்புகர்ச்
சிறுகண் யானை செவ்விதி னேவிப்‡
பாசவற் படப்பை யாரெயில் பலதந்
தவ்வெயிற் கொண்ட செய்வுறு நன்கலம்
பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கிப்
பணியிய ரத்தைநின்§ குடையே முனிவர்
முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே
யிறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த
நான்மறை முனிவ ரேந்து* கை யெதிரே
வாடுக விறைவநின்† கண்ணி யொன்னார்
நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே
‡செலிய ரத்தைநின் வெகுளி வாலிழை
மங்கையர் துனித்த வாண்முகத் தெதிரே
யாங்க, வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய
தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி
தண்கதிர் மதியம் போலவுந் தெறுசுடர்
ரொண்கதிர் ஞாயிறு போலவு
மன்னிய பெருமநீ நிலமிசை யானே." (புறம் 6)

---

* 'தெரிகோற்சமன்' எனவும் பாடம்
† 'பற்றிலியரோ' எனவும் பாடம்.
‡ 'ஏஎ' யெனவும் பாடம்.
§ 'பணீஇயரத்தை' எனவும் பாடம்.
* 'முதல்வர்' எனவும் பாடம்.
† 'இயவுணின்' எனவும் பாடம்.

இதனுள இயலபாகிய குணஙகூறி அவறறோடு செவியுறை யுங கூறினன, செவியுறைபபொருள சிறபபுடைததெனறு அவனகருதி வாழதலவேணடி.

ஆவயின வரூஉம புறநிலை வாழததும—தெயவவழிபாடு உடைததாயினும மககள கணணதேயாகித தோனறும பாட்டுடைததலைவன முனனிலையாகத தெயவம படாககையாக வாழததும வாழததும,

தெயவஞ சிறநததேனும மககள அதிகாரபபடுதலின அவா கணணதேயாதறகு 'ஆவயின வரூஉம' எனறாா. இதறகு 'வழிபடு தெயவம' எனனும செயயுளியல (ககo) சூத்திரபபொருளை யுரைகக

இதுவுந தலைவனகுறிபபினறித தெயவததால அவனை வாழவிககும ஆறறலுடையாா கணணதாகலின கைககிளைப புறனாயிறறு

உதாரணம —

'கணணுதலோன காபபக கடலவணணன காபப
வெணணிருதோ ளேநதிழையா டனகாபப—பணணவியனற
செனனியாக காிககுந தெயவமீ
மனனுக நாளுமிம மணமனைப பாலோ"

என வரும

கைககிளை வகையோடு உளபபடத தொகைஇ—மேற காமப பகுதியெனற கைககிளையலலாத கைககிளையின பகுதி யோடே வாயுறை வாழததுஞ செவியறிவுறூஉம புறநிலைவாழத துங்கூட நானகாகிய தொகைபெறற நானகும'

வாயுறை வாழதது முதலிய மூனறுந தததம இலககணத திற றிரிவுபடா, இககைககிளை திரிவு படுமெனறதறகு எணணும மையான உடனோதாது உளபபடவென வேறுபடுததோதினா. அகததிணையியலுள இருபாறகுங கூறிய கைககிளையுங, 'காமஞசாலா இளமையோளவயிற' (தொல-பொ-அகத ருo) கைககிளையும, 'முனனைய நானகும' (தொ-பொ-அகத ருஉ.) எனற கைககிளையுங, 'காமபபகுதி' (தொல-பொ-புறம-உ௮.) எனற கைககிளையும, களவியலுள 'முனனைய மூனறும' (தொல-பொ-கள-கச) எனற கைககிளையும போலாது எஞ ஞானறும பெணபாலாா கூறுதலினறி இடைநினற சானறோ ராயினும பிறராயினுங கூறுதறகு உரிததாய புறககாலதது ஒதத அனபினராகிக கடைநிலைககாலதது ஒருவன ஒருததி யைத துறநததனால துறநத பெணபாற கைககிளையாதலில திரிபுடைததாயிறறு இது முதனிலைககாலத்துத தானகுறித்து முடித்துப பினனா அவளை வருததஞ்செயது இனபமினறி யொழிதலான ஒருதலைக காமமாயிறறு

உதாரணம்:—

"அருளா யாகலோ கொடிதே யிருள்வரச்
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழ்நின்
கார்எதிர் கானம் பாடினே மாக
நீனறு நெய்தலிற் பொலிந்த வுண்கண்
கலுழ்ந்துவார் அரிப்பனி பூண்கக நனைப்ப
வினைத லானா ளாக விளையோய்
கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென
யாந்தற் றொழுதனம் வினவக் காந்தண்
முகைபுரை விரலிற் கண்ணீர் துடையா
யாமவன் கிளைஞரே மல்லேங் கேளினி
யெம்போ லொருத்தி நலனயந் தென்றும்
வருஉ மென்ப வயங்குபுகழ்ப் பேகன்
ஒல்லென வொலிக்குந் தேரொடு
முல்லை வேலி நல்லூ ரானே." (புறம் 144)

இது கண்ணகி காரணமாக வையாவிக்கோப் பெரும் பேகனைப் பரணர் பாடிய கைக்கிளைவகைப் பாடாண்பாட்டு.

'கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென' வினவ, யாங் கிளையல்லேம் முல்லை வேலி நல்லூர்க்கண்ணே வருமென்று சொல்வாளெனக் கூறுதலின், அஃது ஏனைக் கைக்கிளைகளின் வேறாயிற்று.

'கன்முழை யருவி' யென்னும் (147) புறப்பாட்டும் அது.

தொக்க நான்கும் உள என மொழிப—அந்நான்கும் முற் கூறிய ஆறனோடே தொக்குப் பத்தாய்ப் பாடாண்பகுதிக் கண்ணே உளவாய் வருமென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

'தொக்க நான்' கென்றதனான் இந்நான்கும் வெண்பாவும் ஆசிரியமுந் தொக்குநின்ற மருட்பாவானும் வருமென்பதூஉங் கொள்க. இவற்றை மேல்வருகின்றவற்றோடு உடன்கூறா ராயினர், அவை இழிந்தோர் கூறுங் கூற்றாகலின். (௩௫)

௩௬. தாவி னல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்
சூத ரேத்திய துயிலெடை நிலையுங்
கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியு
மாற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச்
சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமுஞ்
சிறந்த நாளணி செற்ற நீக்கிப்
பிறந்த நாள்வயிற் பெருமங் கலமுஞ்

சிறந்த சீர்த்தி மண்ணுமங் கலமு
நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழன் மரபு
மாணார்ச் சுட்டிய வாண்மங் கலமு
மன்னெயி லழித்த மண்ணுமங் கலமும்
பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்
பெற்ற பின்னரும் பெருவள னேத்தி
நடைவயிற் றோன்று மிருவகை விடையு
மச்சமு முவகையு மெச்ச மின்றி
நாளும் புள்ளும் பிறவற்றி னிமித்தமுங்
காலங் கண்ணிய வோம்படை யுளப்பட
ஞாலத்து வரூஉ நடக்கையது குறிப்பிற்
கால மூன்றொடு கண்ணிய வருமே.

இதுவும் அது

இதன்பொருள் — தாவில் கிடந்தோர்க்கு நல்லிசை கருதிய சூதர் ஏத்திய துயிலெடை நிலையும் — தமது வலியாலே பாசறைக்கண் ஒரு மனக்கவற்சியின்றித் துயின்ற அரசர்க்கு நல்லபுகழைக் கொடுத்தலைக் கருதிய சூதர் அத்துயிலெடுப்பின் ஏத்தின துயிலெடை நிலையும்,

'கிடந்தோர்க்' கென்பன் பன்மைகூறவே, அவர் துயி லெடுப்புத் தொன்றுதொட்டு வருமென்பதூஉஞ், சூதர் மாகதர் வேதாளிகர் வந்திகர் முதலாயினோருட் சூதரே இங்ஙனம் வீரத்தால் துயின்றோரைத் துயிலெடுப்புவரென்பதூஉம், யாண்டும் முன்னுள்ளோரையும் பிறரையுங் கூறப்படுமென்பதூஉங் கொள்க. அவர் அங்ஙனந் துயின்றமை பிறர்க்கும் புலப்படப் புகழல் அவர் கருத்தாகலின் ஒரு தலைக் காமம் உளதாயிற்று.

உதாரணம் —

"காலம் பொருந்திய கயவாய் மகளிரின்
யானுறுந் துயர் நந்திய பாவை
ளிமையாக் கண்ணே டமையாக் காதலின்
மூதின் முகலவன் றுயிலகொண் பகுப
போற்று மன்னரை யெள்ளிச் சிறிதுநீ
சேக்கை வளர்ந்தனை பெரும தாக்கிய
வணகை யவுண் றுயிர்செல வாங்கவ
னன்றுணர்ந் தாங்கு வென்றி மேய
வாடா வஞ்சி மலைந்த சென்னிப
போரடு தானைப் பொலந்தேர் வளவ
நின்றுயி லெழுமதி நீயு
மொன்று வேந்தர் பொன்றுதுயில் பெறவே,"

எனவரும்

கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும் பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுறீஇச் சென்று பயனெதிரச் சொன்னபக்கமும்—ஆடன்மாந்தரும் பாட்டற்பாணரும் கருவிப் பொருநரும் இவருட் பெண்பாலாகிய விறலியுமென்னும் நாற்பாலர்ரும் தாம்பெற்ற பெருஞ் செல்வத்தை எதிர்வந்த வறியோர்க்கு அறிவுறுத்தி அவரும் ஆண்டுச்சென்று தாம் பெற்றவையெல்லாம் பெறுமாறு கூறிய கூற்றுபாடும்,

கூத்தராயிற் பாரசவரும்* வேளாளரும் பிறரும் அவ்வாட்டற் றொழிற்கு உரியோர்களும் பாரதிவிருத்தியும்† விலக்கியற்கூத்தும் கானக்கூத்தும் கழாய்க்கூத்தும் ஆடுபவராகச் சாதிவரையறையிலராகலின் அவரை முன்வைத்தார்; பாணரும் பொருநரும் தத்தஞ் சாதியில் திரியாது வருதலிற் சேரவைத்தார், முற்கூறிய முப்பாலோருட் கூத்தராயினார் எண்வகைச்சுவையும் மனத்தின் கட்பட்ட குறிப்புகளும் புறத்துப் போந்து புலப்பட ஆடுவார், அது விறலாகலின் அவ் விறல்பட ஆடுவாளை விறலியென்றார் இவளுக்குஞ் சாதிவரையறையின்மையிற் பின்வைத்தார் பாணரும் இசைப் பாணரும் யாழ்ப்பாணரும் மண்டைப்பாணருமென்பப் பலராம். பொருநரும் ஏர்க்களம்பாடுநரும் போர்க்களம்பாடுநரும் பரணி பாடுநருமென்பப் பலராய விறலிக்கு அன்னரேதா தொழில் வேறுபாடின்றித் தொழி லொன்றாகலின் விறலியென ஒருமையாற் கூறினார்

ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப் பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுறீஇச் சென்றுபயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்— இல்லறத்தைவிட்டுத் துறவறமாகிய நெறியிடத்து நிற்றல் நன்றென்றுங் கண்டகாட்சி தீதென்றும் மாறுபடத் தோன்றுகையினாலே தான் இறைவனிடத்துப்பெற்ற கந்தழியாகிய செல்வத்தை யாண்டுந்திரிந்து பெறாதார்க்கு இன்னவிடத்தே சென்றுற பெறலாமென்று அறிவுறுத்தி அவரும் ஆண்டுச் சென்று, அக்கந்தழியினைப் பெறும்படி சொன்ன கூற்றுபாடும்;

பக்கமென்றதனானே அச்செய்யுட்களைக் கூத்தராற்றுப் படை பாணாற்றுப்படை பொருநராற்றுப்படை விறலியாற்றுப் படை முருகாற்றுப்படையென வழங்குதலும் ஆற்றினருமையும் அவனூர்ப் பண்புமுதலியனவுங் கூறுதலுங் கொள்க

உதாரணம் :—

"வானரேய வெண்குடை வயமா வளவ
னீன்றோ தமமினுந் தோனற நலகினன
சுரஞ்செல வருத்தமோ டிரங்கி யென்று

---

*'பாரசைவா' என்பது முன் அச்சுப்பிரதியிற் கண்ட பாடம். ஆனால் அது திருத்தமானதன்று

†'பாரத விருத்தி' என்பது திருத்தமான பாடம் அன்று

மிரநதோ ரறியாப் பெருஙகலஞ் சுரக்குவன
சென்மதி வாழிய நீயே நின்வயி
னுடனு மகிழான் பாடலுங கேளான்
வலலே வருகென விடுபயி னலலது
நிலலென னிறுககுவ னலல னலலிசைப
பெருநதகை வேநதா கோலமொடு
திருநதா வாழககை பின் வருநது வோயே."
" திருமழை தலைஇய விருணிற விசும்பின் " (பத்து-மலைபடுகடாம்-1)

இவை கூததராறறுப்படை.

" பாணன சூடிய பசும்பொற றாமரை
மாணிழை விறலி மாலையொடு விளஙகக
கடும்பரி நெடுநதோ பூட்டுவிட டசைஇ
யூரீர போலச சுரத்திடை யிருநதனிர
யாரீ ரோவென வினவ லானக்
காரெ னொக்கற கடும்பசி யிரவல
வெனவே லணணற காணா வூஙகே
நின்னினும புலலியே மனனே யினியே
இனனே மாயினே மனனே யெனறு
முடாஅ போரா வாகுத லறிநதும
படாஅ மஞஞைக கீதத வெஙகோ
கடாஅ யானைக கலிமான பேக
னெததுணை யாயினு மீதத னனறென
மறுமைநோக கினறோ வனறே
பிறா வறுமைநோக கினறவன கைவண மையே " (புறம்-141)
" மணிமலைப பணைததோண மாநில மடநதை " (பத்து-சிறுபாண்-1)

இவை பாணாறறுப்படை.

" சிலையுலா நிமிநத சாநதுபடு மார்பி
னொலிபுனற கழனி * வெணகுடைக கிழவோன
வலிதுஞசு தடககை வாயவாட குட்டுவன்
வளளிய னாதல வையகம புகழினு
முளள மோமபுமி னுயாமொழிப புலவீர
யானும, இருணிலாக் கழிநத பகலசெய வைகறை
யொருகண மாககிணை தெளிரப்ப வொற்றிப
பாடிமிழ முரசி னியறோத தநதை
வாடா வஞசி பாடினே னாக
வகமலி யுவகையொ டணுகல வேண்டிக்
கொன்றுசினந தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின்

* 'ஒலிகதிரக கழனி' என்பதும பாடம.

வெஞ்சின வேழ நல்கின னஞ்சி
யானது பெயர்த்தனெ னாகத் தானது
சிறிதென வுணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதுமோர்
பெருங்களிறு நல்கி யோனே யதற்கொண்
டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினுந்
துன்னரும் பரிசி றருமென
வென்றுஞ் செல்லேனவன் குன்றுகெழு நாட்டே'' (புறம்-394)

'' அறாஅ யாண ரகன்றலைப் பேரூர்ச்
சாறுகழி வழிநாட்'' (பத்து-பொருந-1-2)

இவை பொருநராற்றுப்படை.

'' சேயிழை பெறுகுவை வாணுதல் விறலி
தடவுவாய்க் கலித்த மாயிதழ்க் குவளை
வண்டுபடு புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்
பெயயினும் பெய்யா தாயினு மருவி
கொள்ளுழு வியன்புலத் துழைகா லாக
மால்புடை நெடுவரைக் கோடுதோ றிழிதரு
நீரினு மினிய சாயற்
பாரி வேள்பாற் பாடினை செலினே'' (புறம்-105)

'' மெல்லியல் விறலிநீ நல்லிசை செவியில்'' (புறம்-133)

இவை விறலியாற்றுப்படை.

கூத்தராற்றுப்படை தடுமாறுதொழிலாகாமற் கூத்தரை ஆற்றுப் படுத்தெனை விரிக்க ஏனையவும் அன்ன.

முருகாற்றுப்படையுட் 'புலம்புரிந் துறையுஞ் சேவடி' யெனக்கந்தழிகூறி, 'நின்னெஞ்சத் தின்னசைவாய்ப்பப்பெறுதி' யெனவுங் கூறி, அவனுறையும் இடங்களும் கூறி, ஆண்டுச் சென்றால் அவன் 'விழுமிய பெறலரும் பரிசி னல்கும்' எனவுங் கூறி, ஆண்டுத் தான் பெற்ற பெருவளம் அவனும்பெறக் கூறியவாறு காண்க இதனைப் புலவராற்றுப்படை என்று உய்த்துணர்ந்து பெயர் கூறுவார்க்கு முருகாற்றுப்படை யென்னும் பெயரன்றி அப்பெயர் வழங்காமையான் மறுக்க. இனி முருகாற்றுப்படை யென்பதற்கு முருகன்பால் வீடு பெறுதற்குச் சமைந்தான் ஓரிரவலனை ஆற்றுப்படுத்த தென்பது பொருளாகக்கொள்க இனிக் கூத்தர்முதலியோர் கூற்றுகச் செய்யுட் செய்யுங்கால் அவர்மேல் வைத்துரைப் பின்னறிப் புலனுடை மாந்தர் தாமே புலனெறி வழக்கஞ் செய்யாமையுணர்க.

இனி இசைப்புலவர்க்கும் நாடகப்புலவர்க்கும் இங்ஙனங் கூறலமையாது, அவருள் உயர்ந்தோரல்லாதாரும் அத் தொழிற்குப் பெரும்பான்மையும் உரியராய் நடத்தலின்.

நாளணி செறற நீக்கிச சிறந்த பிறநத நாளவயிற பெரு மஙகலமும—நாடொறுந தான மேறகொளளுகினற செறறங களைக கைவிட்டுச* சிறநதசெதாழிலகள பிறததறகுக் காரணமான நாளிடதது நிகழும வெளளணியும,

அரசன நாடோறும தான மேறகொளகினற செறறமாவன சிறைசெயதலுஞ செருசசெயதலுங கொலைபுரிதலும முதலியன சிறநத தொழிலகளாவன சிறைவிடுதலுஞ செருவொழிதலுங கொலையொழிதலும இறைதவிரததலுந தானஞசெயதலும வேணடினகொடுததலும பிறவுமாம

மஙகலவணணமாகிய வெளளணியும அணிநது எவவுயிாக் கணணும அருளே நிகழதலின அதனை வெளளணி யெனப. ஆகுபெயரான அபபொருள கூறிய செயயுளும வெளளணி யாயிறறு

உதாரணம —

"அநதண ராவொடு பொனபெறறா நாவலா
மநதரமபோன மாணட களிறூாநதா—ரெநதை
யிலஙகிலைவேற கிள்ளி யிரேவதிநா ளெனனோ
சிலமபிதன கூடிழநத வாறு" (முத்தொள்ளாயிரம்)

இது சிலமபி கூடிழககுநதுணை அடஙகலும வெளியாயிற றெனறலின வெளளணியாயிறறு.

"செயகை யரிய களவழிபபா முனசெயத
பொய்கை யொருவனறு போநதரமோ—சைய
மலைசசிறைதீர வாடகணடன வெளளணிநாள வாழததிக்
கொலைசசிறைதீர வேநதுக் குழாம"

இது சிறைவிடுதல கூறிறறு.

"கண்ணார் கதவந் திறமின் களிறொடுதோ,
பண்ணார் நடைபபுரவி பண்விடுமின்—நண்ணதீா
தோவேநதன றென்னன் றிருவுத் திராடநாட்
போரவேநதன் பூச லிலன்" (முத்தொள்ளாயிரம்)

இது செருவொழிநதது

"ஏமாரு மனனீ ரெயிறிறமி னெஙகோமான
வாமானறோக கோதை சதயநா—ளாமாறு
காம நுகருமின கணபடுமி னெனனுமே
யேம முரசின குரல."

இதனுள ஒழிகுலத்தோன பறைசாறறினமை கூறுதலின இழிநதோா கூறுதல ஒழிந்த மஙகலஙகட்கும ஒக்கும. பெருமங்

* 'செறறஙகளைக் கையிட்டு' என்பது முன அச்சுபபிரதி பாடம். இது பொருநதவிலலை.

கல மெனறதனுனே பக்கநாளுந திஙகடோறுமவரும பிறநத நாளும பாடலுட பயிலாமை யுணாக

சிறநத சீாததி மணணும மஙகலமும— அரசாககுச சிறப பெயதிய மிகக புகழை எயதுவிககும முடிபுனைநது ஆடுமநீராட டுமஙகலமும,

இதனைப பிறநதநாளின பினவைததா பொனமுடி புனைநத ஞானறு தொடஙகி யாணடுதோறும இதுவருமெனறறகு. குறு நில மனனாககாயின அவாககுரிய பட்டததோடு கூடிய மணணு மஙகலமுங கொளக:

உதாரணம —

"அளிமுடியாக கணகுடையா ருகுதிநா ள வேயநத
வொளிமுடி பொனமலையே யொககு—மொளிமுடிமேன
மநதிரததா லநதணா வாககியநீ ரமமலைமே
லநதரததுக கஙகை யனைதது"

என வரும

இதனுனே யாணடு இததுணைச செனறதெனறு எழுதும நாணமஙகலமும பெறுதும

நடை மிகுதது ஏததிய குடைநிழன மரபும—உலகவொழுக் கததை இறபப உயாததுப புகழநது கூறப்பட்ட குடைநிழல திலககணமும,

இஙஙனம புனைநதுரைததறகு ஏதுவாயது நிழலாம, என னை? அநநிழல உலகுடனிழறறியதாகக கூறுதலுமபடுக குடி புறஙகாததறகுக் குறியாகக குடைகொணடேனெனறு அக் கொறறவன குறிககவும படுதலின.

மரபெனறதனுற செஙகோலுந திகிரியும போலவனவற றைப புனைநதுரையாக்கலுங கொளக.

உதாரணம:—

"மநதரங காமபா மணிவிசும போலையாத
திஙக ளதறகோா நிலதமா—வெஙகணு
முறறுநீா வைய முழுது நிழறறுமே
கொறறப்போக் கிள்ளி குடை" (முத்தொள்ளாயிரம்)

என வரும.

"அறநீமை தாஙகி யளபபரிதாய வானப
புறநீபோன் முறறும பொதியும—பிறரொவவா
மூவேநத ருள்ளு முதலவேநதன முததமிழக்குக
கோவேநதன் கண்டன் குடை"

எனவும,

* * * *

ஞாயிறு சுமநத கோடுதிரள கொணமூ
மாக விசுமபி னடுவுநின் ருஙகுக்
கண்பொர விளஙகுநின் விண்பொரு வியன்குடை
வெயினமறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருநதிய
குடிமறைப் பதுவே கூாவேல வளவ (புறம் 35)

* * * *

எனவும,

"திஙகளைப போறறுதுந திஙகளைப போறறுதுங
கொஙகலாதாாச சென்னி குளிாவெண் குடைபோன்றிவ
வஙக ணுலகளிதத லான " (சிலப-மங்கல)

எனவும

"திஙகண் மாலை வெணகுடையான சென்னி செஙகோ லதுவோசசிக்
கஙகை தன்னைப புணாநதாலும புலவாய வாழி காவேரி."
(சிலப்-கானல்வரி)

" ஞாயிறு போறறுது ஞாயிறு போறறுதுங
காவிரி நாடன றிகிரிபோற பொறகோட்டு
மேரு வலநதிரித லான் " (சிலப-மஙகல)

எனவும இவை செஙகோலையுந திகிரியையும புனைநதன.

மாணாசசுடடிய வாணமஙகலமும—பகைவரைக குறிதத வாள வெனறியாற பசிபபிணி தீாநத பேயசசுறறமும பிறரும வாளினை வாழததும வாணமஙகலமும,

இது பிறாவாழததபபடுதலிற கொறறவையைப பரவும 'வெனற வாளின மண' (புறததிணை-13)ணெனபதனில வேரு யிறறு புகழச்சிககட பகைவரை இகழநது புகழதலின் மாணாச சுடடிய' எனறுா

உதாரணம —

"ஆளி மதுகை யடலவெயயோன வாளபாடிக
கூளிகள வமமினோ கூததாடக—காளிகுத
தீராத வெமபசி தீாததுநாஞ செஙகுருதி
நீராட்டி யுணட நிணம

என வரும

"அருமபவிழதாாக கோதை யாசெறிநத வொளவாட
பெருமபுலவுஞ செஞசாநது நாறிச—சுருமபொடு
வணடாடும பக்கமு முணடு குறுநரி
யுணடாடும பககமு முணடு " (முத்தொள்ளாயிரம்.)

இது பிறா கூறியது.

இது பாணியிற பயினறுவரும

மன்னெயில் அழித்த மண்ணு மங்கலமும்-மாற்றரசன் வாழ்ந்த மதிலையழித்துக் கழுதையேரான் உழுது வெள்ளைவரகுங் கொள்ளும் வித்தி மங்கலமல்லாதன செய்தவன் மங்கலமாக நீராடுமங்கலமும்,

அழித்ததனை மண்ணுமங்கலம்.

உதாரணம்:—

"கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ளல் லாங்கண்
வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டிப்
பாழ்செய் தனையவர் நனந்தலை நல்லெயில்" (புறம்-15)

என எயிலழித்தவாறு கூறி,

"வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி
யூப நட்ட." (புறம் 15)

எனவே ஒருவாற்றான் மண்ணியவாறுங் கூறியவாறு காண்க.

குடுமிகொண்ட மண்ணுமங்கலம் எயிலழித்தல் கூறாமையின் இதனின் வேறாயிற்று.

பரிசில் கடைஇய நிலையும்—பரிசிலரை நீக்குதலமையாது நெடிது கொண்டு ஒழுகிய தலைவற்குப் பரிசில் வேட்டோன் தன் கடும்பினது இடும்பை முதலியன கூறித் தான் குறித்த பொருண்மையினைச் செலுத்திக் கடாவின நிலையும்,

கடைக்கூட்டு நிலையும்—வாயிலிடத்தே நின்று தான் தொடங்கிய கருமத்தினை முடிக்கும் நிலையும்,

இதுவும் இழிந்தோர் கூற்றாயிற்று. இருத்தலை அன்றிக் கடாவுதலின் நிலையென்றதனானே பரிசில்பெற்றுப் போகல் வேண்டுமென்னுங் குறிப்பும் பரிசினிலையும் பலவகையாற் கூறுதல் கொள்க.

உதாரணம்:—

"ஆடுநனி மறந்த கோடுய ரடுப்பி
னாம்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப்
பாஅ லின்மையிற் றோலொடு திரங்கி
யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை
சுவைத்தொ றழூஉந்தன் மகத்துமுகம் நோக்கி
நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கண்ணென்
மனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ
நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண
வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னிந்நிலைத்
தொடுத்துங் கொள்ளா தமையலெ னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பின் பச்சை நல்யாழ்

மண்ணார் முழவின் வயிரிய
ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே." (புறம் 164)

இது பரிசில் கடாநிலை.

"மதியேர் வெண்குடை யதியர் கோமான்
கொடும்பூ ணெழினி நெடுங்கடை நின்றியானே
பசலை நிலவின் பனிபடு விடியற்
பொருகளிற் றடிவழி யன்ன வென்கை
யொருகண் மாக்கிணை யொற்றுபு கொடாஅ
வுருகெழு மன்ன ராரெயில் கடந்து
நிணம்படு குருதிப் பெரும்பாட் டீரத்
தணங்குடை மரபி னிருங்களந் தோறும்
வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி
வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும்
வைக லுழவ வாழிய பெரிதெனச்
சென்றியா னின்றனெ னாக வன்றே
யூருண் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி
வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி நேர்கரை
நுண்ணூற் கலிங்க முடீஇ யுண்மெனத்
தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்
கோண்மீ னன்ன பொலங்கலத் தளைஇ
யூண்முறை யீத்த லன்றியுங்* கோண்முறை
விருந்திறை நல்கி யோனே யந்தரத்
தரும்பெற லமிழ்த மன்ன
கரும்பிவட் டந்தோன் பெரும்பூண் சேய்† " (புறம் 392)

இது கடை நிலை.

"நல்யா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கிச்
செல்லா மோதில சில்வளை விறலி
களிற்றுக் கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
‡விசும்பா டெருவைப் பசுந்தடி தடுப்பப்
பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற்
குடுமிக் கோமாற் கண்டு
நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே" (புறம் 64)

இது போகல்வேண்டுங் குறிப்பு.

"ஊனு மூனு முனையி னினிதெனப்
பாலிற் பெய்தவும் பாகிற் கொண்டவு

---

* 'ஊண்முறை விடுத்த லின்றியும்' என்பதும் பாடம்.

† 'பெரும் பிறங்கடையே' என்பது முன் அச்சுப்பிரதியிற் கண்ட பாடம், ஆனால் அது சிறந்ததன்று.

‡ 'விசும்போ டெருவை' என்பதும் பாடம்.

மளவுபு கலநது மெலலியது பருகி
விருநதுறுத தாறறி யிருநதனெ மாகச்
சென்மோ பெருமவெம விழவுடை நாடடென
யாநதன னறியுந மாகத தான்பெரி
தன்புடை மையி னெமபிரி வஞசித
துணரியது கொளாஅ வாகிப் பழமூழததுப
பயமபகா வறியா மயஙகரின் முதுபாழப்
பெயலபெய தன்ன செலவத தாஙக
ணீயா மன்னா புறஙகடைத தோனறிச
சிதாஅா வளபிற சிதாபபுறத தடாரி
யூனுகிா வலநத தெண்க ணொறறி
விரலவிசை தவிாககு மரலையில பாணியி
னிலமபா டகறறல யாவது புலமபொடு
தெருமர லுயககமுந *தீாககுவோ மதனா
† னிருநிலங கூலம பாறக ‡கோடை
வருமழை §முழககிசைக கோடிய பினனைச
சேயமை யாயினு மிவணை யாயினு
மிதறகொண டறிநை வாழியோ கிணைவ
சிறுநனி, யொருவழிப படாகென றோனே யெநதை
யொலிவெள ளருவி வேஙகட நாட
னுறுவருஞ சிறுவரு மூழமா றுயககு
மறததுறை யமபியின மான மறபபின
றிருஙகோ ளீராப பூடகைக
கரும்ப னூரன் காதன மகனே" (புறம் 381)

இது மேலும் இககாலததும இஙஙனந தருவலெனறா னெனக் கூறினமையின அவன பரிசினிலை கூறிறறு.

"குன்று மலையும பலபின னொழிய
வநதனென பரிசில கொணடனென செலகென
நின்ற வெனனயந தருளி யீதுகொண
டீஙஙனஞ செலக தானென வெனனை
யாஙகறிந தனனோ தாஙகருங காவலன
காணா தீதத விபபொருட கியானோ
வாணிகப பரிசில னலலேன பேணித
தினையனைத தாயினு மினிதவா
துணையள வறிநது நலகினா விடினே." (புறம்208.)

* 'தீாககுவோ னதனால்' என்பதும பாடம
† 'இருநிலங கூலமாறி' எனபதும பாடம.
‡ 'கொண்ட வருமழை' என்பதும பாடம
§ 'முழக்கிடை' என்பதும பாடம.

எனனும புறப்பாட்டும் அபபரிசினிலையைக கூறியது காணக.

பெறற பினனருமபெருவளளன ஏததி நடைவயின தோனறும இருவகை விடையும—அஙஙனம பரிசில் பெறறபின அவனும அவன கொடுதத பெருவளனை உயாததுககூறி உலகவழககிய லால் தோனறும இரணடு வகைபபடட விடையும,

இருவகையாவன, தலைவன தானே விடுததலும பரிசிலன தானே போகல் வேணடுமெனக கூறிவிடுததலுமாம

உதாரணம :—

"தெனபரதவா மிடல்சாய
வடவடுகா வாளோடடிய
தொடையமை கணணித திருநதுவேற றடககைக
கடுமா கடைஇய விடுபரி வடிமபி
னறநாக களளின சோழன கோயிற
புதுபபிறை யனன சுதைசெய மாடதது
பணிககயத தனன நீணகா நினறே
னரிககூடு மாககிணை யிரிய வொறறி
யெஞசா மரபின வஞசி பாட
வெமககென வகுதத வலல மிகபபல
மேமபடு சிறபபி னருஙகல வெறுககை
தாஙகாது பொழிதந தோனே யதுகண
டிலமபா டுழநதவென னிருமபே ரொக்கல
விரறசெறி மரபின செவிததொடககுநரும
செவிததொடா மரபின விரறசெறிககுநரும
மரைக்கமை மரபின மிடறறியாககுநரும
மிடறறமை மரபின வரைககியாககுநரும
கடுநதே றிராம னுடனபுணா சீதையை
வலிததகை யரககன் வெளவிய ஞானறை
நிலஞசோ மதாணி கணட குரஙகின
செமமுகப பெருஙகிளை யிழைபபொலிந தாஅங
கறாஅ வருநகை யினிதுபெற றிகுமே
யிருஙகிளைத தலைமை யெயதி
யருமபட ரெவவ முழநதத னலைவே" (புறம—378)

இது தானே போவென விடுததபின அவன செயதவளனை உயாததுக கூறியது

"உயிாப்பிடம பெறூஅ தூண்முனிந தொருநாட
செயிாத்தெழு தெவவா திறைதுறை போகிய
செலவ சேறுமெந தொலபதிப பெயாநதென
மெலலெனக கிளநதன மாக வலலே

யகறி ரோவெம மாயம விடடெனச
சிரறிய வன்போற செயிரதத நோககமொடு
துடியடி யன்ன தூஙகுநடைக குழவியொடு
பிடிபுணா வேழம பெடடவை கொளகெனத
தன்னறி யளவையிற றரததர யானு
மென்னறி யளவையின வேணடுவ முகநதுகொண்
டினமைதீர வநதனென." (பத்து பொருந்-119-29)

இது யான போகலவேணடுமெனக கூறி விடுததபின, அவன தந்த வளனை உயாததுககூறியது 'நடைவயின தோன றும்' மெனறதனுற சானரோா புலனெறிவழக்கஞ்செயதுவரும விடைகள பலவுங கொளக அவை பரிசில சிறிதெனறு போக லும, பிறரபாற சென்று பரிசிலபெறறுவநது காடடிப போக லும, இடைநிலததுப பெறற பரிசிலை இடைநிலததுக கண டாாககுக் கூறுவனவும, மனைவிககு மகிழநது கூறுவனவும, பிற வும வேறுபட வருவனவெலலாங கொளக.

உதாரணம:—

"ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி நாறறிசைப்
பலரும வருவா பரிசின மாககள
வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிது
மீத லெளிதே மாவண டோனற
லதுநற கறிநதனை யாயிற
பொதுநோக கொழிமதி புலவா மாடடே" (புறம்-121)

இது சிறிதெனற விடை

"இரவலா புரவலை நீயு மலலை
புரவல ரிரவலாக கிலலையு மலல
ரிரவல ருணமையுங காணினி யிரவலாக
கீவோ ருண்மையுங காணினி நினனூாக
கடிமரம வருநதத தநதியாம பிணிதத
நெடுநல யானையெம பரிசில
கடுமான ரேனறல செலவல யானே." (புறம்-162)

இது பிறனபாற பெரிதுபெறறுச் சிறிது தநதவறகுக காடடிய விடை.

"வேழம வீழதத விழுததொடைய பகழி" எனனும (152) புறப்பாட்டு இடைநிலததிற பரிசுபெறறமை கணடாாக்குக கூறியது.

"நின்னயந துறைநாககு நீநயந துறைநாககும
பன்மாண் கறபினின் கிளைமுத லோாககுங
கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின
னெடுங்குறி யெதிர்பபை நலகி யோாககு

இன்னோர்க் கென்னாது என்னொடுஞ் சூழாது
வல்லாங்கு வாழ்தும் என்னாது நீயும்
எல்லோர்க்குங் கொடுமதி மனைகிழ வோயே
பழந்தூங்கு முதிரத்துக் கிழவன்
திருந்துவேற் குமணன் நல்கிய வளனே" (புறம்-163)

இது மனைவிக்குக் கூறியது.

நாளும் புள்ளும் பிறவற்றின் நிமித்தமும் அச்சமும் உவகையும் எச்சமின்றிக் காலங் கண்ணிய ஓம்படை உளப்பட—நாணிமித்தத்தானும் புண்ணிமித்தத்தானும் பிறவற்றினிமித்தத்தானும் பாடாண்டலைவர்க்குத் தோன்றிய தீங்குகண்டு அஞ்சிய அச்சமும் அது பிறத்தற்குக் காரணமாகிய அன்பும் ஒழிவின்றிப் பரிசிலர்க்கு நிகழ்தலின் அவர் தலைவர் உயிர்வாழுங் காலத்தைக் கருதிய பாதுகாவன் முற் கூறியவற்றோடே கூட,

ஒருவன் பிறந்தநாள்வயின் ஏனைநாட்பற்றிப் பொருந்தாமை பிறத்தலும், அவன் பிறந்த நாண்மீனிடைக் கோண்மீன் கூடியவழி அவ் நாண்மீனிடைத் தீதுபிறத்தலும், வீழ்மீன் தீண்டியவழி அதன்கண் ஒரு வேறுபாடு பிறத்தலும் போல்வன நாளின்கண் தோன்றிய நிமித்தம் *"புதுப்புள் வருதலும் பழம்புட் போதலும்" பொழுதன்றிக் கூகை குழறலும் போல்வன புள்ளின்கண் தோன்றிய நிமித்தம், ஓர்த்து நின்றுழிக் கேட்ட வாய்ப்புள்ளும் ஓரிக்குரல் உள்ளிட்டனவுங் கழுதுடன் குழீஇய குரல்பற்றலும் வெஞ்சுடர் மண்டிலத்துக் கவந்தம் வீழ்தலும் அதன்கண் துளை தோன்றுதலுந் தண்சுடர் மண்டிலம் பகல் நிலவெறித்தலும் போல்வன பிறவற்றுக்கண் தோன்றிய நிமித்தம்

உவகை, அன்பு இந்நிமித்தங்கள் பிறந்துழித் தான் அன்பு நிகழ்த்தினை ஒரு பாடாண்டலைவனது வாழ்க்கை நாளிற்கு ஏதம் வருங்கொலென்று அஞ்சி அவற்குத் தீங்கின்றாக வென்று ஓம்படை கூறுதலின் அது காலங்கண்ணிய ஓம்படையாயிற்று எஞ்ஞான்றுந் தன் சுற்றத்து இடும்பை தீர்த்தானொருவற்கு இன்னுங்கு வந்துழிக் கூறுதலின், இற்றைஞான்று பரிசிலின்றேனும் முன்னாற்பெற்ற பரிசில் நினைந்து கூறினுமாகவே கைக்கிளைக்குப் புறனாயிற்று இவன் இறத்தலான் உலகுபடுந் துயரமும் உளதாகக் கூறுபிற சிறந்த புகழுங் கூறிற்று.

"நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்" என்னும் (24) புறப்பாட்டினுள் "நின்று நிலைஇயர் நின்னாண்மீன்" என அவனிற்கு முற்கூறிய வாற்றான் ஓரிடையூறு கண்டு அவன்கண் அன்பால் அஞ்சி ஓம்படை கூறியது

* புறநானூறு—உ௦.

உதாரணம்:—

''ஆடிய லழற்குட்டத்
தாரிரு ளரையிரவின்
முடப்பனையத்து வேர்முதலாக்
கடைக்குளத்துக் கயங்காயப்
பங்குனி யுயரழுவத்துத்
தலைநாண்மீ னிலைதிரிய
நிலைநாண்மீ னதனெதிரேர்தரத்
தொன்னாண்மீன் றுறைபடியப்
பாசிச் செல்லா தூசி முன்னா
தளக்கர்த் திணைவிளக் காகக்
கனையெரி பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி*
யொருமீன் வீழ்ந்தன்றால் விசும்பி னானே
யதுகண், டியாமும் பிறரும் பல்வே றிரவலர்
பறையிசை யருவி நன்னாட்டுப் பொருந
னோயில னாயி னன்றுமற் றில்லென
வழிந்த நெஞ்ச மடியுளம் பரப்ப
வஞ்சின மெழுநாள் வந்தன் றின்றே
மைந்துடை யானை கைவைத் துறங்கவுந்
திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துருளவுங்
காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துலறவுங்
காலியற் கலிமாக் கதியின்றி வைகவு
மேலோ ருலக மெய்தின னாகலி
னொண்டொடி மகளிர்க் குறுதுணை யாகித்†
தன்றுணை யாய மறந்தனன் கொல்லோ
பகைவர்ப் பிணிக்கு மாற்ற னசைவர்க்
களந்து கொடையறியா வீகை
மணிவரை யன்ன மாஅ யோனே.'' (புறம்—229)

இதனுட் பாட்டாண்டலைவனது நாண்மீனை வீழ்மீன் நலிந்தமை பற்றிக் கூறியது.

''இருமுந்நீர்க் குட்டமும்
வியன்ஞாலத் தகலமும்
வளிவழங்கு திசையும்
வறிதுநிலைஇய காயமு, மென்றாங்
கவையளந் தறியினு மளத்தற் கரியை
யறிவு மீரமும் பெருங்கண் ணோட்டமுஞ்
சோறுபடுக்குந் தீயோடு

* 'காலெதிர்வு பொங்கி' என்பதும் பாடம்.

† 'மகளிர்க் கமர்துணை யாகி' என்பதும் பாடம்.

செஞாயிறறுத தெறலலலது
பிறிதுதெற லறியாாநின் னிழலவாழ வோரே
திருவி லலலது கொலைவில லறியாா
நாஞசி லலலது படையு மறியாா
திறனறி வயவரொடு தெவவா தேயவப
பிறாமண் ணுணணுஞ செமமனின் னாட்டு
வயவுறு மகளிா வேட்டுணி னலலது
பகைவ ருணணா வருமண ணினையே
யமபுதுஞசுங கடியரண
லறநதுஞசுஞ செஙகோலையே
புதுபபுள வரினும பழமபுட போகினும
விதுபபுற வறியா வேமக காபபினை
யனையை யாகன மாறே
மனனுயி ரெலலா நினனஞ சுமமே." (புறம் 20)

இப புறப்பாட்டும் அது

புதுபபுள வநததும பழமபுட போயதுங கணட தீஙகின பயன நினமேல வாராமல விதுபபுறவறியா ஏமக காபபினையாக எனறு ஓமபடை கூறியது அது மேல நினனஞசுமெனறு அச் சங கூறி வெளிபபடுதததனை உணாக

"மணடிணிநத நிலனும
நிலனேநதிய விசுமபும
விசுமபுதைவரு வளியும
வளிததலைஇய தீயுந
தீமுரணிய நீரும, எனறாங
கைமபெரும பூதத தியறகை போலப
போறறாாப பொறுததலுஞ சூழச சியய தகலமும
வலியுந தெறலு மளியு முடையோய
நின்கடற பிறநத ஞாயிறு பெயாததுநின
வெண்டலைப புணாிக் குடகடற குளிககும
யாணா வைப்பி னனனாட்டுப பொருந
வான வரமபனை நீயோ பெரும
வலஙகுளைப புரவி யைவரொடு சினைஇ
நிலநதலைக் கொணட பொலமபூந தமமைப
பீரைம பதின்மரும பொருதுகளத தொழியப
பெருஞசோறறு மிகுபதம வரையாது கொடுததோய
பாலபுளிபபினும பகலிருளினும
நாலவேத நெறிதிரியினுந
திரியாச சுறறமொடு முழுதுசேண் விளஙகி
நடுக்கினறி நிலியரோ வததை யடுகககத்துச
சிறுதலை நவவிப பெருஙகண் மாபபினை

யாதி யாதண ரருங்கட னிறுக்கு
முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்
பொற்கோட் டிமயமும் பொதியமும் போன்றே" (புறம் 2)

என்னும் புறப்பாட்டுப் பகைநிலத்தரசற்குப் பயந்தவாறு கூறிப் பின்னர்த் திரியாச் சுற்றமொடு விளங்கி நடுக்கின்றி நிற்பாயென அச்சந்தோன்றக் கூறி ஓம்படுத்தலின் ஓம்படை வாழ்த்தாயிற்று. "காலனுங் காலம்" என்னும் (41) புறப்பாட்டும் அது.

ஞாலத்து வரூஉம் நடக்கையது குறிப்பிற் கால மூன்றொடு கண்ணிய வருமே—உலகத்துத் தோன்றும் வழக்கினது கருத்தினானே மூன்று காலத்தோடும் பொருந்தக் கருதுமாற்றான் வரும் மேற்கூறிவருகின்ற பாடாண்டிணை என்றவாறு.

என்றது, இவ்வழக்கியல் காலவேற்றுமைபற்றி வேறுபடுமாயின், அவையும் இப்பொருள்களின் வேறுபடா எனப் துணாத்தியவாறு.

அவை, பகைவர்நாட்டுப் பார்ப்பார் முதலியோரை ஆண்டு நின்றும் அகற்றிப் பொருதல் தலையாய அறம், அதுவன்றிப் பொருள் கருதாது பாதுகாவாதான் நிரையைத் தான்கொண்டு பாதுகாத்தல் அதனின்இழிந்த இடையாய அறம், அதுவன்றிப் பிறாக்கு அளித்தற்கு நிரைகோடல் நிகழினும், அஃது அதனினுமிழிந்த கடையாய அறமெனப்படும். இனிப் பகைவன் போற்றாத நாட்டைக் கைக்கொண்டு தான் போற்றச் சேறலும், பொருள் வருவாய்பற்றிச் சேறலும், வஞ்சித்துச் சேறலும் போல்வன ஒன்றனின் ஒன்றிழிந்த ஞாலத்து நடக்கைக் குறிப்பு, மாற்றரசன் முற்றியவழி ஆற்றுந்தோன் அடைத்திருத்தலும், அரசியலாயினும் அவன் வென்றியுள்ளமொடு வீற்றிருத்தலும், தனக்கு உதவிவரவேண்டியிருத்தலும், ஆற்றலன்றி ஆக்கங் கருதாது காத்தேயிருத்தலும், ஒன்றனின்ஒன்றிழிந்த நடக்கைக் குறிப்பு

இனி வாகைக்குப் பார்ப்பன ஒழுக்க முதலியன நான்கற்கும் வேறுபட வருதலுங் கொள்க. காஞ்சிக்கும் அவரவர் அறிவிற்கேற்ற நிலையாமை கொள்க, உயிரும் உடம்பும் பொருளுமென்ற மூன்றும்பற்றி. இது பாடாண்டிணையுட் கூறினார், எல்லாத்திணைக்கும் புறனடையாதல் வேண்டி. இனிக் கடவுள் வாழ்த்திற்குத் தலை இடை கடை கோடலும், அறுமுறை வாழ்த்திற்கும் அவற்றின் ஏற்றிழிவு பற்றிக் கோடலும், பிறவுஞ் சான்றோர் செய்யுட்கண் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இதனான் அமைக்க. முற்கூறியனவெல்லாம் ஓம்படையுட்படக் கண்ணிய வருமெனபது.

(௩௪)

இரண்டாவது புறத்திணையியற்கு ஆசிரியர்—
பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியார் செய்த காண்டிகை
முடிந்தது.

சூத்திர முதற்குறிப் பகராதி
